

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΗ'

Πέμπτη 5 Μαΐου 2016 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 9201
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 9137, 9144, 9155, 9159, 9160, 9161, 9162, 9164, 9174, 9175, 9176, 9177, 9180, 9189, 9201
3. Ανακοινώνεται ότι η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις Εκθέσεις της στις αιτήσεις της Εισαγγελικής Αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών, σελ. 9197
4. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή στις 4-5-2016, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, α) Ποινική δικογραφία κατά της Υφυπουργού παρά τω Πρωθυπουργώ κ. Όλγας Γεροβασίλη και β) Ποινική δικογραφία κατά του Αναπληρωτή Υπουργού κ. Νικόλαου Ξυδάκη, σελ.

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:
Η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις για την Έρευνα και άλλες διατάξεις», σελ. 9137
2. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπ. Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις για την Έρευνα και άλλες διατάξεις», σελ. 9137 - 9200

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 9153 - 9179
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 9179 - 9201
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 9137 - 9153

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 9155
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. , σελ. 9137, 9144, 9180, 9189
ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 9162
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 9155, 9159, 9160, 9164, 9175, 9176, 9177
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 9180
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 9144, 9155, 9174
ΚΑΣΙΜΑΤΗ Ε. , σελ. 9161
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 9180, 9189, 9192, 9194
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 9137, 9144
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 9189
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. , σελ. 9161
ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ Θ. , σελ. 9189
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 9159

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπ. Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων:

ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 9186, 9187
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 9155, 9176, 9188, 9194, 9195

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. , σελ. 9141, 9143, 9180
ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. , σελ. 9154, 9155
ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 9162, 9180, 9194
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 9143, 9174, 9175, 9176, 9179, 9180
ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ Κ. , σελ. 9139
ΓΕΝΝΙΑ Γ. , σελ. 9198
ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. , σελ. 9162
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 9191, 9192
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 9153, 9154
ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 9164, 9165
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 9174, 9175, 9176
ΖΟΥΡΑΡΗΣ Κ. , σελ. 9151
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 9187, 9192, 9194
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 9189
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Ε. , σελ. 9197
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. , σελ. 9181, 9183
ΚΟΥΖΗΛΟΣ Ν. , σελ. 9144
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 9145
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. , σελ. 9160, 9164
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 9163, 9164
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 9149, 9151
ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. , σελ. 9160
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 9187, 9188, 9192, 9195
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 9196
ΤΑΣΣΟΣ Σ. , σελ. 9147
ΤΖΕΛΕΠΗΣ Μ. , σελ. 9197
ΤΖΟΥΦΗ Μ. , σελ. 9178
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 9149, 9163, 9165, 9172, 9174, 9176, 9180, 9186, 9187, 9192, 9194
ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ Θ. , σελ. 9199, 9200
ΦΩΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 9137, 9143, 9176, 9183
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 9177
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 9159

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 9143
ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 9177
ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π. , σελ. 9175
ΛΑΠΠΑΣ Σ. , σελ. 9161
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χ. , σελ. 9154, 9161, 9175, 9179
ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ Ν. , σελ. 9175
ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. , σελ. 9161, 9175

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΗ'

Πέμπτη 5 Μαΐου 2016 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 5 Μαΐου 2016, ημέρα Πέμπτη και ώρα 17.13' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστίνος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαιρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις για την Έρευνα και άλλες διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις για την Έρευνα και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στην συνεδρίαση της 21ης Απριλίου 2016 τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού σε δύο συνεδριάσεις.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στην αυριανή, πρωινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του νομοσχεδίου.

Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι από τα κόμματα έχουν οριστεί οι εξής συνάδελφοι: Η κ. Φωτεινή Βάκη από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Νικόλαος Δένδιας από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Ευάγγελος Καρακώστας από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή, ο κ. Αθανάσιος Θεοχαρόπουλος από την Δημοκρατική Συμπαράταξη ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ο κ. Γεώργιος Αμυράς από το Ποτάμι, ο κ. Βασίλειος Κόκκαλης από τους Ανεξάρτητους Έλληνες και ο κ. Γεώργιος-Δημήτριος Καρράς από την Ένωση Κεντρώων.

Εισηγητές έχουν οριστεί ο κ. Κωνσταντίνος Γαβρόγλου από τον ΣΥΡΙΖΑ και η κ. Μαρία Αντωνίου από τη Νέα Δημοκρατία.

Ειδικοί αγορητές έχουν οριστεί οι εξής συνάδελφοι. Ο κ. Νικόλαος Κούζηλος από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή, ο κ. Δημήτριος Κωνσταντόπουλος από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, ο κ. Σταύρος Τάσος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, ο κ. Γεώργιος Μαυρωτάς από το Ποτάμι, ο κ. Κωνσταντίνος Ζουράρης από τους Ανεξάρτητους Έλληνες και ο κ. Μάριος Γεωργιάδης από την Ένωση Κεντρώων.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι έχουν δικαίωμα πρωτολογίας, δευτερολογίας και τριτολογίας δώδεκα, έξι και τρία λεπτά

αντίστοιχα. Οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές έχουν δεκαπέντε λεπτά πρωτολογία και επτά λεπτά δευτερολογία.

Ο Πρωθυπουργός, εάν παραστεί, έχει χρόνο ομιλίας είκοσι λεπτά, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας είκοσι λεπτά, ο Πρόεδρος του Λαϊκού Σύνδεσμου-Χρυσή Αυγή δεκαπέντε λεπτά, η Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ δεκαπέντε λεπτά, ο Πρόεδρος του ΚΚΕ δεκαπέντε λεπτά, ο Πρόεδρος του κόμματος το Ποτάμι δεκαπέντε λεπτά, ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων δεκαπέντε λεπτά και ο Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων δεκαπέντε λεπτά.

Παρακαλώ τον Αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνο Φωτάκη να λάβει τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αμέσως μετά θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστίνος): Ορίστε, κύριε Φωτάκη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα κατ' αρχάς να αναφερθώ στη φιλοσοφία που διέπει την πολιτική που διαμορφώνουμε για την έρευνα και την καινοτομία στη χώρα και που αποτυπώνεται στις νομοθετικές πρωτοβουλίες που έχουμε σχεδιάσει.

Κεντρική επιδίωξη της πολιτικής αυτής είναι η γνώση, που παράγεται από την έρευνα ως αυταξία να συντελέσει, ώστε να διευρυνθούν οι πνευματικοί ορίζοντες της κοινωνίας και η καινοτομία που προκύπτει από την έρευνα, να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης με τη διαμόρφωση της οικονομίας της γνώσης, της οικονομίας που βασίζεται στην αξιοποίηση των ερευνητικών αποτελεσμάτων. Αυτό που φιλοδοξούμε, είναι η οικονομία της γνώσης να αποτελέσει κάποτε έναν πόλο ανάπτυξης για τη χώρα δίπλα στον πρωτογενή τομέα, τον τουρισμό και τη ναυτιλία.

Εδώ γεννάται το πρώτο καίριο ερώτημα. Πώς θα δημιουργηθεί πλούτος από την έρευνα, πώς αυτός ο πλούτος θα έχει ένα σαφές κοινωνικό αντίκρισμα και με ποιον τρόπο θα επιστρέψει στην κοινωνία;

Πολλές προσπάθειες έχουν γίνει στο παρελθόν προς την κατεύθυνση αυτή. Χαρακτηριστικά θα ήθελα να αναφέρω ότι κατά την περίοδο 2008-2016, περισσότερα από έξι δισεκατομμύρια ευρώ διατέθηκαν από δημόσιους πόρους για τον σκοπό αυτό.

Τα αποτελέσματα, όμως, υπήρξαν πενιχρά. Το χάσμα της καινοτομίας στη χώρα εξακολουθεί να είναι μεγάλο, παρά ορισμένες οριακές βελτιώσεις που έχουν συμβεί.

Σίγουρα χρειάζεται μια νέα προσέγγιση, ένας νέος τρόπος

σκέψης, που θα λαμβάνει υπ' όψιν πώς διαμορφώνεται σήμερα το διεθνές τοπίο στην έρευνα, που χαρακτηρίζεται κατά κύριο λόγο από την παγκοσμιοποίηση της γνώσης.

Ιδιαίτερα την τελευταία δεκαετία κυρίως εξαιτίας των εξελίξεων, της προόδου στον τομέα της πληροφορικής και των επικοινωνιών, η παγκοσμιοποίηση της γνώσης έχει ενταθεί, γεγονός που δημιουργεί νέες ευκαιρίες, αλλά και πιθανές παρενέργειες.

Όσον αφορά στη χώρα μας υπάρχει μια μεγάλη πρόκληση, η οποία απορρέει από τη βαθιά οικονομική και κοινωνική κρίση. Αυτό δε έχει να κάνει, με το γεγονός ότι οι συνθήκες της κρίσης επιβάλλουν τη λήψη άμεσων και αποτελεσματικών μέτρων για τη στήριξη της έρευνας, επιβάλλουν τη λήψη μέτρων με χαρακτήρα επείγοντος. Πρέπει να στηρίξουμε άμεσα και αποτελεσματικά αυτό που ήδη υπάρχει και ταυτόχρονα να δημιουργήσουμε προοπτικές για το μέλλον.

Αυτή η ανάγκη για την ανάλυση άμεσων δράσεων για γρήγορα αποτελέσματα, έρχεται σε αντιδιαστολή, με το γεγονός ότι η μετάφραση της έρευνας και της καινοτομίας σε πλούτο, δεν συμβαίνει απότομα ή ξαφνικά. Χρειάζεται μια συστηματική προσέγγιση βήμα προς βήμα, μια προσέγγιση που να λαμβάνει υπ' όψιν το διεθνή καταμερισμό εργασίας, τα ιστορικά δεδομένα της χώρας, τις εργασιακές σχέσεις που επικρατούν, την κυρίαρχη κουλτούρα και πολλά άλλα. Χρειάζεται μια προσέγγιση, που να ενισχύει συστηματικά τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα και να θεραπεύει τις αδυναμίες.

Για να συγκεκριάσουμε αυτά τα δύο αντιφατικά μεταξύ τους στοιχεία, πρέπει να στραφούμε στην περίφημη αλυσίδα της καινοτομίας, δηλαδή στην αλυσίδα που συνδέει τη γνώση και την καινοτομία που παράγονται στο ερευνητικό οικοσύστημα, με την ανάπτυξη καινοτόμων προϊόντων, διεργασιών και βέβαια των αγορών που θα μπορούν να τα υποδεχτούν.

Η ανάπτυξη της υγιούς και καινοτόμου επιχειρηματικότητας είναι το όχημα για τη δημιουργία πλούτου και εξαρτάται στενά από το ενδιαμέσο κομμάτι αυτής της αλυσίδας, εκεί που πεθαίνουν οι περισσότερες επιχειρηματικές πρωτοβουλίες.

Γι' αυτό τον λόγο, άλλωστε, συχνά αυτό το κομμάτι αποκαλείται «η κοιλάδα του θανάτου».

Η αλυσίδα της καινοτομίας στην Ευρώπη χαρακτηρίζεται από το περίφημο ευρωπαϊκό παράδοξο. Στην Ευρώπη γίνεται καλή επιστήμη, αλλά η αξιοποίησή της υστερεί. Λοιπόν, η Ελλάδα αποτελεί μια ξεχωριστή περίπτωση, μια έντονη έκφραση αυτού του ευρωπαϊκού παραδόξου.

Οι επιστημονικές επιδόσεις της χώρας είναι διεθνώς πολύ καλές. Θα ήθελα να αναφέρω ένα-δύο στοιχεία μόνο. Στο έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Έλληνες ερευνητές προερχόμενοι από τα ΑΕΙ, από τα ερευνητικά κέντρα και τον ιδιωτικό τομέα, κατάφεραν να προσελκύσουν περισσότερο από ένα δισεκατομμύριο ευρώ ποσοστό πάνω από 2%, πολύ περισσότερο από αυτό που αντιστοιχεί στην Ελλάδα. Ακόμη, όπως πρόσφατα ανακινώθηκε από την επιτροπή - πριν από μερικές εβδομάδες- πέντε ελληνικά ερευνητικά κέντρα βρίσκονται ανάμεσα στα πενήντα καλύτερα της Ευρώπης όσον αφορά στις επιδόσεις τους στο πρόγραμμα «Ορίζοντας 2020».

Το χάσμα, όμως, στην αξιοποίηση της γνώσης και της καινοτομίας είναι μεγάλο. Υπάρχουν ενδιάμεσοι κρίκοι σε αυτή την αλυσίδα, που είτε λείπουν είτε είναι πολύ ασθενείς. Η περιορισμένη στήριξη του δυναμικού που υπάρχει στη χώρα, των ανθρώπων και των υποδομών, η επικρατούσα κυρίαρχη κουλτούρα που συχνά προάγει την κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα ή τιμωρεί την αποτυχία -μεγάλο θέμα αυτό-, το δαιδαλώδες νομοθετικό και θεσμικό πλαίσιο που δημιουργεί συνθήκες ασφυξίας και η έλλειψη σταθερών και ευέλικτων χρηματοδοτικών εργαλείων, είναι μερικές από τις παθογένειες που καλούμεθα να αντιμετωπίσουμε.

Αν και η κατάσταση αυτή έχει δημιουργηθεί εδώ και πολλά χρόνια, έχει πρόσφατα ενταθεί εξαιτίας της κρίσης.

Πάνω σε αυτό, λοιπόν, το υπόβαθρο με αυτά τα δεδομένα διαμορφώνουμε την πολιτική μας και τις αντίστοιχες νομοθετικές πρωτοβουλίες, παρεμβαίνοντας στα αδύναμα σημεία που υπάρχουν στην αλυσίδα της καινοτομίας. Προσπαθούμε να απαλλάγουμε από αγκυλώσεις τον παρελθόντος, να βελτιώσουμε το

θεσμικό και νομοθετικό πλαίσιο που διέπει την έρευνα, να αναπτύξουμε νέα, αποτελεσματικά χρηματοδοτικά εργαλεία και μηχανισμούς στήριξης της καινοτόμου επιχειρηματικότητας. Κυρίως προσπαθούμε να στηρίξουμε το σημαντικότερο κεφάλαιο που διαθέτει η χώρα, το ισχυρό μας χαρτί και αυτό είναι οι άνθρωποι, οι νέοι επιστήμονες και ερευνητές.

Για τον σκοπό αυτό έχουμε σχεδιάσει τρεις νομοθετικές παρεμβάσεις, οι οποίες δεν είναι δυνατόν να συγκεραστούν σε μία, αφού, αν και έχουν συμπληρωματικό χαρακτήρα, έχουν διαφορετικές στοχεύσεις και διαφορετικούς ορίζοντες επώασης.

Η πρώτη, είναι το προς ψήφιση νομοσχέδιο που αντιμετωπίζει άμεσα τα επείγοντα προβλήματα, που άπτονται της εύρυθμης λειτουργίας των ερευνητικών κέντρων με εκτεταμένες τροποποιήσεις του ν.4310, που ισχύει σήμερα. Ταυτόχρονα μπαίνουν οι βάσεις για τη συνέχεια.

Η δεύτερη νομοθετική παρέμβαση αποτελεί το εφελήριο για το μέλλον. Είναι μια πρωτοβουλία που φιλοδοξεί να στηρίξει ό,τι καλό υπάρχει σήμερα στον ερευνητικό χώρο της Ελλάδας και να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη μιας πραγματικής εθνικής πολιτικής έρευνας με τη δημιουργία ενός νέου και ευέλικτου χρηματοδοτικού εργαλείου, ενός ταμείου που θα λειτουργεί παράλληλα με τις χρηματοδοτήσεις από τον «Ορίζοντα 2020», που χαρακτηρίζονται από μεγάλη αβεβαιότητα λόγω του έντονου ανταγωνισμού που υπάρχει και από το ΕΣΠΑ, που περιορίζονται από κανόνες και αγκυλώσεις που συνδέονται με το ΕΣΠΑ γενικότερα στην Ευρώπη με τα διαρθρωτικά ταμεία, ενός ταμείου που θα είναι αποκλειστικά αφιερωμένο στη στήριξη της έρευνας και της νεοφυούς επιχειρηματικότητας σε πρώιμο στάδιο. Είναι αυτό το στάδιο, όπου εξαιτίας του μεγάλου επιχειρηματικού κινδύνου που υπάρχει, οι ιδιωτικές επενδύσεις δεν είναι διαθέσιμες ή σπανίζουν.

Στο στάδιο αυτό ο ρυθμιστικός και χρηματοδοτικός ρόλος της πολιτείας είναι καταλυτικός και σημαντικός.

Οι πόροι αυτού του νέου ταμείου θα προέρχονται από τη μόχλευση δημόσιων και ιδιωτικών πόρων και θα είναι πρόσθετοι εκείνων του ΕΣΠΑ και του «Ορίζοντα 2020». Η διαχείρισή τους θα γίνεται από ένα Ίδρυμα, το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας -για όσους γνωρίζουν, είναι κάτι σαν το ENSF στην Αμερική ή κάτι σαν το DFG στη Γερμανία - που θα υλοποιεί με τρόπο διαφανή και αμερόληπτο την ερευνητική στρατηγική που προετοιμάζεται στη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογία. και αυτό θα γίνεται ανεξάρτητα από θεματικές και γεωγραφικές ποσοτώσεις.

Για παράδειγμα, η τόσο σημαντική για τη χώρα έρευνα στον τομέα των ανθρωπιστικών και κοινωνικών επιστημών δεν υποστηρίζεται από το ΕΣΠΑ, αλλά θα μπορεί να χρηματοδοτηθεί από το ταμείο αυτό.

Σε πρώτη φάση, ευελπιστούμε ότι από το δεύτερο εξάμηνο του 2016 θα αρχίσουν να διατίθενται πόροι ύψους 240 εκατομμυρίων ευρώ για τα επόμενα τρία χρόνια.

Αυτοί οι πόροι θα διατεθούν για τη στήριξη θέσεων εργασίας νέων επιστημόνων, για την παροχή υποτροφιών, την υλοποίηση προγραμμάτων υψηλής στάθμης στα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά κέντρα και την ανάπτυξη των ερευνητικών υποδομών.

Σε δεύτερη φάση, το Ίδρυμα αυτό θα διαχειρίζεται κεφάλαια σποράς, κατευθυνόμενά σε νεοφυείς επιχειρήσεις και γενικότερα επιχειρήσεις έντασης γνώσης. Η πρωτοβουλία αυτή αναμένεται να οδηγήσει σε απογείωση, να αποτελέσει μια ισχυρή τονωτική ένεση στο ακαδημαϊκό και ερευνητικό οικοσύστημα της χώρας, να ενισχύσει, επίσης, τη νεοφυή επιχειρηματικότητα, να δημιουργήσει ευκαιρίες και προοπτικές, βάζοντας αναχώματα στην ατμόσφαιρα της μιζέριας, που συχνά επικρατεί. Ταυτόχρονα θα τεθούν οι βάσεις για μια μακρόπνοη, δυναμική και βιώσιμη ανάπτυξη της έρευνας στη χώρα.

Το τρίτο νομοσχέδιο που σχεδιάζουμε, αναμένεται να δημιουργήσει ένα ολιστικό πλαίσιο για τη διαμόρφωση του ενιαίου χώρου έρευνας και παιδείας. Επίσης θα συμπεριλάβει στοιχεία, που απαιτούνται για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας μέσω της έρευνας, με τον ουσιαστικό συντονισμό των ερευνητικών δομών που εποπτεύονται από διάφορα Υπουργεία με αιχμή την αργονική ανάπτυξη, την εθνική άμυνα, το περιβάλλον, την ενέργεια

γεια και τη βιομηχανία.

Επίσης θα περιλαμβάνει τον συντονισμό προβλέψεων του αναπτυξιακού νόμου, φορολογικά κίνητρα, θέματα διαχείρισης πνευματικής ιδιοκτησίας, μηχανισμούς στήριξης των επιχειρήσεων που συνδέουν την έρευνα με την ανάπτυξη.

Το νομοσχέδιο προσβλέπουμε να έχει λάβει τελική μορφή ολοκληρωμένου σχεδίου προς το τέλος του έτους.

Είναι, λοιπόν, ξεκάθαρο ότι όλα τα παραπάνω, δεν μπορούν να συμπεσουν σε ένα και μόνο σχέδιο νόμου.

Εστιάζοντας τώρα στα πρώτα είκοσι πέντε άρθρα του προς ψήφιση νομοσχεδίου που αφορούν την έρευνα, θα ήθελα να σημειώσω ότι αυτά περιλαμβάνουν εκτεταμένες τροποποιήσεις του ν.4310/2014, ώστε να αντιμετωπιστούν αντιφάσεις, αμφισημίες και νομοτεχνικές ατέλειες που περιέχονται σε αυτόν τον νόμο.

Αυτό είναι αναγκαίο, με την εξασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας των ερευνητικών κέντρων και της άρσης αγκυλώσεων που λειτουργούν ανασταλτικά. Ταυτόχρονα τίθενται οι βάσεις για νομοθετικές πρωτοβουλίες που θα ακολουθήσουν.

Θα το χαρακτηρίζα, λοιπόν, αυτό ως ένα νομοσχέδιο «έκτακτης ανάγκης». Για τον λόγο αυτό η κριτική που ασκήθηκε κατά τη συζήτηση στην επιτροπή ως προς τον αποσπασματικό του χαρακτήρα, νομίζω ότι είναι υπερβολική.

Αντίθετα πρέπει να επισημάνω ότι όλοι οι φορείς, ανεξάρτητα από την κριτική και τις ενστάσεις που εξέφρασαν για το παρόν σχέδιο νόμου κατά την ακρόαση στην επιτροπή, αναγνώρισαν ότι αυτό αποτελεί μια σοβαρή βελτίωση των διατάξεων του ν.4310/2014.

Θα ήθελα τώρα να εστιάσω σε ορισμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του προς ψήφιση νομοσχεδίου.

Πρόκειται για διατάξεις που βελτιώνουν τις εργασιακές συνθήκες για το ερευνητικό και διοικητικό προσωπικό των ερευνητικών κέντρων και δημιουργούν ελκυστικές ευκαιρίες για νέους επιστήμονες να εργαστούν στα ΑΕΙ και τα ερευνητικά κέντρα της χώρας μέσα από την εξασφάλιση αξιοκρατικών διαδικασιών. Αναμορφώνουν το διοικητικό συμβούλιο των ερευνητικών κέντρων και αναβαθμίζουν τον ρόλο του ΕΣΕΤ, διευκολύνουν τη διαχείριση ερευνητικών έργων και την απορρόφηση πόρων του ΕΣΠΑ. Τέλος, αντιμετωπίζουν χρόνιες στρεβλώσεις που αφορούν τους ΕΛΚΕ των ΑΕΙ και των ερευνητικών κέντρων.

Στο επίκεντρο των προσπαθειών μας θα πρέπει να τονίσω ότι βρίσκεται η επιδίωξη της ποιότητας και της αριστείας, της αριστείας χωρίς εκπτώσεις, αφού αποτελεί προϋπόθεση επιτυχίας.

Εδώ θα ήθελα να τονίσω τη λέξη «επιδίωξη». Πρόκειται για μια διαδικασία δυναμική, που δεν έχει τιμωρητικό χαρακτήρα και δεν αποτελεί πρόσχημα αλαζονείας ή επιβολής ηγεμόνευσης, κάτι που βρίσκεται στον αντίποδα της αριστείας.

Αντίθετα για εμάς η επιδίωξη της αριστείας αποβλέπει στην ενίσχυση των ισχυρών σημείων -όπου υπάρχουν- στην ενίσχυση των ανθρώπων και των δομών και στην άμβλυνση των αδυναμιών, όπου και αυτές υπάρχουν.

Με αυτόν τον τρόπο καταλαβαίνουμε εμείς την αριστεία.

Η στήριξη του προσωπικού των ερευνητικών κέντρων όπως και των νέων επιστημόνων που βρίσκονται εκτός συστήματος, έχουν απόλυτη προτεραιότητα στον σχεδιασμό μας.

Η ύπαρξη ευελιξίας μέσα σε ένα σταθερό και απλό θεσμικό περιβάλλον που δημιουργεί συνθήκες ασφάλειας δικαίου, είναι διάχυτη σε διάφορα άρθρα του νόμου. Πρόκειται για ένα νομικό πλαίσιο το οποίο είναι προσαρμοσμένο στις ιδιαιτερότητες της έρευνας, ενώ ταυτόχρονα διασφαλίζει τα συμφέροντα του δημόσιου και του ερευνητικού προσωπικού.

Η προσέγγιση αυτή δημιουργεί ένα ευνοϊκό περιβάλλον ελκυστικό για τους νέους επιστήμονες, καθώς και δυνατότητες ανάπτυξης υγιούς επιχειρηματικότητας με την αξιοποίηση της καινοτομίας.

Θα ήθελα εδώ πριν κλείσω, να αναφέρω ένα παράδειγμα που σχετίζεται με τη δυνατότητα επιλογής της προτιμητέας εργασιακής σχέσης, που μπορεί να έχουν νέοι επιστήμονες είτε αυτή είναι σύμβαση εργασίας είτε ανάθεση έργου, αλλά και κάτι άλλο που αφορά επιστήμονες, που βρίσκονται εκτός του συστήματος, επιστήμονες που μπορούν να υποβάλουν τις δικές τους ερευνητικές προτάσεις και εάν αυτές κριθούν θετικά, να είναι οι ίδιοι οι

επιστήμονες υπεύθυνοι, για την υλοποίηση των έργων που εκτελούν.

Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία, διότι με τον τρόπο αυτό τονώνεται η δημιουργικότητά τους και ταυτόχρονα αποτελεί σημαντικό κίνητρο για να εργαστούν ερευνητικά στη χώρα.

Υπάρχουν και διάφορα άλλα, τα οποία θα αναφέρω κατά τη συζήτηση. Όμως θα ήθελα εδώ να κλείσω, με ένα στοιχείο που θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό και ταλανίζει ολόκληρη την ακαδημαϊκή και ερευνητική κοινότητα.

Στο άρθρο 24 του νομοσχεδίου υπάρχουν κάποιες ρυθμίσεις για τους ΕΛΚΕ των πανεπιστημίων και συγκεκριμένα για την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων και κυρίως εξόδων καθαρισμού, φύλαξης και πρόσθετων αμοιβών.

Εάν κοιτάξουμε τι συμβαίνει κατά τα τελευταία χρόνια, θα δούμε ότι καθηγητές, ερευνητές που μετέχουν σε συλλογικά όργανα σύρονται στα δικαστήρια για χρήση τέτοιων πόρων. Μιλάω για χρήση και όχι κατάχρηση.

Εγώ θα ήθελα να τονίσω ότι αυτό αποτελεί ένα αίτημα προερχόμενο από τη σύνοδο των πρυτάνεων, τη σύνοδο των προέδρων των ερευνητικών κέντρων, αλλά και από φορείς ερευνητών και εργαζομένων όπως ακούσαμε στην επιτροπή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δώστε μου ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Εδώ θα ήθελα να τονίσω ότι αν και οι διοικήσεις ως προς το ποινικό μέρος σχεδόν πάντα αθωνώνονται, αφού δεν υπάρχει δόλος, υπάρχουν καταλογισμοί υψηλών ποσών σε πανεπιστημιακούς, σε ερευνητές. Ακόμα και σε φοιτητές έχουν υπάρξει παραδείγματα. Θα ήθελα εδώ να τονίσω και κάτι άλλο: ότι όλοι αυτοί προέρχονται από ολόκληρο το πολιτικό φάσμα -είναι πολύχρωμο το σχήμα- και όχι μόνο αυτό, αλλά λοιδορούνται και σπιλώνονται υπολήψεις ατόμων, που έχουν προσφέρει τα μέγιστα για το κοινό καλό. Κάτι πρέπει να γίνει για αυτό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι προτεινόμενες ρυθμίσεις για την έρευνα, συνιστούν ένα σημαντικό βήμα μπροστά. Βελτιώνουν τη λειτουργία των ερευνητικών φορέων, τους απαλλάσσουν από αγκυλώσεις που ταλανίζουν τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά κέντρα για χρόνια και διασφαλίζουν παράλληλα τη χρηστή διακυβέρνηση της έρευνας.

Επίσης εμπεριέχουν μέτρα, που δημιουργούν ελκυστικές ευκαιρίες για νέους επιστήμονες, για νέους ερευνητές, ώστε να ανακοπεί το κύμα φυγής στο εξωτερικό και θέτουν τις βάσεις για την αποτελεσματική αξιοποίηση της γνώσης και της καινοτομίας, που προκύπτουν από την επιστημονική έρευνα.

Συνολικά έχουμε την πεποίθηση ότι αυτές οι νομοθετικές ρυθμίσεις, αποτελούν ένα πρώτο σίγουρο βήμα για την προαγωγή της υπόθεσης της έρευνας στη χώρα και ζητούμε την υπερψήφισή τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ, κύριε Φωτάκη.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Γαβρόγλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να μιλήσω για δύο μεγάλες κατηγορίες θεμάτων. Η πρώτη κατηγορία, είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο προτείνεται η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου και η δεύτερη, είναι ο πυρήνας του προβληματισμού του νομοσχεδίου που έχει κατατεθεί.

Ποιο είναι το πλαίσιο στο οποίο προτείνεται η ψήφισή του; Το πλαίσιο αυτό χαρακτηρίζεται από τα εξής:

Πρώτον, οι μνημονιακές μας υποχρεώσεις ως προς τα θέματα εκπαίδευσης δεν πρέπει να μας διαφεύγουν. Είναι θέματα που προχωρούν ικανοποιητικά αν και πολύ αργά. Μέρος αυτών των συζητήσεων είναι η έκθεση του ΟΟΣΑ του 2011 για τον τόπο μας, μία έκθεση που σήμερα πια είναι ανεπείκαιρη, βασίζεται σε στοιχεία πριν την κρίση και δημιουργεί ένα ασφυκτικό πλαίσιο. Μετά από πολύ κοπιαστικές συζητήσεις καταφέραμε να αποδεχθεί ο ΟΟΣΑ τη σύνταξη μιας νέας έκθεσης.

Δεύτερον, η απόλυτη προτεραιότητα που δίνει η Κυβέρνηση – και είμαι σίγουρος ότι δεν είναι μόνο η Κυβέρνηση – είναι να ανοί-

ξουν τα σχολεία τον Σεπτέμβριο. Είναι μία εθνική μας υποχρέωση αυτή η παθολογία ως προς το άνοιγμα των σχολείων, να παύσει μια για πάντα. Άρα προτεραιότητα όλων μας πρέπει να είναι να ανοίξουν τα σχολεία τον Σεπτέμβριο, να αρχίσει η πανεπιστημιακή χρονιά με όσο λιγότερα προβλήματα γίνεται. Προφανώς και γνωρίζουμε ότι χωρίς γενναία χρηματοδότηση και κανονικούς διορισμούς των εκπαιδευτικών δεν μπορούν ούτε τα σχολεία αλλά ούτε και τα ΑΕΙ να επιτελέσουν τον βασικό τους προορισμό. Πρέπει, λοιπόν, να παρθούν όλα εκείνα τα μέτρα, ώστε μέσα σε αυτό το πλαίσιο ρεαλιστικά να μπορέσουν να ανοίξουν τα σχολεία και τα πανεπιστήμια.

Τρίτον, όπως γίνεται και με το νομοσχέδιο για την έρευνα, παράλληλα και με τον εθνικό και κοινωνικό διάλογο για την παιδεία, έχουν ήδη ληφθεί ορισμένες αποφάσεις και μέτρα για μια σειρά από σημαντικά και επείγοντα ζητήματα.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, της έρευνας έχει πολύ μεγάλη σημασία να γίνει κατανοητό ότι δεν συζητείται και ότι δεν έρχεται για ψήφιση σε ένα κενό αλλά συμπληρώνει μια σειρά από πρωτοβουλίες του Υπουργείου Παιδείας. Τις απარიθμώ ενδεικτικά, για να γίνει κατανοητό ακριβώς αυτό το πλαίσιο, που στόχο έχει την εύρυθμη λειτουργία των εκπαιδευτικών και ερευνητικών θεσμών.

Πρώτον, έχει ήδη αποφασιστεί ότι από το επόμενο σχολικό έτος, θα υπάρχει ενιαίος τύπος ολοήμερου σχολείου, με εμπλουτισμένο πρόγραμμα, με δεύτερη ξένη γλώσσα και με μαθήματα καλλιτεχνικής και αισθητικής αγωγής.

Δεύτερον, έχουν ολοκληρωθεί οι επεξεργασίες, για να αρχίσει να εφαρμόζεται, ήδη από τον Σεπτέμβριο, ένας ριζικός εξορθολογισμός του ωρολογίου προγράμματος των γυμνασίων. Όσοι έχετε την όποια σχέση μέσω παιδιών, συγγενών ή δική σας προσωπική με το γυμνάσιο, ξέρετε ότι υπάρχουν τεράστια προβλήματα ως προς τον εξορθολογισμό των ωρολογίων προγραμμάτων και βεβαίως τον περιορισμό της έκτασης της διδασκείας ύλης.

Επίσης η διαφοροποίηση του τρόπου αξιολόγησης των μαθητών, η αύξηση του αριθμού των εβδομάδων διδασκαλίας που θα επεκταθεί μέχρι το τέλος Μαΐου, όπως επίσης και η ελάφυνση του εβδομαδιαίου ωρολογίου προγράμματος είναι ορισμένες από τις πρωτοβουλίες, για να επιτευχθεί αυτός ο εξορθολογισμός για τα σχολεία, για τον οποίο μίλησα.

Επίσης είναι έτοιμες και οι προτάσεις για τη διδασκαλία μαθημάτων, τα βιβλία των οποίων έχουν κριθεί απολύτως μα απολύτως ακατάλληλα. Έχω μιλήσει με πολλούς Βουλευτές από όλα τα κόμματα της Βουλής και πραγματικά υπάρχει μια συμφωνία ως προς μια σειρά πολύ συγκεκριμένων βιβλίων, που είναι εντελώς ακατάλληλα για διδασκαλία.

Υπάρχει βεβαίως και το θέμα της επιμόρφωσης των καθηγητών, ιδιαίτερα στο μείζον θέμα, στο μείζον ζήτημα που τίθεται πάλι εδώ από πολλές πτέρυγες, της συμπερίληψης και της διαφοροποιημένης διδασκαλίας και στήριξης των μαθητών με ειδικές μαθησιακές ανάγκες.

Το νομοσχέδιο αυτό έρχεται πάλι να συμπληρώσει ένα άλλο αίτημα, το οποίο έχουμε ακούσει να εκφράζεται από πάρα πολλούς εκπαιδευτικούς το διάστημα των τελευταίων μηνών, την εφαρμογή της αυτοαξιολόγησης των καθηγητών και της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων. Είναι πράγματα που οι καθηγητές που βρίσκονται από το πρωί μέχρι το βράδυ στο σχολείο και δίνουν την τρομακτική μάχη να σταθεί η εκπαίδευση στα πόδια της, ζητάνε επιτακτικά.

Τέλος, το μωσαϊκό των πρωτοβουλιών στο οποίο εντάσσεται και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, έχει και την αρχή της συζήτησης για τον ενιαίο χώρο έρευνας και εκπαίδευσης, δηλαδή την αναμόρφωση, την αναδιάρθρωση των σχέσεων ανάμεσα στα πανεπιστήμια, τα ΤΕΙ και τα ερευνητικά κέντρα.

Εδώ ως πρώτη προτεραιότητα θα πρέπει να τεθούν οι διαδικασίες με τις οποίες θα αναβαθμιστούν τα ΤΕΙ, πολλά τμήματα των οποίων είναι ήδη ισοδύναμα με πανεπιστημιακά τμήματα.

Βεβαίως ένας άλλος πυλώνας του ενιαίου χώρου είναι η κινητικότητα των ερευνητών και του διδακτικού προσωπικού ανάμεσα σε πανεπιστήμια, ΤΕΙ και ερευνητικά κέντρα. Αυτό θα δημιουργήσει κρίσιμες μάζες, ως προς τις ερευνητικές δραστηριότητες, τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες και θα βελτιστοποιήσει

τη χρήση των υποδομών. Είναι εντελώς μα εντελώς προφανές ότι δεν συζητάει κανείς ότι όλα αυτά θα γίνουν με στόχο την όποια απόλυση του όποιου συναδέλφου.

Άρα η συγκρότηση των ολοήμερων σχολείων, ο ριζικός εξορθολογισμός του ωρολογίου προγράμματος στα σχολεία, ο περιορισμός της έκτασης της ύλης, η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών, η αξιολόγηση της εκπαιδευτικής μονάδας, ο ενιαίος χώρος έρευνας και εκπαίδευσης μέρος του οποίου είναι και η αναβάθμιση των ΤΕΙ και ο νέος νόμος για τα μεταπτυχιακά, είναι το πλαίσιο στο οποίο έρχεται να κουμπώσει ή αν θέλετε το πρώτο νομοθέτημα προς αυτή την κατεύθυνση, είναι το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα.

Επιτρέψτε μου τώρα να περάσω στον πυρήνα του προβληματισμού του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Δεν θέλω να ετεροκαθοριστούν οι απόψεις μου ως προς τα όποια αρνητικά και καλά της περασμένης κατάστασης. Αυτή νομίζω ότι την έχουμε συζητήσει αναλυτικά, έχουν τοποθετηθεί οι ερευνητές, έχουν τοποθετηθεί τα ερευνητικά κέντρα και δεν έχει κανένα νόημα ο ετεροκαθορισμός ως προς τη φιλοσοφία του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Η έρευνα είναι μια από τις συνθετότερες δραστηριότητες που υπάρχουν σε μια κοινωνία. Αυτή η συνθετότητα και η πολυμορφία της έρευνας δεν είναι δυνατόν να περιγραφεί ούτε με ένα πλαίσιο νόμου αλλά ούτε και με κανόνες. Η ερευνητική δραστηριότητα η οποία παράγει νέα γνώση, εξ ορισμού δημιουργεί και νέες ιεραρχίες.

Εδώ, λοιπόν, τίθεται το εξαιρετικά περίπλοκο θέμα, για το οποίο κάνει ένα πρώτο βήμα το νομοσχέδιο και το οποίο έχει σχέση με τη δημοκρατική λειτουργία των ερευνητικών κέντρων, με τη δημοκρατική δομή των δραστηριοτήτων μέσα από την οποία παράγεται έρευνα, δραστηριότητες όμως όπως σας είπα, που ανατροφοδοτούν τις ιεραρχίες.

Το τρίτο θέμα του προβληματισμού έχει σχέση με κάτι που απασχολεί πολύ την Κυβέρνηση, όπως πάλι με προσωπικές κουβέντες που έχω κάνει με συναδέλφους από όλα τα κόμματα απασχολεί πολύ και τους συναδέλφους και την κοινωνία μας στο σύνολο.

Είμαστε μια κοινωνία, στην οποία έχει χαθεί η κανονικότητα. Δεν υπάρχει κανονικότητα στη σημερινή κοινωνία. Η κρίση έτσι όπως ήρθε και έτσι όπως έγινε η διαχείρισή της, έχει ανατρέψει και υπονομεύσει την κανονικότητα. Αν, λοιπόν, δεν επιτευχθεί μια κανονικότητα, κανένας νόμος για την έρευνα και για την εκπαίδευση δεν θα έχει τα ευεργετήματα που υπόσχεται.

Δυστυχώς η κανονικότητα δεν μπορεί να επιτευχθεί με νόμους και κανόνες. Η κανονικότητα είναι κάτι πολύ πιο σύνθετο, έχει σχέση με τις κοινωνικές δυνάμεις και τις συναινέσεις που θα μπορέσουν να καταφέρουν να έχουν μεταξύ τους. Για αυτό και θα πρέπει να δούμε, αν τυχόν το νομοσχέδιο κάνει έστω ένα πρώτο βήμα για να μπορέσουν οι εργασιακές σχέσεις να δώσουν μια δημιουργικότητα, μια προωθητικότητα στα ερευνητικά κέντρα.

Εδώ θα μου επιτρέψετε να αναφέρω δύο σημεία σε σχέση με το θέμα της κανονικότητας στον τόπο μας, δύο σημεία στα οποία νομίζω ότι πρέπει να σκύψουμε πάνω τους, ανεξάρτητα από κομματικές προελεύσεις.

Ένα από τα προβλήματα είναι μια χωρίς όρους πίστη στην αποτελεσματικότητα της αγοράς. Το νομοσχέδιο προβλέπει με πολύ σαφείς τρόπους, πώς η ιδιωτική πρωτοβουλία θα έχει σχέση με τα ερευνητικά κέντρα και τα πανεπιστήμια που τελούν υπό την εποπτεία του κράτους.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι οι επιχειρήσεις δεν πρέπει να αναζητήσουν νέους τρόπους συνεργασίας. Δεν μπορεί οι επιχειρήσεις να μένουν ως έχουν και να θεωρούνται ότι περίπου κάνουν χάρη στα ερευνητικά κέντρα και στα πανεπιστήμια. Δυστυχώς η εμπειρία μας από τη συνεργασία με τις επιχειρήσεις δεν είναι πολύ θετική μέχρι τώρα.

Άρα θα πρέπει και οι επιχειρήσεις και ο ιδιωτικός τομέας να επανεξετάσουν τους όρους με τους οποίους εμπλέκονται στην έρευνα, τους όρους με τους οποίους θέλουν να χρησιμοποιήσουν τις καινοτομίες και άρα να επενδύσουν και οι ίδιοι σε αυτή την κατεύθυνση.

Το δεύτερο, όμως, θέμα που υπονομεύει πάλι την κανονικό-

τητα, είναι κάτι που λειτουργεί παραλυτικά σε πολλές πρωτοβουλίες προωθητικού χαρακτήρα που παίρνονται. Δεν αναφέρομαι στη διεκδίκηση ολοένα και καλύτερων όρων εργασίας από τους εργαζόμενους. Αυτή πρέπει να ενταθεί.

Αναφέρομαι σε μια αλλοίωση πολλές φορές και των ερευνητών αλλά και των εκπαιδευτικών, οι οποίοι αντί να ασκούν ένα κοινωνικό λειτουργήμα που θα έπρεπε να καθοδηγεί την καθημερινή λειτουργία τους, διαπιστώνουμε μια γραφειοκρατικοποίηση τους.

Διαπιστώνουμε έναν συντεχνιασμό, ο οποίος είναι εντελώς προφανές ότι δεν εκφράζει ούτε πλειοψηφικά τους ερευνητές και εκπαιδευτικούς, πλην όμως είναι μια κατάσταση, η οποία δεν βοηθά ούτε στο κοινωνικό πρόσωπο αυτών των συγκεκριμένων καθηγητών αλλά ούτε και στο κοινωνικό λειτουργήμα που ασκούν.

Έτσι, λοιπόν, θα πρέπει να δούμε, πώς η εδραίωση σιγά σιγά αυτής της γραφειοκρατικοποιημένης καθημερινότητας θα μπορέσει να απομακρύνεται, ώστε και όσα λέει το νομοσχέδιο αλλά και όσα λέγονται γενικότερα, να μπορέσουν να έχουν αυτόν τον προωθητικό χαρακτήρα.

Τέλος, το νομοσχέδιο προσπαθεί να κάνει και κάτι άλλο σε ένα πρώτο μεν επίπεδο αλλά πολύ σοβαρό. Στην Ευρώπη σήμερα γίνεται μια τεράστια συζήτηση για την έρευνα και τα πανεπιστήμια. Η συζήτηση αυτή δεν είναι για την επιβολή ενός μοντέλου πάνω σε άλλα. Αυτό έγινε πριν από δεκαπέντε χρόνια με τη Μπολόνια. Σήμερα υπάρχει μια κριτική απόσταση από τα μοντέλα.

Υπάρχει, λοιπόν, μια αναζήτηση στην Ευρώπη και θεσμική, ως προς την καταλληλότητα των εκπαιδευτικών και ερευνητικών θεσμών, αλλά υπάρχουν και διάφορες πρωτοβουλίες που παίρνονται κυρίως από κάτω, κυρίως ως προς τη διασύνδεση ερευνητικών ομάδων ή τη διασύνδεση των εκπαιδευτικών ομάδων που έχουν πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία να μας πουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς έχουμε μια τεράστια εμπειρία και ερευνητική αλλά και εκπαιδευτική. Μπορούμε και μέσα από τις συζητήσεις μας για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αλλά και γενικότερα μέσα από την εμπλοκή μας με άλλους κοινωνικούς φορείς, να επηρεάσουμε καταλλήλως και αυτές τις συζητήσεις που γίνονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αυτά ήθελα να πω για τη γενική φιλοσοφία του νόμου και θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε τα επιμέρους άρθρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ, κύριε Γαβρόγλου.

Τον λόγο έχει η κ. Αντωνίου, εισηγήτρια από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εύχομαι χρόνια πολλά και Χριστός Ανέστη σε όλους τους συναδέλφους πριν ξεκινήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις». Πριν ξεκινήσω με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, δεν θα μπορούσα να μην αναφερθώ στο τι τραγελαφικό συνέβη κατά τη διαδικασία κατάθεσης του εν λόγω νομοσχεδίου.

Δυστυχώς για ακόμη μια φορά γίναμε μάρτυρες μιας διαδικασίας, η οποία μας προσβάλλει όλους και αποτελεί όνειδος για τα κοινοβουλευτικά δεδομένα. Το παρόν νομοσχέδιο κατατέθηκε το βράδυ της Δευτέρας 12 Απριλίου. Αποσύρθηκε την Τρίτη 13 Απριλίου το πρωί και επανακατατέθηκε το απόγευμα της ίδιας μέρας.

Η δικαιολογία, κύριε Υπουργέ, σύμφωνα με τα όσα ο ίδιος ισχυριστήκατε στην κοινή συνεδρίαση των αρμόδιων επιτροπών, ήταν ότι κατατέθηκε και ανέβηκε στην ιστοσελίδα της Βουλής παλαιότερη εκδοχή του νομοσχεδίου. Αποδώσατε, μάλιστα, το λάθος –και διαβάζω επί λέξει τη δήλωσή σας– στην κοπέλα της Γραμματείας της Κυβέρνησης που κάνει τις αναρτήσεις, η οποία πήρε την προηγούμενη και όχι την τελευταία έκδοση του νομο-

σχεδίου.

Τελικά, κύριε Υπουργέ, φαίνεται ότι άδικα σπεύσατε να κατηγορήσετε την κοπέλα, η οποία μάλλον δεν έκανε λάθος, μιας και στο επανακατατεθέν νομοσχέδιο –τι οξύμωρο– απουσίαζε η φωτογραφική διάταξη του άρθρου 30 παράγραφος 7, μια διάταξη, όπως χαρακτηρίστηκε από πολλά μέσα «πλυντήριο», η οποία αποσκοπούσε, στο να απαλλαγεί ο Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού Γιώργος Σταθάκης, από τις δικαστικές εκκρεμότητες που είχε, όταν ήταν καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Κρήτης.

Έρχεστε τώρα και την επαναφέρετε διά της πλαγίας οδού, με την υπ' αριθμόν 362/26-4-2016 βουλευτική τροπολογία έξι Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ. Επαναφέρετε κατά γράμμα το περιεχόμενο του αποσυρθέντος άρθρου, προβλέποντας χαρακτηριστικά ότι καταλογιστικές πράξεις, καθώς και κάθε ποσό τόκων, προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων που συνδέονται με δαπάνες του Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας του Πανεπιστημίου Κρήτης διενεργηθείσες μεταξύ των ετών 1996 έως και 2004 για λοιπές εκπαιδευτικές, επιμορφωτικές, αναπτυξιακές δραστηριότητες του πανεπιστημίου, πλην των αμιγώς ερευνητικών, οι οποίες χαρακτηρίστηκαν –ακούστε– «ανοικίες πληρωμές», σύμφωνα με την έκθεση Διαχειριστικού Ελέγχου της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης, εφόσον δεν έχουν εκτελεστεί έως τη δημοσίευση του παρόντος –λέει η τροπολογία– αίρονται και δεν εκτελούνται και τυχόν βεβαιωθέντα ποσά διαγράφονται.

Οι εν λόγω Βουλευτές –σαν να πρόκειται για δικαστές– σπεύδουν, μάλιστα, να βγάλουν ετυμηγορία, καθώς αναφέρουν χαρακτηριστικά ότι οι δαπάνες οι οποίες –επαναλαμβάνω– χαρακτηρίστηκαν «ανοικίες πληρωμές» από τη Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Επιθεώρησης, έγιναν κατ' αυτούς πάντα με διαφάνεια και χωρίς την παραμικρή υπόνοια ατομικού συμφέροντος.

Αναρωτιέμαι, κύριε Υπουργέ, αν θα κάνετε αποδεκτή μια τέτοια τροπολογία, για την οποία έχετε ισχυριστεί πολλές φορές ότι έχει αποφανθεί η δικαιοσύνη. Για ποιο λόγο, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, από τη μία πλευρά μιλάτε για λάθος της γραμματικής και από την άλλη πλευρά οι Βουλευτές σας σπεύδουν να επαναφέρουν τη ρύθμιση μετά βαΐων και κλάδων; Όχι λόγω του Πάσχα, φαντάζομαι. Θα μας απαντήσετε;

Καταρρίπτεται, λοιπόν, για άλλη μία φορά το δῆθεν ηθικό πλεονέκτημα της αριστερής σας Κυβέρνησης και των μεθόδων που ακολουθεί, για να καλυφθούν παλαιότερες υποθέσεις.

Αυτή, όμως, δεν είναι, δυστυχώς, η μόνη φωτογραφική διάταξη του νομοσχεδίου. Υπάρχουν και πολλές άλλες, στις οποίες θα αναφερθώ αναλυτικά, όπως αναφέρθηκα και στην επί των άρθρων εισήγησή μου. Είπα και στην επιτροπή στον κ. Φίλη το επάγγελμα του δημοσιογράφου θα έπρεπε μάλλον να μετατραπεί σε φωτορεπόρτερ και μάλιστα σε παλαιό άλμπουμ, γιατί με τόσες φωτογραφικές ρυθμίσεις που έχει το νομοσχέδιο μάλλον για παλαιό άλμπουμ μοιάζει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο δεν είναι ένα συνεκτικό νομοσχέδιο με αρχή, μέση και τέλος. Δεν είναι τίποτα άλλο από μια πρόχειρη συρραφή διάσπαρτων ρυθμίσεων για την έρευνα, την ανώτατη εκπαίδευση, την πρωτοβάθμια, τη δευτεροβάθμια. Πέρα από τις διατάξεις του νομοσχεδίου μάλιστα είχαμε τριάντα εννέα –τώρα έχουμε σαράντα δύο, αν δεν κάνω λάθος– εμπρόθεσμες τροπολογίες. Αυτό είναι απίστευτο! Μεταξύ αυτών υπάρχουν και έξι υπουργικές τροπολογίες, εκ των οποίων οι πέντε είναι άσχετες με το νομοσχέδιο. Είπα και στην Επιτροπή ότι υπάρχει και η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων για να καταθεθούν οι υπουργικές τροπολογίες. Γιατί, άραγε, να κατατίθενται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων;

Αυτό είναι ένα ακόμα παράδειγμα κακής νομοθέτησης από την Κυβέρνησή σας. Πάλι καλά που σ' αυτόν τον συρφετό διατάξεων και τροπολογιών, βρήκατε λίγο χώρο, δηλαδή είκοσι πέντε άρθρα, για την έρευνα! Αυτό είναι το ενδιαφέρον σας για την έρευνα και την καινοτομία, κύριε Υπουργέ.

Όλα αυτά γίνονται εν τω μέσω ενός προσημαστικού εθνικού διαλόγου για την παιδεία, όπου μας ζητάτε εθνική συνεννόηση και συνεργασία. Εσείς τώρα τι κάνετε; Φέρνετε ένα νομοσχέδιο σαράντα έξι ολόκληρων άρθρων, με πλήθος ρυθμίσεων για την

πρωτοβάθμια, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και όλα αυτά που είπαμε, οι οποίες είναι όλες εκτός διαλόγου. Σας δηλώσαμε ξεκάθαρα στην κοινή συνεδρίαση και σας επαναλαμβάνουμε και τώρα ότι σε έναν εθνικό διάλογο-φαρσοκωμωδία, όπου ενώ υποτίθεται ότι συνδιαλεγόμαστε για την παιδεία, εσείς παράλληλα νομοθετείτε μόνοι σας, δεν θα συμμετέχουμε πλέον.

Ας αναφερθούμε τώρα στο κεφάλαιο Α' που αφορά στην έρευνα, το οποίο έρχεται να αποδομήσει με αποσπασματικό τρόπο τον ν.4310/2014, ο οποίος ψηφίστηκε από τη δική μας κυβέρνηση τον Νοέμβριο του 2014. Πρόκειται για έναν νόμο που δεν πρόλαβε καν να εφαρμοστεί για να δούμε αν υπάρχουν δυσλειτουργίες. Έρχεστε τώρα και σχεδόν τον κατατομείτε. Είχε μιλήσει και ο Υπουργός κ. Φίλης στην επιτροπή για το «νομο-σχέδιο-τομή», όπως το αποκάλεσε. Φαντάζομαι, το χαρακτήρισε με την ουσιαστική έννοια του όρου «τομή». Εγώ θα το έλεγα «νομο-σχέδιο κατατόμησης, ελέγχου και φωτογραφιών».

Εσείς, κύριε Υπουργέ, κύριε Φωτάκη, στη συζήτηση για τον προηγούμενο νόμο της έρευνας είχατε πει κατά λέξη: «Για τον λόγο αυτό η κατάθεση του νέου νόμου για την έρευνα είναι ένα ιδιαίτερα θετικό γεγονός και η άμεση εφαρμογή του είναι σοβαρή αναγκαιότητα». Δικά σας είναι τα λόγια. Όμως, τότε μιλούσατε ως πρόεδρος του ΙΤΕ, ενώ τώρα, ως Αναπληρωτής Υπουργός της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, κύριε Φωτάκη, έρχεστε και τροποποιείτε όλη τη φιλοσοφία εκείνου του νόμου με τον οποίο συμφωνούσατε και θεωρούσατε, μάλιστα, αναγκαίο. Όμως, τώρα φορούσατε υπουργικό κουστούμι και χορεύετε ανάλογα!

Είναι ένας νόμος, όμως, που εσκεμμένα δεν εφαρμόσατε ποτέ, αν και είχατε όλον τον χρόνο να το πράξετε. Σε ποιες, λοιπόν, δυσλειτουργίες αναφέρεστε στην αιτιολογική έκθεση; Τα τελευταία χρόνια και ιδιαίτερα τα χρόνια 2012 μέχρι και 2015 έγιναν σοβαρές προσπάθειες μετασχηματισμού και εναρμόνισης της χώρας σε έναν σύγχρονο, παγκόσμιο παίκτη στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου η έρευνα και η καινοτομία αποτελούν μοχλό ανάπτυξης της οικονομίας, καθώς ενισχύουν και προωθούν την ανταγωνιστικότητα της στο ιδιαίτερα δύσκολο παγιοποιημένο περιβάλλον.

Υπερασπιστήκαμε ως παράταξη και πιστεύουμε σε ένα εθνικό σύστημα έρευνας, που είναι εναρμονισμένο με την καινοτομία και την τεχνολογία, προσαρμοσμένο απόλυτα στα ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα και στη διεθνή πραγματικότητα, ένα σύστημα αξιολόγησης και αριστείας, από το οποίο θα αναδεικνύονται και στο οποίο θα βασίζονται οι πνευματικές και παραγωγικές δυνάμεις του τόπου, ένα σύστημα και ένα θεσμικό πλαίσιο που θα διασφαλίζει τη διαρκή σύζευξη της έρευνας και της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας και την καινοτόμο επιχειρηματικότητα, με μέτρα και δραστηριότητα εντός και εκτός της χώρας. Προσπαθήσαμε να διαμορφώσουμε ένα σοβαρό πλαίσιο, στο οποίο όλοι οι παίκτες να είναι παρόντες και να συνεργάζονται αρμονικά με όρους που να διέπονται από δικαιοσύνη, αξιοκρατία, αριστεία, ανάπτυξη και κοινωνικό όφελος.

Αντί όλων αυτών, το παρόν νομοσχέδιο εγκαθιδρύει ένα σύστημα αναχρονιστικό, υπουργοκεντρικό, με σαφείς ιδεοληψίες υπέρ του κράτους και κατά της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και με πλήθος διατάξεων που ικανοποιούν παλαιά και νέα συνδικαλιστικά αιτήματα. Παρατηρούμε την ξεκάθαρη βούληση του Υπουργού να ελέγξει απόλυτα και σε όλα τα επίπεδα τον χώρο των ερευνητικών κέντρων και γενικά, τον χώρο της έρευνας και της καινοτομίας, αποδυναμώνοντας σημαντικά την ΓΓΕΤ, τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας και δημιουργώντας έναν σοβαρό κατακερματισμό στην εφαρμογή της εθνικής πολιτικής για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη.

Διαπιστώνουμε ότι το σύνολο των τροποποιήσεων του ν.4310 που εισάγετε με το παρόν νομοσχέδιο διαπερνά μια αναχρονιστική αντίληψη στα θέματα έρευνας και καινοτομίας. Οι σχετικές τροποποιήσεις που επιχειρούνται όσον αφορά στη σύνδεση της έρευνας με την επιχειρηματικότητα και τον παραγωγικό τομέα που προωθούσε ο δικός μας νόμος, διέπονται από μια ξεκάθαρη αποστροφή προς τους ιδιωτικούς φορείς, την επιχειρηματικότητα και την αλληλεπίδραση και συνέργειά τους με τη δημόσια έρευνα.

Προφανώς, βγάζετε σπυράκια, όταν ακούτε «ιδιωτικούς φο-

ρείς» και «επιχειρηματικότητα». Επιστρέφουμε ουσιαστικά, δηλαδή, στη δεκαετία του '80, όπου ο ρόλος του κράτους ήταν μη ευέλικτος και οι κρατικοί φορείς ήταν μοναδικοί. Φαίνεται ξεκάθαρα η ιδεοληψία του συντάκτη που προσπερνά την παγκόσμια τάση αλλά και τις δομές που υπάρχουν ακόμα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπου πλέον η Γενική Διεύθυνση ονομάζεται DG, Research and Renovation, Έρευνας και Καινοτομίας, σε μια προσπάθεια συνειδητής στροφής της έρευνας στην ανάπτυξη.

Η φιλοσοφία του νομοσχεδίου και η βούληση της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου φαίνεται ξεκάθαρα και από τις ρυθμίσεις που αφορούν το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας.

Από την ανάληψη των καθηκόντων σας, κύριε Υπουργέ, το απαξιώσατε, όπως σας αναφέρουμε και σε ερώτηση που σας έχουμε καταθέσει. Τώρα τι κάνετε; Το καταργείτε με νόμο, χωρίς να έχει λήξει η θητεία του και χωρίς αιτιολογημένα επιχειρήματα -στην αιτιολογική έκθεση, τουλάχιστον- για την αντικατάστασή του, για να διορίσετε, λέει -άκουσον, άκουσον- προσωρινό ΕΣΕΤ, με απόφαση Υπουργού, όποιον θέλει ο Υπουργός χωρίς διαδικασίες.

Γιατί, άραγε, προσωρινό ΕΣΕΤ; Η απάντηση βρίσκεται, προφανώς, στις εκκρεμίες, με ευθύνη της Κυβέρνησης, επιλογές διευθυντών στα μεγαλύτερα ερευνητικά κέντρα και ισοτιμία της χώρας, όπως «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ», ΙΤΕ, Εθνικό Αστεροσκοπείο κ.ά. Η απόλυτη παρέμβαση του Υπουργού σε όλα τα επίπεδα της διοίκησης των ερευνητικών κέντρων της χώρας.

Αυτό φαίνεται, άλλωστε και από το γεγονός ότι καταργεί τη συμμετοχή θεσμικών προσώπων στην επιτροπή που θα καταρτίσει την προτεινόμενη λίστα των μελών του και ο Υπουργός διορίζει άτομα της δικής του επιλογής. Η διαφάνεια, η αξιοκρατία και η αριστεία σε όλο τους το μεγαλείο!

Οι ιδεοληψίες που έχει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου για τη διοίκηση των ερευνητικών κέντρων, φαίνεται επίσης ξεκάθαρα από τις αλλαγές που προτείνει στα σχετικά άρθρα με σκοπό την κατάργηση της αριστείας, τον έλεγχο της διοίκησης σε όλα τα επίπεδα και τη δημιουργία πελατειακών σχέσεων των εκάστοτε διευθυντών με το προσωπικό.

Είναι πρωτόγνωρος, κύριε Υπουργέ, στα ευρωπαϊκά δεδομένα, ο τρόπος επιλογής των διευθυντών των ερευνητικών κέντρων και ισοτιμούν, καθώς και η διαδικασία αξιολόγησής τους από το προσωπικό τους στο μέσο της θητείας τους.

Ας μας πει ο έμπειρος Αναπληρωτής Υπουργός σε ποια ευρωπαϊκή χώρα ισχύει η προτεινόμενη διαδικασία. Οι διευθυντές στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα αξιολογούνται δηλαδή στο μέσο της θητείας τους από τους υπαλλήλους τους;

Το γεγονός αυτό θα δημιουργήσει αναπόφευκτα σχέσεις τόσο εξάρτησης όσο και τριβές των εκάστοτε διευθυντών με το προσωπικό που εποπτεύουν. Με τις πρακτικές αυτές θα καταλυθούν οι έννοιες της αξιοκρατίας και της αριστείας.

Η τοποθέτησή σας ως Αναπληρωτής Υπουργός Έρευνας, κύριε Φωτάκη, αν και δημιουργήσει μεγάλες προσδοκίες στον χώρο, το μόνο που έχει αποφέρει ως σήμερα είναι η ένταξη στον τακτικό προϋπολογισμό της μισθοδοσίας των ερευνητικών κέντρων, των εποπτευόμενων από την ΓΓΕΤ -ενέργειες που ούτως ή άλλως προέβλεπε ο ν.4310- και κανένα άλλο χειροπιαστό έργο.

Οι απαράδεκτες, προφανώς, παρεμβάσεις στην εφαρμογή της στρατηγικής της «Εξυπνης Εξειδίκευσης» μάς έχουν στοιχίσει μέχρι στιγμής τη μεγάλη και απρόβλεπτη καθυστέρηση στην έναρξη του ΕΣΠΑ, δύο χρόνια μετά την έναρξη του προγράμματος ΕΠΑΝΕΚ. Αυτό το χειροπιαστό έργο χρεώνετε, κύριε Υπουργέ. Σας έχουμε και εδώ καταθέσει ερώτηση.

Επίσης, αναστέλλεται ως τις 31-12-2016, χωρίς να διασφαλίζεται, η περάτωση της ίδρυσης φορέων, παραδείγματος χάριν το Ερευνητικό Κέντρο Δυτικής Ελλάδας. Είναι σοβαρό απόστημα, διότι οι φορείς αυτοί έχουν στρατηγική σημασία για τη διεύρυνση του ερευνητικού ιστού στην ελληνική περιφέρεια και αναμενόταν να συμβάλουν σημαντικά στην ανάπτυξη και στη δημιουργία νέων νησίδων αριστείας, εκτός Αττικής, της Θεσσαλονίκης και της Κρήτης.

Επίσης, αφήνετε εκτός του άρθρου 12 τα ερευνητικά κέντρα αυτά αλλά και τα ΕΠΙ. Εσείς ο ίδιος μας είπατε στην επιτροπή ότι το ΕΠΙΣΕΥ είναι ένα από τα καλύτερα ερευνητικά ισοτιμούν. Τα

αφήνετε, όμως, εκτός του άρθρου 12.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα μου δώσετε ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, αποτελεί μεγάλη πρόκληση προς τις δικαστικές αρχές και τον ελληνικό λαό η προσθήκη των παραγράφων 9β και 9γ στο άρθρο 24, με ζητήματα τα οποία εκκρεμούν στη δικαιοσύνη. Αυτό έρχεται σε αντιδιαστολή με το πόρισμα του Σώματος Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, το οποίο υπήρξε καταπέλτης, αναφέροντας αδιαφανείς διαδικασίες και αναζητώντας πειθαρχικές και ποινικές ευθύνες των εμπλεκόμενων.

Όσον αφορά στα ζητήματα των ΕΛΚΕ –τι πρωτότυπο!- αντί να θεσμοθετηθεί πλαίσιο που να συμβάλλει ώστε τα αποθεματικά αυτών να χρησιμοποιηθούν για ανάγκες έρευνας και καινοτομίας, ο Υπουργός προτείνει να χρησιμοποιηθεί το 50% αυτών για καθαριότητα, φύλαξη, λοιπές λειτουργικές δαπάνες, προφασιζόμενος τη δραματική μείωση τακτικής επιχορήγησης.

Θα μπορούσατε, κύριε Υπουργέ -και αποτελεί πρότασή μας- να ενισχύσετε τις εταιρείες αξιοποίησης περιουσιών των ιδρυμάτων, έτσι ώστε με μια καλή διαχείριση αυτών των περιουσιών να εξοικονομηθούν έσοδα στα ιδρύματα για την κάλυψη αυτών των αναγκών.

Στο δεύτερο κεφάλαιο που αναφέρεται στη διοίκηση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, διαπιστώνεται μία προσπάθεια υποβάθμισης και κατάρνησης των αρμοδιοτήτων των συμβουλίων. Ως τώρα υποστηρίζατε ότι οι αρμοδιότητες των τριών οργάνων διοίκησης –συμβούλιο, πρύτανης, σύγκλητος- δήθεν, συγχέονται, για να αιτιολογήσετε την πρότασή σας να καταργήσετε τα συμβούλια. Τώρα έρχεστε και υποστηρίζετε ακριβώς τα αντίθετα, ότι οι αρμοδιότητες των τριών οργάνων είναι απολύτως διακριτές και ότι δεν συγκρούονται, επικαλούμενοι –λέει- μια γνωμοδότηση του ΝΣΚ, η οποία, όμως, δεν είναι σχετική με το θέμα, καθώς προσδιορίζει την αρμοδιότητα των συμβουλίων και δεν αναφέρεται σε αδυναμία άσκησης των καθηκόντων τους, με αποτέλεσμα να βάζετε τη σύγκλητο, ένα όργανο ιδιαίτερα επιφορτισμένο και πολλές φορές δυσκίνητο, να υποκαθιστά το συμβούλιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε ένα λεπτό.

Στο τρίτο κεφάλαιο θα ήθελα να παρατηρήσω ότι, σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, επιφέρουν δαπάνες χωρίς να έχουν σταλεί από το επισπεύδον Υπουργείο και χωρίς να έχει υπολογιστεί το ύψος τους. Η προχειρότητα με την οποία νομοθετείτε έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο.

Σε μερικές, βέβαια, χρήσιμες διατάξεις θα συμφωνήσουμε, αλλά δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε στις φωτογραφικές διατάξεις που βλέπουμε σε όλο το νομοσχέδιο.

Στο άρθρο 35 δεν μας έχετε ακόμα παρουσιάσει, αν και σας το ζητήσαμε, μέσο του συστήματος «myschool», αναλυτικά στοιχεία, τις συνέπειες, τον αριθμό των νηπιαγωγείων που θα καταργηθούν ή θα συγχωνευθούν στα αστικά, ημιαστικά κέντρα και στα χωριά.

Εννοείται ότι σε καμμία περίπτωση δεν συμφωνούμε με τη διάταξη του άρθρου 45, με την οποία επιχειρείτε να θεματίσετε τις ποινικές διώξεις για τους καταληψίες των σχολείων, όσους δηλαδή παρεμποδίζουν, διαταράσσουν και διακόπτουν την ομαλή λειτουργία των δημόσιων σχολείων ή παρ'ανόμως παραμένουν στους χώρους λειτουργίας.

Κλείνοντας, κύριε Φωτάκη, θα ήθελα να σας πω ότι στη συγκεκριμένη Αίθουσα δεν κρίνεστε ως ακαδημαϊκός και ερευνητής αλλά για τις πολιτικές σας στην παιδεία και την έρευνα. Και εκεί, επιτρέψτε μου να σας πω, δυστυχώς για εσάς κόβεστε.

Για όλους τους παραπάνω λόγους καταψηφίζουμε επί της αρχής το παρόν νομοσχέδιο και θα τοποθετηθούμε για τα άρθρα στην επί των άρθρων συζήτηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστούμε, κυρία Αντωνίου.

Τον λόγο έχει ο κ. Κούζηλος ως ειδικός αγορητής...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να αντιπαρέλθω τις προσωπικές αιχμές της κ. Αντωνίου. Τις αφήνω στην κρίση του Σώματος. Όμως, θα ήθελα να τονίσω δύο πράγματα, γιατί έγινε αναφορά σε φωτογραφικές διατάξεις. Εδώ υπάρχουν αρκετοί συνάδελφοι ακαδημαϊκοί που γνωρίζουν πολύ καλά.

Όσον αφορά την περίπτωση των εκατό τριάντα οκτώ συναδέλφων στο Πανεπιστήμιο Κρήτης –μεταξύ των οποίων πράγματι είναι ο Γιώργος Σταθάκης- δεν έχουμε αναφέρει ποιοι άλλοι είναι και από πόιους χώρους προέρχονται, διότι δεν θεωρούμε ότι εκεί είναι το ζήτημα. Σας είπα ότι αυτό είναι κάτι υπερκομματικό.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ο κ. Σταθάκης είναι Υπουργός, κύριε Φωτάκη! Αυτή είναι η διαφορά!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεύτερον, νομίζω ότι εδώ γίνεται μια σύγχυση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Την τροπολογία που προτείνουν οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ την κάνετε αποδεκτή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Όσον αφορά την τροπολογία που προτείνουν οι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι κατ' αρχάς δεν αφορά τους εκατόν τριάντα οκτώ. Και γενικά, όπως είπα και στην παρουσίασή μου, δεν μιλάω για τροπολογίες που εκκρεμούν ποινικά στα δικαστήρια αλλά για αυτές που έχουν κλείσει και έχουν υπάρξει καταλογισμοί. Γι' αυτό συζητάμε.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Το χειροτερεύετε, όμως, κύριε Υπουργέ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Και εγώ εκείνο για το οποίο θα παρακαλούσα τους συναδέλφους που προέρχονται από τον ακαδημαϊκό χώρο είναι να τοποθετηθούν σ' αυτό.

Όσον αφορά τις τροπολογίες αυτού του τύπου γενικότερα...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν μας δεσμεύει βέβαια αυτό!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Όχι, σαφώς δεν σας δεσμεύει. Όμως, αυτό που θα θέλαμε, πριν κάνουμε δεκτή οποιδήποτε τροπολογία τέτοιου τύπου, είναι να υπάρξει μια διακομματική συμφωνία. Και σ' αυτό πραγματικά περιμένω την αρωγή των συναδέλφων που βρίσκονται –νομίζω- σε όλους τους πολιτικούς χώρους εδώ.

Όσον αφορά τώρα το θέμα του ΕΣΕΤ –και θα κλείσω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε-, θα ήθελα να αναφέρω ένα στοιχείο. Μέχρι τώρα τα μέλη του ΕΣΕΤ πάντα επιλεγόνταν από τον κάθε Υπουργό. Μάλιστα, το παρόν ΕΣΕΤ είχε επιλεγεί για τρία χρόνια από τον τότε Υπουργό κ. Αρβανιτόπουλο.

Το παρόν ΕΣΕΤ είχε καταργηθεί όσον αφορά τη θητεία του με την ψήφιση του νόμου 2014 και εμείς το επαναφέραμε. Ο λόγος που αυτήν τη στιγμή θέλουμε να δημιουργήσουμε ένα ενδιάμεσο μεταβατικό ΕΣΕΤ είναι διότι αλλάζει η όλη δομή. Υπάρχουν δύο επιτροπές –ας μην μπω, όμως, σε λεπτομέρειες-, μια επιτροπή που έχει να κάνει με καινοτομία και μια άλλη επιτροπή που έχει να κάνει με καθαρή έρευνα.

Βεβαίως εδώ υπάρχει και κάτι άλλο, διότι το νέο ΕΣΕΤ, αυτό το οποίο προτείνουμε εμείς –το ΕΣΕΚ, όπως θα λέγεται, το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Καινοτομίας- δεν κάνει το ίδιο εκλογές ούτε στον «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟ» ούτε και σε κανένα άλλο ερευνητικό κέντρο. Απλώς επιλέγει τους κριτές, επιστήμονες διεθνούς κύρους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Και τέλος, έρχομαι σε κάτι τελευταίο και πολύ σημαντικό για εμένα. Δεν νομίζω ότι υπάρχει καταξιωμένος επιστήμονας διεθνούς κύρους, όπως είναι τα μέλη του ΕΣΕΤ, που να σέβεται τον εαυτό του και πραγματικά να λειτουργήσει με τέτοιο τρόπο που να προωθήσει το ένα ή το άλλο. Δεν νομίζω να γίνει αυτό ούτε στο παρόν ΕΣΕΤ ούτε σ' αυτό που θα οριστεί σε μεταβατική φάση. Και βεβαίως περιμένετε να δείτε ποιοι θα μετέχουν σ' αυτό

το μεταβατικό ΕΣΕΤ, ποιοι θα είναι αυτοί, πριν εκφέρετε κάποια άποψη, διότι ειδάλλως νομίζω ότι υποβαθμίζεται ο θεσμός του ΕΣΕΤ.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Κούζηλος.

MARIA ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τι είπατε, κυρία Ανωτάτου;

MARIA ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Σας ζήτησα τον λόγο για ένα λεπτό για να απαντήσω στον κύριο Υπουργό, όσον αφορά τις δύο επισημάνσεις. Μπορώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Δεν γίνεται διάλογος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Και το ότι σηκώθηκε, όμως, ο κύριος Υπουργός, πάλι δεν είναι σύνηθες.

MARIA ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Επίσης δεν είναι σύνηθες, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Έχετε δίκιο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Επεικώς δεν είναι σύνηθες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Όμως, αν συνεχιστεί αυτό, καταλαβαίνετε!

Ορίστε, κύριε Κούζηλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΖΗΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Στο παρόν σχέδιο νόμου βλέπουμε τροποποιήσεις και αλλαγές σε έναν υφιστάμενο νόμο, τον ν.4310 του 2014, της συγκυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ. Περιμέναμε τον συγκεκριμένο νόμο να καινοτομεί.

Προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ είχε υποσχεθεί ότι θα καταργήσει το ν.4310/2014 και θα φέρει ένα νέο νομοθέτημα. Στην ουσία αυτήν τη στιγμή τι βλέπουμε; Διορθώσεις πάνω σε αστοχίες που είχε ο ν.4310/2014 και μπαλώματα στην ουσία. Δεν κάνατε αυτό που περιμέναμε όλοι.

Κύριε Υπουργέ, είχατε δώσει δύο κεντρικές στοχεύσεις στις εισηγήσεις σας στις επιτροπές. Η πρώτη στόχευση ήταν ότι στόχος είναι η γνώση που προκύπτει από την επιστημονική έρευνα σε συνδυασμό με την παιδεία. Και ο δεύτερος στόχος είναι η έρευνα μέσα από τη γνώση και την καινοτομία που παράγονται και καλούνται να αποτελέσουν μία αναπτυξιακή προοπτική για την επόμενη ημέρα και να συνεισφέρουν στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Ο συγκεκριμένος νόμος βλέπουμε ότι απέχει πολύ από τις δύο στοχεύσεις που έχετε θέσει. Δεν λύνονται χρόνια προβλήματα και παθογένειες όπως είναι η υποστελέχωση, η ανάπτυξη υποδομών, ενώ συνεχίζει να υπάρχει δυσκολία σύνδεσης με την παραγωγή και την αγορά.

Επίσης, δεν πιστεύουμε ότι βοηθάει στην επιστροφή επιστημονικού και ερευνητικού προσωπικού. Με στοιχεία του 2013, σε εβδομήντα τέσσερις χώρες μετανάστευσαν περίπου εκατόν πενήντα χιλιάδες Έλληνες επιστήμονες και φυσικά, έχουν διαπρέψει όλοι στο εξωτερικό. Μελέτη του Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης έδειξε ότι έως το 2020 θα υπάρξει μεγάλη ζήτηση στο εξωτερικό εξειδικευμένου τεχνικών και τεχνολόγων, δηλαδή θα έχουμε άλλη μία φυγή Ελλήνων έως το 2020, και το παρόν νομοσχέδιο δεν βοηθάει τους Έλληνες να μείνουν στην Ελλάδα.

Επίσης, όλοι οι φορείς τη ζήτησαν; Να λυθεί το πρόβλημα της γραφειοκρατίας, το οποίο στην ουσία δεν λύνεται. Η βασική έρευνα, το αναγκαίο εργαλείο παραγωγής νέας γνώσης, με την προϋπόθεση της ύπαρξης ενός σταθερού, μακροπρόθεσμου χρηματοδοτικού πλαισίου είναι απούσα. Και εδώ θα πρέπει να συμπληρώσουμε την υπόσχεσή σας για το νέο ταμείο, το οποίο θα έλθει σε έξι μήνες από τώρα, το οποίο έχετε δεσμευθεί ότι θα είναι έτοιμο και λειτουργικό σε έξι μήνες αλλά μέχρι να υπάρχει αυτό το νέο ταμείο θα συνεχίσει η όλη διαδικασία να γίνεται με το υπάρχον καθεστώς.

Βασικό χρηματοδοτικό εργαλείο παραμένουν τα ευρωπαϊκά κονδύλια. Περιμέναμε να δούμε να αυξηθούν οι πόροι και τελικά δεν αυξάνονται ούτε οι πόροι. Η καλύτερη επένδυση είναι να δοθούν πόροι στην καινοτομία έρευνα, έτσι ώστε να μη συνεχιστεί η διαρροή του επιστημονικού και ερευνητικού προσωπικού. Γνωρίζετε ότι ένα από τα πλεονεκτήματά μας είναι το υψηλό επιπέ-

δου ανθρώπινο δυναμικό αλλά λόγω μνημονιακών υποχρεώσεων όλα έχουν περάσει σε δεύτερη μοίρα.

Με το παρόν νομοθέτημα λύνονται όλα τα παραπάνω προβλήματα; Όχι. Η πρωτογενής εφαρμοσμένη έρευνα θα συνεχίσει να ασφυκτιά; Φυσικά. Ερώτηση: Αναμορφώνεται το ερευνητικό μοντέλο; Στην ουσία όχι, γιατί είπαμε ότι είναι ένα μπάλωμα του ν.4310/2014 και θα πρέπει να περιμένουμε πάνω από έξι μήνες για να έλθει ένα καινούργιο νομοθέτημα, όπως έχετε υποσχεθεί.

Χαρτογραφώντας τον χώρο της έρευνας βλέπουμε ότι το πρώτο πρόβλημα είναι οι δομές. Τα πενήντα ένα ερευνητικά κέντρα πλέον έχουν συρρικνωθεί σε τριάντα ένα.

Το δεύτερο πρόβλημα είναι η γήρανση στην ουσία του προσωπικού. Οι νέοι επιστήμονες φεύγουν και υπάρχουν νέοι επιστήμονες που έχουν παραμείνει και δεν υπάρχει κάποιος να τους διαδεχθεί στην ουσία. Το τρίτο πρόβλημα είναι οι πόροι, που ούτε αυτό λύνεται στο παρόν νομοσχέδιο. Και το τέταρτο πρόβλημα είναι το περιεχόμενο της έρευνας.

Ας δούμε τώρα κάποια άρθρα:

Με το άρθρο 18 δημιουργούνται διάφορες ανισορροπίες. Αντί να διαμορφώνετε, δημιουργείτε νέα προβλήματα.

Με το άρθρο 17, που είναι η αντικατάσταση του άρθρου 20 του ν.4310/2014, σε σχέση με τη χρηματοδότηση ερευνητικών κέντρων, ινστιτούτων και τεχνολογικών φορέων, δεν δίνετε λύση στο πρόβλημα με τον αθέμιτο ανταγωνισμό.

Ας δούμε το άρθρο 24, όπου πιστεύω ότι θα πέσει και το βάρος, για το θέμα των ΕΛΚΕ: «Ρυθμίσεις για τους ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς και τους Ειδικούς Λογαριασμούς Κονδυλίων Έρευνας των ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων και των ΑΕΙ». Διορθώνετε στην ουσία κάποια λάθη που υπήρχαν και κάποια χρηματοδοτικά θέματα, κάποια προβλήματα με προμήθειες αγαθών, θέματα μετακινήσεων αλλά υπάρχει και ένα άλλο πρόβλημα στο συγκεκριμένο άρθρο. Το πρόβλημα είναι οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, οι οποίες παρατείνονται με απόφαση του Ειδικού Συμβουλίου του Ερευνητικού Κέντρου. Εδώ το ερώτημα είναι γιατί να μην είναι αορίστος, ώστε να μην υπάρχει η πίεση του χρόνου και να υπάρχει καλύτερος σχεδιασμός στον προγραμματισμό των νέων επιστημόνων. Δεν αποσαφηνίζεται ποια θα είναι τα κριτήρια επιλογής ερευνητικών προγραμμάτων και ποια η στόχευσή τους.

Άλλα λάθη που βλέπουμε είναι τα εξής: στο άρθρο 25 παράγραφος 15, όπου με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΛΚΕΘΕ μπορεί να προσλαμβάνεται το αναγκαίο για τα ερευνητικά πλοία του ΕΛΚΕΘΕ προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για πλήρη ή μερική απασχόληση ή κατά πλουν.

Επίσης, ένα ακόμα λάθος στο άρθρο 16 «Προσωπικό ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων», που είναι αντικατάσταση του άρθρου 18 του ν. 4310/1984, είναι ότι δεν υπάρχει εργασιακή ασφάλεια. Για τα επιδόματα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας δεν υπάρχει ήδη η κοινή υπουργική απόφαση. Το βαθμολογικό σύστημα το θεωρούμε λάθος.

Ας δούμε τώρα και τα κεφάλαια Β' και Γ', στα οποία βλέπουμε ότι συνεχίζετε μνημονιακή πολιτική, την οποία πήρατε προίκα από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και εφαρμόζετε μια δικιά σας ιδεολογία. Στο στόχαστρο μπαίνει μέχρι και το δημόσιο νηπιαγωγείο. Κάνετε εξοικονόμηση δαπανών προς χάριν του μνημονίου.

Ως αντιπολίτευση κατηγορούσατε την Ευρωπαϊκή Ένωση και τον ΟΟΣΑ. Τώρα λειτουργείτε και νομοθετείτε με γνώμονα την Ευρωπαϊκή Ένωση και τον ΟΟΣΑ. Οι εισηγητές σας στις επιτροπές είπαν ότι το δεύτερο στοιχείο του πλαισίου είναι οι μνημονιακές μας υποχρεώσεις. Εδώ σας θέτουμε ένα ερώτημα: στα θέματα παιδείας υπάρχει το μνημόνιο; Δεν μπορεί να υπάρχει μνημόνιο και παιδεία μαζί. Δεν μπορούν να συνυπάρχουν.

Το τρίτο στοιχείο είναι οι συζητήσεις σας με τον ΟΟΣΑ. Για ό,τι τον κατηγορούσατε, πλέον συζητάτε μαζί του. Επιχειρείτε στα κεφάλαια Β' και Γ' να διορθώσετε τις αντιλήψεις σας στα θέματα που αφορούν την ανώτατη εκπαίδευση. Φυσικά συνεχίζετε μνημονιακή πολιτική με τη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης στην ανώτατη εκπαίδευση. Ο νομοθέτης παραδέχεται πως πρόκειται για μια προσπάθεια θεραπείας των παθογενειών λόγω κρί-

σης των τελευταίων ετών.

Ας δούμε και κάποιες αστοχίες που υπάρχουν, όπως παραδείγματος χάριν για την προϋπόθεση αναπληρωτών. Δεν γίνεται να κινούνται σε δυο - τρία σχολεία αυτοί οι άνθρωποι και έτσι να μπορούν να βιοπορίζονται. Η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ χαρακτηρίσαν το νομοσχέδιο προβληματικό, ζήτησαν απόσυρσή του και να ξανασυζητηθεί.

Επίσης, δημιουργείτε τεράστιες αδικίες στους εκπαιδευτικούς. Ο Πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος είπε στην επιτροπή, στην ακρόαση φορέων, ότι το Υπουργείο Παιδείας οφείλει να καταργήσει τον ν.3848 που όλοι μαζί, όταν η σημερινή Κυβέρνηση ήταν αντιπολίτευση, παλεύαμε, συνδικαλιστικό κίνημα και αντιπολίτευση, ώστε να καταργηθεί. Και τώρα αθετείτε τις υποσχέσεις σας.

Όσον αφορά το άρθρο 35 για τα νηπιαγωγεία κινείται κι αυτό σε ένα μνημονιακό στίγμα. Μιλάει μέσα για εξορθολογισμό και εξοικονόμηση πόρων.

Με τα άρθρα 24 - 30 η σύνοδος των πρυτάνεων ανά ΑΕΙ εν μέρει συμφωνεί, αλλά υπάρχουν εκκρεμότητες που χρήζουν άμεσης νομοθετικής παρέμβασης, όπως η ανάπτυξη σχέσεων ΑΕΙ με την οικονομία και την κοινωνία, για την αναζήτηση νέας γνώσης και μετάδοσής της.

Με το άρθρο 26 προσπαθείτε να ρυθμίσετε θέματα διοικητικά των πανεπιστημίων ΑΕΙ-ΤΕΙ. Όμως, εδώ υπάρχουν πρακτικά προβλήματα, τα οποία, όπως είπαν και οι αρμόδιοι φορείς, στην πράξη αντί να λύσουν το πρόβλημα, θα δημιουργήσουν ακόμα μεγαλύτερα προβλήματα.

Με το άρθρο 27 «Ρύθμιση θεμάτων Εκπαιδευτικού, Διδακτικού, Εργαστηριακού και Τεχνικού Προσωπικού ειδικών κατηγοριών των ΑΕΙ-ΤΕΙ» υπάρχει το εξής πρόβλημα: Δεν μπορούμε να τους εντάσσουμε όλους μαζί, δηλαδή το τεχνικό προσωπικό και οι άνθρωποι που ασχολούνται με τα εργαστήρια δεν μπορούν να είναι στο ίδιο κομμάτι.

Στο άρθρο 28 «Ρύθμιση θεμάτων για την εύρυθμη λειτουργία των ΑΕΙ-ΤΕΙ» στην παράγραφο 9 δεν καθορίζονται τα κριτήρια τα οποία πρέπει να πληρούν τα τμήματα ΤΕΙ για να συνεργάζονται με ΑΕΙ ημεδαπής για την εκπόνηση διδακτορικών διατριβών και θα πρέπει να περιμένουμε την υπουργική απόφαση.

Κλείνοντας, θέλουμε να τονίσουμε ότι δεν μπορεί να υπάρχει μαζί μνημόνιο και παιδεία. Η λύση είναι μία: εθνική παιδεία, εθνικό κράτος.

Ποιο είναι το όραμά σας στην ουσία και τι βλέπουμε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Απαξίωση, υποβάθμιση και αφελληνισμό της παιδείας!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κούζηλε.

Συνεχίζουμε με τον κ. Κωνσταντόπουλο, ειδικό αγορητή της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ.

Ορίστε, κύριε Κωνσταντόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς χρόνια πολλά, Χριστός Ανέστη, με υγεία και δύναμη. Εύχομαι το Άγιο Φως, που η κ. Γεροβασίλη έφερε από τα Ιεροσόλυμα, να μας φωτίσει όλους! Γιατί περιμένουμε εδώ και μήνες να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση και η αξιολόγηση δεν ολοκληρώνεται. Η Κυβέρνηση έχει βάλει σε αναπνευστήρα τη χώρα. Εύχομαι η κοινωνία να μην παρακολουθεί, αιχμαλωτισμένη στην αβεβαιότητα, μια νέα «Βαρουφακειάδα».

Εραστές πλέον της βίαιης δημοσιονομικής προσαρμογής οι αριστεροί Υπουργοί περικόπτουν παροχές και βάζουν εισφορές εκεί που είχαν δεσμευθεί για ελαφρύνσεις.

Φέρατε, κύριοι Υπουργοί, έναν ασφαλιστικό οδοστρωτήρα! Επικρατεί βέβαια το δόγμα «ελα μωρέ, αρκεί να βγαίνουν τα νούμερα»!

Θέλετε, κύριοι της Κυβέρνησης να ψηφιστεί το ασφαλιστικό μέσα στο Σαββατοκύριακο, για να ικανοποιηθούν ποιοι; Οι δανειστές και το Eurogroup. Και ο λαός; Σας ερωτώ: Ο λαός τι; Πότε θα ικανοποιηθεί αυτός;

Είναι απογοητευτικό –το επισήμανε άλλωστε και ο Γιάννης Κουτσούκος στην επιτροπή- να βλέπουμε παλιούς αγωνιστές της

Αριστεράς, που έχουν παλέψει για την τριμερή χρηματοδότηση, τα ποσοστά αναπλήρωσης, το άθροισμα κύριων και επικουρικών συντάξεων, για τον δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα του συστήματος, κόντρα στην ιδιωτική ασφάλιση, να πανηγυρίζουν και να το υπερψηφίζουν. Οι πρωθυπουργοί, όμως, οι κυβερνήτες, οι Υπουργοί και οι Βουλευτές δεν κρίνονται από τις προθέσεις τους αλλά από τις πράξεις τους. Κι εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, αποδεικνύετε καθημερινά ότι μπροστά στη δίψα σας για την εξουσία παραμερίζετε κάθε αρχή και κάθε αξία. Επικράτησε το φάσμα των ιδεών του Σόιμπλε στη Γερμανία και αρχίσατε τους ταχείς συμβιβασμούς. Ποιοι; Εσείς, που θα σκίζατε τα μνημόνια, που θα παίζατε λύρα και οι αγορές θα χόρευαν!

Το δυστυχές όμως για την πατρίδα είναι ότι είστε δεκαέξι μήνες Κυβέρνηση. Ξεχάσατε βέβαια το Πρόγραμμα Θεσσαλονίκης και δεν έχετε προχωρήσει σε καμμία από τις προγραμματικές σας δεσμεύσεις. Είπατε για παραγωγική ανασυγκρότηση του τόπου και μόλις σήμερα καταθέσατε σε δημόσια διαβούλευση τον νέο αναπτυξιακό νόμο, μόλις για έντεκα ημέρες! Αυτό τα λέει όλα.

Το πιο επικίνδυνο όμως είναι η κατάσταση που βιώνουμε σήμερα. Κάτι τέτοιο, βέβαια, χωρίς ρευστότητα, με κλειστές τις τράπεζες, την αγορά σε παρατεταμένη ανασφάλεια και τους πολίτες εξαντλημένους οικονομικά και ηθικά. Το μόνο που καταφέρατε, κύριοι της Κυβέρνησης, είναι να ανοίξει ένα νέο μελανό κεφάλαιο στην ιστορία των τελευταίων χρόνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να περάσουμε στο παρόν νομοσχέδιο που υποτίθεται ότι αφορά την έρευνα. Φυσικά όμως κι εδώ μονοπωλούν το ενδιαφέρον οι άλλες διατάξεις, που έρχονται είτε στο κύριο σώμα του είτε με τροπολογίες. Μιλούν για ένα περιβάλλον φιλικό προς την έρευνα και την καινοτομία οι Υπουργοί, δίχως να λογαριάζουν ότι το περιβάλλον αυτό πρέπει να είναι φιλικό και για τους ερευνητές. Και το λέω αυτό, γιατί εκείνοι που πλήττονται περισσότερο σήμερα με το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο είναι οι ερευνητές. Μάλιστα, κατέθεσε προ ολίγων ημερών ο κ. Κατρούγκαλος το ασφαλιστικό και δεν δίνει καμμία δυνατότητα σε αυτούς. Είναι όλοι οι ελεύθεροι επαγγελματίες εγκλωβισμένοι και μάλιστα αυτοί που απασχολούνται στον κλάδο της έρευνας με το μπλοκάκι παροχής υπηρεσιών. Σε αυτούς απευθύνεται η περίφημη εισφορά του 20% επί των ετήσιων εισοδημάτων τους, η οποία σε συνδυασμό με τις άλλες ασφαλιστικές και φορολογικές επιβαρύνσεις ανέρχεται αθροιστικά στο 55% με 56% του ακαθάριστου φυσικά εισοδήματός τους!

Μη μας κοροϊδεύετε λοιπόν, κύριοι Υπουργοί, ότι ενδιαφέρεστε για την ανάπτυξη της χώρας. Εδώ αναγκάζεται ένας ερευνητής, ένας επιστήμονας να κάνει δύο και τρεις δουλειές για να μπορέσει να ζήσει και παράλληλα να ασχολείται ερευνητικά με το αντικείμενό του από καθαρό πάθος ή από χόμπι. Τότε φυσικά μην περιμένετε να συστηματοποιηθεί η παραγωγή καινοτομίας και η διάχυση αυτής στην αγορά.

Τις προθέσεις σας άλλωστε μαρτυρά –θα έλεγα- κύριε Υπουργέ, και ο τρόπος κατάθεσης αυτού του νομοσχεδίου. Μπλέκετε ζητήματα έρευνας με θέματα Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας και Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Οι παρεμβάσεις του Υπουργού Παιδείας με τα κεφάλαια Β' και Γ' βρίσκονται στο επίκεντρο και δεν βρίσκονται στο επίκεντρο η έρευνα και η καινοτομία, όπως θα έπρεπε. Μάλιστα, τα κεφάλαια αυτά αναστατώνουν την εκπαιδευτική κοινότητα και την ελληνική οικογένεια.

Σε ένα περιβάλλον, λοιπόν, εξαιρετικά ανησυχητικό για τη χώρα μας, με το προσφυγικό ζήτημα να βρίσκεται σε αδιέξοδο, η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας νομοθετούν, διαρρέουν και μονομερώς αποφασίζουν για μια σειρά ζητημάτων που υποβαθμίζουν φυσικά το δημόσιο σχολείο, αμφισβητούν εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών και οδηγούν την ελληνική οικογένεια σε απόγνωση.

Φέρνετε, κύριοι Υπουργοί, έξι άσχετες υπουργικές τροπολογίες. Μία εκ των υπουργικών μάλιστα τροπολογιών του Υπουργείου Παιδείας έχει έξι άρθρα.

Μιλάμε, δηλαδή, κύριε Υπουργέ, για ένα μίνι νομοσχέδιο.

Τοποθετηθήκαμε αναλυτικά στη συζήτηση κατ' άρθρον και θέσαμε ουσιαστικά ζητήματα επί της αρχής του σχεδίου νόμου. Με σεβασμό στη διαδικασία του διαλόγου ζητήσαμε από τον Υπουργό

γόν να αποσύρει το Κεφάλαιο Γ' και μετά από διαβούλευση να έρθουν οι ρυθμίσεις που αφορούν την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, καθώς και την τριτοβάθμια, σε ένα νέο νομοσχέδιο.

Το κεφάλαιο Β' και κυρίως το κεφάλαιο Γ' του παρόντος σχεδίου νόμου торπλίζει τη συναίνεση και δημιουργεί τεράστια ζητήματα. Και τα δύο αυτά κεφάλαια θα μπορούσαν να αποτελέσουν θεματολογία του εθνικού διαλόγου, ώστε να υπάρξει και σχετική διαβούλευση. Είμαστε φυσικά, πλήρως αντίθετοι, ειδικά στις ρυθμίσεις του Γ' κεφαλαίου. Και γι' αυτό, φυσικά δεν θα τις ψηφίσουμε. Θα τοποθετηθούμε βέβαια, αύριο επί των άρθρων γι' αυτό.

Δεν είναι δυνατόν, κύριοι Υπουργοί, να βρίσκεται σε εξέλιξη ο εθνικός και κοινωνικός διάλογος για την παιδεία και να τίθενται στο νομοσχέδιο αυτό της έρευνας, και χωρίς προηγούμενη διαβούλευση φυσικά, ρυθμίσεις για ζητήματα υπηρεσιακής κατάστασης και διαχείρισης των σχολικών μονάδων, για κατάργηση οργανικών θέσεων, για μετατάξεις εκπαιδευτικών και αποσπάσεις, για τον θεσμό της προσχολικής αγωγής. Όλα αυτά, φυσικά είναι αδιανόητα.

Από την άλλη μεριά, οι ρυθμίσεις που φέρντε στην Έρευνα βρίσκονται σε θετική κατεύθυνση. Στο πλαίσιο αυτών καταθέσαμε ως Δημοκρατική Συμπαράταξη τροπολογίες, τις οποίες φυσικά σας καλούμε να αποδεχθείτε.

Πρώτον, καταθέσαμε τροπολογία για τη χορήγηση του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας σε υπαλλήλους ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων του άρθρου 13^α του ν. 4310/2014. Με τη ρύθμιση αυτή αντιμετωπίζεται το πρόβλημα, που έχει δημιουργηθεί σε πολλούς ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς, αναφορικά με τη χορήγηση του επιδόματος. Έως σήμερα το επίδομα αυτό χορηγείται σε λίγους μόνο δικαιούχους, λόγω της μη έκδοσης των προβλεπόμενων υπουργικών αποφάσεων. Με την επίμαχη ρύθμιση αίρεται η αδικία της μη καταβολής του σε προσωπικό που πράγματι επιτελεί επικίνδυνη και ανθυγιεινή εργασία.

Ζητάμε να εφαρμοστεί ο ν. 4024/2011 και να εκδοθούν οι αντίστοιχες υπουργικές αποφάσεις. Να σημειώσω εδώ ότι η υπουργική απόφαση, που είχε εκδοθεί για τη χορήγηση του επιδόματος αφορούσε μόνο τα ερευνητικά κέντρα δημοσίου δικαίου.

Δεύτερον, καταθέσαμε τροπολογία για τη σύσταση υπηρεσιακών συμβουλίων σε ερευνητικά κέντρα, ινστιτούτα και τεχνολογικούς φορείς ιδιωτικού δικαίου, με σκοπό την ευρύτερη προστασία των εργαζόμενων των ερευνητικών ιδρυμάτων και τεχνολογικών φορέων ιδιωτικού δικαίου. Προτείνουμε να συγκροτηθεί σε αυτά υπηρεσιακό συμβούλιο. Με τον τρόπο αυτό ενισχύεται η δημοκρατική λειτουργία των ερευνητικών κέντρων, η διαφάνεια, η αντικειμενικότητα των κρίσεων και η δυνατότητα ένστασης και προσφυγής του κρινόμενου. Να θυμίσω ότι σήμερα απολύονται ακόμη και ερευνητές αορίστου χρόνου.

Η τρίτη τροπολογία που καταθέσαμε είναι σχετικά με τις μη μισθολογικές παροχές των ερευνητικών κέντρων. Πρόκειται για μια ρύθμιση, που έρχεται για να δώσει κίνητρα, αγαπητοί συνάδελφοι, σε επιστήμονες να ασχοληθούν με την έρευνα. Δυστυχώς, τα εργασιακά περιβάλλον των ερευνητικών κέντρων στην Ελλάδα δεν είναι καθόλου ελκυστικό. Οι μνημονιακές πολιτικές έχουν δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στον ερευνητικό ιστό της χώρας και φυσικά, στο ανθρώπινο δυναμικό. Έχουν οδηγήσει μεγάλο αριθμό νέων ερευνητών και επιστημόνων σε αναγκαστική μετανάστευση. Είναι, λοιπόν, επιτακτική ανάγκη να περιληφθούν στο παρόν νομοσχέδιο ρυθμίσεις, που έχουν στόχο τη διατήρηση, αλλά και την προσέλκυση υψηλού επιπέδου προσωπικού.

Καταθέσαμε, λοιπόν, τροπολογία και ζητάμε να δοθεί η δυνατότητα στα ερευνητικά κέντρα να παράσχουν, έστω και τις ελάχιστες μη μισθολογικές παροχές που μπορούν, χωρίς επιβάρυνση του τακτικού τους προϋπολογισμού, αλλά με δαπάνες ερευνητικών έργων ή έσοδα από τρίτες πηγές.

Μας είπε ο κ. Φωτάκης στην επιτροπή, χωρίς όμως να διευκρινίσει περαιτέρω, ότι κάποια από τα ζητήματα που θέτουμε με τις τροπολογίες τα έχουν ήδη απορρίψει οι θεσμοί.

Εδώ θα θέλαμε, κύριε Υπουργέ, περισσότερες διευκρινίσεις

επ' αυτού, καθώς και για τον τρόπο που κοστολόγησαν τις προτάσεις αυτές και για το ποιοι και πώς τις παρουσίασαν στους θεσμούς. Ειδικά όσον αφορά στη δυνατότητα των ερευνητικών κέντρων να παρέχουν μη μισθολογικές παροχές στους επιστήμονες που εργάζονται σε αυτά, ζητάμε η τροπολογία να γίνει αποδεκτή, κύριε Υπουργέ, καθώς οι παροχές χρηματοδοτούνται από ίδιους πόρους και δεν επιβαρύνουν τον τακτικό τους προϋπολογισμό.

Κύριε Υπουργέ, η στήριξη της έρευνας και η παροχή κινήτρων στους ερευνητές, ώστε να συνεχίσουν το έργο τους, είναι στοίχημα όλων μας. Πρέπει αυτοί οι ερευνητές να παραμείνουν στη χώρα. Είναι ένας στόχος που πρέπει να γίνει ο φάρος μας για τα επόμενα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά το τρίτο κεφάλαιο και τις ρυθμίσεις για την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, όλοι οι φορείς εξέφρασαν τις αντιρρήσεις τους για τις επιχειρούμενες αλλαγές. Εμείς ζητούμε για μια ακόμη φορά να αποσυρθεί. Δεν έχουν καμιά συνάφεια τα ζητήματα που ανοίγονται με την έρευνα και θεωρούμε ότι είναι προκλητικό ο Υπουργός να επιβάλει τέτοιες αλλαγές, χωρίς να έχει προηγηθεί διαβούλευση.

Ταυτόχρονα, έρχεστε με υπουργική απόφαση μέσα στη Μεγάλη Εβδομάδα, για να είναι τα σχολεία κλειστά και να μην έχουμε μεγαλύτερες αντιδράσεις, να τροποποιήσετε τη μέχρι τώρα δομή λειτουργίας της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στο σύνολό της. Και είναι πραγματικά στο σύνολό της, γιατί πίσω από τη διαφοροποίηση του ωρολογίου προγράμματος και τον Ενιαίο Τύπο Σχολείου αλλάζει όλη η υπηρεσιακή δομή και η υπηρεσιακή κατάσταση των εκπαιδευτικών που υπηρετούν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Θα γίνουν μεταθέσεις και αποσπάσεις, κύριε Υπουργέ, φέτος; Ερωτώ. Πώς θα υπολογισθούν τα κενά; Τι θα γίνει με τα τμήματα ένταξης; Τι θα γίνει με τις ειδικότητες που έχουν μεταταχθεί από τη δευτεροβάθμια στην πρωτοβάθμια;

Ανακοινώτε συνεχώς τα αυτονόητα: Να ανοίξουν τα σχολεία χωρίς κενά. Πώς; Με τη μείωση των οργανικών θέσεων στα νηπιαγωγεία; Με την κατάργηση της πρωινής ζώνης; Με τη συρρίκνωση της λειτουργίας του ολοήμερου σχολείου;

Φυσικά, στην Επιτροπή Διαλόγου, που ουσιαστικά κατ'επίφαση διάλογος γίνεται, με χαρακτηριστικά αρχαίας ελληνικής τραγωδίας, ξαφνικά εμφανίζεται ο από μηχανής θεός, ο Υπουργός, που λύνει όλα τα προβλήματα. Υπάρχουν προτάσεις που θυμίζουν το Πρόγραμμα Παιδείας του ΠΑΣΟΚ το 2007 «Πλαίσιο προγράμματος σπουδών-Ενεργοποίηση τοπικών κοινωνιών».

Την ίδια ώρα που ο Πρόεδρος της επιτροπής και ο Πρόεδρος του ΙΕΠ μιλούν για παιδαγωγική αυτονομία των σχολείων και των εκπαιδευτικών, εσείς κύριε Υπουργέ, εκδίδετε υπουργική απόφαση με νέο ωρολόγιο πρόγραμμα για το ενιαίο ολοήμερο δημοτικό σχολείο. Καταργείτε χίλια τριακόσια τριάντα επτά σχολεία ΕΑΕΠ, που το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας αποδέχθηκε με θετικό πρόσημο. Μιλάτε για ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση, ενώ ταυτοχρόνως δεν υπάρχει πρόβλεψη για διδασκαλία των ειδικών μαθημάτων -αγγλικών, πληροφορικής, θεατρολογίας- για τα σχολεία που είναι κάτω από τετραθέσιο. Βάζετε δύο διαφορετικές προϋποθέσεις εγγραφής στο ολοήμερο σχολείο, αναλόγως του εάν είναι πάνω ή κάτω από εξαθέσιο.

Τρίτον, περιορίζετε τις ώρες παραμονής στο σχολείο, πλήττοντας κυρίως μαθητές από τα πιο αδύναμα κοινωνικά και μορφωτικά οικογενειακά περιβάλλοντα, οι οποίοι έχουν ουσιαστική ανάγκη περισσότερο το ολοήμερο σχολείο.

Κύριε Υπουργέ, οι ίσες ευκαιρίες τελικά οδηγούν σε ισοπέδωση προς τα κάτω. Το σχολείο επιστρέφει στο παρελθόν. Οδηγούνται σε ανεργία τέσσερις χιλιάδες εκπαιδευτικοί. Μιλάω για τέσσερις χιλιάδες αναπληρωτές.

Καταργείτε την πρωινή ζώνη και εξαιτίας της υποβάθμισης του ολοήμερου προγράμματος, σε συνδυασμό με τη λήξη του υποχρεωτικού ωραρίου στη 1:15, περίπου τέσσερις χιλιάδες μόνιμοι εκπαιδευτικοί όλων των ειδικοτήτων θα αναγκαστούν να μετακινούνται από σχολείο σε σχολείο.

Το χειρότερο είναι ότι η όποια διαδικασία μελλοντικής πιστοποίησης για επάρκεια ξένης γλώσσας και πληροφορικής δεν θα

μπορεί να υποστηριχθεί στο σχολείο. Θα αναγκάσετε έτσι τους γονείς να συνεχίζουν να πληρώνουν φροντιστήρια.

Κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει ακριβό και φτηνό σχολείο. Υπάρχει ένα σχολείο, δημόσιο σχολείο, το οποίο θα πρέπει να προσφέρει ίσες ευκαιρίες μόρφωσης σε όλους και το οποίο θα απαιτεί στις πραγματικές ανάγκες των μαθητών και των οικογενειών τους. Αντί να γίνεται λόγος για βελτίωση και γενίκευση του θεσμού των ΕΑΕΠ, όπου φοιτούν το 65% των μαθητών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, το εξισώνετε με το 35% που φοιτά στο κλασικό ολοήμερο.

Και σήμερα μαθαίνουμε ότι προχωράτε και στην αλλαγή της Κεντρικής Επιτροπής Πανελλαδικών Εξετάσεων, αγνοώντας φυσικά την εμπειρία και το επιστημονικό κύρος των μελών της μέχρι σήμερα.

Δεν έχετε κανένα δικαίωμα, κύριε Υπουργέ, να παίζετε με τις αγώνιες εκατόν τριών χιλιάδων μαθητών. Στήνετε και εδώ συνωμοτικά τον μηχανισμό σας, γιατί μάλλον φοβηθήκατε την οργή της εκπαιδευτικής κοινότητας από την πολιτική σας και την ψήφιση του ασφαλιστικού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία και ο τομέας της έρευνας πρέπει να είναι συγκοινωνούντα δοχεία, για να μπορούν να διαμορφώνονται πολιτικές που θα δώσουν σάρκα και οστά στην αναγκαία παραγωγική ανασυγκρότηση του τόπου, την παραγωγική ανασυγκρότηση που υποσχεθήκατε στον ελληνικό λαό και δυστυχώς έως σήμερα δεν έχετε κάνει βήμα προς αυτή.

Εύχομαι για τον λαό μας ο Γολγοθάς, που από την πρώτη μέρα της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ είναι ανηφορικός, να έχει ένα τέλος, να επικρατήσει η λογική και αυτό θα γίνει μόνο αν τελικά δεχτείτε την πρόταση της Προέδρου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης κ. Φώφης Γενηματά για κυβέρνηση εθνικής ευθύνης από την παρόντα Βουλή, για να βγάλουμε τη χώρα από τα τραγικά αδιέξοδα, που ουσιαστικά έχει οδηγηθεί. Φυσικά, έχετε τις μεγάλες σας ευθύνες. Έχετε ευθύνη κι εσείς αποφασίζετε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ, κύριε Κωνσταντόπουλε.

Ο κ. Τάσος, ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΟΣ: Κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η Κυβέρνησή σας έχει ξεπεράσει κάθε όριο πολιτικής αθλιότητας, αυταρχισμού, εχθρότητας απέναντι στο εργατικό λαϊκό κίνημα και ολόπλευρης στήριξης της μεγαλοεργοδοσίας.

Μεθοδεύει την ψήφιση του αντιλαϊκού πακέτου του ασφαλιστικού-φορολογικού και του μνημονίου-«κάβα», αιφνιδιαστικά μέσα στο Σαββατοκύριακο.

Είναι βαθιά γελασμένη η Κυβέρνησή σας, εάν πιστεύει ότι με κουτοπονηριές και με το success story αλλά Τσίπρα θα χρυσώσει το χάπι των αντιλαϊκών συμφωνιών που υπογράφει με τα «κοράκια» - θεσμούς και θα αποφύγει τις λαϊκές αντιδράσεις ενάντια στα μέτρα-λαιμητόμο που προωθεί.

Καλούμε τους εργαζόμενους, τους επαγγελματίες, τους αυτοαπασχολούμενους, τους αγρότες, τους νέους και τις νέες, τους συνταξιούχους, τις γυναίκες των λαϊκών οικογενειών να ξεσηκωθούν, να δώσουν αγωνιστική, περήφανη απάντηση, συμμετέχοντας μαζί στις απεργιακές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις, βάζοντας στο στόχαστρο τους πραγματικούς ενόχους των λαϊκών προβλημάτων: Την Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΔΝΤ, την ίδια την εξουσία του κεφαλαίου, τις κυβερνήσεις και τα κόμματα που τους υπηρετούν.

Να υπάρξει παλλαϊκός ξεσηκωμός από σήμερα και κάθε μέρα, με άμεση κορύφωση αυτό το Σαββατοκύριακο, που οι κυβερνητικοί Βουλευτές σχεδιάζουν να ψηφίσουν τον νόμο-λαιμητόμο.

Το ΚΚΕ θα δώσει και τη μάχη αυτή και στους δρόμους και μέσα στη Βουλή, μέχρι την οριστική ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής, για να γίνει ο ελληνικός λαός πραγματικός νοικοκύρης στον τόπο του και για να γκρεμίσει στα Τάρταρα την ιστορία όλους τους σφαγείς των δικαιωμάτων του.

Όσον αφορά στο νομοσχέδιο: «Ρυθμίσεις για την έρευνα και

άλλες διατάξεις», αυτό δεν κάνει τίποτε άλλο από αυτό που έκανε ο ν. 4310/2014, αλλά και οι προηγούμενοι αυτού νόμοι για την έρευνα, από το να προωθεί και να ενισχύει την επιχειρηματική λειτουργία των ερευνητικών φορέων και να προσανατολίζει μονοσήμαντα την ανάπτυξη της ερευνητικής δραστηριότητας με όρους ανταγωνιστικότητας και κερδοφορίας του κεφαλαίου ενάντια στις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες και στις δυνατότητες που δίνει η ανάπτυξη της επιστήμης για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα και σε ό,τι αφορά στο κομμάτι για την έρευνα, γίνεται προσπάθεια να διορθωθούν και να καλυφθούν πολλά κενά. Οι ασάφειες, οι αλληλοσυγκρουόμενες και αλληλοαναιρούμενες διατάξεις, που καθιστούν τον ν.4310/2014 εξαιρετικά δυσλειτουργικό, προκαλούσαν πολλά προβλήματα, ακόμα και σε τυπικές διαδικασίες, με αποτέλεσμα σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία των ερευνητικών κέντρων και επομένως, στην πράξη ο νόμος αυτός δεν υπηρετούσε τον στρατηγικό στόχο.

Στο νομοσχέδιο δεν υπάρχει η παραμικρή ουσιαστική πρόνοια και πρόβλεψη για την αποκατάσταση των απωλειών των προηγούμενων χρόνων, για την επαναφορά της χρηματοδότησης - επιχορήγησης έστω - στα ούτως ή άλλως χαμηλά προ κρίσης επίπεδα, την επαναφορά των κουρεμένων αποθεματικών, την αποκατάσταση περικοπών σε μισθούς και άλλα δικαιώματα.

Και όλα αυτά, την ώρα που ουσιαστικά ούτε μια από τις βασικές διεκδικήσεις των εργαζομένων στον χώρο της έρευνας -για παράδειγμα η διασφάλιση των θέσεων εργασίας όσων είναι προ των θυρών της απόλυσης με την λήξη μεγάλου αριθμού προγραμμάτων εντός των επομένων μηνών, απελευθέρωση των εργαζομένων από το παρόν ασφυκτικό καθεστώς με τα μπλοκάρια, προκηρύξεις νέων θέσεων ερευνητών και άλλων εργαζομένων, για να μπορούν να λειτουργούν ομαλά τα ερευνητικά κέντρα και να αναπτύσσουν απρόσκοπτα τις ερευνητικές τους δραστηριότητες, εξασφάλιση όλων των απαραίτητων για τη λειτουργία των ερευνητικών φορέων πόρων από την κρατική χρηματοδότηση -δεν αντιμετωπίζονται θετικά από τις διατάξεις του παρόντος πολυνομοσχεδίου.

Αντίθετα, γίνεται προσπάθεια να διαμορφωθεί με κατάλληλο τρόπο το θεσμικό πλαίσιο, μέσω του οποίου θα προωθούνται και θα υλοποιούνται ταχύτερα και πιο αποτελεσματικά οι ίδιες επιχειρηματικές στοχεύσεις που αποτυπώνονται στον ν.4310/2014. Γι' αυτό και αποτελείται εξ ολοκλήρου από άρθρα που τροποποιούν, αντικαθιστούν ή καταργούν αντίστοιχα άρθρα του νόμου αυτού. Επί της ουσίας, δηλαδή, ο ν.4310/2014 αντικαθίσταται με μια εκτεταμένη νομοθετική ρύθμιση, που αποτελεί προφανώς προάγγελο και της συνολικότερης νομοθετικής παρέμβασης για την έρευνα, όπως άλλωστε εδώ και καιρό εξαγγέλλεται επισήμως από την Κυβέρνηση και προβλέπεται στο πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έρευνα και την καινοτομία «Ορίζοντας 2020».

Αυτό το πρόγραμμα αποσκοπεί στην καταπολέμηση της κρίσης και την ενδυνάμωση της παγκόσμιας ανταγωνιστικότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω της ανάπτυξης της οικονομίας της γνώσης. Και η οικονομία της γνώσης δεν είναι τίποτα άλλο, παρά η αξιοποίηση των επιστημονικών επιτευγμάτων σε καινοτόμα προϊόντα και υπηρεσίες, που προσφέρουν νέες επιχειρηματικές ευκαιρίες, δηλαδή νέες ευκαιρίες κερδοφορίας.

Αυτό σημαίνει ότι, πρώτον, όπως και σε κάθε παραγωγική δραστηριότητα στο πλαίσιο της καπιταλιστικής παραγωγής, στόχος θα είναι το κέρδος και όχι το κοινωνικό όφελος και το οποίο κοινωνικό όφελος θα προκύπτει ως παράπλευρη συνέπεια.

Δεύτερον, θα αναπτυχθούν εκείνοι οι τομείς που διασφαλίζουν τη βραχυπρόθεσμη, αλλά κυρίως τη μεσοπρόθεσμη ανταγωνιστικότητα και κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων στην Ελλάδα, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επίσης, οι προτεραιότητες καθορίζονται από τους ενδοϊμπεριαλιστικούς και ενδοαστικούς ανταγωνισμούς και δεν έχουν καμμία σχέση με τις πραγματικές ανάγκες και προτεραιότητες της κοινωνίας.

Σε αυτό το πλαίσιο, το επιστημονικό έργο, η ερευνητική παραγωγή που οδηγεί στην ανακάλυψη νέας γνώσης, υποτάσσεται στα κελεύσματα των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων και του

ανταγωνισμού τους. Ο σχεδιασμός, αντί να απελευθερώνει τις δυνατότητες ανάπτυξης της έρευνας στη χώρα στη βάση των υπαρκτών αναγκών, αλλά και δυνατοτήτων, τελικά επιδρά ασφυκτικά σε αυτή, καθορίζοντας μονοσήμαντα τον προσανατολισμό και το περιεχόμενό της. Και αυτό γίνεται, γιατί ο σχεδιασμός απαιτεί σύνδεση της έρευνας με τις ανάγκες των επιχειρήσεων μέσα από την επιλογή κατάλληλης θεματολογίας, ενώ προτεραιότητα δίνεται σε ερευνητικά θέματα, που μπορούν να αξιοποιηθούν εμπορικά. Και αυτό αρκεί σε πρώτη φάση για να περιγράψουμε τον προσανατολισμό του.

Σε αυτό το πλαίσιο, αντί ο σχεδιασμός να απελευθερώνει τις δυνατότητες ανάπτυξης της έρευνας στη χώρα στη βάση των υπαρκτών αναγκών, αλλά και δυνατοτήτων, τελικά επιδρά ασφυκτικά σε αυτή, καθορίζοντας μονοσήμαντα τον προσανατολισμό και το περιεχόμενό της.

Έτσι, για παράδειγμα, μία συνέπεια θα είναι να δοθεί υπερβολικό βάρος στους αναδεικνυόμενους τομείς στρατηγικού ενδιαφέροντος, καθώς εκεί θα προσανατολίζεται η χρηματοδότηση, αφού τα προσδοκώμενα επιχειρηματικά κέρδη θα είναι μεγαλύτερα. Αυτό είναι αναπόφευκτο, λόγω του ενδογενούς ανισόμετρου χαρακτήρα της καπιταλιστικής ανάπτυξης που αντανάκλαται και στην ανάπτυξη της έρευνας. Αποτέλεσμα θα είναι η αποδυνάμωση της έρευνας στα υπόλοιπα ερευνητικά πεδία, με άμεσες συνέπειες για όσους εργάζονται σε αυτά.

Η επιστήμη έχει προ πολλού αναχθεί σε άμεσα παραγωγική δύναμη. Όμως, στο πλαίσιο του καπιταλιστικού συστήματος οι προτεραιότητες, ο προσανατολισμός και το περιεχόμενο της έρευνας -από τη βασική μέχρι την εφαρμοσμένη, από τις κοινωνικές μέχρι τις φυσικές επιστήμες- υπηρετεί τις ανάγκες των μονοπωλίων, την ανάγκη διευρυμένης αναπαραγωγής του κεφαλαίου, την ενίσχυση του ιδεολογικού του οπλοστασίου.

Σήμερα, στο πλαίσιο των ενδοκαπιταλιστικών ανταγωνισμών για την ενέργεια προβάλλεται η ανάγκη ανάπτυξης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Ας δούμε ένα παράδειγμα για το πώς η ανάπτυξη αυτή συνδέεται με το φθινό εργατικό κόστος, αλλά και με τους όρους υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους εργασίας.

Επί πολλά χρόνια και παρά τις καταγγελίες για τα πολλαπλά κρούσματα στην υγεία των εργαζομένων, η εταιρεία πράσινης ενέργειας στη Δανία «SIEMENS WIND POWER» -θυγατρική, προφανώς, της «SIEMENS»- που ασχολείται με την παραγωγή ανεμογεννητριών, δεν έπαιρνε κανένα μέτρο ούτε και ενημέρωνε τους εργαζόμενους για τον κίνδυνο από τη χρήση επικίνδυνων ουσιών, όπως είναι διάφορες εποχικές και κυανιούχες ουσίες. Τα συμπτώματα είναι εκζέματα βαριάς μορφής, άσθμα και αναπνευστικές ανωμαλίες. Έτσι, από το 2003 μέχρι το 2011 εξήντα τέσσερις εργαζόμενοι προσβλήθηκαν από τα παραπάνω συμπτώματα στον χώρο της εργασίας τους και η μεν επιχείρηση έκανε ότι δεν άκουγε, οι δε ελεγκτικές επιτροπές και τα εργοδοτικά σωματεία έψαχναν να βρουν τρόπο για να μη ζημιαθεί η εταιρεία.

Σύμφωνα με την εργασιακή νομοθεσία στη Δανία, που είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των εργοδοτών, ο εργοδότης έχει την απόλυτη ευθύνη για την προστασία και ασφάλεια των εργαζομένων. Ο εκπρόσωπος της «SIEMENS», μετά τις αποκαλύψεις στο κρατικό τηλεοπτικό κανάλι, δήλωσε κυνικά ότι η εταιρεία δεν πρόκειται να κάνει κάτι παραπάνω από αυτό που κάνει μέχρι σήμερα, δηλαδή να συνεχίζει να παραβιάζει τη νομοθεσία.

Είναι, λοιπόν, φανερό ότι με ή χωρίς καινοτομίες οι καπιταλιστές δεν διστάζουν προ ουδενός προκειμένου να εξασφαλίσουν τα κέρδη τους.

Ας δούμε ένα άλλο παράδειγμα. Ο κλάδος τροφίμων, λόγω της σχετικής ανελαστικότητας ζήτησης, αναδεικνύεται σε προτεραιότητα για κερδοφορία σε παλιά και νέα πεδία. Εξ ου και οι σκληροί ενδοιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί για τη Διατλαντική Συμφωνία Εμπορίου και Επενδύσεων, την Transatlantic Trade and Investment Partnership. Η συμφωνία αυτή έχει ως στόχο την κατάργηση των εμπορικών και κανονιστικών φραγμών στις δύο πλευρές του Ατλαντικού για ακόμα μεγαλύτερη απελευθέρωση των αγορών για το κεφάλαιο, ώστε να υπάρξει μεγαλύτερη κερδοφορία με ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων. Και

αναφέρεται -μεταξύ των άλλων- στην καινοτομία των μεταλλαγμένων προϊόντων. Τι σχέση έχουν με τον κλάδο των τροφίμων τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά κέντρα;

Αφενός, τη στενή διασύνδεση επιχειρήσεων του κλάδου των τροφίμων με σχολές, τμήματα, εργαστήρια και ερευνητικά κέντρα, αλλά και με κάποια μέλη του ΔΕΠ και ερευνητές, που αντανακλάται και σε αλλαγές στα προγράμματα σπουδών. Αφετέρου, εκατοντάδες φοιτητές κάθε χρόνο, για να κάνουν την πρακτική τους σε επιχειρήσεις του κλάδου, προσφέρουν τζάμπα εργασία στον επιχειρηματία, στο όνομα της απόκτησης δεξιοτήτων. Έτσι, οι επιχειρηματίες του κλάδου απολύουν αβέρτα και καλύπτουν τις ανάγκες τους με πρακτικάριους, όπως κάνουν βέβαια και οι επιχειρηματίες στον κλάδο του τουρισμού.

Ένα τρίτο παράδειγμα είναι ο κρίσιμος κλάδος της φαρμακοβιομηχανίας. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που επιστημονικά επιτεύγματα, τα οποία θα μπορούσαν, παραδείγματος χάριν, να απελευθερώσουν τους ανθρώπους από σοβαρές ασθένειες, μένουν για χρόνια επτασφράγιστα μυστικά στα συρτάρια των επιχειρήσεων, αφού η εμφάνισή τους συνδέεται με τον ανταγωνισμό και την επιδίωξη για το μέγιστο κέρδος.

Ένα τέταρτο παράδειγμα είναι η μη επιλεξιμότητα δαπανών για έρευνα, αλλά και για έργα στους τομείς της αντιπλημμυρικής, αντιπυρικής και αντισεισμικής προστασίας, επειδή δεν προσφέρουν γρήγορα και μεγάλα κέρδη στο κεφάλαιο.

Για το ΚΚΕ έχει μεγάλη σημασία να εντοπίσουμε το ιδεολογικό περίβλημα που συνοδεύει τον στρατηγικό σχεδιασμό του κεφαλαίου για την έρευνα. Οι αστικές δυνάμεις, εντός και εκτός ερευνητικών κέντρων και πανεπιστημίων, προτάσσουν το ιδεολόγημα ότι η ενίσχυση της έρευνας και της καινοτομίας αποτελεί δρόμο για την έξοδο από την κρίση και πρέπει να αποτελέσουν μοχλό ανάπτυξης. Αποσιωπάται, όμως, ότι τόσο η έρευνα όσο και η ανάπτυξη, που προφανώς σχετίζονται, δεν είναι ταξικά ουδέτερες, αλλά είναι δέσμιες των σχέσεων παραγωγής του καπιταλιστικού δρόμου σήμερα.

Άλλωστε, αυτό που επιδιώκουν, η αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, δεν επιφυλάσσει τίποτα θετικό για τα λαϊκά στρώματα. Ας μην ξεχνάμε ότι όλες οι αντεργατικές και αντιλαϊκές ανατροπές εδώ και χρόνια γίνονται στο όνομα της ανόδου της ανταγωνιστικότητας.

Κανείς δεν μπορεί να παραβλέψει ότι είναι αντικειμενική η τάση για ταχύτερη ενσωμάτωση επιστημονικών επιτευγμάτων στην παραγωγή και την οργάνωσή της. Αυτό, όμως, στις δεδομένες συνθήκες, δεν αντιβαίνει -ίσα-ίσα ενισχύει- στις επιπτώσεις των νομοτελειών του καπιταλισμού. Και, μάλιστα, αυτό ισχύει ανεξάρτητα από το εάν μία καπιταλιστική οικονομία βρίσκεται σε κρίση ή σε ανάπτυξη. Έτσι, για παράδειγμα, δεν αναιρείται ότι στα πλαίσια του καπιταλισμού η ανεργία δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί, αφού είναι σύμφυτη με αυτόν, αποτελεί αναγκαία συνέπεια της καπιταλιστικής οργάνωσης της παραγωγής.

Για το ΚΚΕ, το πλαίσιο αιτημάτων και οι στόχοι πάλης μέσα και έξω από τη Βουλή είναι: Όχι στην εμπορευματοποίηση της έρευνας. Να καταργηθούν όλες οι μορφές ιδιωτικοποίησης της έρευνας. Να απαγκιστρωθεί η έρευνα, οι φορείς και οι υποδομές από τις μεγάλες επιχειρήσεις. Καμμία επιχειρηματική δραστηριότητα στα ερευνητικά κέντρα. Μαζικές προκηρύξεις νέων θέσεων ερευνητών μόνιμης, πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Πρόσληψη όλου του απαραίτητου προσωπικού με μόνιμη, πλήρη και σταθερή σχέση εργασίας. Κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων του διοικητικού και τεχνικού προσωπικού. Υποτροφίες για όλους τους υποψήφιους διδάκτορες από τον κρατικό προϋπολογισμό. Πλήρης ασφαλιστική κάλυψη, με ευθύνη του κράτους και για τα προστατευόμενα μέλη. Τα χρόνια του διδακτορικού να προσμετρώνται στα συντάξμα και την προϋπηρεσία. Γενναία αύξηση των δαπανών για την έρευνα. Χρηματοδότηση της έρευνας στα ερευνητικά κέντρα και τα πανεπιστήμια αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό, με ένταξη σε αυτόν των ευρωπαϊκών χρηματοδοτήσεων, για να καλύπτονται με επάρκεια όλοι οι τομείς και να συμμετέχει σε αυτήν το σύνολο των ιδρυμάτων και ερευνητών. Όχι στις περικοπές στην επιχορήγηση των ερευνητικών κέντρων. Έκτακτα κονδύλια για την κάλυψη όλων των αναγκών της λει-

τουργίας τους.

Πυλώνες της τοποθέτησής μας είναι η θέση ότι η έρευνα είναι κοινωνική ανάγκη και απελευθερώνει τις παραγωγικές δυνατότητες του ανθρώπου. Δεν μπορεί, όμως, ποτέ να αναπτυχθεί ως τέτοια στο πλαίσιο της επιχειρηματικότητας και του ανταγωνισμού των καπιταλιστικών σχέσεων, που από τη φύση τους σε αυτό το στάδιο ανάπτυξης του καπιταλισμού φρενάρουν την ανεμπόδιστη ανάπτυξη της επιστήμης.

Η έρευνα στο δρόμο ανάπτυξης για την οποία παλεύει το ΚΚΕ, είτε διεξάγεται στα πανεπιστήμια είτε στα ερευνητικά κέντρα, σε συνεργασία με τους κλαδικούς κρατικούς φορείς, μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στην επιστημονική πρόβλεψη και στον σχεδιασμό για την ικανοποίηση των διευρυμένων κοινωνικών αναγκών.

Έτσι, μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη της παραγωγής, στην αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας τόσο για τις ανάγκες της βιομηχανίας όσο και για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών της λαϊκής οικογένειας -παραδείγματος χάριν με την παραγωγή και παροχή φθηνού ρεύματος και θέρμανσης- στη βελτίωση της υγείας του λαού, με φθηνά φάρμακα και νέες θεραπείες, στη βελτίωση της ποιότητας ζωής και των όρων διαβίωσης του εργαζόμενου λαού, με μέριμνα για το περιβάλλον, την αντιπλημμυρική, αντιτυρική και αντισεισμική προστασία, την υγιεινή και ασφάλεια στους χώρους δουλειάς κ.ο.κ..

Σε αυτόν το δρόμο χρειάζεται να αναπτυχθούν αγώνες και διεκδικήσεις, με βασική αιχμή σήμερα την ανάκτηση των απωλειών των τελευταίων χρόνων, την πλήρη κατάργηση όλων των μνημονίων, δανειακών συμβάσεων και των εφαρμοστικών τους νόμων.

Χρειάζεται το δυνάμωμα της λαϊκής συμμαχίας που μπορεί να βαδίσει ως το τέλος, ως τη νίκη, να προστατεύσει τα κίνητρα από όσους θέλουν να του πουλήσουν «φύκια για μεταξωτές κορδέλες», να τον αποπροσανατολίσουν, να ανακόψουν τη δυναμική και προοπτική του.

Η προοπτική αυτού του αγώνα, με όλες τις δυσκολίες που αναμφίβολα θα συναντήσουμε, είναι όμορφη και αντάξια των ονείρων και των αναγκών μας.

Με αυτά που αναφέραμε, είναι φανερό ότι καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο επί της αρχής και θα τοποθετηθούμε με περισσότερες λεπτομέρειες στη συζήτηση που θα γίνει επί των άρθρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστούμε, κύριε Τάσσο.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Φίλης.

Πόσο χρόνο θέλετε, κύριε Υπουργέ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παίρνω τον λόγο, διότι ο εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, ο κ. Κωνσταντόπουλος, μιλώντας, υιοθέτησε το δημοσίευμα της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ», στο οποίο το Υπουργείο Παιδείας έχει απαντήσει. Το έχει διαψεύσει. Είναι παντελώς ασύστατο, ψευδέστατο και υπονομευτικό της διαδικασίας των εξετάσεων.

Θα ήθελα να είμαι σαφής. Έχουν ληφθεί όλα τα απαραίτητα μέτρα, ώστε οι εξετάσεις να διεξαχθούν και φέτος με τρόπο αδιάβλητο και υποδειγματικό. Η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων ορίζεται λίγες μέρες πριν από τις εξετάσεις. Τα ονόματα των μελών της δεν ανακοινώνονται και λαμβάνονται ειδικά μέτρα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η μυστικότητα και η αντικειμενικότητα της όλης διαδικασίας. Τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων δεν είναι ισόβια. Κάθε χρόνο επιβάλλεται η ανανέωση της σύνθεσής της, για προφανείς λόγους. Και φέτος συνυπάρχουν παλιά και νέα μέλη, που η επιλογή τους υπακούει σε επιστημονικά, εκπαιδευτικά κριτήρια και μόνο.

Δημοσιεύματα, όπως αυτό της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ», περί ξηλώματος της Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων και δήθεν διορισμού συνδικαλιστών του ΣΥΡΙΖΑ στην Κεντρική Εξεταστική Επιτροπή,

είναι εντελώς ψευδή και δημιουργούν ερωτήματα για τη σκοπιμότητά τους δέκα μέρες πριν τη διεξαγωγή των εξετάσεων.

Απευθύνουμε έκκληση προς όλες τις πλευρές: Πρέπει να πάψουν να παίζουν παιχνίδια με την αγωνία των παιδιών και των γονιών τους και να αφήσουν τις εξετάσεις έξω από τα παιχνίδια του κιτρινισμού και της φθηνής αντιπολίτευσης.

Διαβάσαμε αργότερα μια ανταπάντηση της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» -ζεματισμένη είναι η αλήθεια- που ανοίγει ένα άλλο θέμα. Ενώ είναι απόρρητη και μυστική η σύνθεση της Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων, η ίδια ισχυρίζεται ότι γνωρίζει ποια είναι και ότι η πλειοψηφία των μελών είναι νέα.

Ξαναλέω: Όχι παιχνίδια εις βάρος των παιδιών και των γονιών. Χρειάζεται λίγη σοβαρότητα. Έχουμε άλλα θέματα για να κάνουμε κομματική αντιδικία, σοβαρότερα ή λιγότερο σοβαρά. Όμως, ας αφήσουμε απέξω το μοναδικό θεσμό της ελληνικής κοινωνίας που διαχρονικά έχει κατακτήσει την εμπιστοσύνη των πολιτών για το αδιάβλητο σύστημα των εξετάσεων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαυρωτάς, ειδικός αγορητής του κόμματος το Ποτάμι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το θεωρώ χρέος μου να ξεκινήσω, θυμίζοντας ότι σήμερα κλείνουν έξι χρόνια από τη δολοφονία τριών νέων ανθρώπων στη «MARFIN», της Παρασκευής, του Νώντα και της Αγγελικής. Η Αγγελική, μάλιστα, ήταν έγκυος. Ήταν τρεις εργαζόμενοι που το έγκλημά τους ήταν ότι εργάζονταν στο λάθος μέρος, τη λάθος ώρα. Το έγκλημα στη Σταδίου ξεχάστηκε. Ποτέ δεν εξιχνιάστηκε. Δικαιοσύνη δεν έχει αποδοθεί.

Η πολιτεία σιωπηλή. Ούτε εκδηλώσεις ούτε πορείες ούτε συναυλίες για τους τρεις ή τέσσερις -αν συμπεριλάβουμε και το αγέννητο μωρό- σιωπηλούς μάρτυρες μιας παράλογης κοινωνίας, που πολλές φορές κοιτάει αμήχανη το αποτέλεσμα των δικών της ακραίων αντιδράσεων, όταν βέβαια είναι αργά. Αιώνια τους η μνήμη! Ας μην τους ξεχάσουμε ποτέ.

Ας περάσουμε στο νομοσχέδιο, ξεκινώντας από το κεφάλαιο Α', που αφορά την έρευνα και ας αρχίσουμε βλέποντας λίγο το ευρωπαϊκό περιβάλλον στην έρευνα.

Στην ευρωπαϊκή ατζέντα 2020 ο στόχος για τις δαπάνες έρευνας και ανάπτυξης για την Ευρώπη είναι 3% του ΑΕΠ και για την Ελλάδα 1,2%, κάτι όχι και πολύ φιλόδοξο. Σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι στο 2% και εμείς περίπου στο 0,7%. Πρέπει, δηλαδή, να τρέξουμε.

Για τα θέματα της έρευνας, το νομοσχέδιο προσπαθεί να βελτιώσει τον πολύ πρόσφατο ν.4310/2014. Στη συζήτηση που έγινε στις επιτροπές, φάνηκε πόσο δυσλειτουργικό είναι να προσπαθείς να διορθώσεις έναν υπάρχοντα νόμο, φτιάχνοντας έναν νέο νόμο πάνω σε αυτόν.

Ας έρθουμε, όμως, στο δια ταύτα. Παρά τις όποιες επεμβάσεις, ο στόχος του να αρθεί ο κατακερματισμός του χώρου της έρευνας, δεν επιτυγχάνεται. Εξακολουθεί, δηλαδή, να παραμένει κατακερματισμένος, ενώ παράλληλα γίνονται κάποια -μικρά, όμως- βήματα για τη δημιουργία του περιφέρειου Ενιαίου Χώρου Εκπαίδευσης και Έρευνας, ΑΕΙ και ερευνητικών κέντρων, δηλαδή.

Θα αναφερθούμε στη συνέχεια με περισσότερες λεπτομέρειες στα κυριότερα από αυτά, ελπίζοντας ότι, όταν έρθει ο νόμος πλαίσιο, που ανέφερε προηγουμένως και ο Αναπληρωτής Υπουργός, θα ληφθούν υπόψη.

Το πρώτο σημείο στο οποίο θα ήθελα να σταθώ είναι η εξαφάνιση από το κείμενο του θεσμού του Αναπληρωτή Υπουργού υπεύθυνου για θέματα έρευνας. Παρά τις εξηγήσεις που έδωσε ο κ. Φωτάκης -το είπαν από τη νομοπαρασκευαστική επιτροπή, όπως ανέφερε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ότι έτσι έπρεπε να γίνει- θεωρώ ότι η εξαφάνιση του όρου «Αναπληρωτής Υπουργός υπεύθυνος για θέματα έρευνας» υπονομεύει τη θεσμική αυτή θέση, που πρέπει να υπάρχει σε οποιαδήποτε κυβέρνηση.

Ας δούμε, όμως, λίγο πιο συγκεκριμένα τα θέματα του κεφα-

λαίου Α, του πρώτου κεφαλαίου για την έρευνα.

Επικροτούμε κατ' αρχήν την υιοθέτηση της πρότασής μας, ώστε να περνά η Εθνική Στρατηγική για την Έρευνα, την Τεχνολογική Ανάπτυξη και την Καινοτομία -η ΕΣΕΤΑΚ, δηλαδή- και από τη Βουλή. Πιστεύουμε ότι όλα τα μεγάλα ζητήματα στρατηγικού χαρακτήρα, όπως είναι και ο μακροχρόνιος ενεργειακός σχεδιασμός, πρέπει να συζητούνται στη Βουλή, γιατί έτσι αφενός εμπλουτίζονται και αφετέρου, δεν θα αλλάζουν για ψύλλου πήδημα.

Ας πάμε σε αυτό που προανέφερα ως πρόβλημα κατακερματισμού του ερευνητικού χώρου. Στο άρθρο 12 που καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής του συγκεκριμένου νόμου, συναντάμε τα διάφορα ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα που εποπτεύονται από τη ΓΓΕΤ, όπως είναι ο «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ», το ΕΚΕΤΑ, το ΕΛΚΕΘΕ, ο ΙΤΕ, η «ΑΘΗΝΑ», το Αστεροσκοπείο και άλλα. Υπάρχει σε αυτά και η Ακαδημία Αθηνών η οποία εντάσσεται μερικώς, δηλαδή μόνο για τα θέματα προσωπικού, ενώ αφήνει έξω τα θέματα διοίκησης. Απουσιάζουν, όμως, άλλα σημαντικά ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα, όπως είναι το «ΔΗΜΗΤΡΑ», το πρώην ΕΘΙΑΓΕ, δηλαδή, που υπάγεται στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, το ΕΠΙΣΕΥ του Πολυτεχνείου, το ΙΤΣΑΚ το οποίο είχαμε και στην ακρόαση των φορέων και έχει γίνει τώρα υπηρεσία του ΟΑΣΠ και φθίνει.

Επίσης, υπάρχουν στον προηγούμενο ν.4310/2014, και συγκεκριμένα στο άρθρο 12, και δεν έχουν καταργηθεί και άλλοι ιδιωτικοί ερευνητικοί οργανισμοί, που δύνανται να χρηματοδοτούνται για την ερευνητική προσπάθεια που διεξάγουν, όπως το Ευγενίδειο, το Ίδρυμα Ορμύλια, το Ίδρυμα Μειζονος Ελληνισμού, το Ερευνητικό Κέντρο Μοχάμεντ Άλι, το Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας και άλλα.

Αυτά όλα μας δείχνουν ότι είναι αρκετά κατακερματισμένο θεσμικά το ερευνητικό τοπίο. Δεν θα έπρεπε όλα τα ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα, που έχουν πρόσβαση στη δημόσια χρηματοδότηση, να διέπονται από το ίδιο θεσμικό καθεστώς, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό; Αυτό είναι κάτι που φαντάζομαι ότι στον νέο νόμο - πλαίσιο για την έρευνα θα θεραπευθεί.

Ας πάμε στα θέματα διοίκησης, στα άρθρα 13 και 14, που αφορούν τα διοικητικά συμβούλια των ερευνητικών κέντρων και τις διαδικασίες εκλογής διευθυντών ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων. Νομίζουμε ότι στα διοικητικά συμβούλια των ερευνητικών κέντρων οι ερευνητές υποεκπροσωπούνται, όταν έχουν μόνο έναν εκπρόσωπο από κοινού με τους ειδικούς λειτουργικούς επισημoneς.

Η δική μας πρόταση -την αναφέραμε και στην επιτροπή- είναι ο αριθμός των αντιπροσώπων τους να μην είναι σταθερός, αλλά να εξαρτάται από τον αριθμό των ινστιτούτων που υπάρχουν στο ερευνητικό κέντρο. Δηλαδή, ένας εκπρόσωπος, αν υπάρχουν ένα ή δύο ινστιτούτα στο ερευνητικό κέντρο, δύο αν υπάρχουν τρία ή τέσσερα ινστιτούτα, και τρεις αν υπάρχουν πέντε ή έξι ινστιτούτα. Να είναι, δηλαδή, αναλογική η εκπροσώπηση.

Για τη θέση του διευθυντή ινστιτούτου ή ερευνητικού κέντρου η προκήρυξη, κατά τη γνώμη μας, πρέπει να είναι υποχρεωτικά διεθνής. Στις εκλογές διευθυντή ερευνητικού κέντρου ή ινστιτούτου ακούσαμε τις προτάσεις των φορέων στην ακρόαση. Οι πρόεδροι των ερευνητικών κέντρων λένε: «Κανένας εκπρόσωπος από τους ερευνητές στα επταμελή εκλεκτορικά σώματα». Η Ελληνική Ένωση Ερευνητών λέει: «Τέσσερις εκπρόσωποι στους επτά στα εκλεκτορικά σώματα». Η προτεινόμενη λύση, με δύο στους επτά ή έστω και με τρεις στους επτά, αποτελεί, κατά τη γνώμη μας, μια σολομώνεια λύση που αποτυπώνει κάπως και την άποψη των εργαζομένων.

Στο άρθρο 15 τα επιστημονικά συμβούλια των ινστιτούτων, που επικουρούν τον διευθυντή ινστιτούτου, ίσως θα έπρεπε να είχαν περισσότερες αρμοδιότητες, κυρίως σε θέματα στρατηγικής του ινστιτούτου. Προτείνουμε, μάλιστα, ο πρόεδρος του επιστημονικού συμβουλίου του ινστιτούτου να έχει και τη θέση αναπληρωτή διευθυντή του ινστιτούτου.

Για το άρθρο 22, που αφορά τον Εθνικό Κατάλογο Κριτών, θεωρούμε ότι το σύστημα ΑΠΕΛΛΑ το οποίο με επιτυχία αναπτύχθηκε και χρησιμοποιήθηκε στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, θα πρέπει να επεκταθεί ως προς τη χρήση του και στα ερευνητικά

κέντρα.

Στο άρθρο 24, στην παράγραφο 12, οι επιστημονικοί υπεύθυνοι των διαφόρων επιστημονικών έργων, ενώ στα ΑΕΙ πρέπει να έχουν διδακτορικό, στα ερευνητικά κέντρα αρκεί να έχουν μεταπτυχιακό δίπλωμα. Αυτό θα πρέπει να το δούμε. Γιατί να μην έχουν διδακτορικό και στα ερευνητικά κέντρα;

Στην παράγραφο 9, όπου λέτε ότι η Επιτροπή Ερευνών, μετά από έγκριση της Συγκλήτου, μπορεί να διαθέτει έως και το 50% του αδιάθετου αποθεματικού του ΕΛΚΕ για κάλυψη λειτουργικών αναγκών, αυτό είναι όντως κάτι που δίνει ευελιξία. Επειδή, όμως, τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ έχουν λόγο -τουλάχιστον, ακόμα- σ' αυτά τα συμβούλια ιδρύματος, θα πρέπει να υπάρχει και η σύμφωνη γνώμη των συμβουλίων ιδρύματος, εφ' όσον, έτσι κι αλλιώς εγκρίνουν τον προϋπολογισμό και τον απολογισμό.

Στο άρθρο 25, που αφορά τις μεταβατικές διατάξεις, έχουμε κάποιες αντιρρήσεις. Στην παράγραφο 8, με την οποία καταργείται το ΕΣΕΚ και δημιουργείται ένα προσωρινό ΕΣΕΚ τεσσάρων μηνών με την επιλογή των δεκαεπτά μελών να είναι στη διακριτική ευχέρεια του Υπουργού -ας υποθέσουμε ότι ο νόμος εννοεί να είναι στη διακριτική ευχέρεια του Αναπληρωτή Υπουργού για θέματα έρευνας, ο οποίος είναι ο καθ' ύλην αρμόδιος- όση εμπιστοσύνη και να έχουμε, νομίζουμε ότι δημιουργεί μία αναταραχή και μία πρεμούρα, που δεν χρειάζεται. Φανταζόμαστε ότι αυτό έχει να κάνει με τη λήξη των θητειών των διαφόρων διευθυντών στα ερευνητικά κέντρα.

Μία πρόταση, λοιπόν, θα ήταν, αν υπάρχουν ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα που έχουν εκλογές άμεσα, δηλαδή μέσα στους επόμενους τέσσερις μήνες που θα λειτουργήσει το προσωρινό ΕΣΕΚ, να πάρουν παράταση οι θητείες μέχρι να συγκροτηθεί, με θεσμικό τρόπο, το νέο ΕΣΕΚ. Έτσι, τις εκλογές δεν θα τις κάνει το παλαιό ΕΣΕΚ, αλλά το νέο, θεσμικά δημιουργημένο ΕΣΕΚ, όπως είναι και το σωστό. Αλλιώς, φαίνεται να τους βάζουμε άρον-άρον. Ακόμα και δεκαεπτά άγιοι να ήταν, θα υπήρχε θέμα με τον όρο της διακριτικής ευχέρειας επιλογής.

Ας έρθουμε στην ανώτατη εκπαίδευση. Όσον αφορά το άρθρο 26 που ασχολείται με το περαιτέρω «κλάδεμα» των αρμοδιοτήτων των συμβουλίων ιδρύματος που αποτελούν κόκκινο πανί για τον ΣΥΡΙΖΑ ήδη από τις προγραμματικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού τον Φεβρουάριο του 2015 -έχουμε πει πολλές φορές ότι τα συμβούλια ιδρύματος δέχθηκαν και δέχονται έναν πόλεμο γιατί αποτελούν ένα θεσμικό αντίβαρο λογοδοσίας και ελέγχου της Συγκλήτου και των πρυτανικών αρχών- θεωρούμε ότι είναι απαραίτητα για την εύρυθμη λειτουργία των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, ώστε ο έλεγχος να μην είναι και ελεγχόμενος.

Στην παράγραφο 4 δεν μπορούμε να καταλάβουμε τι είδους νομοθέτηση είναι αυτή που λέει: «Σε περίπτωση κατά την οποία το Συμβούλιο αδυνατεί να λάβει απόφαση ή να ασκήσει το σύνολο ή μέρος των ως άνω αρμοδιοτήτων του και να ενεργήσει σύμφωνα με τις προβλεπόμενες αρμοδιότητές του, υποκαθίσταται από τη Σύγκλητο». Στο παρελθόν είχαμε περιπτώσεις τραμπουκισμών που δεν άφηναν τα συμβούλια να συνεδριάσουν. Εδώ, τι ακριβώς εννοούμε; Υπάρχουν πανεπιστήμια που δεν μπορούν να συνεδριάσουν με τα συμβούλια ιδρύματος λόγω απαρτίας;

Λέτε παρακάτω ότι η έκδοση εγκριτικής απόφασης ή γνώμης από τα συμβούλια ιδρύματος θεωρείται ότι δόθηκε αν περάσουν τριάντα ημέρες. Μα, αυτό ισχύει ακόμα και για οικονομικά θέματα, για προϋπολογισμούς και απολογισμούς; Εσείς, κοτζάμ Υπουργείο Παιδείας και δεν μας απαντάτε στον κοινοβουλευτικό έλεγχο σε μία απλή ερώτηση μέσα σε έναν μήνα. Πώς μπορούν, λοιπόν, τα συμβούλια ιδρύματος να βγάλουν εγκριτικές αποφάσεις μέσα σε τριάντα ημέρες που αφορούν προϋπολογισμούς και απολογισμούς εκατομμυρίων; Πρέπει αυτό το διάστημα να αυξηθεί, τουλάχιστον όταν πρόκειται για οικονομικά ζητήματα, εκτός αν θέλετε τα συμβούλια ιδρύματος τελείως διακοσμητικά, να στολίζουν το χριστουγεννιάτικο δέντρο του Υπουργείου.

Στην παράγραφο 6 του άρθρου 26 λέτε ότι μέχρι να γίνει ο οργανισμός ιδρύματος και ο εσωτερικός κανονισμός, τα θέματα που προβλέπονται σε αυτούς ρυθμίζονται με αποφάσεις της Συγκλήτου, έτσι χωρίς να βάζετε κάποιο χρονικό όριο. Με άλλα λόγια, λέτε στις Συγκλήτους ότι δεν είναι ανάγκη να φτιάξουν ορ-

γανισμό ή κανονισμό ή εσωτερικό κανονισμό, που θα πρέπει να εγκριθούν από τα συμβούλια ιδρύματος και ότι θα μπορούν εσασει να αποφασίζουν γι' αυτά τα θέματα μόνοι τους.

Με αυτήν την τακτική σας διαιωνίζετε μία από τις βασικές παθολογίες του ελληνικού πανεπιστημίου που είναι η έλλειψη κανόνων και θεσμικού πλαισίου και οι αποφάσεις λαμβάνονται από τους εκάστοτε συσχετισμούς δυνάμεων και από το πόσο μπορεί να αντισταθεί ο κάθε συγκλητικός στις δυναμικές μειοψηφίες του «έτσι γουστάρω».

Σας τα λέω, επειδή ουκ ολίγες φορές έχω -και έχετε πολλοί από σας- βρεθεί σε Σύγκλητο και ξέρετε πώς λαμβάνονται οι αποφάσεις, ιδιαίτερα σε ακανθώδη ζητήματα που αφορούν και θίγουν δυναμικές μειοψηφίες και αν η συζήτηση ή οι αποφάσεις δεν αρέσουν στους παρευρισκόμενους εκπαιδευτικούς των δυναμικών μειοψηφιών, κλείνουν οι πόρτες μέχρι να συνετιστεί το Σώμα. Τα έχουμε ζήσει αυτά. Αυτά θέλετε να επαναφέρετε;

Επίσης, ας πάμε στα θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, στο περίφημο άρθρο 33. Εκεί υπάρχουν διάφορες διατάξεις, όπως στην παράγραφο 6, όπου μιλάτε για τα πρότυπα και πειραματικά και για την αναπλήρωση των διαφόρων και τις αποσπάσεις των καθηγητών, οι οποίοι δεν είναι ανάγκη να έχουν αντίστοιχα αυξημένα προσόντα. Έτσι, υποβαθμίζονται τα πρότυπα πειραματικά.

Στην παράγραφο 7, σχετικά με τη δυνατότητα μετάταξης εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε θέσεις ΕΔΙΠ σε πανεπιστήμια και ΤΕΙ, σας είπαμε ότι με τις προϋποθέσεις που βάζετε καθίσταται η συγκεκριμένη διάταξη φωτογραφική. Εξακολουθείτε, παρ' όλα αυτά, να τη διατηρείτε στις διατάξεις αυτές, τις φωτογραφικές, που -για να μη κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας- σας έχουμε πει ότι φωτογραφίζουν την κ. Μπαζιάνα. Συγκεκριμένα, αυτές οι διατάξεις είναι τα δύο έτη προϋπηρεσίας μετά το διδακτορικό και η κατάργηση του διαστήματος της πενταετίας μεταξύ των μετατάξεων κατά παρέκκλιση του υπαλληλικού κώδικα.

Αντίστοιχα σε άλλο άρθρο, στο 23, στο οποίο μιλάτε για αποσπάσεις από ερευνητικά κέντρα στην ΓΓΕΤ και πώς αυτές μπορεί να γίνουν μετατάξεις -υπάρχει δυνατότητα μετάταξης- εκεί ούτε η διετής προϋπηρεσία υπάρχει, αλλά εφαρμόζεται κανονικά ο δημοσιοϋπαλληλικός κώδικας.

Ο Υπουργός δήλωσε ότι αφορά πολύ κόσμο η συγκεκριμένη διάταξη, δεν είναι δηλαδή ατομική φωτογραφία, αλλά ομαδική. Να τον πιστέψουμε. Γιατί, όμως, να μη βγάλουμε αυτές τις δύο φωτογραφικές προϋποθέσεις, ώστε να αφορά η διάταξη αυτή πολύ περισσότερο κόσμο; Επειδή το θέμα αυτό το θεωρούμε σοβαρό, σας δηλώνουμε από τώρα ότι η συνολική μας στάση στο νομοσχέδιο θα ζυγιστεί από το πόσο θα συνεχίσετε να κάνετε τους Κινέζους στις συγκεκριμένες καταγγελίες μας για τη διάταξη αυτή.

Ας δούμε λίγο και την πρόσφατη απόφαση του Υπουργού για την ουσιαστική κατάργηση των δημοτικών σχολείων. Ενιαιό Αναμορφωμένου Εκπαιδευτικού Προγράμματος, ΕΑΕΠ, όπως έχει καθιερωθεί να λέγονται. Τα ΕΑΕΠ ήταν ένας από τους θεσμούς που μαζί με τα πρότυπα πειραματικά σχολεία, το άλλο κόκκινο πανί της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, αναβάθμιζαν τη δημόσια εκπαίδευση της χώρας. Ο κ. Φίλης στις 18 Δεκεμβρίου έλεγε «παντού ολόκληρα σχολεία».

Δεν θα λαϊκίσω, λέγοντας γιατί δεν εφαρμόζετε αυτά που λέγατε, γιατί αντιλαμβάνομαι ότι υπάρχει οικονομικό πρόβλημα. Πολιτική, όμως, σημαίνει προτεραιότητες και αν είχατε πραγματικά προτεραιότητα να διατηρήσετε τα ολόκληρα σχολεία, θα κόβατε από αλλού τα περίπου 45 εκατομμύρια ευρώ ανά έτος που λείπουν για τους τρεις χιλιάδες εκπαιδευτικούς των ΕΑΕΠ.

Επειδή στο Ποτάμι δεν κάνουμε αντιπολίτευση της στείρας άρνησης, αλλά της γόνιμης πρότασης, άσχετα αν σπάνια βρίσκει ευήκοα ώτα, θα ήθελα να σας δώσω μερικές ιδέες. Το δημόσιο μισθώνει χίλια πενήντα κτήρια και καταβάλλει ετησίως 85 εκατομμύρια για ενοίκια. Παράλληλα, υπάρχουν άδεια κτήρια που ανήκουν στο δημόσιο και μένουν αναξιοποίητα -αν δεν πληρώνουμε κιάλας!- όπως το παράδειγμα του κτηρίου «ΚΕΡΑΝΗΣ». Τα μισά ενοίκια να γλυτώσουμε, είναι το κονδύλι για τα ΕΑΕΠ.

Άλλο παράδειγμα είναι πρόσφατα, τον Δεκέμβριο, που πέρασε

από τη Βουλή η επανακατάταξη σε μισθολογικά κλιμάκια των υπαλλήλων στο δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και ΟΤΑ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό έχω ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ήσασταν, μάλιστα και κουβαρντάδες στους ειδικούς συμβούλους και ειδικούς συνεργάτες Υπουργών, Γενικών Γραμματέων κ.λπ., κ.λπ., που πήγαν κατευθείαν στο ανώτατο κλιμάκιο. Η ετήσια δαπάνη, με βάση το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, είναι 107 εκατομμύρια ευρώ. Υπενθυμίζω ότι 45 εκατομμύρια ευρώ είναι το ετήσιο κόστος για τα ΕΑΕΠ, να συνεχίσουν δηλαδή να λειτουργούν τα ολόκληρα σχολεία. Πολιτική, όμως, είπαμε ότι είναι προτεραιότητες.

Επίσης, υπάρχουν εκατοντάδες δημόσιοι φορείς οι οποίοι είτε έχουν καταστεί ανενεργοί και δεν καταργούνται είτε φυτοζωούν και δεν έχουμε κάνει τίποτα γι' αυτούς.

Σε σχέση με τις τροπολογίες, θα δούμε ποιες θα γίνουν δεκτές από τον Υπουργό. Αυτό στο οποίο θα ήθελα να μείνω είναι σε δύο από αυτές, την τροπολογία 363/10, που δίνει το δικαίωμα σε ομότιμους καθηγητές να κάνουν και προπτυχιακά μαθήματα.

Εδώ μας κάνει εντύπωση πώς φέρνει ο ΣΥΡΙΖΑ κάτι τέτοιο, όταν μάλιστα ο κ. Γαβρόγλου έχει πει κατά καιρούς ότι βασική μέριμνα είναι πώς θα ανοίξει το πανεπιστήμιο σε νέους διδάκτορες. Έτσι θα ανοίξει; Με το να κάνουν μάθημα στα προπτυχιακά οι ομότιμοι;

Σε σχέση με την τροπολογία 364/11 για τα εκλεκτορικά σώματα, θα θέλαμε να προστεθεί η ρητή αναφορά στο σύστημα ΑΠΕΛΛΑ για την επιλογή των σχετικών με το αντικείμενο εκλεκτόρων, κυρίως για τους συναδέλφους από το εξωτερικό. Είναι κρίσιμο να διατηρηθεί η βάση δεδομένων ΑΠΕΛΛΑ.

Επίσης, θα θέλαμε να μπει ρητά η δυνατότητα της τριμερούς επιτροπής να ζητάει αξιολογητική συστατική επιστολή από όποιον σχετικό είτε στο εσωτερικό είτε στο εξωτερικό για τους υποψηφίους.

Κλείνω, λέγοντας ότι η στάση μας επί της αρχής στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο ουσιαστικά θα καθοριστεί από το πόσο ευήκοα ώτα θα βρούμε στις παρατηρήσεις που έχουμε κάνει, κυρίως στα κεφάλαια Β' και Γ'. Έχουμε υπομονή να περιμένουμε μέχρι την τελευταία στιγμή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Μαυρωτά.

Προχωρούμε με τον κ. Ζουράρη, ειδικό αγορητή των ΑΝΕΛ.

Παρακαλώ, κύριε Ζουράρη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΗΣ: Τα σέβη μου, Πρόεδρε.

Πρέπει να μιλήσουμε, βεβαίως, για το σχέδιο νόμου για την έρευνα. Θα ήθελα να υπενθυμίσω το εξής. Άκουγα και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ότι υπάρχει ένας αποσπασματικός χαρακτήρας πολύ ευκαιριακός, αλλά θα υπενθύμιζα προς τους συναδέλφους, ειδικά τους συναδέλφους που δεν είναι στο γκεζί -δεν είναι δηλαδή στο σαράι μας, δεν είναι δάσκαλοι και ερευνητές- ότι η έρευνα από τότε που υπάρχει και θα υπάρχει, δηλαδή από αρχής του πλανήτη και του κόσμου, είναι πάντοτε αποσπασματική, είναι πάντοτε ποικιλόμορφη, έχει πάντοτε ποικιλότητα, ποικιλομορφία. Επομένως, ακόμα και οι ρυθμίζουσες την έρευνα διατάξεις, δεν μπορεί παρά να έχουν κατ' ανάγκην έναν αποσπασματικό χαρακτήρα, ο οποίος ουσιαστικά εκφράζει και τη διαρκή κινητικότητα που έχει η έρευνα, τη συνεχή εναλλαξιμότητα και ρευστότητα, την αντικατάσταση ορισμένων θεσφάτων με άλλα, και ούτω καθεξής.

Υπάρχει και ένα δεύτερο στοιχείο το οποίο πρέπει να παίρνουμε υπ' όψιν, το οποίο έχω την εντύπωση ότι εν τη ρύμη του λόγου του αντιρρητικού το ξεχνάμε πολλές φορές και οι συνάδελφοι. Παρακολουθούσα, παραδείγματος χάρι, την εισηγήτρια της μείζονος αντιλογίας. Δεν μου αρέσει η λέξη αντιπολίτευση, διότι είναι κακόζηλη, είναι αδόκιμη επιστημονικά, διότι σημαίνει ότι είναι εκτός πολιτεύματος, του πολιτεύειν και του πολιτεύεσθαι.

Εμείς εδώ από όλες τις παρατάξεις, ακόμη και αυτοί που θέλουν πλήρη αλλαγή του καθεστώτος, εφόσον εν τώπω και χρόνω είμαστε στο ενθάδε πολιτεύειν, δεν μπορούμε να είμαστε αντιπολίτευση. Τι είμαστε λοιπόν; Έχουμε αντιρρητικό λόγο, αντιλογία. Επομένως υπάρχουν η μείζων αντιλογία και οι ελάσσονες αντιλογίες από εδώ.

Θα ήθελα, λοιπόν, να υπενθυμίσω προς τη μείζονα αντιλογία ότι θα έχουμε επίσης πάντοτε στη φύση της νομοπλάσις έναν χαρακτήρα που θα χαρακτηρίζεται από φωτογραφήσεις, οι οποίες θα εκφράζουν πάντοτε μία πεποίθηση ως προς τις εκλεκτικές συγγένειες, που πρέπει να ρυθμίζουν τα ερευνητικά κέντρα και λοιπά.

Πιστεύω ότι μερικοί συνάδελφοί μου είναι πιο προσεγγίσιμοι στις δικές μου απόψεις, οπότε φυσικώς τω λόγω είναι να νομοθετώ και με βάση τη δυνατότητα να προσλάβω αυτούς. Θα έρθουν αργότερα οι άλλοι και θα νομοθετήσουν αλλιώς. Έτσι γίνεται. Δεν χρειάζεται να έχουμε αντιρρήσεις δηλαδή, εκτός και αν υπάρχει χρηματισμός, υπάρχει νεποτισμός, που δεν συμβαίνει. Υπάρχει ουσιαστικά εκλεκτική συγγένεια. Δεν είναι προς θάνατον.

Το τρίτο είναι ότι πρέπει να μην ξεχνούμε εδώ, όσο κρατήσει αυτό το πράγμα, -δηλαδή ενδεχομένως για εκατόν ογδόντα χρόνια από την ίδρυση της Ψωροκόσταινας- ότι η Ελλάς σήμερα και το ελληνικό πολιτικό σύστημα τελεί υπό κατοχή, είμαστε υπό κατοχή, είναι τα μνημόνια.

Επομένως η Κυβέρνηση δεν είναι μεν κατοχική κυβέρνηση, δεν είναι κυβέρνηση Τσολάκογλου, δεν είναι κυβέρνηση Λογοθετούλου, δεν είναι κυβέρνηση Ράλλη, αλλά είναι Κυβέρνηση - όπως σας έχω πει ξανά- υπό κατοχή, όπως ακριβώς ήταν η ΠΕΕΑ, η Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθερώσεως. Ενώ ο ΕΛΑΣ είχε φτάσει να έχει τη μεγαλύτερη ισχύ τότε -καλοκαίρι του '44-, δυστυχώς ο ίδιος ο ΕΛΑΣ, ο ισχυρότατος τότε ΕΛΑΣ, παρακολουθούσε ανίσχυρος τις σφαγές στην Αθήνα, στην Κρήτη, διότι η συγκεκριμένη εν τώπω και χρόνω Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο του '44 υπερωσθένευσαν των γερμανικών δυνάμεων της Αεροπορίας, των τεθωρακισμένων και λοιπά δεν επέτρεπε μετωπική αντιμετώπιση από τον ΕΛΑΣ.

Επομένως, αυτά, τηρουμένων όχι αναλογιών, αλλά ευρυθμιών, πρέπει να τα έχουμε υπόψη, γιατί αλλιώς πραγματικά θα είμαστε σαν ανεμιαία δόγματα, δηλαδή λέμε στον αέρα ότι φταίει αυτή η Κυβέρνηση.

Αχρηματία έχουμε, υπό κατοχήν είμαστε και είδα στο σχέδιο νόμου ότι πάρα πολλές από τις ρυθμίσεις βρίσκονται υπό το καθεστώς της αχρηματίας. Παράδειγμα αποτελούν οι συνενώσεις ορισμένων νηπιαγωγείων οι οποίες δεν είναι κακές, όταν μάλιστα, όπως μας είπε ο Υπουργός, υπάρχει πάντοτε ο σεβασμός του πλησιαιτέρου, του πλησιαιτάτου, δεν μετακινούνται χιλιόμετρα ανήλικα παιδιά και λοιπά.

Επομένως η αχρηματία με βάση το καθεστώς της νομοπλάσις υπό καθεστώς ανάγκης εμφανίζει ακριβώς μια κατάσταση, η οποία ελπίζω να είναι προσωρινή, και δεν μπορεί να είναι πάντοτε ευχάριστη. Όμως τουλάχιστον έχοντας ψιλοφυλλομετρήσει τον ν. 4310, διαπίστωσα ότι όντως ρυθμίζει ορισμένα πράγματα λόγω της πολυπλοκότητας που είχε ο προηγούμενος νόμος. Και από αυτήν την άποψη, εμφανίζει ποιάν τίνα βελτίωση.

Θα ήθελα να κάνω δυο παρατηρήσεις, γιατί είναι καλό να ασκούμε και την αλληλοδιδασκτική μέθοδο μεταξύ μας, εφόσον πρέπει να αλληλοδιδασκόμαστε συνέχεια, όπως το κάναμε επί τουρκοκρατίας, και εμείς ως Βουλευτάι.

Είπε ο καλός μου Γαβρόγλου το μεσημέρι, πριν από λίγο, ως εισηγητής ότι, παραδείγματος χάριν, από πολλές συζητήσεις μεταξύ συναδέλφων -φυσικά- και Βουλευτών -επίσης φυσικά- διαπίστωσε ότι υπάρχει μια κοινή ομολογία ότι τα διδακτικά βιβλία του σχολείου είναι εν πολλοίς, σε μεγάλο βαθμό και σε πολλές κατευθύνσεις ακατάλληλα. Όλοι θα συμφωνήσουμε, αλλά η γενικότητα της λέξεως ακατάλληλα δεν μας επιτρέπει βεβαίως να συμφωνήσουμε επί του συγκεκριμένου, δηλαδή επί του τότε τι.

Θα έρθω, παραδείγματος χάριν, σ' αυτά τα οποία από πρώτης Δημοτικού μέχρι τελευταίας τάξεως του Λυκείου ενδεχομένως ή της υποχρεωτικής εκπαίδευσεως -που είναι η Γ' Γυμνασίου- είναι τα κοινωνιογνώστικά μαθήματα, τα ανθρωπογνώστικά μαθήματα,

μαθήματα λογοτεχνίας, ποιήσεως -με συγχωρείτε, αλλά θα χρησιμοποιήσω και μια άσεμνη λέξη σ' αυτό το Κοινοβούλιο- και στα εθνοπλαστικά μαθήματα. Γιατί για μερικούς πολύ προχωρημένους κύκλους, Υπουργέ μου, σ' αυτό το Κοινοβούλιο και εκτός Κοινοβουλίου, που είναι πολύ προχωρημένοι ως προκεχωρημένα φυλάκια του ΝΑΤΟ και του ελεύθερου κόσμου, η λέξη έθνος είναι άσεμνος. Για μένα η λέξη έθνος έχει πρώτα-πρώτα επιστημολογικό καθεστώς βαρύτητας και εκφράζει συγκεκριμένη ισορροπία της σημερινής κοινωνίας.

Επομένως για μερικά από αυτά τα βιβλία θα σφαχτούμε, όπως θα έλεγε και ο Μακρυγιάννης. Δεν είναι δυνατόν να ανεχθώ, για παράδειγμα, βιβλίο της Β' Γυμνασίου που θα λέει, παραδείγματος χάριν, ότι η μάγισσα τάδε δεν χωνεύει τα κάλαντα και έβριζε τα παιδιά και τα έλεγε «...», ξέχασα την έκφραση. Εγώ δεν κατάλαβα ποτέ για ποιον λόγο σε έναν στοιχειωδώς ισορροπημένο άνθρωπο, είτε αυτός είναι αριστερός είτε δεξιός -το δεξιός έχει λιγότερη ισορροπία ενδεχομένως, όπως και το αριστερός- δεν του αρέσουν, παραδείγματος χάριν, τα κάλαντα. Τι στο καλό βρίσκεις κακό ή αντιδραστικό στα κάλαντα και δεν σου αρέσουν τα κάλαντα;

Αυτή, λοιπόν, η παχυλή ηλιθιότητα, η οποία έχει επικρατήσει σε πάρα πολλά σχολικά βιβλία, αποτέλεσμα ενός έρποντος προοδευσισμού, είναι καιρός να τελειώνει.

Το δεύτερο στοιχείο, είδα πάλι με συγκρατημένη απόγνωση και μια ευωχία λόγω αγνοίας κινδύνου του Γαβρόγλου, όχι δική μου, ότι είναι πολύ προοδευτικό να εισαχθεί και η δεύτερη ξένη γλώσσα στα παιδιά.

Όπως θα ξέρετε, όσοι ασχολούμαστε τουλάχιστον με την έρευνα, τώρα η έρευνα γίνεται στα αγγλικά παγκοσμίως, επομένως για να πάρεις ένα Βραβείο Νόμπελ -άρα δια της αγγλικής γλώσσας εκπαιδευμένο στην αγγλική γλώσσα, περίπου- στη φυσική, στη χημεία, στα μαθηματικά -εκεί που δεν θέλει δηλαδή γράμματα, θέλει ιδιοφυΐα, ταλέντο και σύμβολα- θέλει περίπου εξακόσιες λέξεις, εκ των οποίων εβδομήντα είναι ρήματα και εκ των οποίων εβδομήντα ρημάτων τα τριάντα είναι και συνδετικά. Κατά σύμπτωση δε, Κώστα Γαβρόγλου, στις δικές μου επιστήμες και στις δικές σου κυρίως, από τις εξακόσιες αυτές πενήνδες λέξεις που χρειάζεσαι για να πάρεις Βραβείο Νόμπελ οι μισές είναι ελληνικές.

Συμπέρασμα: Η δεύτερη γλώσσα στα παιδιά των πέντε ετών είναι μείζον παιδαγωγικό σφάλμα. Εκείνο το οποίο θα σας πρότεινα ως ζύμωση να το ξανασυζητήσουμε -αυτό το οποίο συζητούν πάρα πολλοί παιδαγωγοί, πάρα πολλοί δάσκαλοι της πιάτσας, που είμαστε χρόνια στην πιάτσα- είναι, επειδή όλα τα δάχτυλα δεν είναι ίδια και επειδή δεν είναι βέβαιο ότι είμαστε Κινέζοι ακόμη ή ότι θα γίνουμε ή ότι είμαστε Χίλιανοί ή Ίνκας και επομένως «αρχή σοφίας η διάκρισις» «και πασών των αρετών ανωτέρα η διάκρισις», πρέπει να διακρίνουμε.

Υπάρχει δυστυχώς ένα επαχθές προνόμιο για εμάς τους εναπομεινάντες και τις εναπομεινάσας Έλληνες και Ελληνίδες και είναι το εξής: η γλώσσα. Η γλώσσα αυτή πρώτα-πρώτα είναι πάρα πολύ δύσκολη γλώσσα δυστυχώς -σας μοιάζει άλλωστε- έχει περισσότερες εξαιρέσεις από τους κανόνες, η ελληνική γλώσσα. Το δεύτερό της ελάττωμα είναι ότι έχει διάρκεια τριών χιλιάδων ετών, μείζον ελάττωμα. Το τρίτο ελάττωμα είναι ότι ακόμη είμαστε αποφασισμένοι να την μαθαίνουμε και να τη λέμε, βεβαίως όχι σε συνθήκες τετάρτης Μικρασιατικής Καταστροφής, όταν σας ακούω να μιλάτε ή ακούω άλλους να μιλάνε και να γράφουν τα σημερινά ελληνικά, αλλά θα έπρεπε, αντί να τα διδάσκονται και να μη μεταφέρουμε, όπως λέει ο Σεφέρης, «σπασμένες σκέψεις από ξένες χώρες» και να πιθηκίζουμε τη δεύτερη γλώσσα ή την τρίτη.

Πρώτα-πρώτα, δεν καταλαβαίνω: Αυτονόητο δεν θα ήταν η δεύτερη γλώσσα να είναι τα κινέζικα; Μόλις ενάμιση δισεκατομμύριο άνθρωποι την μιλάνε, ενώ δεν είναι βέβαιο ότι χρειάζεται η ελληνική σιγά-σιγά. Έτσι και αλλιώς, όπως τη μιλάμε ορισμένοι, στην πράξη έχει αποδειχθεί άχρηστη. Αλλά θα πρέπει να βρούμε έναν τρόπο, να κάσσουν οι παιδαγωγοί μας, οι δάσκαλοι και όσοι ακόμα αγαπούμε αυτόν τον τόπο και οι μεγάλοι μας λογοτέχνες, να προτείνουμε τη διδασκαλία της ενιαίας ελληνικής γλώσσας ως δεύτερη γλώσσα από το Δημοτικό. Δηλαδή τα αρχαία, για να

το πω έτσι και να μην πολυκυρβόμαστε. Με τις μεθόδους, με τους τρόπους με τους οποίους προσεγγίζει ένα παιδάκι μια ξένη γλώσσα. Να θεωρηθούν τα αρχαία ελληνικά ως ξένη γλώσσα και να διδάσκεται από την Α' Δημοτικού. Έτσι θα ενισχυθεί ο συντελεστής ευφύιας των μεταγενεστέρων και θα μειωθεί ο συντελεστής ασυναρτησίας.

Είναι απολύτως βέβαιον ότι όποιος εκφράζεται με αυτά τα εκτρωματικά ελληνικά, τα σημερινά, δεν μπορεί να εκφραστεί. Εγώ θυμάμαι, όταν δίδασκα σε τριάντα έξι, τριάντα επτά ειδικότητες περίπου κάθε χρόνο στη Γαλλία, ότι διαπίστωνα το εξής αβίαστο, επειδή τα δικά μου τα νομικά ήταν πολιτική θεωρία. Όσοι ξένοι μαθητές -καταλάβαινα ή μιλούσα μαζί τους- είχαν ισχυρή την γνώση της μητρικής τους γλώσσας, είχαν καλύτερη προσέγγιση στα γαλλικά. Τα δύσκολα γαλλικά, διότι τα δικά μας γαλλικά δεν είναι μαθηματικά και φυσική-χημεία, που θέλει απλά ιδιοφυία. Είναι λογοτεχνική γλώσσα.

Επειδή τελείωσε ο χρόνος, πρώτον, θα εισαγάγετε τα αρχαία ελληνικά ως ξένη γλώσσα. Δεύτερον, μου έδωσε ο συνάδελφος Μητταφίδης ένα κείμενο, με το οποίο αδικείται πάρα πολύ μεγάλος αριθμός συναδέλφων εκπαιδευτικών, διότι αυτοί που διδάσκουν στα σχολεία πρέπει να υποβάλουν παραίτηση μέχρι το τελευταίο δεκάημερο του Απριλίου και εάν εμπλακούν στο σημερινό καθεστώς, κύριε Υπουργέ, θα αδικήσουμε πραγματικά ανθρώπους. Σας κάνω έκκληση μήπως μπορέσετε τουλάχιστον για φέτος να παραταθεί μέχρι τον Ιούνιο η εργασία τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Ζουράρη.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης εκ μέρους της Ένωσης Κεντρώων.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Καλησπέρα και πάλι. Σε ορισμένους έχω πει χρόνια πολλά, σε όσους δεν είχα την ευκαιρία να ευχηθώ, εύχομαι χρόνια πολλά.

Αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, θα ήθελα κατ' αρχάς να θίξω το μεγαλύτερο πολιτικό πρόβλημα που αφορά τον κρισιμώτατο χώρο της παιδείας. Δεν γίνεται κάθε Υπουργός που αναλαμβάνει να κάνει όποιες αλλαγές του κατέβουν στο κεφάλι, χωρίς την ευρύτατη δυνατή πολιτική συναίνεση.

Ο χώρος της παιδείας και της θεσμοθετημένης έκφρασής της, της εκπαίδευσης δηλαδή, οφείλει να σταθεί έξω από κομματικές διαμάχες. Οι μικροπολιτικές σκοπιμότητες και οι ιδεοληψίες του εκάστοτε Υπουργού πρέπει να τίθενται στο περιθώριο για χάρη των παιδιών μας. Κομματικές αντιπαραθέσεις δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν στην παιδεία. Το Υπουργείο Παιδείας αφορά όλους τους πολίτες, οτιδήποτε και αν ψηφίζουν. Πρωτίστως, αφορά το μέλλον της χώρας μας.

Έχοντας όλες αυτές τις σκέψεις στο μυαλό, θα ήθελα να αποδοκιμάσω την πρακτική του Υπουργείου Παιδείας να χρησιμοποιεί τον θεσμικό του ρόλο για να προωθεί κομματικές αντιπαραθέσεις και μάλιστα για μικροπολιτικές σκοπιμότητες.

Κάποιοι φαίνεται ότι έχουν μετατρέψει το Υπουργείο σε κομματική φυλλάδα. Στην επίσημη ιστοσελίδα του Υπουργείου και στον επίσημο λογαριασμό του Υπουργείου στο Facebook παρουσιάζονται επιλεγμένα αποσπάσματα ομιλιών του κ. Φίλη και του κ. Μητσοτάκη λέγοντας ότι ο κ. Φίλης επιθυμεί μαθητές και ο κ. Μητσοτάκης πελάτες.

Ρωτώ όλους εσάς να μου απαντήσετε με το χέρι στην καρδιά, αυτός είναι ο ρόλος του Υπουργείου; Να κάνει κομματική προπαγάνδα υπέρ ή εναντίον συγκεκριμένων πολιτικών προσώπων;

Αυτό, κύριοι της Κυβέρνησης, καταδεικνύει την κομματική αντίληψη που έχετε για την παιδεία. Θέλετε πανεπιστήμια με κομματικά συμφέροντα. Θέλετε σχολεία με καταλήψεις και αποχές και όλα αυτά έρμαια του κομματικού συνδικαλισμού. Σχολεία με συνθήματα και προσωπικές στοχοποιήσεις.

Καταθέτω στα Πρακτικά τις σχετικές πηγές από τα εν λόγω αποσπάσματα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η πρόταση της Ένωσης Κεντρώων είναι η πλήρης αποκομματικοποίηση του χώρου της παιδείας. Ιδρύστε ένα μόνιμο διακομματικό συμβούλιο με τη συμμετοχή όλων των κομμάτων, καθώς και με τη συμμετοχή προσώπων εγνωσμένου διεθνούς κύρους. Έχουμε πολλούς εκπαιδευτικούς που διαπρέπουν στο εξωτερικό. Αυτό το συμβούλιο δεν θα αλλάζει κατεύθυνση σε κάθε εκλογική αναμέτρηση. Η δουλειά του θα είναι ο σχεδιασμός μακρόπνοης εκπαιδευτικής στρατηγικής για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Τα παιδιά και οι νέοι δεν είναι πειραματόζωα.

Ας μιλήσουμε πιο συγκεκριμένα επί του νομοσχεδίου. Στο άρθρο 24 στην παράγραφο 4 ορίζεται ότι μέχρι του ποσού των 20.000 ευρώ μπορούν να γίνονται απευθείας αναθέσεις για λογαριασμό των ΑΕΙ καθώς και για ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς. Αυτό ισχύει για όλο το δημόσιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ**)

Στην Ελλάδα, όμως, της κρίσης, αγαπητοί κύριοι, τα 20.000 ευρώ είναι πολλά για απευθείας ανάθεση. Για τέτοιο ποσό οφείλετε να προκηρύσσετε τίμιο, ανοιχτό και ευέλικτο διαγωνισμό, χωρίς χρονοβόρες διαδικασίες. Τρόπος υπάρχει. Θέληση δεν βλέπουμε να υπάρχει για διαφάνεια και άρση διαπλεκόμενων συμφερόντων.

Αλήθεια, πείτε μου κάτι. Τι μέτρα έχετε προβλέψει ώστε να μην σπάνε τα μεγαλύτερα ποσά σε μικρότερα εικοσάρικα; Με το συγκεκριμένο νομοθέτημα δεν υπάρχει καμία απαγόρευση. Μπορεί κάλλιστα κάποιος να αναθέσει έργο αξίας 100.000 ευρώ με απευθείας ανάθεση, εφόσον το χωρίσει εύσημα και προσχηματικά σε πέντε μέρη των 20.000 ευρώ.

Στο άρθρο 31 αναφέρεστε στις υποτροφίες. Θέλω να σας επισημάνω το εξής. Οι υποτροφίες σε όλες τις χώρες αποτελούν τη διεξοδο των φτωχών παιδιών σε αξιολογες σπουδές με προοπτική. Πρόκειται για μια απαραίτητη ρυθμιστική παρέμβαση του κράτους, ώστε να επιβραβεύεται η ικανότητα και όχι η οικονομική κατάσταση των γονέων του νέου. Στο άρθρο αυτό αναφέρεται ότι την απόφαση για το αν ένας νέος πάρει υποτροφία ή όχι θα την πάρουν επιστήμονες, οι οποίοι επιλέγονται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών. Μάλιστα, προβλέπεται και 80 ευρώ για κάθε προσωπική αξιολόγηση κάθε αιτούμενου υποτροφίας. Η μόνη περιγραφή που αποδίδεται σε αυτούς τους αξιολογούμενους, είναι η φράση ότι θα πρόκειται για αξιολογους ανθρώπους.

Όχι, λοιπόν, κυρίες και κύριοι, δεν το δεχόμαστε αυτό. Εξακολουθείτε να διαιωνίζετε ένα κλειστό κλαμπ απονομής υποτροφιών. Οι υποτροφίες οφείλουν να αποδίδονται με ευρύτατες, ανοικτές και αδιάβλητες διαδικασίες, με σφραγισμένα ονόματα και διασφάλιση ότι τα προσωπικά στοιχεία του κάθε υποψηφίου δεν θα κοινοποιούνται στον αξιολογητή. Οτιδήποτε άλλο, μυρίζει πελατειακές σχέσεις, εξυπηρετήσεις ημετέρων και απαράδεκτη αναξιοκρατία. Αριστερό είναι και αυτό;

Αυτή η κλειστή αναξιοκρατία διαδικασίας απονομής υποτροφίας ουδέποτε θα ωφελήσει τον φτωχό σπουδαστή. Θα ωφελήσει γνωστούς, συγγενείς και φίλους ακαδημαϊκών και πολιτικών προσώπων. Αυτήν τη μέθοδο ξέρετε, αυτήν τη μέθοδο επιστεύετε και εσείς με τη σειρά σας και σας δίνουμε θερμά συγχαρητήρια.

Στο άρθρο 33 διαβάζουμε το εξής: «Η μετάταξη του εκπαιδευτικού σε θέση κατηγορίας εργαστηριακού διδακτικού προσωπικού ΑΕΙ διενεργείται με απόφαση Υπουργού Παιδείας». Πολύ φωτογραφικό μας φαίνεται αυτό από την πλευρά σας, κυρίες και κύριοι. Ποιον ή ποια φωτογραφίζετε; Βλέπουμε ότι θα προηγηθούν, βέβαια, κάποιες αιτήσεις και κάποιες τυπικές, προσχηματικές διαδικασίες εντός των ΑΕΙ, στα οποία θέλει να απασχοληθεί ο εκπαιδευτικός.

Η πλήρωση θέσης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αγαπητοί συνάδελφοι, οφείλει πάντοτε να είναι προϊόν ανοικτής διαδικασίας είτε πρόκειται για ήδη απασχολούμενο δημόσιο υπάλληλο είτε για κάποιον που δεν έχει προσληφθεί στο δημόσιο. Το να γίνει κάποιος διδάσκοντας σε κάποιο πανεπιστήμιο δεν μπορεί να αποτελεί προϊόν εσωτερικής διαδικασίας. Αυτό είναι γενικότερο πρόβλημα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτή η κλειστή, αναξιοκρατική, ρουσφετολογική διαδικασία μάς έχει οδηγήσει στο

να έχουμε ολόκληρες οικογένειες να διδάσκουν στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ.

Όλοι θεωρούν ότι το πανεπιστήμιο είναι ένα τρόπαιο που πρέπει να το κληροδοτήσουν στα παιδιά τους. Διατυπώνονται οικονομικές ανάγκες με φωτογραφικές θέσεις με την ανοχή και τη βούλα του εκάστοτε Υπουργού.

Φτάνει, πια! Το να διδάξει κάποιος στο πανεπιστήμιο πρέπει να είναι αποτέλεσμα ανοικτής και αδιάβλητης διαδικασίας. Σταματήστε να μετατρέπετε τα ανώτατα ιδρύματα σε παραρτήματα εξυπηρέτησης ιδιοτελών συμφερόντων.

Στο άρθρο 33 παράγραφος 6, καταργείτε την κάλυψη κενών σε πειραματικά και πρότυπα σχολεία με αναπληρωτές, υπό το πρόσχημα ότι παρουσιάζονταν καθυστερήσεις στην τοποθέτησή τους. Αντ' αυτών θα χρησιμοποιηθούν μόνιμοι εκπαιδευτικοί αυξημένων προσόντων με απόσπαση. Βεβαίως, τα κενά, που θα δημιουργήσει η απουσία αποσπασμένων, θα καλυφθούν και πάλι με αναπληρωτές.

Ο συλλογισμός σας είναι αδιέξοδος. Σας θυμίζω ότι πριν από το καθεστώς των αναπληρωτών, που θεσπίστηκε πέρυσι, υπήρχε λίστα καθηγητών για τα πρότυπα και πειραματικά. Τα τυχόν κενά καλύπτονταν από την εν λόγω λίστα. Τώρα, σύμφωνα με τροπολογία, που κατέθεσε ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δέδες, αναγορεύετε τον ΔΟΑΤΑΠ ως τη μοναδική εθνική αρχή απονομής ακαδημαϊκής αναγνώρισης πτυχίων αλλοδαπής και πιστοποίησης επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Αυτομάτως καταργείτε όλες τις άλλες αρμόδιες αρχές που έχουν συσταθεί, όπως το ΣΑΕΠ, σε συμμόρφωση της ελληνικής δημοκρατίας προς το ενωσιακό δίκαιο. Ο ΔΟΑΤΑΠ ρητώς αποσαφήνισε από τον Σεπτέμβριο του 2012 ότι αρμόδιοι φορείς για την αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων για την άσκηση νομοθετικά ρυθμιζόμενων επαγγελμάτων, και ειδικότερα για τους δικηγόρους, είναι η μόνιμη επιτροπή επάρκειας, η οποία έχει έδρα την Αθήνα και λειτουργεί στα γραφεία του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών. Ο ΔΟΑΤΑΠ είναι αρμόδιος για την ακαδημαϊκή αναγνώριση των πτυχίων που προέρχονται από χώρες της αλλοδαπής.

Συνεπώς προκαλεί εντύπωση ότι ο προτείνων την τροπολογία καλεί τον Υπουργό να υιοθετήσει διάταξη, η οποία παραβιάζει το εθνικό δίκαιο, αλλά κυρίως αποδίδει στον ΔΟΑΤΑΠ εξουσίες, που ο ίδιος ο φορέας δηλώνει ρητά ότι δεν έχει. Αυτό που μας κάνει ακόμη μεγαλύτερη εντύπωση είναι ότι την εν λόγω τροπολογία την κατέθεσαν με διαφορά λίγων λεπτών της ώρας άλλοι δύο Βουλευτές διαφορετικών κομμάτων και μάλιστα με ακριβώς το ίδιο κείμενο σε περιεχόμενο και μορφολογία.

Αναφέρω χαρακτηριστικά την εκπρόθεσμη τροπολογία που κατατέθηκε στις 15 Απριλίου 2016 και ήταν εκπρόθεσμη από τον κ. Δέδε. Ακολουθεί πάλι από τον κ. Δέδε, την κ. Γεννιά και τον κ. Σκουρολιάκο, με τη μόνη διαφορά στην παράγραφο δύο, για την εγγραφή στα μητρώα τους. Στις 26 Απριλίου στις 15.00' κατατέθηκε από τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Στις 26 Απριλίου στις 15.10' κατατέθηκε από τον κ. Ζουράρη. Και ακριβώς η ίδια τροπολογία με την ίδια μορφολογία, στις 26 Απριλίου, στις 15.50' κατατέθηκε από τον κ. Γεωργιάδη. Προφανώς, ο κ. Γεωργιάδης αντιλήφθηκε ότι κάτι τρέχει και απέσυρε την τροπολογία εγκαίρως.

Καταθέτω στα Πρακτικά τα εν λόγω έγγραφα προς διερεύνηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Καταλήγοντας, θα ήθελα να σας ρωτήσω το εξής. Έχετε αναπτύξει κάποιο συγκεκριμένο πλάνο, για το πώς θέλετε το σχολείο του 21^{ου} αιώνα; Θέλετε, για παράδειγμα, να φτιάξετε ειδικές αίθουσες διδασκαλίας για κάθε μάθημα; Να μια ωραία πρόταση που έχουμε να σας καταθέσουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το όχι που λέτε εσείς, προφανώς και δεν το έχετε κάνει, αλλιώς δεν θα ήμασταν εδώ.

Εντός των σχολικών μονάδων είναι απαραίτητη η ύπαρξη ειδικών αιθουσών ανά αντικείμενο διδασκαλίας. Οι αίθουσες διδα-

σκαλίας αυτήν τη στιγμή είναι ένας χώρος τυχαίας εναπόθεσης μαθητών. Άλλες οι ανάγκες του χώρου διδασκαλίας των Αρχαίων Ελληνικών και άλλες οι ανάγκες του χώρου διδασκαλίας της Φυσικής και της Χημείας.

Ο χώρος της σχολικής τάξης δεν πρέπει να είναι στατικός και οι καθηγητές διαφόρων ειδικοτήτων να περιφέρονται σε διαφορετικές τάξεις. Πρέπει να συμβαίνει το αντίστροφο. Ο κάθε καθηγητής να έχει τη δική του αίθουσα διδασκαλίας κατάλληλα διαμορφωμένη για το αντικείμενό του και οι μαθητές να επισκέπτονται την κατάλληλη αίθουσα στο κατάλληλο μάθημα. Αυτό το μοντέλο εφαρμόζεται ήδη σε αρκετές προηγμένες χώρες του δυτικού κόσμου με περίφημα αποτελέσματα. Έτσι ο μαθητής δεν βρίσκει το μάθημα βαρετό και αποκτά εμπειρική και βιωματική σχέση με κάθε μάθημα.

Θέλετε σχολεία που να ενθουσιάζουν τους μαθητές και όχι σχολεία που οι μαθητές θα κοιτάζουν το ρολόι τους για το πότε θα φύγουν; Αυτές είναι μεταρρυθμίσεις. Αυτά έπρεπε εσείς οι αριστεροί να προβάλλετε σε ένα νομοσχέδιο που αφορά την έρευνα και την εκπαίδευση και όχι το να πληρώνονται με το κομμάτι, 80 ευρώ, αυθαίρετα διορισμένοι υπάλληλοι, οι οποίοι θα κρίνουν εάν κάποιος σπουδαστής δικαιούται υποτροφίας ή όχι.

Από το τρέχον νομοσχέδιο καταλαβαίνουμε ότι τίποτα δεν είναι σε θέση να κερδίσει οποιαδήποτε βαθμίδα της εκπαίδευσης. Δεν πρόκειται για τίποτα παραπάνω από μία αναδιάρθρωση του χάους. Και αυτό αφορά και τα σχολεία και τον ερευνητικό και τον πανεπιστημιακό χώρο. Σε αυτό η Ένωση Κεντρώων δεν θα συμπράξει.

Καταψηφίζουμε επί της αρχής το εν λόγω νομοσχέδιο και θα τοποθετηθούμε επί των άρθρων στην εν λόγω ψηφοφορία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Εισερχόμεθα στον κατάλογο των ομιλητών.

Τον λόγο έχει η κ. Αυλωνίτου για επτά λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σημερινό νομοσχέδιο με τίτλο «Ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις» επιδιώκει να αποκαταστήσει την αποτελεσματική λειτουργία της επιστημονικής έρευνας στην Ελλάδα μετά την αποδυνάμωση που επιχείρησε να φέρει ο ν. 4310/2014 σε αυτόν τον κρίσιμο τομέα.

Θέλω, όμως, στην αρχή να σταθώ σε μια πολύ συζητημένη έννοια, την έννοια της αριστείας, που μας έχει απασχολήσει ιδιαίτερα εδώ κι έναν χρόνο, κυρίως προσχηματικά. Μας δίνει, όμως, την ευκαιρία να διαπιστώσουμε τη διαφορά νοοτροπίας της σημερινής Κυβέρνησης από την κυβέρνηση του παλαιοκομματικού συστήματος.

Πώς, λοιπόν, ορίζει ο καθένας την αριστεία; Σύμφωνα με τον ν.4310/2014 η αριστεία ορίζεται ως ερευνητικά επιτεύγματα, πρωτοποριακή ή πειραματική διάταξη ή θεωρία και καινοτόμες μέθοδοι διδασκαλίας. Η αριστεία, λοιπόν, είναι πράγμα, σύμφωνα με τον νόμο που αλλάζουμε.

Σύμφωνα, όμως, με το σημερινό νομοσχέδιο που φέρνει η Κυβέρνηση, η αριστεία είναι η δυναμική διαδικασία, που αποσκοπεί στη συστηματική επιδίωξη υψηλής επιστημονικής ποιότητας, με στόχο την επίτευξη του βέλτιστου αποτελέσματος.

Εμείς, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρούμε ότι η αριστεία είναι δυναμική διαδικασία και όχι στατικό πράγμα. Αυτή η μικρή διαφορά στο κείμενο συνοψίζει με τον καλύτερο τρόπο τη διαφορά νοοτροπίας ανάμεσα στο νέο και στο παλιό.

Είναι και λειτουργικά αποτελεσματικότερη, βέβαια, στο συζητούμενο νομοσχέδιο. Με ποιον τρόπο; Όλοι αναγνωρίζουμε τη σημασία που έχει η επιστημονική έρευνα για την οικονομική ανάπτυξη στις μέρες μας, αλλά από εκεί και πέρα, η επιστημονική έρευνα, ο κατ' εξοχήν χώρος άσκησης του ορθολογισμού και της εμπειρικής επιβεβαίωσης, έχει πέσει κι αυτός θύμα πολλών ιδεολογικών αγκυλώσεων.

Ο ν.4310/2014, με αφετηρία τη διαπίστωση ότι η αξιοποίηση των εφαρμογών ερευνητικών προγραμμάτων αποτελεί παγκοσμίως βάση δημιουργίας κερδοφόρων ιδιωτικών επιχειρήσεων, αποφάσισε και όρισε ότι στην Ελλάδα οφείλουν να λειτουργούν

με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια όχι μόνο ιδιωτικές επιχειρήσεις τεχνολογίας, που θα εφαρμόσουν τα πορίσματα αυτής της έρευνας, αλλά ακόμα και τα κρατικά ερευνητικά ιδρύματα που την παράγουν.

Με τον τρόπο αυτόν, όμως, δημιουργείται μια ελληνική καρικατούρα του αμερικανικού προτύπου της «Silicon Valley», αφού εκεί μπορεί μεν η επιχειρηματική αξιοποίηση να γίνεται από ιδιωτικές επιχειρήσεις, αλλά η βασική έρευνα, που παράγει την καινούρια γνώση, πληρώνεται από το κράτος μέσω οργανισμών του δημοσίου, όπως η NASA, κρατικών κέντρων και κρατικά χρηματοδοτούμενων ερευνητικών προγραμμάτων στα πανεπιστήμια.

Να πω ότι δεν ήταν γνωστή αυτή η διάκριση; Είναι πασίγνωστη στο χώρο της έρευνας και των ερευνητών. Εδώ, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επικράτησαν οι ιδεολόγοι του «ουτοπικού καπιταλισμού», που θέλουν όλες οι δραστηριότητες είτε να είναι άμεσα κερδοφόρες είτε να μην γίνονται καθόλου.

Το σημερινό νομοσχέδιο εναρμονίζει το νομικό πλαίσιο της επιστημονικής έρευνας στην Ελλάδα με τη διεθνή πρακτική αφαιρώντας την απαίτηση να λειτουργούν τα ερευνητικά κέντρα με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια διατηρώντας, όμως, την πρόβλεψη και τη δυνατότητα να έχουν έσοδα από το ερευνητικό τους έργο.

Από εκεί και πέρα, το νομοσχέδιο διατηρεί την επαφή της έρευνας με την οικονομία, με την επιχειρηματικότητα, με τις μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις. Δεν αποτελούν, όμως, τα ερευνητικά κέντρα εργολήπτες-φασόν των ιδιωτικών επιχειρήσεων όπως θα ήθελε ο ν.4310/2014. Αποτελούν ανεξάρτητα κέντρα επιστημονικής έρευνας με δυνατότητα διοχέτευσης του προϊόντος τους για αξιοποίηση από την αγορά. Το αντίθετο θα ήταν άλλωστε προβληματικό για πολλούς λόγους, αλλά κυρίως γιατί η επιστημονική έρευνα κινείται εξ ορισμού στο όριο του εφικτού, προσπαθώντας πάντα να το διευρύνει. Κινείται στο όριο της γνώσης ενεργώντας να την επεκτείνει. Η επιστημονική έρευνα κάνει εφικτό αυτό που χθες ήταν ανέφικτο και επειδή ήταν ανέφικτο κανείς δεν το ήξερε για να μπορεί να το παραγγείλει.

Η διεθνής πρακτική δείχνει ότι η ανάπτυξη επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας απαιτεί τέσσερα πράγματα:

Πρώτον, ισχυρό επιστημονικό υπόβαθρο με κρατικά χρηματοδοτούμενη επιστημονική έρευνα σε πανεπιστήμια και δημόσια ερευνητικά κέντρα, με νομικό πλαίσιο που να επιτρέπει την επιχειρηματική αξιοποίηση των επιστημονικών επιτευγμάτων.

Δεύτερον, ευχέρεια αμφίδρομης κινητικότητας των ερευνητών ανάμεσα σε αυτά τα ερευνητικά κέντρα και τον ιδιωτικό τομέα.

Τρίτον, νομικό πλαίσιο ευχερούς χρηματοδότησης καινοτόμου επιχειρηματικής δραστηριότητας με χρηματοδότες που να επενδύουν στην καινοτομία και όχι στις εμπράγματες εγγυήσεις.

Τέταρτον, ελαστικό πτωχευτικό δίκαιο, γιατί η επιχειρηματική καινοτομία στον χώρο αυτόν στηρίζεται στη δοκιμή και την αποτυχία (trial and error) μέχρι να πετύχει. Όποιος δεν έχει στομάχι για όλα αυτά, κάνει φασόν.

Το νομοσχέδιο ακόμα ελευθερώνει τα ερευνητικά κέντρα από τον ασφυκτικό έλεγχο της Κυβέρνησης, που με τον ν.4310/2014 έδινε στον αρμόδιο Υπουργό το δικαίωμα να ιδρύει και να διαλύει ερευνητικά κέντρα με προεδρικό διάταγμα και να διώχνει τις διοικήσεις τους όποτε ήθελε.

Με το σημερινό νομοσχέδιο τα ερευνητικά κέντρα ιδρύονται, συγχωνεύονται, διασπώνται και καταργούνται μόνο με νόμο. Καταργείται ακόμη η εξωφρενική επιβολή απορρήτου στις αποφά-

σεις των διοικητικών συμβουλίων των ερευνητικών κέντρων και απορεί κανείς τι ήθελε να κρύψει εκείνη η θεσμοθέτηση της απόλυτης αδιαφάνειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως ερευνήτρια και λέγοντας τα πράγματα με τ' όνομά τους, θα σας πω το εξής: Η πρακτική αποτελεσματικότητα του νόμου θα εξαρτηθεί από το πώς θα χαραχθεί η εθνική στρατηγική έρευνας και τεχνολογίας και αν θα υπάρξει η απαραίτητη διαφάνεια και διαμόρφωση συνεκτικού και κατάλληλου νομικού, ασφαλιστικού, φορολογικού και ελεγκτικού πλαισίου, καθώς και διαμόρφωση συνθηκών και κινήτρων για την ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ των ερευνητικών οργανισμών, των τεχνολογικών φορέων, των επιχειρήσεων και των λοιπών φορέων, για να χρησιμοποιήσω και τις διατυπώσεις του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ελάτε, κυρία Αυλωνίτου.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Κατεβαίνω, κύριε Πρόεδρε.

Φυσικά, υπερψηφίζω το νομοσχέδιο, καθώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού δεν είμαστε και δεν μπορούμε να γίνουμε χώρα χαμηλού εργατικού κόστους, πρέπει να γίνουμε χώρα υψηλής απόδοσης της εργασίας μέσω της υψηλής τεχνολογίας και το σημερινό νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάνει ένα πολύ σημαντικό βήμα σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κυρία Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, έχουν κατατεθεί νομοτεχνικές βελτιώσεις. Αν χρειαστεί να επεξηγήσω κάτι, είμαι στη διάθεσή σας.

Ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν δεν με απατά η μνήμη μου, οι νομοτεχνικές βελτιώσεις ανακοινώνονται από τον Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν έχει κατατεθεί κάτι εδώ. Θα σας τις μοιράσουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Α, είναι εκδήλωση πρόθεσης. Αν κατάλαβα, είναι ενεστώς το ρήμα «έχουν», όχι «θα έχουν».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θα διανεμηθούν, κύριε Δένδια. Μην έχετε αγωνία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Δεν έχω αγωνία. Απορία έχω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Διασκεδάζω και την απορία σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τις καταθέτω τώρα.

(Στο σημείο αυτό η Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Αθανασία Αναγνωστοπούλου καταθέτει τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Στο Σχέδιο Νόμου
«Ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις»

Επί του κειμένου του σχεδίου νόμου, που περιλαμβάνεται στην Έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων της 26ης Απριλίου 2016.

1. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 24 του σχεδίου νόμου, μετά την αναγραφή του «ν. 4310/2014» η λέξη «και» διαγράφεται και τίθεται κόμμα (,). Στο ίδιο εδάφιο μετά το κόμμα (,) που έχει τεθεί μετά τις λέξεις «όπως ισχύει» τίθενται οι λέξεις «και από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών (Ι.Κ.Υ., σύμφωνα με τον ν. 2158/1993 (Α' 109) και το π.δ. 321/1999 (Α' 306)».
2. Στην παρ. 6 του άρθρου 26 του σχεδίου νόμου, διαγράφονται οι λέξεις «το άρθρο» που εκ παραδρομής έχουν τεθεί δύο φορές.
3. Στην παρ. 8 του άρθρου 26 του σχεδίου νόμου, μετά την αναγραφή του «ν. 4009/2011» και πριν από το κόμμα (,) τίθενται οι λέξεις «ή θα συσταθούν μετά τη δημοσίευση του παρόντος».
4. Στο άρθρο 27 του σχεδίου νόμου, οι συντομογραφίες «Ε.Ε.ΔΙ.Π, ΕΡ.ΔΙ.Π., Ε.Ε.Π. , Ε.Τ.Ε.Π. και Ε.Τ.Π.» όπου αναγράφονται χωρίς τελείες ανάμεσα στα κεφαλαία γράμματα αντικαθίστανται ως άνω.
5. Η παρ. 7 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου επαναδιατυπώνεται ως εξής :
«7. Τα υπηρετούντα μέλη Ε.Ε.Π ή Ε.ΔΙ.Π., τα οποία εντάχθηκαν στις ως άνω κατηγορίες από τις κατηγορίες των μελών Ε.Ε.ΔΙ.Π Ι και ΙΙ, Ε.ΤΕ.Π ή Ε.Τ.Π. ή ΕΡ.ΔΙ.Π. ή των μονίμων διοικητικών υπαλλήλων ή των υπαλλήλων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, για τα οποία δεν έχει καθοριστεί γνωστικό αντικείμενο, μπορούν να υποβάλλουν σχετική αίτηση στην ακαδημαϊκή μονάδα που υπηρετούν για τον καθορισμό του. Για τον καθορισμό του, λαμβάνεται υπόψη το διδακτικό ή επιστημονικό - ερευνητικό έργο ή μεταπτυχιακοί τίτλοι σπουδών του αιτούντος. Ο καθορισμός του γνωστικού αντικείμενου γίνεται με διαπιστωτική πράξη του Πρύτανη η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, και εκδίδεται ύστερα από απόφαση της ακαδημαϊκής μονάδας (Συνέλευσης του Τμήματος, Κοσμητείας της Σχολής ή Συγκλήτου) στην οποία υπηρετεί ο αιτών. Στα Τμήματα στα οποία λειτουργούν Τομείς, για την έκδοση της απόφασης από τη Συνέλευση απαιτείται η προηγούμενη γνώμη του Τομέα στον οποίο υπηρετεί ο αιτών. Η ως άνω διαδικασία απαιτείται και για την περίπτωση μεταβολής ήδη καθορισθέντος γνωστικού αντικείμενου.»
6. Στην περ. γ της παρ. 9 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου η λέξη «Γενική» πριν από τη λέξη «Συνέλευση», διαγράφεται και στη λέξη «Σχολή» τίθεται τελικό σίγμα «ς» .

7. Η περ. δ της παρ. 12 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου επαναδιατυπώνεται ως εξής :

«δ. Για τα υπηρετούντα στις 31-12-2015 μέλη Ε.Τ.Ε.Π. ή Ε.ΔΙ.Π. των Πανεπιστημίων, τα οποία υπηρετούσαν την 1-11-2011 ως Ε.Τ.Ε.Π., η μισθολογική τους κατάσταση και εξέλιξη, με την εφαρμογή των διατάξεων του Α' μέρους του ν.3205/2003 μέχρι τις 31.12.2015 θεωρείται νόμιμη, λαμβάνοντας υπόψη όλου του αναγνωρισμένου χρόνου υπηρεσίας τους. Οι καταβληθείσες αποδοχές του ανωτέρω προσωπικού μέχρι τις 31-12-2015 θεωρούνται νόμιμες και τυχόν διαφορές δεν αναζητούνται, ενώ για την εφαρμογή του άρθρου 27 του ν.4354/2015 υπολογίζονται οι καταβληθείσες αποδοχές στις 31-12-2015. Από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της ένταξής τους στην κατηγορία Ε.ΔΙ.Π., σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων 2 και 5 της παρ. 3 του άρθρου 68 του ν.4235/2014 (Α' 32), τα μέλη Ε.ΔΙ.Π. των Πανεπιστημίων εξακολουθούν να αμείβονται μέχρι τις 31-12-2015, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.3205/2003 και του ν.4024/2011 αντίστοιχα. Από 1-1-2016 και μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, τα υπηρετούντα μέλη Ε.ΔΙ.Π. τα οποία εντάχθηκαν στην κατηγορία αυτή από την κατηγορία των μελών Ε.Τ.Ε.Π. ή των μονίμων διοικητικών υπαλλήλων ή των υπαλλήλων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, υπάγονται στις μισθολογικές ρυθμίσεις του κεφ. Β' του ν.4354/2015.».

8. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ.1 του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου, μετά το κόμμα (,) στη λέξη «τους», προστίθενται λέξεις «δύνανται να».

9. Η παρ. 3 του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου διαγράφεται.

10. Στην παρ. 4 του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου στο τέλος του πρώτου εδαφίου πριν από την τελεία (.) προστίθενται λέξεις « ή Καθηγητές ή υπηρετούντες Λέκτορες » .

11. Η παρ. 6 του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου διαγράφεται.

12. Η παρ. 7 του άρθρου 30 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής :

Στο άρθρο 21 παρ. 9 του ν. 4332/2015 (Α' 76), μετά την τελεία (.) που ακολουθεί τη λέξη της «ημεδαπής», προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Στις ανωτέρω περιπτώσεις και εφόσον η πραγματοποίηση της μετεγγραφής δεν προβλέπεται από το νομοθετικό πλαίσιο περί μετεγγραφών, η Επιτροπή Κατ' Εξαίρεση Μετεγγραφών, με ομόφωνη απόφασή της, δύναται όλως εξαιρετικώς να εισηγείται στον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων την έκδοση σχετικών αποφάσεων.»

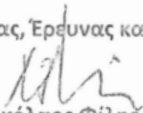
13. Η παρ. 1 του άρθρου 31 επαναδιατυπώνεται ως κάτωθι:

« Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2158/1993 (Α' 109) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

“Οι προϋποθέσεις χορήγησης των υποτροφιών, οικονομικών ενισχύσεων και βραβείων της παρούσης παραγράφου, ο αριθμός αυτών, ο τρόπος της κάλυψης της δαπάνης και το ύψος αυτής, τα ποσά που χορηγούνται στους δικαιούχους και κάθε αναγκαίο θέμα για την απονομή, την καταβολή τους και την επιλογή των δικαιούχων, καθώς και τα αντίστοιχα προγράμματα και οι διατάξεις που τα διέπουν, ορίζονται, ύστερα από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Υ., με Κοινή Απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και του Υπουργού Οικονομικών ή/και του Υπουργού

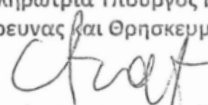
Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού αναλόγως του εάν η χρηματοδότηση προέρχεται από τον κρατικό προϋπολογισμό ή/και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων αντιστοίχως” »

Ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

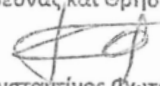
Νικόλαος Φίλης

Η Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

Αθανασία Αναγνωστοπούλου

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

Κωνσταντίνος Φωτάκης

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριε Χαράκπουλε, έχετε τον λόγο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός υποσχέθηκε ανάρσταση της οικονομίας με το ορθόδοξο Πάσχα. Όχι μόνο ανάρσταση της χειμαζόμενης οικονομίας δεν είδαμε αλλά αντ' αυτής, εν μέσω Μεγάλης Εβδομάδας και διακοπών στα σχολεία, είχαμε τον ενταφιασμό του ολοήμερου σχολείου από το Υπουργείο Παιδείας.

Επικαλούμενη η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ίσες ευκαιρίες εκπαίδευσης, ουσιαστικά επιβάλλει την εξίσωση προς τα κάτω. Αντί να αναβαθμίσει όλα τα σχολεία επεκτείνοντας το Ενιαίο Αναμορφωμένο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα, που εφαρμόζεται σε χίλια τριακόσια τριάντα εφτά δημοτικά σχολεία, υποβαθμίζει και συρρικνώνει το ολόημερο σχολείο.

Το «πνεύμα Μπαλτά» πλανάται πάνω από το Υπουργείο Παιδείας. Μετά την κατάργηση των πρότυπων σχολείων, γιατί η αριστεία είναι ρετινιά, τώρα καταργούνται και τα σχολεία ΕΑΕΠ. Είναι ένα ακόμη βήμα ισοπέδωσης και μάλιστα στο όνομα της υπηρέτησης των λαϊκών συμφερόντων.

Μόνο που για να γίνει δεκτό ένα παιδί στο νέου τύπου ολόημερο σχολείο του ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να εργάζονται και οι δύο γονείς του! Ποιος θα περίμενε, στην Ελλάδα της κρίσης, με την ανεργία σε πρωτόγνωρα επίπεδα, μια αυτοαποκαλούμενη αριστερή κυβέρνηση να στερεί σε παιδιά ανέργων τη δυνατότητα πρόσβασης στο ολόημερο σχολείο;

Όπως επίσης, στα κατορθώματα του ΣΥΡΙΖΑ είναι η κατάργηση της πρωινής ζώνης για τους εργαζόμενους γονείς, που μπορούσαν να πάνε από τις 7.00' το πρωί τα παιδιά τους στο σχολείο, πριν πιάσουν δουλειά.

Η μήπως η συρρίκνωση της μελέτης και της προετοιμασίας των παιδιών αλλά και η υποβάθμιση διδακτικών αντικειμένων, όπως οι ξένες γλώσσες και η πληροφορική που επιφέρει ο τύπος ολόημερου σχολείου του ΣΥΡΙΖΑ ενισχύει τον κοινωνικό του χαρακτήρα και τον παιδαγωγικό προσανατολισμό της εκπαίδευσης;

Κακά τα ψέματα, ο ενιαίος τύπος ολόημερου σχολείου του ΣΥΡΙΖΑ εξυπηρετεί έναν στόχο: Την με κάθε τρόπο εξοικονόμηση ανθρώπινου δυναμικού.

Προφανώς η επιλογή αυτή είναι συνειδητή, υπό τον φόβο που διατύπωσε πρόσφατα ο Υφυπουργός Παιδείας, ο κ. Πελεγρίνης, ότι θα κλείσουν σχολεία εάν δεν γίνουν προσλήψεις μονίμων, καθώς ήδη έχετε δαπανήσει 190 εκατομμύρια ευρώ από το ΕΣΠΑ για προσλήψεις αναπληρωτών και σας μένουν μόλις 160 εκατομμύρια για όλη την προγραμματική περίοδο.

Κατάθετω στα Πρακτικά τις σχετικές δηλώσεις του κ. Πελεγρίνη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάξιμος Χαράκπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βεβαίως, ο Υπουργός Παιδείας, ο κ. Φίλης, τον οποίο δεν βλέπω στα υπουργικά έδρανα, σχεδόν σε κάθε δημόσια παρέμβαση εξαγγέλλει σχεδόν είκοσι χιλιάδες προσλήψεις μονίμων στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Μακάρι οι εξαγγελίες του να έχουν βάση και να έχει εξασφαλίσει την έγκριση των θεσμών, όπως έχετε βαφτίσει την τρόικα.

Ελπίζω να μην αντιμετωπίζετε και αυτό το θέμα με την ίδια μακαριότητα που αντιμετωπίζετε το ζήτημα που ανέκυψε με τους διορισμούς αναπληρωτών. Αφού επί δεκαπέντε μήνες η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας κοιμάται ύπνο βαθύ, λίγο πριν το Πάσχα αντιλαμβάνεται ότι υπάρχει πρόβλημα με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας και τότε επιχειρεί με μια τροπολογία άρον άρον να κλείσει το θέμα.

Υπό το βάρος των αντιδράσεων των εκπαιδευτικών, αποδέκτες των οποίων έγιναν και οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης, λίγο πριν τη συζήτηση στην Ολομέλεια, ο κ. Φίλης μάς κάνει γνωστό ότι δεν προτίθεται να την καταθέσει. Όπως είπε στην Επιτροπή, οι προσλήψεις θα γίνουν όπως γίνονταν και πέρυσι, γνωρίζοντας ότι μπορεί να δημιουργηθούν προβλήματα. Για το πώς θα αντιμετωπιστούν, κουνάει! Τόση υπευθυνότητα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ υποτίθεται ότι η Κυβέρνηση

διεξάγει διάλογο για την παιδεία, τα ζητήματα αυτά προφανώς θεωρούνται ήσσονος σημασίας και δεν περιλαμβάνονται στον διάλογο. Αντιθέτως, η Κυβέρνηση εν μέσω του υποτιθέμενου διαλόγου, εμπαίζοντας τις πολιτικές δυνάμεις, νομοθετεί τότε με νυχτερινές τροπολογίες, τότε με ρυθμίσεις σε άσχετα νομοσχέδια «κουρελού», που τείνουν να γίνουν κανόνες και τότε με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, τις ΠΝΠ που κατήγγειλε ως αντιπολίτευση ο ΣΥΡΙΖΑ.

Η κατάθεση, όμως, αυτούσιου νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας αφαιρεί κάθε φύλλο συκής από την Κυβέρνηση, δικαιώνοντας όσους εξαρχής μιλούσαν για διάλογο-προκάτ και άλλοθι για την επιβολή προελημμένων αποφάσεων. Γι' αυτό και –παρά την καλή διάθεση με την οποία προσήλθαμε ως Νέα Δημοκρατία στον διάλογο– αναγκαστήκαμε να αποχωρήσουμε. Δεν προσφέρουμε νομιμοποίηση στον διάλογο-παρωδία.

Συζητούμε, λοιπόν, το νομοσχέδιο για την έρευνα, το οποίο και αυτό –όπως και τόσα άλλα στο παρελθόν– πέρασε από σαράντα κύματα. Κατατέθηκε, αποσύρθηκε λόγω λαθών και ύποπτων διατάξεων και ξανακατατέθηκε με πολλά ερωτηματικά και θολές διατάξεις που κάνουν και τους καλοπροαίρετους να κουμπώνονται.

Το σχέδιο νόμου δεν είναι τίποτα άλλο παρά διευθετήσεις, συγχωροχάρτια, φωτογραφικές ρυθμίσεις και ιδεοληψίες: Άφεση αμαρτιών στην περίοδο Πελεγρίνη στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και επιβράβευση της ανυπακοής στους νόμους της πολιτείας, συγχωροχάρτι σε όσους δεν εφάρμοσαν τον ν.4009 και επανέδρυσαν το πρυτανικό συμβούλιο, φωτογραφικές μετατάξεις εκπαιδευτικών, αλλά και χουβανταλίκια για αποσπάσεις στο εξωτερικό που θα κοστίσουν 3 εκατομμύρια στους φορολογούμενους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τουλάχιστον τόσο θα στοιχίσει η ακατανόητη απόφασή σας να απαγορεύσετε τις αποσπάσεις εκπαιδευτικών χωρίς επιμίσθιο, που είναι παντρεμένοι με Έλληνες του εξωτερικού, ομογενείς ή αλλοδαπούς! Προφανώς, στο Υπουργείο Παιδείας «λεφτά υπάρχουν»!

Η περαιτέρω αποδυνάμωση των Συμβουλίων Ιδρυμάτων εντάσσεται στις εμμονές της Κυβέρνησης, που απαξιώνει καταξιωμένους επιστήμονες που ήρθαν στην πατρίδα να προσφέρουν αφιλοκερδώς, όπως επίσης η αποπαιδαγωγική των καταλήψεων επιβραβεύει τις μειοψηφίες που με το «έτσι θέλω» στερούν στην πλειοψηφία των μαθητών την πρόσβαση στο αγαθό της δημόσιας παιδείας, απαξιώνοντάς την.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Χαράκπουλε, ο χρόνος σας εξαντλήθηκε.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, με τη μικρή ανοχή που δείξατε και στην προηγούμενη συνάδελφο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Η ανοχή καταγράφεται στον πίνακα απέναντι, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όσον αφορά στα νηπιαγωγεία, αν πράγματι η ρύθμιση δεν αποσκοπεί σε εξοικονόμηση ανθρωπίνου δυναμικού, η Κυβέρνηση οφείλει να δώσει πειστικές εξηγήσεις για τη σκοπιμότητα που εξυπηρετεί, αλλά και τη μελέτη που την υπαγόρευσε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η περιπέτεια του υπό συζήτηση νομοσχεδίου αντανάκλα την εικόνα της διακυβέρνησης: ανοργανωσιά, επιπολαιότητα, ερασιτεχνισμός και ταυτόχρονα έλλειψη σεβασμού σε κανόνες και αρχές με καταιγισμό άσχετων τροπολογιών, με κύματα εξοργιστικών φωτογραφικών διατάξεων, με ακοστολόγητα νομοθετήματα γραμμένα στο γόνατο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Χαράκπουλε, μεταξύ των άλλων, δείξτε σεβασμό στον χρόνο, τελειώνετε.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή την εικόνα προχειρότητας με ένα περιτύλιγμα ιδεοληπτικών εμμονών αποπνέει και το νομοσχέδιο για την έρευνα, γι' αυτό και το καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Λύνεται, λοιπόν, η

απορία του κ. Δένδια, καθώς αναπαράγονται, κύριε Δένδια, οι νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Ο κ. Μπαλάφας έχει τον λόγο, για να σας δώσει εξηγήσεις για τρεις τροπολογίες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σχολιάσω τρεις τροπολογίες-προσθήκες, επισημαίνοντας από την αρχή ότι δεν είναι το καλύτερο σε μια Κοινοβουλευτική Ομάδα ή σε κάποιον Βουλευτή έστω, μέλος της πολιτικής ηγεσίας ενός Υπουργείου, να προσθέτει σε ένα νομοσχέδιο άλλου Υπουργείου κάποιες τροπολογίες.

Όμως, υπάρχουν –και οι περισσότεροι εξ υμών έχετε τέτοια εμπειρία– περιπτώσεις όπου μια τέτοια διαδικασία καθίσταται αναγκαία, όταν υπάρχει περίπτωση αστοχιών, περίπτωση ίσως παλαιότερων ευθυνών ή και ευθυνών που ανάγονται στη δική μας περίοδο και οι οποίες δεν επιτρέπουν αναβολή. Δεν έχουμε τη δυνατότητα γι' αυτές τις προτεινόμενες ρυθμίσεις να επιβάλουμε ή να έχουμε την πολυτέλεια οποιασδήποτε αναβολής.

Εκτιμούμε ότι οι τρεις τροπολογίες που παρουσιάζουμε είναι αυτής της κατηγορίας και γι' αυτό εν συντομία τις θέτω υπ' όψιν σας. Νομίζω ότι μπορούν να τύχουν ευρύτερης συναίνεσης.

Η πρώτη είναι η εξής: Όπως γνωρίζετε, οι δήμοι οι οποίοι δεν έχουν επικυρωμένο προϋπολογισμό του περασμένου έτους δεν μπορούν να κάνουν γενικά δαπάνες, γιατί μπαίνουν σε μία κατάσταση ελέγχου. Μπορούν μόνο να κάνουν δαπάνες που έχουν σχέση με την πληρωμή, τη μισθοδοσία του προσωπικού, καθώς και την κάλυψη των ασφαλιστικών εισφορών του ίδιου προσωπικού. Δηλαδή ο νομοθέτης προβλέπει, μεριμνά για το να καλύπτονται αυτές οι δαπάνες, γιατί στο κάτω κάτω το προσωπικό δεν έχει καμμία ευθύνη, αν από αστοχίες, αβλεψίες ή οποιεσδήποτε άλλες ευθύνες των δημοτικών αρχόντων έχει φθάσει ο δήμος σε αυτήν την κατάσταση. Επομένως, προβλέπει αυτήν την εξαίρεση στις δαπάνες του προσωπικού και των ασφαλιστικών εισφορών.

Όμως, από τα πράγματα, υπάρχουν και κάποιες άλλες δαπάνες των δήμων –λίγες– οι οποίες αφορούν ιδιαίτερα ευαίσθητα κοινωνικά στρώματα, ιδιαίτερα ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες που χρήζουν αυξημένης προστασίας. Αναφέρομαι στην υποχρέωση των δήμων να δίνουν προνοιακά επιδόματα και στην υποχρέωση επίσης των δήμων να δίνουν επιδόματα ένδειας στους δικαιούχους.

Η παρούσα τροπολογία-προσθήκη-παρέμβαση έχει να κάνει με το ότι και στις περιπτώσεις αυτές όπου δεν έχουμε επικυρωμένο προϋπολογισμό πρέπει να εξαιρούνται, να γίνεται μία εξαίρεση και για αυτές τις δαπάνες –επαναλαμβάνω για τα προνοιακά επιδόματα και τα επιδόματα ένδειας– και να μην εμπίπτουν αυτές οι δύο κατηγορίες δαπανών στις απαγορευτικές διατάξεις του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, του άρθρου 60 παράγραφος 2. Αυτή είναι μία τροπολογία. Νομίζω ότι καταλαβαίνετε τη σημασία της, ιδιαίτερα στις παρούσες πολύ δύσκολες οικονομικοκοινωνικές συνθήκες.

Η δεύτερη τροπολογία-προσθήκη έχει να κάνει με ένα ζήτημα, το οποίο έχουν θέσει πάρα πολλοί εκ των συναδέλφων, την ανάγκη καταβολής των δαπανών για τη μεταφορά των μαθητών δημοτικών σχολείων έως τη σύναψη της σύμβασης, λόγω μεταίωσης των διαγωνισμών για οποιονδήποτε λόγο, εφόσον έχει ακολουθήσει η επαναπροκήρυξη των διαγωνισμών αυτών. Οι σχετικοί νόμοι είναι ο ν.4350/2015, όπως τροποποιήθηκε και με τον σχετικό πρόσφατο ν.4369/2016.

Προσπαθούμε, δηλαδή, με αυτήν την παρέμβαση να μπορούμε καλύψουμε με απόφαση φυσικά του περιφερειάρχη, όχι έτσι γενικά και αόριστα, τις περιπτώσεις που υπάρχει δυσκολία στην κάλυψη αυτών των δαπανών για τη μεταφορά των μαθητών των δημοτικών σχολείων για την περίοδο 2015-2016.

Και η τρίτη τροπολογία νομίζω ότι είναι μία λογική παρέμβαση και πιστεύω ότι μπορεί να τύχει γενικότερης αποδοχής.

Η τρίτη παράγραφος είναι και αυτή μία εξαίρεση για το τρέχον έτος και μόνον.

Τι συνέβη στο τρέχον έτος; Υπήρξαν περιπτώσεις προσωπικού που, ενώ παραιτήθηκαν οι συμβάσεις που είχαν οι εργαζόμενοι αυτοί, το τελευταίο σχετικό διάστημα, εξαιτίας και των δυσκο-

λιών που υπάρχουν και της ανάγκης να έχεις τα χρήματα για να μπορείς να κάνεις κάποιες παρατάσεις στις συμβάσεις μιας ορισμένης κατηγορίας προσωπικού –καθαριότητας κ.λπ.–, ενδιάμεσα οι δήμοι, ίσως επειδή ήταν και πολύ νοικοκύρηδες, είχαν φροντίσει να επαναπροκηρύξουν καινούργιες θέσεις, με αποτέλεσμα να έχουν να καλύψουν, εφόσον έγιναν και οι παρατάσεις των συμβάσεων, διπλάσιο αριθμό από τους εργαζόμενους τους. Έτσι, πολλές φορές σε αυτές τις περιπτώσεις τα ανταποδοτικά τέλη, τα έσοδα της ανταποδοτικής υπηρεσίας, με τα οποία καλύπτεται η δαπάνη της πληρωμής του προσωπικού, να μην επαρκούν για την κάλυψη αυτών των δαπανών.

Με αυτήν την έννοια, ειδικά για τους δήμους, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού, εφόσον –λέω και πάλι– τα έσοδα της ανταποδοτικής δαπάνης δεν επαρκούν για την κάλυψη της μισθοδοσίας, αλλά και των ασφαλιστικών εισφορών του συγκεκριμένου προσωπικού, αυτές δύνανται –δεν πρόκειται για κάποια ιδιαίτερη δαπάνη ή επιβάρυνση– να καλύπτονται για το τρέχον και μόνο οικονομικό έτος από κάθε είδους γενικά και μη προοριζόμενα για την κάλυψη συγκεκριμένης δαπάνης έσοδα τους. Αυτά είχα να πω.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων, ο κ. Λεβέντης έχει τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

Μπορεί και να μην τα χρειαστείτε, κύριε Πρόεδρε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Θεού θέλοντος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρ' ότι Μεσσήνιος, λακωνικά θα συμπεριφερθείτε!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Καλησπέρα, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλάω λίγο πρόωρα, γιατί αποχωρώ για κάποιο επαρχιακό διαμέρισμα της χώρας.

Θα αναφερθώ σε ένα γεγονός. Την ημέρα του Πάσχα, κάθε χρόνο, συνηθίζουν οι πολιτικοί αρχηγοί και πηγαίνουν σε διάφορα στρατόπεδα. Ρώτησα, λοιπόν, να δω πού πάει ο Πρωθυπουργός, πού πάει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, πού πάνε οι διάφοροι. Μου ελέγχθη ότι θα πάει ο κ. Καμμένος με τον κύριο Πρωθυπουργό, αλλά δεν μπορούν να πάνε οι άλλοι αρχηγοί. Λέω «δεν το κατάλαβα, τι είναι αυτό;». Μου είπαν «θα πάνε σε μία φρεγάτα, η οποία είναι σκοπούν και είναι δώδεκα μίλια από την ακτή». Λέω «τι είναι αυτά τα πράγματα;».

Βλέπω και τον Μητσοτάκη στον Επιτάφιο και λέω «μήπως μου έκρυψαν τίποτα», σκύβω και του λέω «είσαι καλεσμένος πουθενά την ημέρα του Πάσχα;». Μου λέει «Όχι, κύριε Πρόεδρε, το κάνουν πριβέ ο Καμμένος με τον κ. Τσίπρα και δεν κάλεσαν κανένα άλλο κόμμα». Πήγε εκεί ο Πρωθυπουργός και έλεγε προς τους στρατιωτικούς, σε κάποιον του Ναυτικού που επιτηρούσε στις Οινούσσες «είμαστε στο πλευρό σας, σας εμπιστευόμαστε, σας θεωρούμε φρουρούς του έθνους» και την ίδια ώρα η Τουρκία έκανε περιπάτους.

Ο κ. Καμμένος μου έκανε ενημέρωση στο Υπουργείο Αμύνης. Μου έδειχνε τις αποφάσεις του ΝΑΤΟ και μου είπε ότι καλύπτεται η Ελλάδα. Του είπα «πριν αλέκτωρ λαλήσει, θα διαψευστείς», διότι οι Τούρκοι έχουν άλλες απόψεις. Οι Τούρκοι το Καστελόριζο δεν το θεωρούν Δωδεκάνησα. Θεωρούν ότι τα Δωδεκάνησα δεν πρέπει να είναι στρατιωτικοποιημένα. Το FIR Αθηνών δεν το σέβονται και δεν αναφέρουν τις πτήσεις τους. Τα χωρικά ύδατα, επίσης.

Βλέπω μία τρομακτική επιπολαιότητα. Στο Συμβούλιο Αρχηγών είχα παρακαλέσει τον κ. Τσίπρα να μην πάει στη Σμύρνη, να μη συζητήσει με τους Τούρκους σε διμερείς συζητήσεις. Γιατί τι κάνουν οι Τούρκοι; Λένε ότι τα μέτρα είναι οικοδόμηση εμπιστοσύνης και βρίσκουν την ευκαιρία και βγάζουν την ατζέντα των λεγομένων από αυτούς διαφορών. Τι είναι οι διαφορές τους; «Μην επεκτείνετε τα χωρικά σας ύδατα, το FIR Αθηνών δεν το αναγνωρίζουμε, τα νησιά δεν έχουν υφαλοκρηπίδα», αυτές είναι οι θέσεις των Τούρκων.

Είχα προειδοποιήσει τον κύριο Πρωθυπουργό να μην πάει και τις διαπραγματεύσεις για το προσφυγικό και όλα τα άλλα ζητήματα να τις κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση με την Τουρκία, αφού εί-

μαστε μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο κύριος Πρωθυπουργός πήγε κανονικότητα και άκουσε από πλευράς αντιστοίχου Πρωθυπουργού της Τουρκίας αυτά τα πράγματα, ότι το Καστελόριζο είναι έτσι, τα Δωδεκάνησα είναι έτσι, ωραία και καλά.

Ξέρετε οι Τούρκοι γιατί το κάνουν αυτό; Για να έχουν τα πρακτικά αυτών των συνομιλιών. Θα τα έχουν αν ποτέ το θέμα πάει στη Χάγη –αλλά όπου και να πάει το θέμα– ως στοιχεία ότι κατ'επανάληψη έθεσαν το θέμα ενώπιον της επίσημης ελληνικής αντιπροσωπείας, ενώ αν πήγαινε η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα είχαν τέτοια έγγραφα.

Πάλι ο κύριος Πρωθυπουργός δεν με άκουσε και έκανε του κεφαλιού του. Έχει δικαίωμα να κάνει ό,τι θέλει ο Πρωθυπουργός. Δεν έχει πρόβλημα. Πρωθυπουργός είναι, ό,τι θέλει κάνει, ειδικά όταν δεν σέβεται ούτε τη Βουλή ούτε τίποτα.

Άλλο λέω τώρα. Βλέπω τη μία αποτυχία να διαδέχεται την άλλη. Βλέπω την Ελλάδα να είναι πραγματικά ένα πυροβολημένο και βομβαρδιζόμενο κτήριο από παντού. Δεν υπάρχει σταθερότητα σε τίποτα.

Όμως, αυτό το πράγμα της φρεγάτας, πριβέ γιορτή για το Πάσχα και όλα τα άλλα κόμματα απ' έξω, θα σας πω την αλήθεια, εμένα που μυρίζει εκλογές, γιατί έτσι ακριβώς συμπεριφερόταν ο Καραμανλής το 2009. Δεν δεχόταν κανέναν επί μία εβδομάδα. Συζητιόταν ότι μπορεί να γίνουν δυο-τρία πράγματα και τελικώς έγιναν οι εκλογές.

Αυτή είναι η άποψή μου. Να την ακούσει η Αντιπροσωπεία, να καταγραφεί η άποψη, γιατί το Σαββατοκύριακο θα κληθούμε να ψηφίσουμε κάποια νομοσχέδια, τα οποία δεν είναι προϊόν συμφωνίας με τα τεχνικά κλιμάκια των θεσμών, όπερ σημαίνει «μονομερείς ενέργειες». Έτσι δεν είναι; Τελικώς, δηλαδή, αφού μιλούσαμε επί μέρες, επί βδομάδες, επί μήνες, τα νομοσχέδια που θα ψηφίσει το Σαββατοκύριακο η Βουλή θα είναι μονομερείς ενέργειες.

Από εκεί και πέρα, θα δούμε βέβαια και οι Ευρωπαίοι τι θα κάνουν, αν θα φοβηθούν τον κ. Τσίπρα και θα του πουν «πάρτε τα λεφτά, χριστιανέ μου, σας θέλουμε οπωσδήποτε στην Ευρώπη» ή αν θα έχουμε πάλι διλήμματα. Θα το δούμε. Κοντός ψαλμός αλληλουσία. Μην ανησυχείτε.

Όταν ένα κράτος είναι σε μια διαπραγμάτευση και χωρίς να έχει τελειώσει, την ψηφίζει στη Βουλή, τι είναι αυτό; Είναι σεβασμός της άλλης πλευράς; Είναι καλοπιστία; Τι είναι αυτό; Εσείς θα το κρίνετε.

Θέλω να πω και κάτι άλλο το οποίο έκρινα σημαντικό. Βρέθηκα στο Άργος και μίλησε εκεί ενώπιόν μου ο κύριος Πρόεδρος της Δημοκρατίας, τον οποίο σέβομαι, γιατί είναι και φίλος του καθηγητή αδελφού μου και έχουμε παλαιά φιλία. Είπε, όμως, δύο πράγματα.

Το ένα, το οποίο τόνισε η Νέα Δημοκρατία, δεν το βρίσκω τόσο σημαντικό, γιατί δεν διάβαζε κείμενο. Θέλοντας να τονίσει την αξία του ανθρώπου έναντι της ύλης, έναντι των υλικών απολαβών, έκανε το λάθος και αντί της φράσης «υλικών απολαβών», χρησιμοποίησε τη λέξη «νόμισμα». Κι επειδή αυτές τις ημέρες συζητείται το νόμισμα, παρεννοήθη από κάποιες πλευρές.

Εκεί μπορώ να σας πω ότι ήταν μια υπερβολή της Νέας Δημοκρατίας. Δεν εννοούσε ο Πρόεδρος –γιατί ήμουν μπροστά– ότι αν δεν μας θέλουν, πάμε στη δραχμή. Δεν το είπε έτσι. Ήθελε να τονίσει –χρησιμοποίησε και κάποιο ιστορικό πρόσωπο– την αξία του ανθρώπου έναντι της ύλης, βεβαίως.

Είπε μετά κάτι άλλο το οποίο είναι πολύ σημαντικό και τα μέσα ενημέρωσης δεν το έπιασαν. Είπε ότι στη Δ' Εθνοσυνέλευση που έκανε ο Καποδίστριας εψηφίσθησαν κάποια ψηφίσματα. Το ένατο των ψηφισμάτων, το οποίο ψηφίστηκε σε εκείνη τη Δ' Εθνοσυνέλευση, ήταν η χορηγία προς τον Πρωθυπουργό, την οποία ουδέποτε έλαβε, όπως είπε ο ίδιος ο κ. Παυλόπουλος. Και μετά από λίγο λέει «Κι εγώ θα βαδίσω στα χνάρια του Καποδίστρια, ακριβώς ό,τι έκανε εκείνος θα κάνω κι εγώ».

Ήταν δίπλα μου δύο Βουλευτές, ο Μανιάτης του ΠΑΣΟΚ και ένας του ΣΥΡΙΖΑ, τον οποίο δεν θυμάμαι πώς τον λένε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Γκιόλας Ιωάννης.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Πώς; Δεν κάνω συζήτηση μαζί σας.

Και τους λέω: «Κατάλαβα τι είπατε;». Εγώ κατάλαβα ότι θα πα-

ραιτηθεί από τον μισθό του. Εγώ έτσι κατάλαβα, αφού θα κάνει ό,τι ακριβώς έκανε ο Καποδίστριας. Το άκουσε πολύς κόσμος αυτό. Εγώ αναμένω, εκτός αν το είπε πάνω στον οίστρο του. Μετά ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ μου είπε κάτι άλλο: «Αν κοπούν οι μισθοί μας, κύριε Λεβέντη, πώς θα ζήσουμε;». Μου έδωσε και μια άλλη εξήγηση του γιατί θέλουν τους μισθούς τους στην Αθήνα και αυτή και στα αξιώματα.

Ξέρετε, ένα από τα επτά σημεία που έδωσα στον Φλαμπουράρη είναι η κατά 50% μείωση των μισθών Προέδρου της Δημοκρατίας, Πρωθυπουργού, Βουλευτών, Μητροπολιτών, Δημάρχων, Περιφερειαρχών. Αυτό ζήτησα και δεν μου απάντησε ο Φλαμπουράρης. Το δέχεται ο ΣΥΡΙΖΑ;

Εγώ ζήτησα 50% μείωση του μισθού του κυρίου Προέδρου της Δημοκρατίας. Εκείνος εις το Άργος μίλησε για 100% κατάργηση του μισθού του. Περιμένω. Εγώ το μόνο που ξέρω είναι ότι ήρθαν δύο δήμαρχοι από την Ιταλία και έδωσαν εδώ δύο μισθούς. Υπήρξαν Έλληνες που έδωσαν;

Και υπάρχει η λύση ότι έχουμε βιοτικές ανάγκες. Εντάξει, ο μισθός του Βουλευτή σήμερα είναι 7.000 ευρώ. Έτσι δεν είναι;

ΣΥΓΓΡΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Είναι 5.000 ευρώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Λέω ψέματα; Είναι 5.000 ευρώ; Τόσο παίρνετε; Νομίζω κι εγώ Βουλευτής είμαι. Σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Εσείς τι θα κάνετε;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Σας παρακαλώ!

Ο μισός μισθός δεν σας φθάνει; Θα φθάσετε στο σημείο να αλλάξετε επάγγελμα; Θα φθάσετε σε αυτό το σημείο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Εσείς τι προτίθεστε να κάνετε;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Δεν μιλάω μαζί σας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κύριε Πρόεδρε, έχω την άποψή μου, με την οποία οι κύριοι διαφωνούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Φωνασκούν. Δεν είναι τρόπος αυτός συμπεριφοράς Βουλευτών, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΝΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Εσείς κάνετε διάλογο!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Σας παρακαλώ!

Πάρτε τους μισθούς σας. Όμως, ξέρετε τι λέει έξω ο λαός; Λέει «πηγαίνετε στα χωριά σας να δούμε αν μπορείτε». Αυτό λέει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Πηγαίνετε κι εσείς στα χωριά σας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Θα πω και κάτι άλλο. Προ ημερών μιλούσα με έναν πρεσβευτή μεγάλου κράτους και τον ρώτησα τι θα γίνει με τα Σκόπια. Του είπα: ««Θα συνεχίσετε να τα λέτε «Μακεδονία»; Ο ελληνικός λαός ποτέ δεν θα το καταπιεί αυτό»». Μου λέει: «Θεωρούμε ότι η Ελλάδα και τα Σκόπια είναι δύο κράτη, αλλά μέλη της ίδιας περιόδου κατηγορίας κρατών, δηλαδή, μπορούν να μπουν στο ΝΑΤΟ, στην Ευρώπη, κ.λπ.. Θεωρούμε, λοιπόν, ότι αυτές οι συνομιλίες πρέπει να γίνουν μεταξύ σας, εσείς με τα Σκόπια». Μάλιστα, μου πρόσθεσε: «Εμείς πετύχαμε στο Σύνταγμα τους να απαλείψουν κάποιες απόψεις περί αλυτρωτισμού».

Του λέω: «Ναι, στο μεν Σύνταγμα απαλείψατε αυτά που λέτε, αλλά αυτοί συνεχώς, από τότε που το έκαναν, με γιορτές, με αγάλματα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, με σημαίες και ένα σωρό τρόπους επιμένουν στον αλυτρωτισμό και εμμέσως στη διάξοδο προς το λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Επιμένουν, σαφώς, στα κείμενά τους. Τι θα γίνει μ' αυτήν την υπόθεση; Θα διαιωνίζεται επί αιώνων;».

Γυρίζει, λοιπόν, και μου λέει, ο πρεσβευτής μεγάλου κράτους, –αντιλαμβάνεστε ποίου, δεν θέλω να πω, διότι, ήταν διπλωμάτης ο άνθρωπος, πρεσβευτής– «Ο κ. Σαμαράς, ο κ. Γιώργος Παπαν-

δρέου και ο κ. Τσίπρας έχουν δεχθεί τη σύνθετη ονομασία, να υπάρχει, δηλαδή, η λέξη «Μακεδονία», κύριε Λεβέντη. Έχουν δεχθεί. Εσείς δεν το δέχεστε;».

Λέω: «Και να το έχουν δεχθεί –που, πράγματι, το έχουν δεχθεί- εάν γίνει ένα δημοψήφισμα, εάν ερωτηθεί ο κόσμος, οι ψηφοφόροι τους, θα πάρει μηδέν αυτή η άποψη. Εάν είπαν ότι το εδέχθησαν, το εδέχθησαν, ως υπόθεση, μήπως γίνει προσέγγιση. Όμως, η άλλη πλευρά συνεχίζει τον αλυτρωτισμό και τις απειλές. Έτσι το βλέπω».

Μου λέει: «Τι θέλετε να κάνουμε;». Του είπα: ««Η άποψή μου είναι, ότι πρέπει να τους επιβάλετε να αλλάξουν όνομα –αυτό το λέει ένας πολιτικός κεντρώος, δεν το λέει ένας πολιτικός ακροδεξιός- γιατί το λάθος έγινε από εσάς, που πήγατε αμέσως και τους αναγνωρίσατε με το όνομα «Μακεδονία» και όταν το κάνατε, δεν υπήρχε μετά περίπτωση αυτοί να λυγίσουν και να υποχωρήσουν. Όταν βλέπουν μεγάλη κράτη να αναγνωρίζουν ως Μακεδονία τα Σκόπια, μετά θα έκαναν αυτοί καμμία υποχώρηση;»».

Του είπα, λοιπόν: «Έχετε ολάκερη την ευθύνη, που είναι θρασεείς, επίμονοι, επιθετικοί». Το σκέφθηκε. Του λέω: ««Επιπλέον, υπάρχει και μία ηθική. Τι «βρείτε τα»; «Βρείτε τα στην Κύπρο, Έλληνες και Τούρκοι» έλεγαν και οι Αμερικάνοι τόσα χρόνια. Η Τουρκία είναι ένα милитарιστικό κράτος, η Ελλάδα μία νομιμόφρων χώρα. Βάζετε μία νομιμόφρονα χώρα να τα βρει με ένα επιτιθέμενο κράτος; Αυτό που έγινε στην Κύπρο είναι ανέντιμο. Το ίδιο κάνατε κι εσείς εκεί»».

Σηκώνεται όρθιος και μου λέει: «Κύριε Λεβέντη μου, έχετε κάποιο δίκιο. Παρεβιάσθη η ηθική. Παρεβιάσθη η διεθνής ηθική. Ένα κράτος τεσσάρων χιλιάδων ετών μπήκε δίπλα σε ένα κράτος δύο-τριών ετών, πήγαν και το αναγνώρισαν τα μεγάλα κράτη και μετά, άντε αυτοί να υποχωρήσουν». Λέω: «Άποψη του ελληνικού λαού, εκφραζόμενη διά του στόματός μου, είναι ότι αν σέβεστε τη διεθνή νομιμότητα, ακόμα και αν αυτοί οι πολιτικοί, που μου αναφέρατε απεδέχθησαν τη σύνθετη ονομασία, εγώ πιστεύω ότι δεν μπορεί η Ελλάδα να ταπεινωθεί χάριν μίας τέτοιας χώρας, που λειτουργεί τόσο ύπουλα». Αυτό του ανέφερα. Αν σέβεστε τη διεθνή ηθική, αυτή είναι η άποψή μου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου)

Πρέπει, λοιπόν, να γίνει και ένα ψήφισμα και από αυτή τη Βουλή, κατά την άποψή μου, πριν λήξει η θητεία της. Διότι, προβλέπω ότι θα λήξει πολύ γρήγορα η θητεία αυτής της Βουλής. Ας λέει η Κυβέρνηση ότι πάμε για τετραετίες.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Για το νομοσχέδιο δεν θα μας πείτε τίποτα;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Για το νομοσχέδιο, μια και θέλετε να μιλήσω για την παιδεία, μόνο η διάταξη –αυτή που φέρνει ο κ. Δέδες- με δύο χρόνια φοίτησης στην Κύπρο να γίνονται δικηγόροι εδώ και να απολαμβάνουν ισοτιμίας με τη Νομική Αθηνών, μόνο αυτό δείχνει την ανεντιμότητα της όλης εικόνας. Τίποτε άλλο δεν λέω! Θέλετε με δύο ετών φοιτήσεις να έρχονται εδώ και να είναι ισότιμοι. Αυτό θέλει ο Υπουργός, εκτός αν δεν ξέρετε να διαβάσετε τις τροπολογίες.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Πού το είδατε αυτό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ: Πού το είδατε αυτό;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Το δε άλλο, το ότι φέρνεται ένα νομοσχέδιο και παρένθετα εισάγετε, συνεχώς, τροπολογίες, αυτό σας καθιστά μέσα στη Βουλή παράδειγμα ανεντιμότητας. Είναι ανέντιμο, όταν συζητάμε μια τροπολογία, να φέρνεται από το «παράθυρο» άλλες εκατό!

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν είναι νομοσχέδια αυτά, κύριοι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Γερμενής έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Ευχαριστώ.

Κατ' αρχάς, να θυμίσουμε ότι σήμερα κλείνουμε έξι χρόνια από τη μαύρη τραγωδία των τριών εργατών, των τριών υπαλλήλων της Marfin. Μάλιστα, η μία γυναίκα ήταν και έγκυος. Έξι χρόνια είναι πάρα πολλά για να μην έχουν βρεθεί οι ένοχοι. Το συμβάν ήταν τάλια μασημέρι, υπήρχαν δεκάδες μάρτυρες και θα έπρεπε να έχει αποκατασταθεί με συλλήψεις η μνήμη αυτών των

ανθρώπων, που για ένα μεροκάματο έχασαν τη ζωή τους. Μάλιστα, κάποιοι ήταν από κάτω –της ίδιας ιδεολογίας με την Κυβέρνηση-, που είπαν «ας μη δούλευαν εκείνη τη μέρα».

Βέβαια, εσείς δεν θυμάστε ούτε τη μαύρη επέτειο των Ιμίων ούτε τον Ηλιάκη. Ξεχνάτε τα θύματα των Ελλήνων, που έχουν αυτοκτονήσει από το μνημόνιο, που και εσείς ψηφίσατε. Θέλω να πω, στο σημείο αυτό, ότι, αν αυτοί οι άνθρωποι, αυτοί οι δολοφόνοι είχαν μια ιδεολογική ταυτότητα εθνικιστική, να το πω απλά ήταν Χρυσαιγίτες, κάτι τύποι εδώ, όπως εδώ, όπου καθόταν ο κ. Δένδιας, θα είχαν ξηλώσει τα πάντα για να βρουν τους ενόχους. Δυστυχώς, αυτό δείχνει την κατάντια ενός κράτους, που δεν σέβεται την ανθρώπινη ζωή.

Συζητούμε σήμερα εδώ άλλο ένα νομοσχέδιο το οποίο, όπως είχε αναφέρει και ο εισηγητής της Κυβέρνησης, είναι το δεύτερο στοιχείο του πλαισίου, που είναι μνημονιακές σας υποχρεώσεις.

Εμείς ξεκαθαρίζουμε, κύριοι, ότι ως Χρυσή Αυγή έχουμε πει τη γνώμη μας. Σε χώρα, που βρίσκεται στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε καμμία χώρα όπου υπήρξε το ΔΝΤ δεν υπήρξε ανάπτυξη. Πώς να ορθοποδήσει μια χώρα; Για ποια έρευνα και ποια εκπαίδευση μιλάμε, όταν έχουμε τον ζυγό πάνω από το κεφάλι μας;

Δεν λύνεται με αυτό το νομοσχέδιο το πρόβλημα της φυγής επιστημονικού και ερευνητικού προσωπικού.

Χαρακτηριστικά αναφέρω, ότι έως το 2013 είχαν μεταναστεύσει εκατόν πενήντα χιλιάδες επιστήμονες και ερευνητές σε εβδομήντα τέσσερις χώρες. Εδώ είναι και το θέμα, κύριε Υπουργέ, που θα έπρεπε να απασχολεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Αφού δεν ξεκινάει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ να δώσει όλο το βάρος στην πρωτογενή παραγωγή, να λειτουργήσουν ξανά εργοστάσια, βιοτεχνίες, αγροτικές νέες καλλιέργειες, πώς αλλιώς θα διοχετευθούν οι επιστήμονες, που βγάζουν τα ελληνικά πανεπιστήμια; Αναμενόμενο είναι, λοιπόν, οι άνθρωποι να πηγαίνουν να αναζητήσουν αλλού εργασία.

Πάμε παρακάτω. Εσείς δεν ήσασταν, που φωνάζατε, που ήσασταν «στα κάγκελα» για την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ; Τώρα είσατε οι ίδιοι, που την επικαλείστε. Μάλιστα, το λέτε και φωναχτά, ότι είναι αυτό –λέει- που σας έχει πει και η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Για το κεφάλαιο Β' και Γ' σας κατηγόρησαν στην επιτροπή και δικά σας πρώην παιδιά, όπως η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ, οι οποίοι χαρακτήρισαν το νομοσχέδιο ως «προβληματικό». Σας κατηγόρησαν, μάλιστα, και για αθέτηση των υποσχέσεων, που είχατε κάνει προεκλογικά.

Να μιλήσουμε για το άρθρο 35, για τη ρύθμιση θεμάτων σχολικών μονάδων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης; Η οργανικότητα των νηπιαγωγείων προσδιορίζεται με βάση την αντιστοιχία νηπιαγωγού προς αριθμό νηπίων, η οποία δεν μπορεί να είναι λιγότερο από δεκατέσσερα νήπια ανά νηπιαγωγό. Η ισχύουσα νομοθεσία προέβλεπε επτά νήπια ανά νηπιαγωγό. Η νέα ρύθμιση εκτιμάται ότι θα οδηγήσει σε συγχώνευση νηπιαγωγείων, κάτι, βέβαια, που δεν αρνήθηκε ο Υπουργός κ. Φίλης. Αυτό, βέβαια, θα έχει ιδιαίτερα δυσμενείς επιπτώσεις, αφού όλοι καταλαβαίνουν πως ο ελάχιστος αριθμός μαθητών αν γίνει δεκατέσσερα, από επτά που είναι τώρα, ουσιαστικά οδηγεί σε κλείσιμο τεράστιο αριθμό νηπιαγωγείων. Εδώ οι μητέρες έχουν δύο νήπια στο σπίτι και δεν μπορούν να τα φέρουν πέρα. Εσείς λέτε ότι μπορούν να τα καταφέρουν με είκοσι πέντε παιδάκια στο νηπιαγωγείο; Δεν πρόκειται να γίνει εκεί μάθημα. Δεν πρόκειται να διδαχθούν τίποτα τα νήπια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ένα ακόμα άρθρο, που μας έκανε ιδιαίτερη εντύπωση είναι το άρθρο 45. Τι λέει αυτό το άρθρο; Έχει τον τίτλο «Καταργούμενες Διατάξεις». Ως προς το ζήτημα καταλήψεων, στο τελευταίο μέρος του νομοσχεδίου, υπάρχει η ακόλουθη λακωνική διάταξη του ν.2811/2000 παράγραφος 2. Στην έκθεση επισημαίνει: «Καταργείται η διάταξη που προβλέπει την ποινική δίωξη που ασκείται σε όποιον καθ' οιονδήποτε τρόπο παρεμποδίζει, διαταράσσει ή διακόπτει την ομαλή λειτουργία των δημοσίων σχολείων πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ή παρανόμως παραμέ-

νει στους χώρους λειτουργίας αυτών». Αυτό σημαίνει ότι αν τυχόν γίνουν βανδαλισμοί -συνήθως στις καταλήψεις γίνονται τέτοιου είδους επεισόδια-, δεν θα υπάρχουν ένοχοι. Οι νεαροί ή οι τυχόν συνένοχοί τους -,που μπορεί να είναι οποιοδήποτε- δεν θα υπόκεινται σε καμμία μορφής δίωξη.

Όταν δεν έχεις να προτείνεις ως Κυβέρνηση κάτι δημιουργικό στους μαθητές για το μέλλον τους, πετάς την μπάλα στην κερκίδα, απενοχοποιείς τις καταλήψεις, λίγες ώρες μάλιστα πριν περάσεις τα αντιλαϊκά μέτρα του μνημονίου.

Η ελεύθερη αριστερή έκφραση θα μπορεί, επιτέλους, να βρίσκεται διέξοδο χωρίς να διώκεται ποινικά. Αυτό, μάλλον, είναι το σχολείο, που κάποιοι στην ελληνική Βουλή ονειρεύονται, να έχουν ελληνικά σχολεία υπό καταλήψεις και να μην ανοίγει ρουθούνι.

Από εκεί και πέρα, είναι σαφές ότι εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής και επί των άρθρων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Μανιάτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, συνεχίζουμε να ζούμε σε μια σουρεαλιστική Βουλή. Πρόκειται για μια Βουλή, που καλείται σήμερα να συζητήσει ένα νομοσχέδιο, που σύμφωνα με τον τίτλο του -σχολείται με τα ζητήματα της έρευνας και της τεχνολογίας- είναι πολύ σπουδαίο και σημαντικό, την ίδια στιγμή που τα 3/4 του νομοσχεδίου βρίθουν «φωτογραφικών» διατάξεων και διατάξεων, οι οποίες χτυπούν τον βασικό πυρήνα της ανάπτυξης μιας χώρας, που είναι η ίδια η παιδεία και οι άνθρωποι της.

Έμαθα ότι πριν από λίγο ο Υπουργός Παιδείας κ. Φίλης έκανε μια δήλωση ότι δεν καταργούνται τα ολοήμερα σχολεία. Θυμίζω ότι τα ολοήμερα σχολεία δημιουργήθηκαν το 2010 από το «κακό» ΠΑΣΟΚ. Και από το 2010 μέχρι και σήμερα έχουν επεκταθεί στο 65%...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τα ολοήμερα σχολεία είναι έργο, του μακαρίτη του Αρσένη και όχι της κυρίας Διαμαντοπούλου! Μην τα μπερδεύετε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ τα έκανε! Συμφωνούμε σ' αυτό;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Είναι έργο του Αρσένη και όχι της κυρίας Διαμαντοπούλου!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Συμφωνούμε ότι είναι έργο ΠΑΣΟΚ και έχει επεκταθεί στο 65% του μαθητικού πληθυσμού;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Έγινε με χρήματα του ελληνικού λαού και από τις κοινοτικές επιδοτήσεις, τα οποία εγκαταλείψατε! Αυτό κάνατε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Εσείς το μόνο, που μπορείτε να κάνετε, εάν θέλετε να είστε χρήσιμος στην παιδεία, είναι να επεκτείνετε αυτό το ποσοστό από 65% του μαθητικού πληθυσμού που είναι σήμερα, στο 100%!

Φέρτε τώρα μια διάταξη, που να λέει ότι τα ολοήμερα σχολεία επεκτείνονται στο σύνολο του μαθητικού πληθυσμού της χώρας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Μην συγχέετε τα ολοήμερα σχολεία με τα ΕΑΕΠ! Να μάθετε για τι ακριβώς μιλάτε! Μιλάτε για διαφορετικά πράγματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Άλλως, κύριε Υπουργέ, αυτά τα οποία κάνετε ουσιαστικά ευνουχίζουν τις δυνατότητες των οικογενειών, που λαχταρούν να αφήσουν τα παιδιά τους κάπου δημιουργικά και με ασφάλεια. Και στην πραγματικότητα χτυπάτε τους ανθρώπους αυτούς, που δεν μπορούν να αντισταθούν. Αυτό σε καμμία περίπτωση δεν συνιστά αριστερή πολιτική!

Και ο σουρεαλισμός συνεχίζεται! Σήμερα διαβάζουμε ότι κάτι γίνεται με την Επιτροπή των Πανελληνίων Εξετάσεων. Ο Υπουργός διαφεύγει το δημοσίευμα. Σε δέκα μέρες «κοντός ψαλμός αλληλουσία»! Θα ξέρουμε όλοι ποιος ψεύδεται! Πάντως, κάποιος από τους δύο ψεύδεται!

Έχουμε τώρα σε εξέλιξη, μια διαδικασία με έναν Πρωθυπουργό, ο οποίος έχει χαρακτηριστεί από το Χάρβαρντ ως ο χειριστός, ο κάκιστος σε παγκόσμιο επίπεδο, διαπραγματευτής το 2015 και εκτάκτως η Κυβέρνηση του Πρωθυπουργού αυτού, μας

φέρνει μέσα στο Σαββατοκύριακο να νομοθετήσουμε τα μέτρα του «μνημονίου-κάβα», δηλαδή, άλλα 3,5 δισεκατομμύρια. Γιατί προκύπτουν αυτά τα μέτρα; Γιατί πολύ απλά οι εταίροι, οι συνμισλητές της Κυβέρνησης, αυτοί, που μαζί τους συνυπογράφει τρίτο και τέταρτο μνημόνιο ο κ. Τσίπρας δεν τον εμπιστεύονται και ζητούν προληπτικά μέτρα, τα οποία θα ψηφιστούν από τη Βουλή των Ελλήνων πριν, ακόμα, ολοκληρωθεί η αξιολόγηση!

Για να ολοκληρώσουμε τον σουρεαλισμό, σήμερα, ανακοινώθηκε η κραυγή διαμαρτυρίας των Ελλήνων εξαγωγέων και εισαγωγέων, γιατί κλείσαμε πενήντα μέρες με τη σιδηροδρομική γραμμή της Ειδομένης κλειστή. Για πενήντα μέρες ο βασικός σιδηροδρομικός άξονας της χώρας, ο άξονας εισαγωγών και εξαγωγών από τη χερσαία οδό της χώρας, είναι κλειστός! Και ο Υπουργός όχι μόνο δεν αισθάνεται την ανάγκη να παραιτηθεί ή να τον παραιτήσει ο Πρωθυπουργός του, αλλά δεν υπάρχει ούτε ένα δάκρυ σαν αυτά, που έχυσε όταν υποχρεώθηκε να υπογράψει την ιδιωτικοποίηση των δεκατεσσάρων αεροδρομίων.

Βεβαίως, ο σουρεαλισμός συνεχίζεται με αυτό, που θα κληθούν οι Βουλευτές της Πλειοψηφίας να ψηφίσουν μέσα στο Σαββατοκύριακο, τον εξανδραποδισμό και την εγκατάλειψη της υπαίθρου στα χωριά άνω των δύο χιλιάδων κατοίκων, όπου ο μικροεπαγγελματίας παλεύει να επιβιώσει κρατώντας ζωντανή την ελπίδα και την ύπαρξη συνταξιούχων ανδρών και γυναικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα οποία κάνετε με την κατάργηση του ΟΓΑ είναι ζητήματα, τα οποία θα τα βρείτε μπροστά σας πάρα πολύ σύντομα. Ξανασκεφτείτε τι πρέπει να κάνετε.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο για το οποίο έχουμε κληθεί να συζητήσουμε σήμερα. Πρέπει να σας δηλώσω, ότι πιστεύω βαθιά, πως οι Έλληνες ερευνητές, οι Έλληνες επιστήμονες αποτελούν το μεγαλύτερο κεφάλαιο αυτής της χώρας. Οι άνθρωποι αλλά και ο εξοπλισμός, που έχει πληρώσει ο ελληνικός λαός όλα τα προηγούμενα χρόνια για τα ερευνητικά ιδρύματα της χώρας, είναι μιας απίστευτης αξίας εθνική, κοινωνική, λαϊκή περιουσία. Εάν ξεκινήσουμε από αυτό το αφετηριακό σημείο πρέπει να δούμε τι κάνουμε και πώς προχωράμε.

Δείτε τώρα την συνέχεια του σουρεαλισμού. Η Ευρώπη, στο πλαίσιο του προγράμματος «HORIZON 2020», δηλαδή, για τα επόμενα τέσσερα με πέντε χρόνια, δεσμεύεται να αυξήσει τον προϋπολογισμό για έρευνα και τεχνολογία από το 2% του ΑΕΠ στο 3% και η Ελλάδα να το αυξήσει από το 0,6% του ΑΕΠ στο 1,2% του ΑΕΠ.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, υπάρχει έστω και ένας από εσάς μέσα σε αυτή την Αίθουσα, που πιστεύει ότι τα επόμενα ένα, δύο ή τρία χρόνια η χώρα από 0,6% του ΑΕΠ για έρευνα και τεχνολογία θα το φτάσει στο 1,2%; Άρα κάποιος κοροϊδεύει κάποιον.

Ερχόμαστε εδώ να συζητήσουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο τυρβάζει περί άλλα, αλλά όχι για την ουσία της έρευνας και της τεχνολογίας. Και εξηγούμαι: μπορούν να βρεθούν λεφτά εκτός των δημοσίων επενδύσεων, αφού αντικειμενικά η χώρα, ούσα μια χρεοκοπημένη χώρα, δεν μπορεί μέχρι να βγει και από το τέταρτο μνημόνιο Τσίπρα να στηρίξει τις δημόσιες δαπάνες της για έρευνα και τεχνολογία;

Ελάτε, τώρα, ας δούμε τι θα μπορούσε να κάνει μια κυβέρνηση, η οποία θα ενδιαφερόταν πραγματικά. Κύριε Υπουργέ, δεν αφορά εσάς. Ο κ. Φωτάκης λείπει, είναι ένας αξιόλογος επιστήμονας. Αφορά όχι τον επιστήμονα, αφορά τον πολιτικό, που μας φέρνει το νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Ερώτηση πρώτη: Ξέρει κάποιος, από εμάς, ποια από τα χρηματοδοτημένα προγράμματα, αυτής της χώρας, τα τελευταία πέντε χρόνια έχουν εφαρμοστεί στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις της χώρας και πόσο πλούτο έχουν παράξει και πόσες θέσεις εργασίας έχουν παράξει; Να ένα θέμα για το οποίο θα έπρεπε να κληθεί η Βουλή των Ελλήνων να γνωμοδοτήσει.

Δεύτερη ερώτηση. Αυτός ο απίστευτος άνθρωπος και υλικός πλούτος, που υπάρχει στα ελληνικά ερευνητικά ιδρύματα ξέ-

ρουμε εάν μπορεί να γεννήσει νέο δημόσιο πλούτο και να αυτοχρηματοδοτήσει σε μεγάλο βαθμό τα ίδια τα ερευνητικά ιδρύματα; Δεν χρειάζεται να πάμε μακριά. Το σύνολο σχεδόν των χωρών της Ευρώπης δείχνουν, πώς μπορούμε η εφαρμοσμένη έρευνα να αυτοχρηματοδοτηθεί και ταυτόχρονα, με τα έσοδα, που προκαλεί η ίδια, να βοηθήσει τις ερευνητικές επιστήμες, οι οποίες δεν έχουν άλλους πόρους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ, κύριε Μανιάτη, ολοκληρώστε. Σπαταλήσατε χρόνο για το νομοσχέδιο του Σαββατοκύριακου. Βάλτε μια τελεία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Θα το κάνω, κύριε Πρόεδρε.

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας το εξής. Έχει πολύ μεγάλη σημασία όταν συζητάμε τα προβλήματα έρευνας και τεχνολογίας να προσγειωνόμαστε σε αυτό, που συνιστά το μέλλον αυτού του τόπου. Και το μέλλον αυτού του τόπου δεν είναι τίποτε άλλο παρά μόνο η δυνατότητα χρηματοδότησης της έρευνας και τεχνολογίας από τις δυνάμεις της, κυρίως από εκτός δημοσίου πηγές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καλώς, κύριε Μανιάτη, βάλτε τελεία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ:...έτσι ώστε και σε ανταγωνιστικά προγράμματα να μπορεί να συμμετέχει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Δελής έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όπως δεν υπάρχει για όλους ανάπτυξη, δεν υπάρχει και ουδέτερη έρευνα σε οποιαδήποτε ταξική κοινωνία. Επομένως, το κρίσιμο και θεμελιακό ερώτημα είναι πάντα «έρευνα από ποιον και για ποιον»; Στο ερώτημα αυτό απαντάει, βέβαια, η Κυβέρνηση και με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όπως απαντάει άλλωστε κάθε μέρα με το σύνολο της πολιτικής της.

Βαφτίζοντας ως εθνική προσπάθεια την καπιταλιστική ανάπτυξη, ανάπτυξη, που συμπεριλαμβάνει και προϋποθέτει την ανταγωνιστική και αντιλαϊκή πολιτική, η Κυβέρνηση επιδιώκει να δώσει, εν προκειμένω με το νομοσχέδιο, την επιστημονική έρευνα πιο σφικτά στο άρμα της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, με οδηγό, πάντα, τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2020, που έχει, βέβαια, τους ίδιους ακριβώς στόχους.

Στον αντίποδα αυτής της πολιτικής, βρίσκεται ασφαλώς η ανάπτυξη της επιστημονικής έρευνας στην υπηρεσία του λαού. Αυτή είναι η εναλλακτική απάντηση στο θεμελιώδες αρχικό ερώτημα. Κάτι τέτοιο, όμως, προϋποθέτει διαφορετική κοινωνική και οικονομική οργάνωση. Προϋποθέτει την κοινωνικοποίηση των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, τον επιστημονικά κεντρικό σχεδιασμό της παραγωγής. Προϋποθέτει, με δυο λόγια, την εξουσία των παραγωγών του πλούτου και όχι, όπως τώρα, την εξουσία του κεφαλαίου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο, που συζητείται σήμερα για την έρευνα δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια επικαιροποίηση και ένα ρετουσάρισμα του μνημονιακού ν.4310/2014 της προηγούμενης Συγκυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ και μια προετοιμασία ταυτόχρονα για ένα συνολικότερο νομοθετικό πλαίσιο, πλήρως προσαρμοσμένο στις σημερινές ανάγκες της καπιταλιστικής κερδοφορίας.

Ο κορμός του, τα είκοσι πέντε πρώτα του άρθρα, που αναφέρονται στην έρευνα, αποτελούν μια εκτεταμένη τροποποίηση, στην ουσία, του ν.4130/2014, ώστε αυτός να έχει καλύτερη εφαρμογή. Παραμένουν, βέβαια, διατηρούνται και ενισχύονται όλες οι βασικές στοχεύσεις αυτού του μνημονιακού νόμου, τον οποίο δήθεν θα καταργούσε ο ΣΥΡΙΖΑ. Παραμένει, δηλαδή, η με κάθε τρόπο προώθηση και ενίσχυση της επιχειρηματικής λειτουργίας των δημόσιων ερευνητικών κέντρων. Παραμένει ο μονοσήμαντος προσανατολισμός της ερευνητικής τους δραστηριότητας στις ανάγκες της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του κεφαλαίου και όχι στις σημερινές ανάγκες της κοινωνικής πλειοψηφίας, σύμφωνα και με τις δυνατότητες της επιστήμης.

Έχουμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άλλη μια απόδειξη ότι και με το υπό εξέταση νομοσχέδιο παραμένει άθικτος

ο πυρήνας της πολιτικής όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων. Είναι άλλη μια απόδειξη, ότι η σημερινή συγκυβέρνηση ανέλαβε τον ρόλο του συνεχιστή της ίδιας αντιλαϊκής πολιτικής. Είναι άλλη μια απόδειξη ότι πολιτικές δυνάμεις, που έχουν στρατηγική σύμπλευση, δεν έχουν κανένα απολύτως πρόβλημα να αλληλοσυμπληρώνουν τα νομοθετήματά τους εκτός από το να ψηφίζουν ενίοτε από κοινού και μνημόνια.

Τα ίδια ισχύουν και για την ανώτατη εκπαίδευση, την οποία το νομοσχέδιο σπρώχνει ακόμα περισσότερο στην αγκαλιά της καπιταλιστικής αγοράς, ενισχύοντας και εντείνοντας ταυτόχρονα ακόμα περισσότερο την επιχειρηματική της λειτουργία. Έχουμε, δηλαδή, πανεπιστήμια και ΤΕΙ επιχειρήσεις.

Ουσιαστικά, ο ν.4009/2011 -ο «νόμος Διαμαντοπούλου», όπως είναι γνωστός- διατηρείται ανέπαφος. Είναι χαρακτηριστικό ότι διατηρούνται τα συμβούλια ιδρυμάτων των ΑΕΙ, για τα οποία τόσο θόρυβος έκανε παλιότερα ο ΣΥΡΙΖΑ, -υποκριτικά, όπως αποδείχθηκε- συμβούλια τα οποία στην πραγματικότητα είναι οι εκπρόσωποι και οι τοποτηρητές της καπιταλιστικής αγοράς μέσα στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ.

Όσο για τη λεγόμενη αξιοποίηση της περιουσίας των ΑΕΙ, το ξεπούλημα, δηλαδή, των υποδομών τους στους ποικιλώνυμους ιδιώτες εργολάβους, εδώ το νομοσχέδιο υπερακοντίζει, επικυρώνοντας τα σχετικά Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, που προέβλεπε ο νόμος της Διαμαντοπούλου, τον οποίο επίσης θα καταργούσε δήθεν ο ΣΥΡΙΖΑ, ωθώντας, ακόμα περισσότερο τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ να λειτουργούν ως επιχειρήσεις, τσακίζοντας τα δικαιώματα των φοιτητών των λαϊκών οικογενειών στη στέγαση, στη σίτιση, στην ίδια τη μόρφωση.

Λέτε στην αιτιολογική έκθεση, για τα θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ότι ρυθμίζονται επείγοντα ζητήματα. Ποια θεωρείτε άραγε ως επείγοντα ζητήματα; Μήπως τις χιλιάδες ελλείψεις εκπαιδευτικών ακόμα και σήμερα; Μήπως την ασφυκτική οικονομική κατάσταση των σχολικών μονάδων, λόγω της υποχρηματοδότησης; Μήπως την πολύπαθη ειδική αγωγή που τη συρρικνώνετε στο όνομα της αντιδραστικής συμπεριλήψης; Μήπως την αδιόριστία χιλιάδων εκπαιδευτικών και τη συνακόλουθη γιγάντωση της προσωρινής ελαστικής εργασίας τους; Τίποτα από όλα αυτά και πολλά άλλα, που τρέφονται άλλωστε από την κυβερνητική πολιτική σας και στην παιδεία.

Δεν είναι, βέβαια, η πρώτη φορά που το Υπουργείο Παιδείας προωθεί αποσπασματικά νομοθετικές ρυθμίσεις για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι αυτές οι ρυθμίσεις έχουν και αποσπασματικό χαρακτήρα. Ορισμένες μάλιστα από αυτές, όπως το άρθρο 35 για τα νηπιαγωγεία, έχουν και ταξικό περιεχόμενο για τις λαϊκές ανάγκες στην παιδεία, στερώντας την προσχολική αγωγή από χιλιάδες παιδιά. Να το αποσύρετε, κύριε Υπουργέ, το άρθρο 35! Είναι το λιγότερο που έχετε να κάνετε!

Οι κυριότερες, λοιπόν, ρυθμίσεις, που φέρνετε διέπονται από την ίδια λογική και αποτελούν ψήφιδες του ίδιου ψηφιδωτού της εκπαίδευσης, σχεδιασμένου πάνω στον καμβά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ και μάλιστα και με μνημονιακή βούλα, από τον περασμένο Αύγουστο. Τέτοιες είναι, οι αρνητικές ρυθμίσεις για τα τμήματα ένταξης, τέτοια είναι, στο παρόν νομοσχέδιο η ρύθμιση για τα νηπιαγωγεία, τέτοια είναι και η πρόσφατη εγκύκλιος του Υπουργείου για το νέο πρόγραμμα των δημοτικών σχολείων. Με κυνικό τρόπο νομοθετείτε περικοπές και εξοικονόμηση δαπανών από την παιδεία, για να μπουκύνετε με κίνητρα, φοροαπαλλαγές και προνόμια τους επιχειρηματικούς ομίλους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό θα χρειαστώ στο πλαίσιο της ίσης μεταχείρισης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ.

Για να εξοικονομήσετε δαπάνες, εκτός από τον στραγγαλισμό των τμημάτων ένταξης και το κλείσιμο νηπιαγωγείων, αλλάζετε και το πρόγραμμα των δημοτικών σχολείων, αφαιρώντας διδακτικές ώρες, πράγμα που σημαίνει λιγότερο εκπαιδευτικό προσωπικό, λιγότερες προσλήψεις πέραν των συνεπειών στους

ιδίους τους μαθητές και τις οικογένειές τους, που αν τύχει οι καημένες και είναι άνεργες, τα παιδιά τους δεν έχουν δικαίωμα στο ολόημερο.

Τέλος, απαντώντας στην κριτική του ΚΚΕ στην τελευταία συνεδρίαση ο Υπουργός ο κ. Φωτάκης, αφού είπε και μια καλή κουβέντα –τζάμπα είναι άλλωστε τα λόγια- για την πολιτική πρόταση του κόμματός μας, αναρωτήθηκε με προσποιητή αφέλεια «και τι κάνουμε μέχρι τότε;». Τι κάνετε; Γδέρνετε και εσείς τον λαό, όπως και οι προηγούμενοι, για να σώσετε το κεφάλαιο και τα κέρδη του. Όλοι σας οι νόμοι αυτό υπηρετούν, είτε είναι για την έρευνα είτε για την παιδεία είτε για την υγεία. Τελευταίο σας κατόρθωμα είναι να φέρετε μέσα στο Σαββατοκύριακο το τερατούργημα του κατ' ευφημισμόν ασφαλιστικού, θεωρώντας πως θα πιάσετε τον λαό στον ύπνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Δελή, σας παρακαλώ ολοκληρώστε. Θα πάρετε τον λόγο και το Σαββατοκύριακο. Δεν έχετε άλλο τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Σας γελάσανε! Μπορεί οι βιομήχανοι, οι με-

γαλέμποροι και οι εφοπλιστές να έτρεξαν πρώτοι-πρώτοι να σας πουν μπράβο –και ολοκληρώνω με αυτό– γιατί τους δίνετε αυτό, που τόσα χρόνια ποθούσαν, να απαλλαγούν από το βάρος το ασφαλιστικό, όμως το λαό δεν τον ξεγελάτε. Ξεκίνησε ήδη ο παλ-
λαϊκός ξεσηκωμός, ενάντια στο αντιασφαλιστικό έκτρωμα, που φέρνετε. Εμείς θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, αυτός ο αγώνας να φτάσει μέχρι το τέλος για να είναι ο λαός αφέντης στον τόπο του και τη ζωή του.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο Υπουργός κ. Φίλης έχει τον λόγο.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Καλησπέρα σας και χρόνια πολλά. Κατ' αρχάς, θα ήθελα να καταθέσω τις νομοτεχνικές βελτιώσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ 401/46/5.5.2016
 ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Στο Σχέδιο Νόμου
 «ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΆΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

1. Στο άρθρο 7 του Ν. 4186/2013 (Α' 193), όπως ισχύει, και αντικαθίσταται με την παράγραφο 3 του άρθρου 1 της τροπολογίας, οι φράσεις: «3. Στο «Μεταλυκειακό έτος - τάξη μαθητείας», το οποίο είναι προαιρετικό, εγγράφονται οι κάτοχοι απολυτηρίου και πτυχίου του δευτεροβάθμιου κύκλου σπουδών του ΕΠΑ.Λ. καθώς και παλιότερων τύπων σχολείων Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, ισότιμων με το ΕΠΑΛ του παρόντος νόμου. Το «Μεταλυκειακό έτος - Τάξη Μαθητείας», που εφαρμόζει το δυϊκό σύστημα εκπαίδευσης (μαθητείας) έχει διάρκεια ένα (1) σχολικό έτος και περιλαμβάνει Μαθητεία με εκπαίδευση στο χώρο εργασίας, μαθήματα Ειδικότητας και Προπαρασκευαστικά Μαθήματα Πιστοποίησης στη σχολική μονάδα αντίστοιχα.», αντικαθίστανται από τις φράσεις

«3. Το «Μεταλυκειακό έτος - τάξη μαθητείας» είναι προαιρετικό. Προϋπόθεση εγγραφής στο «Μεταλυκειακό έτος - τάξη μαθητείας» είναι απολυτήριο και πτυχίο του δευτεροβάθμιου κύκλου σπουδών του ΕΠΑ.Λ. καθώς και παλιότερων τύπων σχολείων Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, ισότιμων με το ΕΠΑΛ του παρόντος νόμου. Το «Μεταλυκειακό έτος - Τάξη Μαθητείας» εφαρμόζει το δυϊκό σύστημα εκπαίδευσης (μαθητείας), έχει διάρκεια ένα (1) σχολικό έτος και περιλαμβάνει α) Μαθητεία με εκπαίδευση στο χώρο εργασίας και β) μαθήματα Ειδικότητας και Προπαρασκευαστικά Μαθήματα Πιστοποίησης στη σχολική μονάδα αντίστοιχα.».

2. α). Το άρθρο 9 του Ν. 4186/2013 (Α' 193), όπως ισχύει, και αντικαθίσταται με την παράγραφο 5.α του άρθρου 1 της τροπολογίας, οι φράσεις: «Το «Πρόγραμμα εκπαίδευσης στο χώρο εργασίας -Μαθητεία σε εργασιακό χώρο» διέπεται από σύμβαση, που συνάπτεται μεταξύ της σχολικής μονάδας και του εργοδότη (φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου), με επιπρόσθετα κίνητρα πρόσληψης του Μαθητευόμενου μετά το πέρας της μαθητείας. Η Σύμβαση Μαθητείας είναι δυνατόν να ακυρωθεί με απόφαση του Διευθυντή του Κ.Π.Α. του Ο.Α.Ε.Δ.,», αντικαθίσταται από τις φράσεις

«Το «Πρόγραμμα εκπαίδευσης στο χώρο εργασίας -Μαθητεία σε εργασιακό χώρο» διέπεται από σύμβαση, που συνάπτεται μεταξύ του μαθητή και του εργοδότη (φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου) και θεωρείται από τον

Διευθυντή της οικείας σχολικής μονάδας. Η Σύμβαση Μαθητείας είναι δυνατόν α) να καταγγελλθεί σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία από τους συμβαλλόμενους, β) να ακυρωθεί με απόφαση του Διευθυντή του Κ.Π.Α. του Ο.Α.Ε.Δ.,»

β). Το άρθρο 9 του Ν. 4186/2013 (Α' 193), όπως ισχύει, και αντικαθίσταται με την παράγραφο 5.α του άρθρου 1 της τροπολογίας, οι φράσεις: «Με την ολοκλήρωση του «Μεταλυκειακού έτους - τάξης μαθητείας» χορηγείται στον απόφοιτο από τη σχολική μονάδα βεβαίωση παρακολούθησης, η οποία αποτελεί προϋπόθεση για την συμμετοχή στις εξετάσεις πιστοποίησης. Ετησίως, σε χρονικό διάστημα που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, οι απόφοιτοι του «Μεταλυκειακού έτους - τάξης μαθητείας» του σχολικού έτους που ολοκληρώθηκε, εφόσον το επιθυμούν, μπορούν να παρακολουθούν Προπαρασκευαστικό Πρόγραμμα Πιστοποίησης, συνολικής διάρκειας εβδομήντα (70) ωρών, το οποίο οργανώνεται και πραγματοποιείται από τα ΕΠΑ.Λ. και τα ΕΚ, για την αρτιότερη προετοιμασία τους για τη συμμετοχή τους στις διαδικασίες πιστοποίησης προσόντων, απόκτησης Πτυχίου Επαγγελματικής Ειδικότητας Εκπαίδευσης και Κατάρτισης επιπέδου 5, οι οποίες διεξάγονται από τον Ε.Ο.Π.Ε.Π. ετησίως, σε χρόνο που ορίζει ο Ε.Ο.Π.Ε.Π.. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται ο τρόπος, οι όροι, η διαδικασία και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του Προπαρασκευαστικού Προγράμματος Πιστοποίησης.», αντικαθίστανται από τις φράσεις

«Με την ολοκλήρωση του «Μεταλυκειακού έτους - τάξης μαθητείας» χορηγείται στον απόφοιτο από τη σχολική μονάδα βεβαίωση παρακολούθησης για την συμμετοχή στις εξετάσεις πιστοποίησης. Οι απόφοιτοι του «Μεταλυκειακού έτους - τάξης μαθητείας» του σχολικού έτους, που ολοκληρώθηκε, δύνανται να παρακολουθούν ετησίως Προπαρασκευαστικό Πρόγραμμα Πιστοποίησης, συνολικής διάρκειας εβδομήντα (70) ωρών, το οποίο οργανώνεται και πραγματοποιείται από τα ΕΠΑ.Λ. και τα ΕΚ, για την αρτιότερη προετοιμασία τους για τη συμμετοχή τους στις διαδικασίες πιστοποίησης προσόντων, απόκτησης Πτυχίου Επαγγελματικής Ειδικότητας Εκπαίδευσης και Κατάρτισης επιπέδου 5, οι οποίες διεξάγονται ετησίως από τον Ε.Ο.Π.Ε.Π.. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται ο τρόπος, ο χρόνος, οι όροι, η διαδικασία και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του Προπαρασκευαστικού Προγράμματος Πιστοποίησης.»

3.α). Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του Ν. 4186/2013 (Α' 193), όπως έχει αντικατασταθεί με την παράγραφο 5 του άρθρου 58 του Ν. 4310/14, και αντικαθίσταται με την παράγραφο 10.α του άρθρου 1 της τροπολογίας, η φράση: «1.Οι κάτοχοι πτυχίου ΕΠΑΛ οι οποίοι είναι και κάτοχοι απολυτηρίου δευτεροβάθμιου κύκλου σπουδών Επαγγελματικού Λυκείου, οι κάτοχοι απολυτηρίου Γενικού Λυκείου, εφόσον κατέχουν και πτυχίο ειδικότητας ΕΠΑΛ, καθώς και οι κάτοχοι ισότιμων τίτλων Επαγγελματικού Λυκείου έχουν δικαίωμα», αντικαθίσταται με τη φράση

«1.ι) Οι κάτοχοι πτυχίου ΕΠΑΛ, εφόσον κατέχουν απολυτήριο δευτεροβάθμιου κύκλου σπουδών Επαγγελματικού Λυκείου, ii) οι κάτοχοι απολυτηρίου Γενικού Λυκείου, εφόσον κατέχουν πτυχίο ειδικότητας ΕΠΑΛ και iii) οι κάτοχοι ισότιμων τίτλων Επαγγελματικού Λυκείου έχουν δικαίωμα»

β). Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του Ν. 4186/2013 (Α' 193), όπως έχει αντικατασταθεί με την παράγραφο 5 του άρθρου 58 του Ν. 4310/14, και αντικαθίσταται με την παράγραφο 10.α του άρθρου 1 της τροπολογίας, η φράση: «Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι αντιστοιχίες τμημάτων των Πανεπιστημίων με τους τομείς των ΕΠΑΛ καθώς και άλλη λεπτομέρεια εφαρμογής της διάταξης αυτής.». αντικαθίσταται με τη φράση

«Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Σ.Α.Π.Ε. και του Σ.Α.Τ.Ε. και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι αντιστοιχίες τμημάτων των Πανεπιστημίων με τους τομείς των ΕΠΑΛ καθώς και άλλη λεπτομέρεια εφαρμογής της διάταξης αυτής.»

4. Μετά το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 14 του Ν. 4186/2013 (Α' 193) στο πρώτο εδάφιο, που προστέθηκε με την παράγραφο 12 του άρθρου 1της τροπολογίας, η φράση «καθώς καταβάλλονται εισφορές για τους αντίστοιχους κλάδους κύριας και επικουρικής σύνταξης» διαγράφεται.

5. Στο τέλος του άρθρου 46 του ν. 4186/2013 (Α' 193), όπως αντικαταστάθηκε και ισχύει, και προστέθηκαν παράγραφοι 15, 16 και 17 με την παράγραφο 19 του άρθρου 1 της τροπολογίας, οι φράσεις: «16. α) Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, η οποία εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Γενικής Γραμματείας Δια Βίου Μάθησης και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καταργούνται οι δημόσιες και ιδιωτικές Σχολές Επαγγελματικής Κατάρτισης (Σ.Ε.Κ.) ή μετατρέπονται σε ΔΙΕΚ ενήλικων αποφοίτων υποχρεωτικής εκπαίδευσης, ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων. β) Οι μαθητές που είχαν ήδη εγγραφεί στα τμήματα των καταργούμενων ΣΕΚ συνεχίζουν και ολοκληρώνουν τις σπουδές τους σε αυτές.» αντικαθίστανται με τις φράσεις

«16. α) Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου καταργούνται οι δημόσιες και ιδιωτικές Σχολές Επαγγελματικής Κατάρτισης (Σ.Ε.Κ.). Κατ' εξαίρεση, οι δημόσιες Σχολές Επαγγελματικής Κατάρτισης (Σ.Ε.Κ.), που ανήκουν στο Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, δύναται να μετατρέπονται σε ΔΙΕΚ ενήλικων αποφοίτων υποχρεωτικής εκπαίδευσης, ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Γενικής Γραμματείας Δια Βίου Μάθησης και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και με την οποία ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

β) Ειδικά οι δημόσιες και ιδιωτικές Σχολές Επαγγελματικής Κατάρτισης (Σ.Ε.Κ.) που λειτουργούν κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος νόμου και στις οποίες είχαν ήδη εγγραφεί και φοιτούν μαθητές, καταργούνται α) σταδιακά, η Α' τάξη των Σ.Ε.Κ. κατά το σχολικό έτος 2016-17, η Β' τάξη των Σ.Ε.Κ. κατά το σχολικό έτος 2017-18 και η Γ' τάξη των Σ.Ε.Κ. κατά το σχολικό έτος 2018-19, και β) οριστικά τη 31-8-2019.»

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Στο Σχέδιο Νόμου

«ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

1. Στο δεύτερο εδάφιο της προτελευταίας υποπαραγράφου της παραγράφου 7 του άρθρου 33 του σχ, η φράση «του ΠΔ 117/2002» αντικαθίσταται από τη φράση «του ΠΔ 118/2002».

Αθήνα, 5 .4.2016

Ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

Νικόλαος Φίλης

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΤΗΣ αρ.359/6 ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

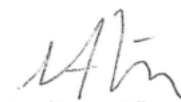
Στο Σχέδιο Νόμου

«ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

1. Στην τροποποιούμενη με την παράγραφο 1 του άρθρου της τροπολογίας «Καθορισμός ωρολογίων προγραμμάτων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης» παράγραφο 1 του άρθρου 42 του ν.4186/2013 (Α' 193), μετά τη φράση «των μαθητών Γενικού» διαγράφεται η φράση «και Επαγγελματικού».

Αθήνα, 5 .4.2016

Ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

Νικόλαος Φίλης

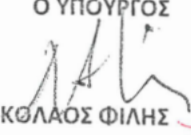
ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ 359/6/26.4.2016
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Στο Σχέδιο Νόμου
«ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

1. Στο άρθρο 16 του ν.1771/1988 (Α' 71), στο οποίο προστίθεται νέα παράγραφος 4 με την παράγραφο 5 του άρθρου «Ρύθμιση θεμάτων της Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων ΥΠΠΕΘ» της τροπολογίας, στη φράση «Ανώτατης Θεολογικής Σχολής της ημεδαπής ή ισότιμο και αντίστοιχο τίτλο σπουδών της αλλοδαπής αναγνωρισμένο από το Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π.» διαγράφεται η φράση «και αντίστοιχο»

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνεδρίαση για την παιδεία γίνεται μέσα στο πολιτικό κλίμα που έχει δημιουργηθεί με το ζήτημα της αξιολόγησης. Είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση δίνει τη μάχη, καθιστώντας σαφές ότι υπάρχει ένα κόκκινο νήμα: Δεν πρόκειται να υπογράψει τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από όσα συμφωνήθηκαν τον Αύγουστο.

Όμως, θα ήθελα να πω ότι αυτή η αντιπαράθεση, που έχει δημιουργηθεί γύρω από το ζήτημα της αξιολόγησης, δεν είναι σωστό να συμπαρασύρει και να δημιουργήσει μια ένταση ανάμεσα στα πολιτικά κόμματα για το θέμα της παιδείας, διότι το θέμα της εκπαίδευσης, που είναι λογικό να αντιμετωπίζεται από διαφορετικές αφετηρίες από τις διάφορες πολιτικές πτέρυγες, πρέπει ταυτοχρόνως να αντιμετωπίζεται με την επιδίωξη να βρεθεί και ένας κοινός τόπος, ένα κοινό καλό για ολόκληρη την κοινωνία. Και οι επιλογές που κάνουμε βήμα-βήμα, η δημοκρατική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που προωθούμε, ακριβώς σε αυτό αποσκοπεί, στο να υπάρξει μια αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου, να υπάρξει μια αποκατάσταση του δικαιώματος των παιδιών και των οικογενειών στη μόρφωση.

Και πρέπει να πω ότι ήχησε κάπως παράξενα η άποψη που διατύπωσε από το βήμα του συνεδρίου της Νέας Δημοκρατίας ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μητσοτάκης, ο οποίος αποκάλυψε τους μαθητές «πελάτες» των σχολείων κι έδωσε την εντύπωση στην ομιλία του ότι θα εισάγει κριτήρια αγοράς, ίσως και δίδακτρα, από ό,τι καταλάβαμε, στα σχολεία.

Είναι προφανές και όλοι καταλαβαίνετε πως όταν ο κ. Μητσοτάκης αποκαλεί τους μαθητές στα σχολεία ως πελάτες, έχει αφήσει η νεοφιλελεύθερη αντίληψη για την εκπαίδευση. Όλα είναι εμπόριο και οι μικροί μαθητές καταναλωτές. Όχι δικαίωμα, αλλά εμπόριο, λοιπόν είναι η μόρφωση.

Τόσες μέρες, παρ' ότι έχει επισημανθεί, ο κ. Μητσοτάκης δεν το διόρθωσε. Σήμερα βγήκε κι έκανε μία δήλωση παραπλανητική, ότι δήθεν καταργούμε το ολοήμερο σχολείο, αλλά δεν είπε κουβέντα για τη φράση του «μαθητές-πελάτες» στα σχολεία. Ο λαός, όμως, γνωρίζει και καταλαβαίνει.

Αναφέρθηκα νωρίτερα στα βήματα που κάνουμε σιγά, σιγά - μέσα στις δυσκολίες της δημοσιονομικής πραγματικότητας που γνωρίζουμε - για την αποκατάσταση της δημόσιας εκπαίδευσης, για την αλλαγή της. Θέλουμε ένα σχολείο ποιότητας και ισότητας, ένα σχολείο συνεργασίας και όχι άκρατου ανταγωνισμού. Το ξαναλέω: ένα σχολείο ποιότητας και ισότητας, ένα σχολείο συνεργασίας και όχι άκρατου ανταγωνισμού.

Θέλουμε ένα σχολείο που να το αντιμετωπίζουμε όχι επιφανειακά και ευκαιριακά, αλλά από τα κάτω. Η δεκαετήχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, αρχής γενομένης από την ενίσχυση της δίχρονης προσχολικής αγωγής, είναι στις προτεραιότητές μας. Αναμορφώνουμε τα σχολικά προγράμματα. Ανοίγουμε τα νηπιαγωγεία στα προνήπια, τα οποία εδώ και πολλά χρόνια περιμένουν μία ρύθμιση.

Ιδρύουμε το ενιαίου τύπου ολοήμερο δημοτικό σχολείο, το οποίο διαμορφώνει όρους ίσων εκπαιδευτικών ευκαιριών για τα παιδιά σε ολόκληρη τη χώρα. Μειώνουμε τις εξετάσεις προς όφελος του χρόνου μάθησης. Προωθούμε την περιγραφική αξιολόγηση. Διαμορφώνουμε όρους για τη μείωση, για τον περιορισμό της ύλης, για να γίνει πιο ελαφριά η τσάντα του μαθητή.

Δημιουργούμε συνθήκες αναβάθμισης του γυμνασίου και του λυκείου, το οποίο λύκειο σήμερα έχει περιπέσει, δυστυχώς, στην κατάσταση του προθάλαμου για τα πανεπιστήμια και όχι σε ένα σχολείο με αυτόνομο μορφωτικό ρόλο.

Ανασυγκροτούμε την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, ώστε τα ΕΠΑΛ να μην αντιμετωπίζονται ως σχολεία για παιδιά ενός κατώτερου θεού. Προχωρούμε στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, μία αναγκαία διεργασία που τόσο καιρό έχει ξεχαστεί, όχι με ευθύνη βεβαίως των εκπαιδευτικών.

Όσον αφορά την ειδική αγωγή, μετά από πολλά χρόνια αρχίζουμε να ιδρύουμε νέα τμήματα ένταξης στην αντίληψη της συμπεριληπτικής διδασκαλίας, ό,τι πιο σύγχρονο υπάρχει σήμερα σε όλον τον αναπτυγμένο κόσμο, στην Ευρώπη, στην Αμερική και αλλού. Επαναλαμβάνω: Μετά από πολλά χρόνια ιδρύουμε νέα τμήματα ένταξης.

Επίσης, δείξαμε φέτος με τις μαζικές προσλήψεις αναπληρωτών, ειδικά στην ειδική αγωγή, το έμπρακτο ενδιαφέρον μας για έναν χώρο που έχει αφεθεί, όπως ξέρετε, παρά τις εξαγγελίες και τα μεγάλα λόγια από τις άλλες κυβερνήσεις.

Προχωρούμε στη δημιουργία του ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας. Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα δεν αφορά το σύνολο της έρευνας, αλλά τα ερευνητικά κέντρα. Θα έρθει και το νομοσχέδιο για την έρευνα.

Αναπτύσσουμε το ψηφιακό σχολείο με προγράμματα εμπλουτισμού των σχολείων με σύγχρονα εργαστήρια πληροφορικής χαμηλότερου κόστους. Τέρμα το πάρτι που ήταν γνωστό για οικογένειες πολιτικών κιόλας. Τέρμα το πάρτι με τις ψηφιακές προμήθειες.

Αναδιοργανώνουμε την ενισχυτική διδασκαλία και αναβαθμίζουμε τα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας. Καθιστούμε πραγματικότητα το κρατικό πιστοποιητικό ξενόγλωσσας εκπαίδευσης, έτσι ώστε το ελληνικό δημόσιο σχολείο να δίνει τίτλους σπουδών για ξένες γλώσσες και για πληροφορική και να μην τρέχουν οι οικογένειες να ξοδεύονται δεξιά κι αριστερά για να πάρουν τίτλους αξιόπιστους.

Θα μπορούσαμε κι άλλα να πούμε, αλλά η μεταρρύθμιση στην εκπαίδευση είναι πρωτίστως η ενίσχυση της δημοκρατίας, όχι μόνο με την έννοια ότι πρέπει να προάγει την ισότητα ανάμεσα στα παιδιά, αλλά και με την έννοια ότι πρέπει ο εκπαιδευτικός και οι μαθητές να νιώθουν ένα κλίμα ελευθερίας. Κι αυτό που συνέβη με την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ στην εκπαίδευση το λένε όλοι οι εκπαιδευτικοί, όπου κι αν ανήκουν, αν μιλήσουν ειλικρινά, ότι δηλαδή υπάρχει ένα κλίμα ελευθερίας, ένας αέρας ελευθερίας από πέρσι τον Ιούνιο, όταν πέρασε στο παρελθόν η εκδικητική και τιμωρητική αξιολόγηση, όταν οι καθηγητές αισθάνθηκαν ότι μπορούν να διδάξουν με το αναστήμα τους όρθιο και όχι φοβισμένο.

Σήμερα με το νομοσχέδιο καταργούμε και μία διάταξη των μαθητοδικείων. Είναι η ιστορία της ποινικοποίησης των μαθητικών καταλήψεων. Ακούσαμε μερικούς οι οποίοι είναι έτοιμοι να υποκαταστήσουν το επιχείρημα, με τη βίτσα. Είναι η αυταρχική αντίληψη της εκπαίδευσης.

Πριν προτρέξουν, όμως, οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας θέλω να τους πω ότι η κ. Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη, πρώην Πρόεδρος της Βουλής, τότε, όταν συζητιόταν το θέμα, σε ομιλία της τόνισε ότι είναι λάθος η ποινικοποίηση των μαθητικών κινητοποιήσεων. Είπε ότι υπάρχουν πολλοί τρόποι παιδαγωγικοί για να λειτουργήσει το σχολείο, να λύσει αντιθέσεις. Δεν πρέπει να παρεμβαίνει, όμως, η δικαιοσύνη και η αστυνομία μέσα στο σχολείο. Επαναλαμβάνω ότι εμείς επαναφέρουμε τη δημοκρατία στο σχολείο και σε αυτό το επίπεδο.

Αντιμετωπίζουμε, λοιπόν, τη μόρφωση ως κοινωνικό δικαίωμα και την εκπαίδευση ως μια δημοκρατική διαδικασία και το σχολείο ως σχολείο ισότητας και ποιότητας.

Αυτές τις μέρες και μάλιστα με τη δήλωση του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Μητσοτάκη, έχει αρχίσει μία ιστορία παραπλάνησης. Λένε ότι εμείς, ως Κυβέρνηση, θέλουμε να καταργήσουμε το ολοήμερο σχολείο. Είναι ψέμα κι έχει κοντά πόδια, θα φανεί τον Σεπτέμβριο, αν υποθεθεί ότι συμβαίνει κάτι τέτοιο. Έχουμε πολιτική ευθύνη και σας λέμε ότι όχι μόνο δεν καταργούμε το ολοήμερο σχολείο, αλλά το αναβαθμίζουμε και το επεκτείνουμε σε όλη την Ελλάδα μέσα από την ίδρυση του ενιαίου τύπου ολοήμερου δημοτικού σχολείου.

Μέχρι σήμερα λειτουργούν δύο ή κατά περίπτωση τρεις τύποι δημοτικού σχολείου. Δηλαδή, υπάρχουν πολλές κατηγορίες μαθητών. Τώρα διασφαλίζεται η ισότητα.

Συγκεκριμένα, λειτουργούσαν τα δύο τρίτα των δημοτικών σχολείων με τον τύπο του κλασικού δημοτικού σχολείου, που τα μαθήματα τελείωναν από τις 12.15' και είχαν περιοριστεί κατά βάση στην κλασική διδασκαλία γλώσσας, μαθηματικών και λοιπά. Δεύτερον, το ένα τρίτον των σχολείων λειτουργούσαν σαν ΕΑΕΠ, Ενιαίο Αναμορφωμένο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα. Τα πρώτα, τα ολοήμερα, ήταν έργο του μακαρίτη Αρσένη. Τα δεύτερα ήταν έργο της κ. Διαμαντοπούλου. Να μην συγχέουμε.

Επρόκειτο, λοιπόν, αυτά τα ΕΑΕΠ για πιλοτική εφαρμογή - το τονίζω -, που σε μεγάλο βαθμό χρηματοδοτήθηκε από τα ΕΣΠΑ και δεν εντάχθηκε στον κρατικό προϋπολογισμό. Και τώρα ήρθε

ο καιρός να αξιολογηθεί αυτό το πιλοτικό πρόγραμμα και να ληφθούν αποφάσεις. Όχι για το ένα τρίτο των σχολείων, αλλά για όλα τα σχολεία.

Με τη ρύθμιση για το ενιαίου τύπου ολοήμερο δημοτικό σχολείο -να το τονίσω- αξιοποιούμε τα θετικά του ΕΑΕΠ, γιατί είχε θετικά και προσπαθούμε στο πρόγραμμα των σχολείων όλης της χώρας να εντάξουμε θετικά στοιχεία του ΕΑΕΠ, γιατί είχε και αρνητικά.

Το ενιαίο, λοιπόν, σχολείο το οποίο καθιερώνουμε θα είναι εξάωρο κάθε μέρα, δηλαδή θα τελειώνουν οι μαθητές τα μαθήματά τους στις 13.15'.

Μέχρι τώρα τα δύο τρίτα των σχολείων σχολούσαν από τις 12.15' και το ένα τρίτο στις 14.00'. Τώρα όλα τα σχολεία -το τονίζω, όλα- θα τελειώνουν στις 13.15' και θα επακολουθεί το ολοήμερο, το οποίο θα είναι τρίωρο και αναβαθμίζεται με ένα σύνολο διδακτικών αντικειμένων, όπως πληροφορική, αγγλικά, αθλητισμό, εικαστικά, θεατρική αγωγή, μουσική, πολιτιστικούς ομίλους. Θα είναι μια ευκαιρία, επίσης, για να αποκτήσουν τα παιδιά ψυχοκινητικές και γνωστικές δεξιότητες όπως πρέπει σε αυτήν τη ηλικία.

Συνεπώς, πρέπει να τονίσουμε ότι επεκτείνουμε και δεν περιορίζουμε τα καλά που υπάρχουν στο ΕΑΕΠ σε όλη την εκπαίδευση. Το 90% του ΕΑΕΠ επεκτείνεται σε ολόκληρη την Ελλάδα, παρά τις δυσμενείς δημοσιονομικές συνθήκες και παρ' ότι οι προηγούμενες κυβερνήσεις και κυρίως οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ είχαν εγκαταλείψει το ΕΑΕΠ στην τύχη των ΕΣΠΑ. Δεν το είχαν βάλει στην κρατική χρηματοδότηση. Εμείς κάνουμε αυτό το βήμα.

Προτείνει κάποιος να κάνουμε 100% και όχι 90%; Υπάρχει αυτή η δυνατότητα; Να το κουβεντιάσουμε. Όμως, επαναλαμβάνω ότι είχε και αρνητικά στοιχεία.

Πρώτα-πρώτα, το επτάωρο του ΕΑΕΠ από εκπαιδευτικής πλευράς έχει επικριθεί, διότι το επτάωρο στην ουσία σήμαινε ότι παιδιά πολύ μικρής ηλικίας ήταν για πολλές ώρες σε μη λειτουργικά κτήρια εγκλωβισμένα. Οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, το κίνημα των εκπαιδευτικών, είχε αντιδράσει σε αυτό το ΕΑΕΠ και ζητούσε να μην υπάρξει αυτή η χρονική επέκταση. Άρα, καθιερώνουμε εξάωρο και όχι το αντικειμενικό επτάωρο.

Δεύτερον, επεκτείνουμε, όπως σας είπα, σε όλα τα σχολεία τα μαθήματα και τις δράσεις που υπήρχαν μόνο στο ΕΑΕΠ, δηλαδή εικαστικά, πληροφορική, μουσική, θέατρο, αγγλικά για την πρώτη τάξη περισσότερο και αύξηση των ωρών γυμναστικής στις τέσσερις πρώτες τάξεις.

Τρίτον, περιορίζουμε την υπερβολή και τον κατακερματισμό του σχολείου. Όσοι από εσάς έχετε μια εμπειρία παιδαγωγική, θα γνωρίζετε ότι δεν πρέπει να εξασθενούμε τη σχέση των μικρών μαθητών με τον δάσκαλο. Δεν θέλουμε να μεταφέρουμε στο δημοτικό σχολείο ένα τοπίο κατακερματισμού των γνωστικών αντικειμένων, που, μάλιστα, διδάσκεται από μη επιμορφωμένους για αυτό διδάσκοντες.

Οι ειδικότητες παραμένουν και μπορούν να γίνουν λειτουργικές στο πλαίσιο του προγράμματος με μία αναμόρφωση. Όμως, δεν πρέπει να οδηγηθούμε στη γυμνασιοποίηση του δημοτικού σχολείου. Η σχέση του μικρού μαθητή με τον δάσκαλο και τη δασκάλα είναι πολύ ουσιαστική, είναι πρωταρχική. Δεν πρέπει να υπάρχει διάχυση αυτής της σχέσης.

Οι ειδικότητες θα αφορούν, όπως ανέφερα και νωρίτερα, το σύνολο των σχολείων και όχι μόνο τα ΕΑΕΠ. Άρα, θα χρειαστεί και πάλι μεγάλος αριθμός αναπληρωτών -γιατί οι περισσότερες ειδικότητες είναι με αναπληρωτές- και δασκάλων στον βαθμό που δεν συμπληρώνονται οι θέσεις.

Πέμπτον, στα ολοήμερα σχολεία δεν θα υπάρχει μόνιμος δάσκαλος ολοήμερου σχολείου. Θα είναι με πρόγραμμα ο υπεύθυνος δάσκαλος του σχολείου. Αυτό δεν αφορά εξοικονόμηση. Είναι ξανά παιδαγωγική αντίληψη, διότι η απομόνωση του δασκάλου στο ολοήμερο, δηλαδή εκτός διδακτικής πράξης, είναι αντιεπιστημονική και αντιπαιδαγωγική. Ο δάσκαλος θα υπάρχει και θα πηγαίνει στα παιδιά στο ολοήμερο, επαναλαμβάνω με πρόγραμμα, όχι ένας όλος τις ημέρες. Αυτή η ιστορία είναι λάθος επιστημονικά και παιδαγωγικά.

Θα μπορούσα να αναφερθώ και σε άλλα ζητήματα. Θα είμαστε

σε θέση να σας πούμε τον ακριβή αριθμό των αναγκών αναπληρωτών, μόλις τελειώσει η διαδικασία μεταθέσεων, αποσπάσεων και λοιπά στο τέλος του Ιουνίου, φαντάζομαι, που θα ξέρουμε τα κενά και τα πλεονάσματα. Πιστεύουμε ότι τότε θα έχουμε τη δυνατότητα να κάνουμε και άλλες βελτιώσεις, περαιτέρω βελτιώσεις, όπως αυτές που ακούω στον δημόσιο διάλογο.

Το δεύτερο θέμα είναι τα νηπιαγωγεία. Όπως ξέρετε, είναι από το 1985 ο νόμος και ορίζει ότι τα νηπιαγωγεία θα πρέπει κατά περιοχές και σταδιακά να ικανοποιήσουν και την ανάγκη για τη φοίτηση των παιδιών της προνηπιακής ηλικίας.

Εμείς θέλουμε από φέτος να ενισχύσουμε την τάση τα παιδιά προνηπιακής ηλικίας να πάνε στα νηπιαγωγεία, γιατί οι οικογένειες δεν έχουν λεφτά να πηγαίνουν σε παιδικούς σταθμούς, αλλά και γιατί είναι σωστό και αναγκαίο έστω να γίνουν κάποια βήματα στην ενίσχυση της δεύτερης προνηπιακής χρονιάς στα δημόσια νηπιαγωγεία.

Ο νόμος -και όχι εμείς- εδώ και πολλά χρόνια ορίζει ότι ο αριθμός των μαθητών σε κάθε τάξη νηπιαγωγείου είναι είκοσι πέντε. Δεν καταλαβαίνω την φασαρία που γίνεται. Εμείς λέμε ότι ο ελάχιστος αριθμός θα είναι δεκατέσσερις. Είκοσι πέντε είναι ο ανώτατος αριθμός και εμείς λέμε δεκατέσσερις.

Θα μου πείτε ότι ήταν επτά μέχρι τώρα. Ναι, αλλά ήταν διαιρέτης. Στην πράξη -και το ξέρουν όσοι πέρασαν από το Υπουργείο ή από εκπαιδευτικές ενώσεις ξέρουν- το επτά λειτουργούσε ως διαιρέτης. Και έτσι δημιουργούσαν μη πραγματικές εικόνες των νηπιαγωγείων.

Εμείς, λοιπόν, θέλουμε να υπάρξει το δεκατέσσερα μίνιμουμ, για να στελεχωθούν τα σχολεία, να υπάρξει η δυνατότητα να φοιτούν και παιδιά των προνηπίων.

Στις μικρές, υποβαθμισμένες περιοχές ή όπου δεν υπάρχουν δυνατότητες, έχουμε προβλέψει μια ευρεία γκάμα νηπιαγωγείων, να είναι πέντε. Ήταν επτά και το κατεβάσαμε στο πέντε σε αυτές τις περιπτώσεις.

Όμως, θέλω να σας πω -και αυτό έχει σημασία- ότι εμείς δεν πρόκειται να κλείσουμε κανένα νηπιαγωγείο, επειδή δεν συμπληρώνεται ο αριθμός δεκατέσσερα. Το ξαναλέω αυτό και σημειώστε το. Άλλο μπορεί να ανοίξουμε εάν χρειαστεί, αλλά το να κλείσουμε νηπιαγωγείο ξεχάστε το!

Υπάρχουν περιπτώσεις νηπιαγωγείων που έχουν έναν μαθητή και γνωρίζουμε μία στη Θεσσαλία. Δεν καταλαβαίνω εάν υπάρχει παιδαγωγική αντίληψη το να έχεις νηπιαγωγείο με ένα παιδί. Το υποστηρίζει κάποιος; Ρωτώ.

Όλοι ξέρουμε ότι η βασική παιδαγωγική αντίληψη για τα νήπια είναι η ομαδοσυνεργατική. Δεν κάνουν φροντιστήρια τα παιδιά ούτε τα βάζουμε να παρκάρουν εκεί, αλλά ομάδες πέντε μαθητών που εναλλάσσονται -για αυτό λέμε δεκατέσσερα, για να υπάρχει αυτή η παιδαγωγική δυνατότητα, η ομαδοσυνεργατική διδασκαλία και απασχόληση- θα μπορούν να συμμετέχουν στο νηπιαγωγείο.

Για την τεχνική εκπαίδευση, για την οποία έχουμε καταθέσει μία μεγάλη διάταξη, θα ήθελα να σας πω ότι για εμάς πρέπει να αποκτήσει κεντρικό ρόλο στο σχολικό σύστημα. Αυτό σημαίνει, πρώτον, ότι πρέπει να είναι αναβαθμισμένα τα μαθήματά της, να μην αρχίζει η εξειδίκευση και η πρώιμη ταξική επιλογή από τα δεκαπέντε. Να μπορεί να προχωράει και στο τρίτο έτος να γίνεται η εξειδίκευση. Άρα, το πρώτο έτος των ΕΠΑΛ θα είναι μια γενική μόρφωση προς τεχνική κατεύθυνση, το δεύτερο θα είναι οι ενότητες και μετά θα έχουμε το θέμα της εξειδίκευσης.

Επιπλέον, καθιερώνουμε από φέτος τέταρτο έτος μαθητείας, όπου συνδέουμε τους τελειόφοιτους των ΕΠΑΛ διαφόρων ειδικοτήτων με βιομηχανίες και άλλες επιχειρήσεις, χωρίς μαύρη εργασία, με διασφαλισμένα δικαιώματα και με απολυτήριο από το οποίο θα εμφανίζεται ότι πήραν μέρος σε αυτήν τη μαθητεία.

Αυτή είναι η επιλογή μας. Όχι μοντέλο πρώιμης ταξικής επιλογής από τα δεκαπέντε, δηλαδή «πάρε ειδίκευση και φύγε, χάσου». Όχι. Ολόπλευρη μόρφωση στο παιδί αυτό, σφραγίδα της μαθητείας και όχι μαύρη εργασία και όσα παιδιά από τα τεχνικά λύκεια θέλουν να πάνε στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ να μπορούν να πηγαίνουν, να μην κλείνει ο δρόμος. Αυτή είναι η πρότασή μας και αυτήν καταθέσαμε.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα, το οποίο κατά τη γνώμη μας είναι σήμερα ο γόρδιος δεσμός της εκπαίδευσης. Είναι το θέμα της δημόσιας επιχορήγησης και των διορισμών.

Είναι προφανές ότι χωρίς διορισμούς, με την ανακύκλωση του συστήματος των αναπληρωτών, δεν μπορεί να λειτουργήσει το σχολείο. Λειτουργεί οριακά και με τρόπο ο οποίος δεν τιμά συνολικά τη χώρα μας.

Ως Υπουργείο Παιδείας έχουμε διατυπώσει συγκεκριμένη πρόταση για είκοσι χιλιάδες διορισμούς μέχρι το 2018, συγκεκριμένη. Ζητήθηκε και τη δίνω και σε εσάς.

Αυτή η πρόταση έχει μπλοκαριστεί από την τρόικα, διότι έχει να κάνει με την αξιολόγηση του προγράμματος. Σκοντάφτει στο γενικό θέμα των διορισμών του δημοσίου. Πιστεύουμε ότι θα λυθεί κάποια στιγμή -συντόμως- και έτσι θα βρούμε τη διαδικασία για να προχωρήσουμε σε αυτήν τους διορισμούς σταδιακά.

Είναι προφανές ότι η εκπαίδευση «κουβαλάει το σταυρό του μαρτυρίου» που έχει να κάνει με τα μνημόνια, που έχει να κάνει με την κρίση, που έχει να κάνει με τη διάλυση και την κατασπατάληση πέντε κοινοτικών πλαισίων από τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Πλούτος μεγάλος εισέρρευσε και στην εκπαίδευση, αλλά δυστυχώς λίγα πράγματα είδαν οι μαθητές και οι καθηγητές από αυτήν την πλουσιοπάροχη επιχορήγηση! Αλλού πήγαν, στους «χρυσοκάνθαρους», στις διάφορες προσλήψεις, στις διάφορες προμήθειες που έγιναν και βεβαίως και σε μία αντίληψη ομηρίας των νέων παιδιών, γιατί οι αναπληρωτές είναι ένα σύστημα ομηρίας. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ως στόχο να προωθήσουμε ως Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ τη σταδιακή αύξηση των δημοσίων επενδύσεων για την εκπαίδευση από το 2,8% που είναι σήμερα, στο μέσο όρο των χωρών της Ευρωζώνης που είναι πάνω από το 4%!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Να το βάλετε στο μεσοπρόθεσμο αυτό!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Αν βάζαμε στο μεσοπρόθεσμο αυτά που έλεγε ο κ. Σαμαράς, θα έπρεπε να έχουμε φθάσει στο 1,9% σήμερα. Το θυμάστε ή όχι; Αν ίσχυε το μεσοπρόθεσμο του κ. Σαμαρά, θα ήμασταν στο 1,9% σήμερα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μην ξύνετε στη γκλίτσα του τσοπάνη, κύριε συνάδελφε! Εντάξει; Αφήστε το!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Βάλτε το 4% στο μεσοπρόθεσμο!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Εμείς στόχους βάζουμε. Και ο βασικός στόχος είναι η ανασυγκρότηση του κοινωνικού κράτους, που σημαίνει δημόσια εκπαίδευση, υγεία και σύστημα κοινωνικής αλληλεγγύης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Υπουργέ, έχετε και τη δευτερολογία σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τελειώνω αμέσως.

Ολοκληρώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι εμείς είμαστε μία Κυβέρνηση η οποία εμπνέεται από το μεγάλο κίνημα του εκπαιδευτικού και κοινωνικού δημοτισμού του προηγούμενου αιώνα στη χώρα μας, από τον Δελμούζο, από τον Γληνό, από τον Τριανταφυλλίδη, από τον Κουντουρά, από τους Ιμβριώτηδες, από τον Σωτηρίου, από τον Παπανούτσο, από τους Δημαράδες. Από όλους αυτούς εμπνεόμαστε, από τη μεγάλη δημοκρατική προοδευτική παράδοση που έδωσε τη μάχη στη χώρα μας, ώστε το σχολείο να είναι σχολείο λαϊκό, δημοκρατικό, σχολείο ισότητας, σχολείο το οποίο να δίνει τη δυνατότητα σε όλα τα παιδιά να ανεβαίνουν και όχι να γίνονται παρανάλωμα μιας σκληρής ταξικής πάλης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Δένδια, να παρεμβληθεί ο κ. Φωτήλας;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, να μην παρεμβληθεί ο κ. Φωτήλας, γιατί ο κύριος Υπουργός έθεσε πολύ σημαντικά θέματα. Τα είπε και τόσο ωραία, άλλωστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Δένδιας έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι από τις σπάνιες περιπτώσεις που ελπίζω, προς χάριν πραγματικά των μεγάλων διδασκάλων στους οποίους αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός, να μην υπάρχει μετέπειτα ζωή, διότι αν ακούσουν ότι η υπάρχουσα κυβερνητική πολιτική στην παιδεία επικαλείται αυτούς ως πνευματικούς πατέρες, φοβούμαι ότι μάλλον θα ταραχθούν κατ' ελάχιστον εκεί που βρίσκονται.

Εάν, δε, είχαν τη δυνατότητα να επικοινωνήσουν με τη Βουλή των Ελλήνων σήμερα, κύριε Υπουργέ, δεν θα ήσασταν ευτυχής!

Όμως, θα ήθελα να ξεκινήσω από κάτι άλλο. Κατ' αρχάς, ακούστηκε από πολλούς συναδέλφους εδώ -νομίζω δικαίως- επιμνημόσυνο αναφορά στα θύματα της «MARFIN». Θα ήθελα να προσθέσω κι εγώ τη φωνή μου και τη φωνή της Νέας Δημοκρατίας και να πω επιπλέον κάτι το οποίο ίσως δεν γνωρίζει η Εθνική Αντιπροσωπεία, ότι οι δικτικές αρχές της χώρας έχουν ασκήσει συγκεκριμένη ποινική δίωξη διά των εισαγγελικών αρχών, κατά συγκεκριμένων προσώπων για τις δολοφονίες των τεσσάρων αυτών ανθρώπων. Η υπόθεση αυτή είναι ενώπιον της ελληνικής δικαιοσύνης. Η Ελληνική Αστυνομία της υπουργίας μου έστειλε συγκεκριμένο φάκελο στην εισαγγελία και η εισαγγελία άσκησε τις ποινικές δίωξεις. Κατά την άποψη των δικτικών αρχών, έχουν εξατομικευθεί οι ευθύνες. Δεν είναι in rem. Είναι κατά συγκεκριμένων προσώπων. Και οι δικτικές αρχές έχουν εδραία την πεποίθηση ότι αυτοί είναι οι δολοφόνοι οι οποίοι στερήσαν τις τέσσερις αυτές -αναφέρομαι και στο κυοφορούμενο- ανθρώπινες ζωές. Η δικαιοσύνη θα κρίνει.

Έρχομαι τώρα στο υπό συζήτηση νομοθέτημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ κατ' αρχάς στους συναδέλφους της Πλειοψηφίας, πριν έλθω στους κυρίους Υπουργούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με συγχωρείτε, τι υποτιμήσεις μπορείτε να δεχθείτε από αυτήν την Κυβέρνηση, εσείς που τη στηρίζετε με την ψήφο σας; Τι υποτίμηση της νομοσύνης σας, της αξιοπρέπειάς σας και του ρόλου σας ως Βουλευτή; Μέχρι ποιο σημείο;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εξηγήστε μου, παρακαλώ, εάν έχετε την καλοσύνη, το εξής: Οι δύο αυτές τροπολογίες περί επαγγελματικής εκπαίδευσης, οι οποίες κατατίθενται εκπροθέσμως και είναι τροπολογίες τριάντα οκτώ σελίδων, είναι ποτέ δυνατόν να γίνουν δεκτές και να ψηφιστούν, ως νομοθετική διαδικασία, από οποιαδήποτε -έστω και αν έχει περιθώρια ανοχής, αξιοπρέπειας- πλειοψηφία κοινοβουλίου οποιοδήποτε στον πολιτισμένο κόσμο; Ο οποιοσδήποτε από εσάς μπορεί μέχρι αύριο να ξέρει τι λένε αυτές εδώ οι τροπολογίες, πριν τις ψηφίσετε;

Ξέρετε, όμως, όταν έρχεται η προσβολή, δεν έρχεται μόνη. Δεν υποτιμάται η αξιοπρέπειά σας μόνον με αυτόν τον τρόπο. Σας κάνουν και άλλα πολύ χειρότερα. Αυτό εδώ, το οποίο κατέθεσε η κυρία Υφυπουργός Παιδείας, ονομάζεται «νομοτεχνική βελτίωση». Σας το δείχνω. Σας λέω, λοιπόν, ότι στο εδάφιο δ' της παραγράφου 12 του άρθρου 27, το οποίο είναι απολύτως ομιχλώδες, δημιουργείται δαπάνη εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού. Αυτό εδώ όλο ονομάζεται «νομοτεχνική βελτίωση».

Θέλετε να κοιτάξετε στον Κανονισμό της Βουλής πώς ορίζεται η νομοτεχνική βελτίωση;

Και επειδή η γελοιότητα δεν έχει τέλος, το ξέρετε ότι φέρνουν και νομοτεχνικές βελτιώσεις επί των εκπροθέσμων τροπολογιών, διότι δεν πρόλαβαν να τις γράψουν;

Σας παρακαλώ, για τω θεώ, είναι δυνατόν να τα ψηφίζετε αυτά τα πράγματα; Σέβομαι και εκτιμώ τον καθέναν από εσάς. Είναι δυνατόν αυτά τα πράγματα ποτέ να τα ψηφίζετε; Είναι δυνατόν αυτή η Κυβέρνηση να επικαλείται οποιοδήποτε εκσυγχρονισμό, οποιοδήποτε ηθικό δικαίωμα, όταν εξευτελίζει τη Βουλή των Ελλήνων στο σύνολό της, όλους εμάς, και τον έσχατο, ανεξαρτήτως πολιτικών απόψεων;

Είναι μία Κυβέρνηση η οποία έχει φέρει μέχρι σήμερα επτά νομοθέτηματα, ανάλογα περίπου με τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, εκ των οποίων έχει ψηφίσει -εάν το μέτρημά μου δεν είναι λάθος κατά μία ή δύο- διακόσιες είκοσι τρεις τροπολογίες.

Αυτό είναι νομοθεσία; Και σας το λέω εν απολύτω επιγνώσει ότι και η προηγούμενη κυβέρνηση -και θέλω να σας το πω αυτό- πολλάκις έσφαλε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Όχι!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Αυτό εδώ, όμως, συνιστά πλήρη γελοιότητα. Και εν πάση περιπτώσει, τα λάθη του παρελθόντος ήρθατε να επαναλάβετε και να επαυξήσετε; Γιατί δεν μας το λέτε; Γιατί δεν λέτε στην ελληνική κοινωνία ότι, «ήρθαμε εδώ για να γίνουμε πολύ χειρότεροι από τους προηγούμενους, να κάνουμε ό,τι λάθη έκαναν οι προηγούμενοι επί δέκα, επί είκοσι, επί τριάντα, να γελοιοποιήσουμε ό,τι έμεινε όρθιο»; Γιατί δεν τα λέτε αυτά;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Τόσο πολύ δεν μπορούμε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Είναι δυνατόν αυτά τα πράγματα να έρχονται εδώ και να ψηφίζονται;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πάμε τώρα λίγο στο νομοθέτημα.

Κατ' αρχάς έχω πει πολλές φορές ότι εάν ο Γερμανός Υπουργός των Οικονομικών, σε μια φάση πλήρους μεγαθυμίας, συνεννοείτο με τη γερμανική Βουλή και την Ευρωπαϊκή Ένωση -αφήνω το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στην μπάντα- και χάριζε το σύνολο του ελληνικού χρέους -το σύνολο!- εάν μας έλεγαν αύριο το πρωί «δεν χρωστάτε τίποτα, κύριοι, άντε στο καλό!», σε δέκα χρόνια θα ήμασταν πάλι στα ίδια χάλια. Γιατί; Διότι άλλοι είναι η αιτία του κακού. Μία από τις αιτίες του κακού είναι ότι δεν δημιουργούμε καινοτόμα προϊόντα. Η συμμετοχή της καινοτομίας στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν μας δεν υπερβαίνει το 0,5%. Και, βεβαίως, τα ποσά από τον κρατικό προϋπολογισμό που διαθέτουμε για την έρευνα -αιτία, αλλά όχι η μόνη αιτία του κακού- ποικίλουν ανάλογα με τον τρόπο που τα μετράς, από 0,6% μέχρι 0,8% του ΑΕΠ.

Έρχεται, λοιπόν, μία Κυβέρνηση μετά από ενάμιση χρόνο να αντιμετωπίσει κατάματα μια από τις μεγάλες πηγές κακοδιαμονίας της ελληνικής οικονομίας και έναντι αυτού, φέρνει κυρίες Υπουργέ, αυτό το νομοθέτημα. Αυτό το νομοθέτημα φέρνεται, ένα νομοθέτημα εμβολωματικό, το οποίο μόνον αναφέρεται σε διατάξεις νόμου τις οποίες εσείς είχατε επαινέσει προηγουμένως, όταν είχε έρθει αυτός ο νόμος, τον οποίο παρεμπιπτόντως εγώ, που συνυπέγραφα τότε, δεν τον θεωρούσα επαρκή, τον θεωρούσα απλώς ως πρώτο βήμα. Και αυτή είναι η απάντησή σας απέναντι στη χειμαζόμενη ελληνική οικονομία, μια σειρά παραπομπών στο προηγούμενο νομοθέτημα, διορθώσεων, ρουσφετολογικών αλλαγών, χωρίς καμμία καν κωδικοποίηση.

Αυτό φέρνεται εδώ και ζητάτε από την Εθνική Αντιπροσωπεία να αντιμετωπίσει σοβαρά αυτό το νομοθέτημα, ως την απάντηση της Κυβέρνησης μετά από δεκαοκτώ μήνες στο μέγα θέμα της έρευνας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά σας λέω -επειδή σας σέβομαι, αλλά σέβομαι και τον εαυτό μου και το κόμμα του οποίου είμαι μέλος- ντρέπομαι να ασχοληθώ περισσότερο. Αυτά τα πράγματα δεν είναι σοβαρά. Είναι επιεικώς μη σοβαρά!

Και είμαι βέβαιος -και θα σας πω πως είμαι βέβαιος- γιατί τιμώ τον παριστάμενο Υπουργό, τον οποίο δεν γνωρίζω, όμως τον τιμώ εξ ακοής, ότι ούτε αυτός είναι υπερήφανος. Παρατήρησα την πρωτομυλία του εδώ. Σε αντικείμενο, το οποίο αποτελεί και την επαγγελματική του δραστηριότητα, δεν σήκωσε μια φορά το κεφάλι του από το κείμενο. Διάβασε το σύνολο της ομιλίας του.

Κατ' αρχάς, αυτό το απαγορεύει ο Κανονισμός. Το ξέρετε. Όμως, δεν σχολιάζω επ' αυτού. Ξέρετε γιατί το απαγορεύει ο Κανονισμός; Γιατί λέει ο νομοθέτης ότι αν ξέρεις τι εισηγείσαι, δεν χρειάζεσαι σημείωμα. Αν δεν ξέρεις τι εισηγείσαι και το διαβάζεις, τότε έχεις ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα εσύ και εμείς προς τους οποίους το εισηγείσαι.

Είμαι πεπεισμένος, λοιπόν -επειδή σέβομαι τον Υπουργό- ότι δεν τα πιστεύει αυτά που εισηγείται. Άλλωστε και στην ίδια την αιτιολογική έκθεση υπόσχεται ότι μετά από ένα διάστημα...

Ποιο είναι αυτό το διάστημα αλήθεια; Τι κυβερνητική ζωή νομίζετε ότι έχετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Τέσσερα χρόνια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Νομίζετε ότι έχετε μακρό χρόνο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Άλλα δυο χρόνια.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Τέσσερα χρόνια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Τέσσερα χρονάκια υπολογίζετε ακόμα.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Και άλλα τέσσερα, οκτώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Θα είναι ευχής έργον για εσάς να έχετε τέσσερις μήνες.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Σας λέω, λοιπόν, ότι και εσείς, ως νομοθετική πρωτοβουλία εδώ, το μόνο που λέτε επί ενάμιση χρόνο είναι ότι, «θα φέρουμε κάτι άλλο όπου να' ναι, αυτό είναι εμβολωματικό, διότι είναι κάτι στο οποίο χρειάζεται να γίνουν κάποιες ρυθμίσεις».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί, εσύ τα πιστεύεις αυτά που λες τώρα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πάμε παρακάτω.

Παραεμπιπτόντως, δε, αξίζει να μας πει κάποιος γιατί η παραπομπή εδώ δεν γίνεται στο άρθρο 179 της Συνθήκης Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Απαλείφεται αυτό που υπήρχε στον προηγούμενο νόμο. Για να καταλάβω, δηλαδή, αποτελεί νομοτεχνική παράλειψη, όπως σωρεία άλλων που υπάρχουν στο κείμενο ή έχει αποφασίσει η Κυβέρνηση ότι θα φύγουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και αρχίζει και βγάζει από τα νομοθετικά κείμενα τις σχετικές αναφορές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Όχι μόνο από την Ευρωζώνη;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ορίστε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Όχι μόνο από την Ευρωζώνη;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Συνολικός. Να μην κάνουμε μισές δουλειές. Να τα κάνουμε όλα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Από όλα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Πάντως, η παραπομπή -προς ενημέρωσή σας, διότι είμαι βέβαιος ότι δεν το έχετε διαβάσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, πιθανότατα και πολύ καλά κάνατε, δεν αξίζει- αφορά στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι θέματα του νομίσματος, της Ένωσης.

Υπάρχουν πάρα πολλά τα οποία μπορεί κάποιος να πει για τα θέματα της παιδείας. Δεν μπαίνω στα άρθρα, δηλαδή δεν μπαίνω στη λογική του γιατί πρέπει να ορίζεται ένα συμβούλιο από τον Υπουργό, το οποίο θα εκλέξει το άλλο συμβούλιο, το οποίο επίσης θα διοριστεί από τον Υπουργό. Ορίζουμε, δηλαδή, αυτούς που θα υποδείξουν αυτούς που ορίζουμε. Αυτά τα καινοφανή της «πρώτη φορά αριστερά» τα σχολιάζουμε αύριο, αν θέλετε. Γιατί σας ξαναείπα, στα όρια της νομοθετικής γελοιότητας προφανώς δεν υπάρχει τέλος. Δεν υπάρχει ίσως ούτε αρχή, αλλά εν πάση περιπτώσει.

Πάμε λίγο στα θέματα παιδείας, παρ' ότι δεν θα προλάβω να τα αναπτύξω.

Ο Υπουργός κ. Φίλης κατηγορήσε τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκο Μητσοτάκη για τη χρήση της λέξης «πελάτες». Σοβαρά; Σοβαρά πρέπει να τον καταγγείλουμε τον κ. Μητσοτάκη; Ακούσατε τι είπε; Διαβάσατε την ομιλία του; Ο κ. Μητσοτάκης είπε ότι ο Έλληνας μαθητής απέναντι στο δημόσιο σχολείο έχει το δικαίωμα του πελάτη, αυτού, δηλαδή, ο οποίος έχει καταβάλει αντίτιμο ήδη για τις υπηρεσίες τις οποίες λαμβάνει και όχι την στερούμενη δικαιώματος θέση του υπηκόου, όπως τον αντιμετωπίζει ο παρών Υπουργός και το παρόν Υπουργείο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ο Έλληνας μαθητής διά των γονέων του και διά του Έλληνα φορολογούμενου έχει καταβάλει χηρρό αντίτιμο και είναι δικαίωμά του οι υπηρεσίες Παιδείας. Δεν είναι δικαίωμα και δωρεά του Υπουργείου. Να το ξεκαθαρίσουμε αυτό.

Η προσπάθεια, δε, της Πλειοψηφίας και της Κυβέρνησης -διότι αυτά δεν ταυτίζονται και τιμώ πολλούς από εσάς πολύ περισσότερο από ό,τι τιμώ την Κυβέρνηση στο σύνολό της- ετεροπροδιορισμού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ως δήθεν νεοφιλελεύθερης, συνιστά ύψιστη μαρξιστική γελοιότητα. Αν θέλετε να μας κατηγορήσετε από το 1974 και μετά ως παράταξη, μπορείτε να μας κατηγορήσετε για κρατισμό. Νεοφιλελευθερισμό στα όνειρά σας. Ούτε κατ' ελάχιστον. Εν πολλοίς, δε, πρέπει να πω, ασκώντας κριτική στη δική μου παράταξη, ούτε καν φιλελευθε-

ρισμό.

Έρχομαι να σας πω και κάτι άλλο. Στα πεπραγμένα του Υπουργείου Παιδείας θα αναφερθώ αύριο. Στο τελευταίο λεπτό του χρόνου μου θα ήθελα να σας πω το εξής:

Επαίρεται ο κύριος Υπουργός Παιδείας εδώ για την κατάρτιση της διάταξης, με την οποία δόθηκε ποινικοποιείται η συνδικαλιστική δραστηριότητα των μαθητών. Θέλετε να σας διαβάσω τη διάταξη της οποία προτείνεται η κατάργηση, για να δείτε τι έλεγε;

Έλεγε η διάταξη: «Όποιος...» -προσέξτε, όχι οι μαθητές, αλλά «όποιος»- «...καθ' οιονδήποτε τρόπο παρεμποδίζει, διαταράσσει ή διακόπτει την ομαλή λειτουργία των δημοσίων σχολείων πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ή παρανόμως παραμένει στους χώρους λειτουργίας αυτών τιμωρείται...» και λοιπά.

Όπως καταλαβαίνετε, ο μαθητής δεν μπορεί να παραμένει παρανόμως στον χώρο λειτουργίας των σχολείων. Άρα, η διάταξη δεν αφορά τους μαθητές. Πείτε μου, λοιπόν, ποιον αφορά. Ποιον καλύπτει αυτό εδώ; Ημέρα της «MARFIN»! Ποιον καλύπτει αυτό εδώ; Ποιον θέλουμε να απαλλάξουμε από ποινικές διώξεις για τώρα ή για το μέλλον; Για ποιο πράγμα επιρρόμεθα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω πάρα πολλά να πω για τα θέματα του Υπουργείου Παιδείας και ιδίως για τις καινοτομίες που δόθηκαν εισάγει και τις αλλαγές που δόθηκαν επιφέρει, αλλά αυτό θα το κάνουμε αύριο στη συζήτηση για τα άρθρα. Δεν προλαβαίνουμε σήμερα.

Εύχομαι, απλώς -ξαναλέω- οι μεγάλοι πατέρες της εκπαίδευσης, στους οποίους αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός προηγουμένως, να μην έχουν ακούσει την αποψινή του ομιλία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Φωτλάς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Με διάλογο με το υπερπέραν ξεκινήσαμε, με διάλογο με το υπερπέραν καταλήξαμε.

Έχετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Θέλω να πληροφορήσω τον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, ότι η διάταξη την οποία καταργούμε, κατά διαβολική σύμπτωση ήταν εκείνη με βάση την οποία σύρθηκαν στα δικαστήρια δεκάδες μαθητές και κανένας εξωσχολικός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεύτερον, θέλω να τον πληροφορήσω, αν και είναι έγκριτος νομικός, ότι υπάρχει το Ποινικό Δίκαιο το οποίο προβλέπει τιμωρίες για τους λεγόμενους, όπως λέτε, εξωσχολικούς, για όσους μπαίνουν, εισβάλλουν και εμποδίζουν τη λειτουργία του σχολείου. Η συγκεκριμένη διάταξη, την οποία έχει ονομάσει ο μαθητικός και εκπαιδευτικός κόσμος «μαθητοδικεία», ιδιώνυμο εις βάρος των μαθητών, ήταν μία διάταξη τιμωρητική για τους μαθητές.

Δεύτερον, ήταν καλή η προσπάθειά σας να δικαιολογήσετε τον Αρχηγό σας για τη φράση «οι μαθητές είναι πελάτες των σχολείων». Άμα διαβάσετε όλο το κείμενο, ούτε καν αυτά τα οποία εσείς είπατε, δεν αναφέρονται. Είναι σαφές και αναφέρεται ακόμη και στην αντίληψη, αν το δείτε, πολλαπλών πηγών χρηματοδότησης της δημόσιας εκπαίδευσης. Ο πελάτης διαλέγει. Μας πηγαίνει κάπου στα voucher αυτή η αντίληψη.

Όμως, θα ήθελα να ήταν εδώ ο κ. Μητσοτάκης και να γίνει αυτός ο διάλογος, για να καταλάβουμε τι εννοούσε και να μας εξηγήσει.

Ζητώ συγγνώμη που πήρα τον λόγο. Ήταν, όμως, αναγκαίο για να διευκρινιστούν αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον

λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κι εγώ θα ήθελα να πω δύο λόγια στον κ. Δένδια, χωρίς να διαβάσω κείμενο αυτήν τη φορά, όπως ανέφερε. Δεν νομίζω ότι διάβαζα και πριν.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: By heart!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Πρόσδοξ, κύριε Υπουργέ. By heart!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): By heart, ναι.

Εκτιμώ ιδιαίτερα την παρατήρησή του ότι στην Ελλάδα δεν δημιουργούμε καινοτόμα προϊόντα. Θα ήθελα να τον ρωτήσω: Γιατί αυτό συμβαίνει εδώ και σαράντα χρόνια;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Θα σας απαντήσω μετά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Το πρώτο είναι αυτό. Και ξέρω πολύ καλά τις απαντήσεις, κύριε Δένδια, πολύ καλύτερα, πιστεύω, από εσάς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Φέρτε τις απαντήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εντάξει, ρητορικό είναι το ερώτημα, κύριε Δένδια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Όταν με δείχνουν, συνήθως δεν είναι ρητορικό. Εν πάση περιπτώσει, μπορώ να το εκλάβω ως ρητορική χειρονομία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Το δεύτερο είναι οι ρουσφετολογικές ρυθμίσεις στο νομοσχέδιο αυτό. Θα ήθελα να μας πείτε ποιες είναι αυτές οι συγκεκριμένες ρουσφετολογικές ρυθμίσεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Να σας τις πω τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ πολύ. Έχετε δευτερολογία. Πείτε τα στη δευτερολογία σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Και τέλος, αναφερθήκατε πάλι στο θέμα του ΕΣΕΤ, το οποίο ορίζεται από τον Υπουργό σε μεταβατική φάση για τέσσερις μήνες.

Ποιος όριζε το ΕΣΕΤ εδώ και τόσα χρόνια, για τρία χρόνια, όχι για τέσσερις μήνες; Γιατί υπάρχει αυτή η καχυποψία; Γνωρίζετε ποια θα είναι τα μέλη του νέου ΕΣΕΤ; Για ποιο λόγο θεωρείτε ότι ήδη υπάρχουν προκαθορισμένες καταστάσεις τέτοιες ούτως ώστε να δημιουργείτε την εντύπωση ότι το νέο ΕΣΕΤ, το οποίο θα αποτελείται πραγματικά από καταξιωμένους επιστήμονες διεθνούς κύρους, θα λειτουργήσει με έναν τρόπο, τον οποίο τουλάχιστον εγώ θεωρώ ότι απάδει οποιασδήποτε ακαδημαϊκής ευθύνης και καταξίωσής;

Πρόκειται για καταξιωμένα άτομα, κύριε Δένδια, και θα τα δείτε. Ελπίζω να αναθεωρήσετε τότε την άποψή σας, γιατί με αυτές τις απόψεις που εκφράζονται, ουσιαστικά αυτό που γίνεται είναι να υποτιμάται εντελώς ο θεσμός του ΕΣΕΤ.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κι εγώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρία Αναγνωστοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Απλώς θα ήθελα να μιλήσω για τη νομοτεχνική βελτίωση που αφορά στο άρθρο 27, στους ΕΔΙΠ-ΕΤΕΠ κ.λπ. και για το οποίο ο κ. Δένδιας μάς κατηγόρησε ή επιβεβαίωσε την προχειρότητα και την ανικανότητα που μας διακρίνει, σε αντιδιαστολή, βέβαια, με τις προηγούμενες κυβερνήσεις και την ικανότητά τους.

Θα ήθελα να τον πληροφορήσω, λοιπόν, ότι υπήρχε στο αρχικό κείμενο, πέρασε από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, έχει περάσει από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και γίνεται συγκεκριμένη νομοτεχνική βελτίωση.

Θέλω να σας πληροφορήσω, κύριε Δένδια, επειδή μιλήσατε για την πάρα πολύ μεγάλη ικανότητα των προηγούμενων κυβερ-

νήσεων, ότι αφορά κατηγορία εργαζομένων στα ανώτατα ιδρύματα, οι οποίοι με τον ν. 4009/2011 έμειναν απολύτως μετέωροι. Εκκρεμούν από το 2011 προεδρικά διατάγματα. Εκκρεμούσαν προσλήψεις από το 2008. Αυτοί οι άνθρωποι ήταν σε ομηρία μέχρι σήμερα.

Θέλω να πληροφορήσω τους αγαπητούς συναδέλφους και συναδέλφισσες ότι, εάν υπάρχουν τόσες τροπολογίες, εάν υπάρχουν άρθρα τα οποία φαίνονται να είναι σαν πλίνθοι και κέραμοι, όπως κατηγορούμαστε, είναι γιατί είναι τόσες πολλές οι εκκρεμότητες τις οποίες έχουν αφήσει οι προηγούμενες κυβερνήσεις, που θα έπρεπε να νομοθετούσαμε κάθε μέρα μήπως και μπορούσαμε να αναστηλώσουμε με κάποιον τρόπο όλες αυτές τις εκκρεμότητες.

Κοιτάξτε λίγο καλύτερα και καλό είναι να διαβάσετε λίγο προσεκτικά. Έχετε βρει μία καραμέλα περί ρουσφετιών, φωτογραφικών διατάξεων και όλα αυτά. Εγώ σας καλώ να μου πείτε τι κάνατε για τα ανώτατα ιδρύματα.

Όμως, θα τα πω σε λίγο στην ομιλία μου, κύριε Δένδια, που επαίρεσθε κιόλας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θα τα πείτε στην ομιλία σας. Ευχαριστούμε.

Κύριε Φωτήλα, θα πάρετε μεταγραφή στο ΚΚΕ, αν καθίσετε περισσότερο.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Το άκουσα και αυτό!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Από τη Νέα Δημοκρατία θα πάτε κατευθείαν στο ΚΚΕ!

ΙΑΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Λόγω γραβάτας (ίσως)!

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Να πάρω τον λόγο επί προσωπικού;

Το σημερινό νομοσχέδιο: «Ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις» αποτελεί ένα από παράδειγμα της νομοθέτησης αλά ΣΥΡΙΖΑ που βιώνουμε τον τελευταίο καιρό στο Κοινοβούλιο. Για άλλη μία φορά, δηλαδή, βλέπουμε το φαινόμενο να έρχονται αποσπασματικές διατάξεις κρατικοδίαιτης λογικής σχετικά με την έρευνα, άλλες στη διαβούλευση και άλλες τώρα.

Ήδη από το πρώτο άρθρο του σχεδίου νόμου βρίσκεται εκτός ευρωπαϊκού πλαισίου και του άρθρου 179 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν τα λέμε εμείς αυτά. Η Έκθεση της Επιτροπής της Επιτροπής της Βουλής τα λέει. Δεν ξέρω αν τη διαβάσατε. Βέβαια, υπάρχουν σαφώς φωτογραφικές ρυθμίσεις για συγκεκριμένες κατηγορίες φίλων της Κυβέρνησης.

Είδα, κύριε Υπουργέ, ότι φέρατε ρυθμίσεις για την υποβολή του ΣΑΕΠ με τροπολογία. Δεν μας λέτε, όμως, γιατί κωλύει η διαδικασία αναγνώρισης των επαγγελματικών δικαιωμάτων χιλιάδων αποφοίτων πανεπιστημίων και κολλεγίων, παρά τις σχετικές εξαγγελίες σας, αλλά και τις σχετικές ερωτήσεις που σας έχουμε απευθύνει κατά καιρούς. Βέβαια, υπάρχουν πάλι άσχετες τροπολογίες, μεταξύ των οποίων και μία σχετική με την πρόσληψη δημοσιογράφων στο Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, τέσσερις ακόμη, από δύο για κάθε Αναπληρωτή Υπουργό. Αλίμονο! Άλλωστε, πώς θα μπορέσει να κτισθεί το νέο καθεστώς ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ χωρίς επικοινωνιακή αβάντα;

Υπάρχει και κάτι που είδα τώρα, πριν από λίγο. Είδα μία τροπολογία σχετικά με τη μεταφορά των αδιάθετων ακινήτων από το Υπουργείο Υγείας στα Υπουργεία Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Στην παράγραφο 3 λέει ότι η αξιοποίηση, η εκμίσθωση, η εκποίηση, η παραχώρηση με ή άνευ ανταλλάγματος και η διαχείριση της ακίνητης περιουσίας πραγματοποιούνται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Προνοίας. Δηλαδή, ο γενικός γραμματέας θα παίρνει ένα κομμάτι γης, θα δίνει όπου θέλει, χωρίς κανένα αντάλλαγμα και χωρίς καμμία αιτιολογία. Τα συμπεράσματα δικά σας!

Δύο είναι οι διατάξεις που νομίζω ότι δείχνουν τη γενική φιλοσοφία του παρόντος νομοθετήματος, ειδικά στα πανεπιστήμια. Τη μία διάταξη την ανέλυσε επαρκώς ο ειδικός αγορητής μας, ο κ. Μαυρωτάς, για το άρθρο 33 παράγραφος 7 που αφορά τους υπό μετάταξη δασκάλους και καθηγητές σε θέση εργασιακή και διδακτική προσωπικού στα πανεπιστήμια.

Εγώ θέλω να επιμείνω στη δεύτερη διάταξη που αφορά στα

Συμβούλια Ιδρύματος του άρθρου 26, γιατί έγινε δημόσιος διάλογος και στην επιτροπή, αλλά και μεταξύ εμού και της Αναπληρωτής Υπουργού, της κ. Αναγνωστοπούλου, στα μέσα ενημέρωσης. Ας μη γελιομάστε, η διάταξη αφορά και στην εργώτηση που έχω καταθέσει όσον αφορά στο ΤΕΙ δυτικής Ελλάδας.

Κατ' αρχάς, με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 26 περικόπτετε κι άλλο τις αρμοδιότητες των συμβουλίων των ιδρυμάτων που αποτελούσαν ένα θεσμικό αντίβαρο λογοδοσίας και ελέγχου της Συγκλήτου και του Πρύτανη, του Προέδρου. Προσπαθείτε καιρό τώρα να τα καταργήσετε και έχετε χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα γι' αυτό.

Δεν ξεχνάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, τη βία, αλλά και τις απειλές που άσκησαν μέλη του κόμματός σας σε μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας την περίοδο που ήσασαν Αντιπολίτευση. Νομίζω, μάλιστα, ότι θα σας συνοδεύει ντροπή για τις πράξεις σας σ' αυτόν τον τομέα. Τι κάνετε, όμως, τώρα; Παίρνετε από τα συμβούλια ιδρύματος και την αρμοδιότητα για σύσταση επιτροπής, ώστε να προσελκύονται υποψηφιότητες για τη θέση του πρύτανη σε ακρόαση ανοιχτή στην κοινότητα του ιδρύματος. Το έργο κατεδάφισης προχωρά κανονικά, παρά τις εξαγγελίες περί δήθεν διαλόγου για την παιδεία και συναίνεσης. Η διάταξη, όμως, της παραγράφου 4 του ιδίου άρθρου, που προβλέπει την άσκηση καθηκόντων από τη Σύγκλητο σε περίπτωση κατά την οποία το Συμβούλιο του Ιδρύματος αδυνατεί να ασκήσει τις αρμοδιότητές του, έχει ένα ιστορικό που αφορά στην παράνομη λειτουργία του ΤΕΙ δυτικής Ελλάδας.

Επιτρέψτε μου να μιλήσω γι' αυτό. Το Συμβούλιο Ιδρύματος του ΤΕΙ δυτικής Ελλάδας συστάθηκε στις 11 Απριλίου 2014 και οι παραιτήσεις των μελών του έγιναν στις 25 Φεβρουαρίου 2015, δηλαδή κατά τη διάρκεια της Κυβέρνησης της «πρώτης φοράς Αριστερά» και όχι επί της προηγούμενης κυβέρνησης, όπως λανθασμένα ισχυρίστηκε η καθ' όλα αγαπητή Υπουργός –και δεν το λέω ειρωνικά– σε ραδιοφωνικό μέσο. Μάλιστα, σύμφωνα με τις υπάρχουσες διατάξεις, η Σύγκλητος μέχρι τις 30 Αυγούστου 2015 δεν μπορούσε –και δεν το έπραττε– να αποφασίσει για θέματα αρμοδιότητας του συμβουλίου ιδρύματος, όπως σύσταση μονάδων διασφάλισης ποιότητας και δίδακτρα μεταπτυχιακών. Μετά τον Αύγουστο του 2015, όμως, τα πράγματα άλλαξαν και ξαφνικά το ΤΕΙ άρχισε να λειτουργεί παράνομα, αφού παρανόμως η Σύγκλητος ανέλαβε αρμοδιότητες του συμβουλίου του ιδρύματος.

Θα ήθελα, λοιπόν, να ενημερώσω την κυρία Υπουργό ότι η παράνομη λειτουργία του Ιδρύματος είναι θέμα των τελευταίων μηνών επί Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και δεν ισχύει το σχόλιο «αυτό γινόταν μέχρι τώρα στο ΤΕΙ δυτικής Ελλάδας». Μάλιστα, σαν να μην έφθανε η παράνομη ανάληψη καθηκόντων από τη Σύγκλητο ελλείψει του συμβουλίου ιδρύματος, ο Πρόεδρος των ΤΕΙ παρανόμως ενέκρινε τον ορισμό Αναπληρωτή Προέδρου Ακαδημαϊκών Υποθέσεων και Αναπληρωτή Προέδρου ΕΛΚΕ βασιζόμενος σε αντίστοιχο προεδρικό διάταγμα που αφορούσε το ΤΕΙ. Όμως, υποδείκνυε ότι αυτή η διαδικασία θα γινόταν μέχρι την ανάδειξη νέου Προέδρου και όχι μετά, όπως αυθαίρετα έγινε και συνεχίζεται τώρα.

Η κυρία Υπουργός είπε ότι υπάρχει σχετική διάταξη στο νόμο Διαμαντοπούλου. Δείτε μου ποια είναι και πού είναι αυτή η διάταξη, γιατί νομίζω ότι σκόπιμα τη συγχέετε με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου με ημερομηνία 8-10-2015 που πέρασε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η οποία ανέφερε ότι η προκήρυξη των εκλογών πρύτανη και κοσμητόρων μπορεί να γίνει από τη Σύγκλητο και όχι από το συμβούλιο ιδρύματος, αν υπάρχει πρόβλημα. Μάλλον, επειδή δεν τη βρήκε αυτήν τη διάταξη, αποφάσισε να νομοθετήσει τώρα σχετικά και να δώσει άφεση αμαρτιών στον Πρόεδρο του ΤΕΙ για χάρη των ημερών του Πάσχα, φαντάζομαι.

Θέλω να της πενθυμίσω ότι οι διαδικασίες ανάδειξης νέου συμβουλίου ιδρύματος είναι στην αρμοδιότητα του Υπουργείου. Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 13 του ν. 4009/2011, το συμβούλιο ιδρύματος μπορεί να λειτουργήσει και με απόφαση του Υπουργού, τα τυχόν ελλείποντα μέλη αντικαθίστανται από επόμενη στη σειρά εκλογικής κατάταξης πρόσωπα.

Αν και αυτό δεν είναι δυνατό, πάλι με απόφαση του Υπουργού

αντικαθίσταται με κλήρωση μεταξύ των καθηγητών πρώτης βαθμίδας του ιδρύματος. Και αν και αυτό δεν είναι δυνατό, τότε το αρμόδιο για τη διενέργεια των εκλογών όργανο προβαίνει αμελλητί στη διενέργεια εκλογών για ανάδειξη νέου συμβουλίου ιδρύματος.

Όπως επεσήμανε και στη συνέντευξή της η κ. Αναγνωστοπούλου, η ηγεσία του Υπουργείου είχε ενημερωθεί σχετικά με την ανάγκη ανάδειξης νέου συμβουλίου ιδρύματος. Προφανώς δεν ισχύει το σχόλιό της ότι δεν υπάρχουν διαθέσιμοι άνθρωποι γι' αυτήν τη δουλειά, γιατί από όσο γνωρίζω υπάρχουν διαθέσιμοι τουλάχιστον δέκα καθηγητές πρώτης βαθμίδας που θα επιθυμούσαν τη συμμετοχή τους στο ανώτατο αυτό όργανο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αντί, λοιπόν, του Υπουργείου και η Κυβέρνηση να αποκαταστήσει τη νομιμότητα προχωρώντας τις διαδικασίες για νέο συμβούλιο ιδρύματος, μας φέρνει εδώ διάταξη που νομιμοποιεί την παρανομία, ενώ με τη διάταξη της παραγράφου 6 ουσιαστικά απαλλάσσει τις συγκλήτους από την υποχρέωση να φτιάξουν οργανισμό ή εσωτερικό κανονισμό.

Πολιτεύεστε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, με τον πιο παλιό τρόπο, παρά τις εξαγγελίες σας περί του αντιθέτου. Πλάι στην πολιτική των ψεύτικων υποσχέσεων που δώσατε, με τελευταία τη δήθεν αναβάθμιση των ολοήμερων δημοτικών σχολείων, συνεχίζετε την αδιέξοδη πολιτική σας με δραματικές συνέπειες για τους πολίτες. Πλησιάζει, όμως, η ώρα που θα μπει ένα τέλος σε αυτόν τον κατήφορο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Η κ. Τζούφη έχει τον λόγο.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με το ίδιο ερώτημα που έθεσα και όταν πρωτομίλησα στις επιτροπές: Έχει άραγε νόημα να συζητάμε για την επιστημονική έρευνα με ανοιχτά τα μέτωπα της διαπραγμάτευσης, της αξιολόγησης, αλλά και της διαχείρισης των προσφυγικών ροών;

Κατά τη γνώμη μου η απάντηση είναι καταφατική, ιδιαίτερα αν αναλογιστούμε ότι η ερευνητική διαδικασία είναι φορέας παραγωγής γνώσης και πολιτισμού, ποιότητες δηλαδή που αποτελούν έτσι και αλλιώς απαραίτητα κοινωνικά αγαθά που γίνονται εξαιρετικά πολύτιμα στο ασφυκτικό πλαίσιο που βιώνουμε, των ανάλγητων μνημονιακών πολιτικών λιτότητας, που για κάποιους δεν είναι ποτέ αρκετές, ιδιαίτερα όταν στη διακυβέρνηση του τόπου βρίσκεται η Αριστερά, με επανειλημμένες εντολές του ελληνικού λαού.

Το κλίμα, λοιπόν, ή αλλιώς το πολιτικό πλαίσιο στο οποίο συζητούμε, έχει από κάποιες πλευρές εκτός και εντός Ελλάδας ως στόχο την αποτυχία αυτής της αριστερής διακυβέρνησης, όχι μόνο στο οικονομικό επίπεδο, αλλά και μέσω της ηθικής και κοινωνικής της ήττας. Οι τρόποι που αυτό επιχειρείται είναι πολλοί. Στο κοινοβουλευτικό, όμως, επίπεδο δοκιμάζονται δύο τρόποι:

Ο πρώτος τρόπος είναι να της στερηθεί η δυνατότητα ουσιαστικής νομοθέτησης, αφού βρίσκεται σε καθεστώς επιτήρησης εκ μέρους των δανειστών, έτσι που τελικά κάθε νόμος να γίνεται περίπλοκη άσκηση διαπραγμάτευσης με συνέπεια καθυστερήσεις, αδόκιμους και αντιφατικούς συμβιβασμούς.

Ο δεύτερος τρόπος είναι ότι όταν επιχειρεί να νομοθετήσει - όπως επί του συγκεκριμένου, αλλά και σε άλλα νομοθετήματα - οι εγχώριοι κατεδαφιστές να απαξιώνουν και να απομειώνουν το επιχειρούμενο έργο με διαφορετικές αλλά συγκλίνουσες αποχρώσεις. Το γνωστό σενάριο περιλαμβάνει κρεσέντο υψηλών τόνων, έπαρσης, επιθετικότητας ή και διαστροφής της πραγματικότητας, κραυγές για προχειρότητα, παλινδρόμηση στο παρελθόν, αστοχίες, φωτογραφικές διατάξεις κ.λπ. ή και προσωπικές βολές για «αδίστακτους καρεκλοκένταυρους», «άγνωστους που δεν τους ξέρει ούτε η μάνα τους», «τυχοδιώκτες», «ψεύτες» κ.λπ. που τολμούν να κυβερνούν, να νομοθετούν ή και να ομιλούν ακόμη. Διότι, σύμφωνα με τη δική τους αντίληψη, πρέπει οι «εφιππεύσαντες» να φύγουν οπωσδήποτε γιατί βλάπτουν την πόλη,

που τους ανήκει ιδιοκτησιακά και αποκλειστικά.

Μέσα σε αυτό το κλίμα, λοιπόν, η Κυβέρνηση και η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία επιμένουν να νομοθετούν για την έρευνα και ευρύτερα για την παιδεία στην παρούσα φάση, αφού τέθηκαν από τις πρώτες μέρες της διακυβέρνησης υψηλοί στόχοι στην κατεύθυνση αυτή με τη δημιουργία και ειδικού χαρτοφυλακίου έρευνας στο Υπουργείο Παιδείας. Και περίπου ένα χρόνο μετά παρουσιάζεται, με τη μορφή του παρόντος νομοσχεδίου, το πρώτο δείγμα της δουλειάς, παρά το δυσμενές περιβάλλον και τις ασφυκτικές πιέσεις.

Στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, λοιπόν - και θα αναφερθώ μονοθεματικά στις ρυθμίσεις για την έρευνα - περιλαμβάνονται μία σειρά από διατάξεις που αποτελούν διορθωτικές παρεμβάσεις στον προηγούμενο νόμο - έναν νόμο εξαιρετικά δυσλειτουργικό που ψηφίστηκε από τη συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας-ΠΑ-ΣΟΚ - καθώς και ρυθμίσεις για την άμεση αντιμετώπιση της εφαρμογής μνημονιακών πολιτικών που έχουν δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στον ερευνητικό ιστό της χώρας και στο εμπλεκόμενο ανθρώπινο δυναμικό, οδηγώντας μεγάλο αριθμό νέων και ικανών επιστημόνων σε αναγκαστική μετανάστευση.

Πιο συγκεκριμένα, ο προηγούμενος νόμος προέβλεπε την απόσυρση της πολιτείας και εναπόθετε την ερευνητική διαδικασία στις επιχειρήσεις και τη δανειοδότηση, ενώ τώρα αποκαθίσταται ο δημόσιος χαρακτήρας των ερευνητικών φορέων και αποσαφηνίζονται οι ευθύνες της πολιτείας στην υποστήριξη της έρευνας. Επιδιώκεται η εξασφάλιση της ανεξαρτησίας των ερευνητικών κέντρων με ταυτόχρονη διασφάλιση της κρατικής εποπτείας.

Ο προηγούμενος νόμος απορρύθμιζε το εργασιακό καθεστώς των ερευνητών, ενώ τώρα αποκαθίσταται η μονιμότητα των ερευνητών πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και διορθώνονται οι νομικές ασάφειες ως προς τα εργασιακά των ερευνητών. Δίνεται η δυνατότητα σε όλες τις κατηγορίες προσωπικού των ερευνητικών κέντρων, πλέον του ερευνητικού, χορήγησης αμοιβής αποδοτικότητας πρόσθετου έργου.

Ο προηγούμενος νόμος μεγέθυνε αμφισημίες και θεσμικά κενά σε προϋπάρχουσες δυσλειτουργίες στο μοντέλο διοίκησης των ερευνητικών κέντρων, αλλά στο παρόν νομοσχέδιο λαμβάνονται μέτρα για τον έλεγχο της αυθαιρεσίας των οργάνων διοίκησης, αφού το ερευνητικό προσωπικό συμμετέχει στην εκλογή του διευθυντή.

Για την αξιολόγηση και την επιλογή των διευθυντών λαμβάνεται υπ' όψιν η γνώμη όχι μόνο του ερευνητικού, αλλά και του λοιπού προσωπικού. Θεσμοθετείται για πρώτη φορά η δημόσια αξιολόγηση των διευθυντών των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων, αναβαθμίζονται τα επιστημονικά συμβούλια ινστιτούτου στην κατεύθυνση της δημοκρατικής τους νομιμοποίησης, ενώ αναβαθμίζονται τα περιφερειακά συμβούλια έρευνας με στόχο να εμποδιστεί η αναπαραγωγή πελατειακών δικτύων.

Το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας, Τεχνολογικής Ανάπτυξης και Καινοτομίας μετονομάζεται και αναμορφώνεται με στόχο τη διαφάνεια, ενώ καταργείται το υφιστάμενο ΕΣΕΤ και συστήνεται μεταβατικό μέχρι να οριστεί το νέο που απαιτεί χρονοβόρα διαδικασία.

Συνεπώς, το παρόν νομοσχέδιο στοχεύει στο να τροποποιηθεί το μεγαλύτερο μέρος του προηγούμενου νόμου, ο οποίος με τη σύμφωνη γνώμη της ερευνητικής κοινότητας δεν είχε εφαρμοστεί επί της ουσίας μέχρι σήμερα και για να δημιουργηθούν με τις προωθούμενες μεταβατικές ρυθμίσεις - σε συνθήκες βεβαίως συνεχούς διαλόγου με την ακαδημαϊκή και ερευνητική κοινότητα - προϋποθέσεις για την ψήφιση ενός νέου οραματικού νόμου για την έρευνα, την καινοτομία και την τεχνολογική ανάπτυξη που θα οδηγήσει σε ερευνητικά σχήματα που θα προωθούν την ποιότητα, την καινοτομία και την ισότητα, αλλά και την εσωτερική δημοκρατία, τη σύνδεση της έρευνας με την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και την αναχαίτιση της συνεχούς διαρροής νέων επιστημόνων στο εξωτερικό.

Επομένως και καταληκτικά, παρά τη σκληρή αντίδραση, σ' αυτήν την κατεύθυνση σκοπεύουμε να κινηθούμε, αφού τα πεδία των μεταρρυθμίσεων στη δημόσια διοίκηση, την υγεία, την παιδεία και την έρευνα είναι και παραμένουν ο προνομιακός χώρος

της Αριστεράς, όπου θα δοκιμαστεί αν θα πετύχει τελικά να διατηρήσει την κοινωνική της φυσιογνωμία σε συνθήκες παγκόσμιας επικράτησης του επιθετικού χρηματοπιστωτικού νεοφιλελεύθερου καπιταλιστικού μοντέλου.

Ακόμα όμως κι αν δεν τα καταφέρουμε, όπως υποσχθήκαμε, νομίζω ότι αξίζει η κοινή προσπάθεια πολλών ανθρώπων που αντιπροσωπεύεται και σ' αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και σε άλλα που ψηφίστηκαν, αφού καθώς λέει και ο ποιητής Γιώργης Παυλόπουλος «...στο μέλλον...θα μείνει λίγος άμμος με τη δική μας την αφή κι ο άνεμος που θα φυσάει...θα τον πηγαίνει εδώ κι εκεί κι όλο θα τον πηγαίνει».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε την κ. Τζούφη και για τον σεβασμό του χρόνου.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Βορίδης, ο οποίος καλείται να κάνει το ίδιο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι συγκρούονται βαθιά διαφορετικές αντιλήψεις, κάτι που μπορεί κανείς να καταλάβει από τον τρόπο που ερμήνευσε ο κ. Φίλης την τοποθέτηση του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας.

Ας δούμε τι λέει. Λέει ότι εμείς στη Νέα Δημοκρατία θεωρούμε πελάτες τους μαθητές. Όχι μόνο τους μαθητές, αλλά και τους ασθενείς και όλους τους φορολογούμενους. Θεωρούμε πελάτες όλους τους πολίτες. Ξέρετε με ποια έννοια; Με την έννοια ότι ο φορολογούμενος πολίτης αξιώνει ανταποδοτικότητα γι' αυτό το οποίο δίνει στο ελληνικό δημόσιο. Μ' αυτήν την έννοια!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι αγαθό, όμως!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Βεβαίως και είναι αγαθό. Προσέξτε! Δεν αμφισβητήθηκε ποτέ ότι πρέπει να παρέχεται. Εκείνο το οποίο αμφισβητείται είναι η ποιότητα αυτού που παρέχεται, αλλά ταυτόχρονα και η αξίωση αυτού ο οποίος φορολογείται να παίρνει ένα αντίστοιχο προϊόν γι' αυτό το οποίο φορολογείται, δηλαδή για τα χρήματά του.

Αυτή είναι μία ξένη έννοια στην Αριστερά, στον αυταρχισμό της και στην αυθεντία του κράτους, είναι ξένη έννοια η έννοια αυτής της ισοτιμίας απέναντι στον πολίτη και στο κράτος και αυτό είναι που ενοχλεί. Εκεί σας καταλάβαμε. Αλλά όχι όμως να διαστρέψετε το πραγματικό νόημα αυτών που καταλαβαίνουμε εμείς.

Άκουσα επίσης κι αυτό, κύριοι Υπουργοί, εγώ θα σας πρότεινα να καθίσετε να κάνετε μία κουβέντα, θα έχει θεωρητικό χαρακτήρα αρκετά, αλλά πρέπει να το λύσουμε, διότι από τη μία μεριά έχουμε την τοποθέτηση του πρώην Υπουργού εναντίον της αριστείας και από την άλλη μεριά σήμερα, εάν άκουσα καλά, ο κύριος Υπουργός μίλησε υπέρ της αριστείας. Λοιπόν, αυτό να το τακτοποιήσουμε, για να έχουμε λίγο το πεδίο στρωμένο, να μπορούμε όλοι μας να συνηγορήσουμε υπέρ της αριστείας. Όμως, έχοντας πει αυτά που έχετε πει, πρέπει να μου εξηγήσετε τι είναι εκείνο το οποίο σας κάνει τη μία λέξη που υπάρχει και έχει αναφορά στην αριστεία σε κείμενο αρχικό του νόμου εσείς να την τροποποιείτε με τις παρούσες διατάξεις και να την αφαιρείτε; Το ξέρετε ότι το έχετε κάνει αυτό; Να το βρω λίγο να σας το πω.

Εδώ, λοιπόν, σε μία σειρά παρεμβάσεις που έχετε κάνει, κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μου να το πάω συνεχόμενα και για το ζήτημα της επιχειρηματικότητας, διότι εσείς τουλάχιστον συγκεκριμένα μιλήσατε για την αναγκαιότητα συνδέσεως της έρευνας με την υγιή -όπως την είπατε- επιχειρηματικότητα. Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας εξέφρασε μία επιφύλαξη, όχι όμως συνολική, μίλησε για την ανάγκη μιας νέας σχέσεως με την επιχειρηματικότητα. Πάντως, η λέξη «επιχειρηματικότητα» και στους δυο σας ήταν μέσα. Πολύ θετικό αυτό.

Έχω, λοιπόν, απορίες. Γιατί στο άρθρο 4 παράγραφος ια', όταν κάνετε τροπολογία, παρεμβαίνετε στο άρθρο, το διατηρείτε; Ακριβώς όπως είχε στον αρχικό νόμο έλεγε: «Η διαμόρφωση συνθηκών και κινήτρων για την ανάπτυξη συνεργασίας μεταξύ των ερευνητικών οργανισμών, των τεχνολογικών φορέων και των επιχειρήσεων και των λοιπών φορέων» και είχε μία φράση δίπλα η οποία αφαιρείται, αυτή είναι η τροπολογία που κάνετε,

«και την ενίσχυση της καινοτόμου επιχειρηματικότητας». Αυτήν την αφαιρείτε. Γιατί αφού δεν έχετε πρόβλημα με την καινοτομία και την επιχειρηματικότητα, η μεγάλη διόρθωση που κάνετε για να εξακοντίσετε τις παθολογίες μακριά από την έρευνα και τις παθολογίες της είναι να αφαιρείτε τη λέξη «επιχειρηματικότητα»;

Το ίδιο παρεμπιπτόντως κάνετε και στο άρθρο 8, το οποίο τροποποιεί το άρθρο 10, στο σημείο 1 στο β' εδάφιο.

Επίσης, στην παράγραφο ε' του ιδίου άρθρου, ακούστε τι γράφει το αρχικό κείμενο στο σημείο ε': «Στην πλήρη αξιοποίηση του ερευνητικού δυναμικού των Περιφερειών και την ενίσχυση της αναδυόμενης ή της αναδυσόμενης αριστείας» αυτό είναι το κομμάτι που αφαιρείτε. Αυτή είναι η παρέμβαση που κάνετε, όλο το άλλο άρθρο μένει το ίδιο, αλλά αφαιρείτε τις λέξεις «επιχειρηματικότητα» και «αριστεία».

Εγώ, λοιπόν, επειδή θέλω να σας πιστεύω και δεν θέλω να μου λέτε άλλα στην εισήγησή σας και άλλα να αποτυπώνετε στο νόμο, θέλω μια απλή εξήγηση γιατί αφαιρέσατε τη λέξη «επιχειρηματικότητα» και γιατί αφαιρέσατε τη λέξη «αριστεία» απ' αυτές τις δυο παραγράφους. Γιατί εδώ δεν μπορεί από τη μια να είμαστε έτσι και από την άλλη να είμαστε αλλιώς.

Εδώ, οι συνεπείς αριστεροί εξ' υμών φαντάζομαι ότι έχουν μια πολύ καθαρή θέση, δεν τους αρέσει ούτε η επιχειρηματικότητα ούτε η αριστεία. Ναι; Όχι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Μας αρέσει!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Σας αρέσει.

Λοιπόν, αν σας αρέσει, να έρθετε να ζητήσετε μια εξήγηση από τους Υπουργούς σας γιατί κάνουν τροπολογίες άρθρων που αφαιρούν αυτά.

Το επόμενο ερώτημα και εγώ ισχυρίζομαι, παρά τα όσα λέτε, ότι αυτό είναι αντιμεταρρύθμιση -εγώ δεν παριστάνω τον ειδικό στα θέματα της έρευνας, δηλώνω αδαής, δεν το ξέρω το θέμα- όμως, ως ένας που συγκροτεί το νομοθετικό Σώμα, διαβάζω τις παρεμβάσεις που κάνετε, προκειμένου να λύσετε τα μεγάλα ζητήματα της έρευνας. Προσπαθώ να καταλάβω τι είναι όλο αυτό το οποίο διορθώνετε, αφού διατηρείτε τη βασική δομή. Παρατηρώ τις εξής αλλαγές που κάνετε: Στο άρθρο 10, με το οποίο αλλάζετε ουσιαστικά τα άρθρα 11 και 12 του ν. 4310/2014, αλλάζετε τον αριθμό των μελών του Συμβουλίου και ενώ παλιά ήταν δεκαπέντε, τώρα τα κάνετε δεκαεπτά. Συγκλονιστικό! Νομίζω ότι θα αναταχθεί πλήρως το σύστημα επειδή θα βάλουμε δύο μέλη ακόμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Από αυτά, στο παλιό σύστημα, εννέα ήταν από τα ΕΤΑ, στο νέο είναι έντεκα. Μάλιστα. Ακούστε τώρα τη φοβερή καινοτόμο αλλαγή, για να δούμε και τι είναι αυτό που κάνετε, γιατί στενοχωρείστε όταν σας λέμε ότι κάνετε κομματικό κράτος, ότι κάνετε αυταρχικό κράτος και ότι κάνετε ρουσφέτια και ότι όλο αυτό δεν είναι στην πραγματικότητα τίποτε παρά ένας ρουσφετολογικός μηχανισμός.

Τι έλεγε το παλιό άρθρο το οποίο αλλάζετε; Έλεγε ότι με πρόσκληση δημόσια του Υπουργού διορίζεται η εξαμελής επιτροπή, τοποθετείται και επιλέγεται η εξαμελής επιτροπή, από την οποία θα προκύψει το ευρύτερο σώμα. Τι αλλάζετε τώρα; Ακούστε, άμα θέλετε, τις έχω τις διατάξεις για να τις διαβάσετε συγκρινόμενες.

Εκείνο το οποίο αλλάζει είναι ότι, αντί να υπάρχει πλέον πρόσκληση δημόσια, υπάρχει απόφαση του Υπουργού. Αυτό κατά τη γνώμη σας συμβάλλει στην απολιτικοποίηση; Συμβάλλει στη διαφάνεια; Συμβάλλει στην ακεραιότητα; Συμβάλλει σε όλα αυτά τα οποία έρχεστε εισηγητικώς και εν συνεχεία νομοθετείτε άλλο τελείως διαφορετικό; Παραπονείστε για το ζήτημα της κριτικής που ασκούμε για την πρόωγη λήξη του ΕΣΕ. Ακούστε κάτι, τι θα σας συμβεί; Έχει νομολογηθεί εδώ ότι όταν νομοθετικά κάποιος παρεμβαίνει σε θητείες, αυτή η νομοθετική παρέμβαση παραβιάζει ουσιαστικά το εύρος της θητείας και -το λέω εντός εισαγωγικών- είναι παράνομη. Είναι παράνομη, γιατί έρχεστε και περιορίζετε αυτό το οποίο έχει οριστεί. Παρεμβαίνετε δηλαδή σε μία θητεία με νόμο. Δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό.

Σας καλώ, επίσης, για να δείτε τι κάνετε, κύριε Υπουργέ, εγώ

μπορώ να μην τα πω, να μην ισχυριστώ αυτά τα οποία σας είπα, τώρα εδώ μπορώ απλώς να επικαλεστώ την επιστημονική έκθεση της Βουλής. Τη διαβάσατε; Διαβάσατε τι λέει για τις ρυθμίσεις που κάνετε στο άρθρο 26 παράγραφος 4, 7 και 8; Που έρχεστε ουσιαστικά σε εκκρεμείς υποθέσεις και παρεμβαίνετε και θεσπίζετε αποσβέσεις απαιτήσεων που απορρέουν από τις υπάρχουσες ρυθμίσεις; Και βγαίνει και σας λέει η Βουλή ότι καθίστανται αναδρομικώς νόμιμες όλες οι εκδοθείσες οικείες κανονιστικές πράξεις και προφανώς δεν εναρμονίζεται η πρακτική αυτή με τις ανωτέρω αναφερθείσες συνταγματικές αρχές. Το λέει αυτό η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Έρχεστε και κάνετε αναδρομικές τακτοποιήσεις πράξεων των πρυτανικών αρχών ή των συγκλητικών αρχών ή τέτοιων αρχών και το κάνετε αναδρομικώς. Δεν μπορεί να γίνει αυτό, γιατί μπορεί να υπάρχουν εκκρεμείς δικαστικές υποθέσεις, στις οποίες παρεμβαίνει ο νομοθέτης. Αυτά όλα ως πλαίσιο εσείς τα καταλαβαίνετε ότι συμβάλλουν σε αυτό που είναι το νέο ερευνητικό πρότυπο;

Κύριε Φίλη, για να τελειώνουμε και με το τελευταίο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώνετε, σας παρακαλώ. Έχετε υπερβεί τον χρόνο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τελιώνω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Δέκα λεπτά μιλάει αυτός.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έχεις δίκιο, αλλά νόμιζα ότι... Για σένα δηλαδή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Παπαδόπουλε, σας παρακαλώ.

Συνεχίστε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Φίλη, ακούστε. Καταργείτε μία ποινική διάταξη. Η ποινική διάταξη αυτή είχε μια σκοπιμότητα. Τι είχε ως σκοπιμότητα; Είχε να αναγάγει σε πράξη με μείζονα ηθικοκοινωνική απαξία, δηλαδή σε εγκληματική πράξη, τις καταλήψεις των σχολείων, ανεξαρτήτως από το ποιος τις έκανε. Εγώ, λοιπόν, εδώ τι υπολαμβάνω;

Η κατάργηση αυτής της ποινικής διάταξης στην πραγματικότητα λέει τι; Ότι μια εσάς η κατάληψη των σχολείων δεν είναι πράξη με μείζονα ηθικοκοινωνική απαξία. Κατανοητό. Ο Πρωθυπουργός σε αυτό το ευαγές άθλημα επεδίδοτο. Καταλαβαίνουμε ότι δεν μπορείτε να κάνετε κάτι διαφορετικό. Είστε συνεπείς με τις πρακτικές που έχετε ακολουθήσει όλο αυτό το χρονικό διάστημα, αλλά όχι να μας το παρουσιάζετε και ως απελευθέρωση των μαθητών. Είναι αποχαλίνωση συγκεκριμένων πρακτικών απολύτως καταδικαστών από το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Δεν γίνεται αυτό το πράγμα!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, ησυχάστε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Βορίδη, προσπαθήσατε αλλά έχετε αυτοπαγιδευτεί με τη φράση του κυρίου Αρχηγού σας για τους μαθητές πελάτες.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Και εμείς έχουμε ζητήσει τον λόγο, αλλά δεν μας τον δίνετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ, κυρία Αντωνίου! Μιλάει ο κύριος Υπουργός.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Βορίδη, ακούστε κάτι: Δεν είναι πελάτες ούτε με την έννοια της ανταποδοτικότητας που λέτε. Ούτε ένα ευρώ μπορεί να μην έχει δώσει ένας άνθρωπος, ένας πολίτης, όμως έχει δικαίωμα στη μόρφωση, την υγεία και την κοινωνική ασφάλιση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η άλλη αντίληψη είναι η αγοραία αντίληψη δήθεν για τα δι-

καιώματα, όποιος έχει, υπάρχει ανταποδοτικότητα. Άρα είναι σαφής η διάκριση, η ιδεολογική, η κοινωνική, ανάμεσα στον νεοφιλελευθερισμό και σε μια δημοκρατική αντίληψη και ένα κοινωνικό κράτος. Δυστυχώς, αυτή η αντίληψη για τους πελάτες είναι όψιμη αντίληψη για τη Νέα Δημοκρατία, γιατί το 1974 και το 1977 με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, κάποιοι που έλεγαν σαν αυτά που λέτε εσείς σήμερα, κατηγορούσαν τον Καραμανλή για σοσιαλμανία.

Η Νέα Δημοκρατία σήμερα, λοιπόν, ακολουθεί μία άλλη πορεία, μία πορεία, μια στροφή στον νεοφιλελευθερισμό, στην αγοραία αντίληψη μακριά από την κοινωνική έστω αντίληψη του κοινωνικού ριζοσπαστισμού, του κοινωνικού φιλελευθερισμού, ακραία νεοφιλελεύθερη αντίληψη.

Δεύτερο θέμα σχετικά με την αριστεία. Ακούστε κάτι, θέλουμε όλα τα σχολεία να είναι άριστα. Δεν θέλουμε σχολεία ελίτ και για αυτό η προσπάθειά μας με το νέου τύπου ολοήμερο δημοτικό σχολείο είναι όλα τα παιδιά να έχουν ίσες εκπαιδευτικές ευκαιρίες και να διακριθούν.

Τρίτον σχετικά με την ποινικοποίηση των καταλήψεων. Μην επιμένετε. Είναι σαφές ότι η ποινικοποίηση των καταλήψεων αφορούσε τους μαθητές. Αυτούς έσερναν στα δικαστήρια και όχι κάποιους εκτός. Το ποινικό δίκαιο υπάρχει και καλύπτει τις ανάγκες αυτού του ποινικού κολασμού στον οποίο αναφερθήκατε.

Οι κινητοποιήσεις των εφήβων που έχουν και προβλήματα - όλοι υπήρξαμε εφηβοί και εσείς, κύριε Βορίδη, έτσι δεν είναι...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ακόμη και εγώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): ...δεν είναι πράξεις με ηθικοπολιτική απαξία. Προσέξτε! Οι κινητοποιήσεις των εφήβων δεν είναι πράξεις εξ ορισμού με κοινωνικοπολιτική απαξία. Είναι σχολείο δημοκρατίας η κινητοποίηση, αρκεί να γίνεται με τους κανόνες που τίθενται στο σχολείο και συζητάμε. Οι αντιθέσεις μέσα στο σχολείο να επιλύονται με δημοκρατικό τρόπο και όχι με τον τρόπο που νομίζετε εσείς.

Κάτι τελευταίο. Παραμένει η διάταξη ότι όσα μαθήματα χάνονται με τις καταλήψεις θα γίνουν στο τέλος της χρονιάς.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ λίγη ησυχία. Σας παρακαλώ, κύριε Αμυρά και κυρία Δριτσέλη!

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Όποιος κάνει κατάληψη λέμε, τα μαθήματα θα συνεχιστούν και θα γίνουν.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Αν κάνουν κατάληψη δύο μήνες οι εφηβοί τι γίνεται; Θα μας απαντήσετε; Δεν μας απαντάτε. Τι εννοείτε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Με τα δικά σας μυαλά θα κάνουν πολύ καιρό κατάληψη οι άνθρωποι.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Φωτεινή Βάκη.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Σας παρακαλώ να κάνουμε λίγη ησυχία στην Αίθουσα. Σας ευχαριστώ.

Επίσης, σας ενημερώνω ότι η σειρά που θα λάβουν τον λόγο οι συνάδελφοι είναι η εξής: Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, δύο ομιλητές και πάλι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Κύριε Αμυρά, θα σας ενημερώσω σε λίγο για τα υπόλοιπα.

Κύρια Βάκη, έχετε τον λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχή σοφίας η ονομάτων επίσκεψις. Ακούσαμε πολλά περί μαθητών πελατών, περί αριστείας. Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να εκφράσω και εγώ τη δική μου γνώμη όσον αφορά το πνεύμα που διαπνέει τον προς ψήφιση νόμο.

Υπάρχει μία ιδεοληπτική εμμονή. Αυτή η ιδεοληπτική εμμονή της ιδιωτικοποίησης, που εκφυλίζει δημόσια αγαθά σε εμπορεύσιμα είδη και πολίτες σε καταναλωτές, πελάτες υπηρεσιών, δυστυχώς δεν άφησε αλώβητο και τον χώρο της παιδείας και της έρευνας.

Τα τελευταία χρόνια γίναμε μάρτυρες μιας βίαιης μετάλλαξης των πανεπιστημίων και των ερευνητικών ιδρυμάτων σε υβρίδια ενός νεοφιλελεύθερου αυταρχισμού. Τα τελευταία χρόνια πορευθήκαμε, όσες και όσοι διδάσκαμε στα πανεπιστήμια, σιωπηρά και αθόρυβα στον ένδοξο δρόμο της «αριστείας» -εντός πάρα πολλών εισαγωγικών- χωρίς συγγράμματα, χωρίς ηλεκτρικό, χωρίς θέρμανση, κυριολεξία και μεταφορά μέσα στο σκοτάδι, με προγράμματα σπουδών υπό κατάρρευση λόγω έλλειψης διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού, με μέλη ΔΕΠ προς άγραν προγραμμάτων, που πλείστες όσες φορές ήταν ταχυφαγία έρευνας και αποτιμούνταν όχι τόσο με βάση τα ερευνητικά τους αποτελέσματα όσο με βάση -φοβούμαι- την επιχειρησιακή τους διεκπεραίωση.

Ο καλός ερευνητής, λοιπόν, εξισώθηκε με αυτόν που φέρνει λεφτά στο ίδρυμα, ενώ η μοίρα εκλεκτών νέων επιστημόνων έγινε είτε η οικονομική και ψυχική τους καταρράκωση είτε η μετανάστευση είτε η διαρκής αδιουσιότητα- ράπισμα στην αξιοπρέπεια, είτε συνθήκες εργασίας με αγοραία κριτήρια που συνιστούν μονόδρομο ανθρωποφαγίας, περιπλάνησης και επισφάλειας.

Αν ο όρος «ανθρωπιστική κρίση» παραπέμπει σε μία ζωή που δεν ζει, το brain drain – να το πω αγγλιστί- έγινε ένας ακόμη προσφιλής όρος που φιλοτέχνησε το ερευνητικό και ακαδημαϊκό τοπίο στην ομίχλη. Αν κάτι συνιστά θεσμική τομή είναι ότι η παρούσα Κυβέρνηση εξ αρχής δημιούργησε ειδικό χαρτοφυλάκιο και για την αλληλεγγύη, για την καταπολέμηση της ανθρωπιστικής κρίσης και για τους πρόσφυγες, αλλά βεβαίως και για την έρευνα.

Κι έρχομαι στο προκείμενο. Το παρόν νομοσχέδιο επιτελεί έναν διπλό στόχο. Από τη μια, επιχειρεί να σταματήσει την αιμορραγία νέων επιστημόνων στο εξωτερικό και να θεραπεύσει αδικίες που εισήγαγε ο προηγούμενος νόμος, ο ν.4310, διασφαλίζοντας τη βιωσιμότητα της έρευνας μέσω της τακτικής χρηματοδότησης, ούτως ώστε όντως η έρευνα να μπορέσει να γίνει μοχλός ανάπτυξης και παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας. Υπό αυτήν την έννοια, το παρόν νομοσχέδιο υπηρετεί την έρευνα ως σχετικό αγαθό κατά Αριστοτέλη, ήτοι αγαθό που δεν είναι σκοπός καθ' αυτός, αλλά μέσο εκπλήρωσης έτερων σκοπών διόλου ήσσονος σημασίας.

Επειδή όμως η πολιτική ασκείται και επί τη βάσει αρχών και αξιών και δεν είναι μία αξιολογικά ουδέτερη ενασχόληση τεχνοκρατών -διότι εάν ήταν έτσι θα εφαρμόζαμε απλώς και δεν θα συζητούσαμε- και δεδομένου ότι εκτός από τα δημοσιονομικά μεγέθη και τα πρωτογενή πλεονάσματα υπάρχουν και τα αξιακά πλεονάσματα, και αυτά συνιστούν -αν θέλετε- το ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς, για εμάς η εκπαιδευτική και ακαδημαϊκή κοινότητα δεν παρέχει σέρβις. Για εμάς οι μαθητές και οι φοιτητές δεν είναι πελάτες. Να το διατυπώσω διαφορετικά: Η έρευνα δεν είναι ούτε αγοραία, ούτε κρατικοδίαιτη. Η έρευνα δεν είναι ούτε όμηρος του κράτους ούτε μίας ασύδοτης αγοράς που την εξισώνει με το «χρήσιμο» ή με μια ψευδεπίγραφη επιχειρηματικότητα της αρπαχτής.

Για του λόγου το αληθές, ήταν σωστό -ένα παράδειγμα- ο προηγούμενος νόμος να δίνει τη δυνατότητα στα ερευνητικά κέντρα να χρηματοδοτούν απευθείας με μία απλή απόφαση του διοικητικού συμβουλίου εταιρείες υψηλού ρίσκου ή να λαμβάνουν δάνεια από τράπεζες; Ήταν σωστό να συνδέεται η δημόσια χρηματοδότηση των ερευνητικών κέντρων με τα αποτελέσματα της αξιολόγησής τους -προσοχή- μίας αξιολόγησης που λειτουργούσε ως δαμόκλειος σπάθη που επικρέμαται πάνω από τα κεφάλια των ερευνητικών και ενίοτε γινόταν και μέσο τιμωρίας και πρόσχημα απολύσεων;

Τι ανθρωπότυπο άραγε ερευνητή γεννούσε ο προηγούμενος νόμος, όταν κατ' ουσίαν η μονιμότητα της Α' και Β' βαθμίδας είχε αρθεί; Η μονιμότητα των ερευνητών στην Α' και στη Β' βαθμίδα αποκαθίστανται με τον υπό ψηφίση νόμο, ο οποίος δεν διώκει, προστατεύει, δεν εκδικείται και δεν τιμωρεί τους ερευνητές, κατοχυρώνοντας παράλληλα τον δημόσιο χαρακτήρα, τη λογοδοσία και τη διαφάνεια στην έρευνα μέσω της διαδικασίας αξιολόγησης και εκλογής τόσο των διευθυντών των ερευνητικών κέντρων, των ινστιτούτων, αλλά και των επιστημονικών συμβουλίων.

Διότι για πρώτη φορά λαμβάνεται υπ' όψιν η γνώμη του ερευ-

νητικού και του λοιπού προσωπικού για την επιλογή των διευθυντών. Για πρώτη φορά θεσμοθετείται η δημόσια αξιολόγηση των διευθυντών των ερευνητικών κέντρων και των διευθυντών των ινστιτούτων, όχι μόνο στη λήξη της θητείας τους αλλά και στη μέση της θητείας τους. Για πρώτη φορά η εκλογή των μελών των επιστημονικών συμβουλίων που θα γνωμοδοτούν για την ερευνητική πολιτική, θα γίνεται από την ολομέλεια των ερευνητών όλων των βαθμίδων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έρευνα και επισφάλεια, έρευνα στο σκοτάδι, έρευνα και ανθρωποφαγία, λυπάμαι αλλά είναι αντίφαση εν τοις όροις. Η δημοσιότητα, η λογοδοσία και η διαφάνεια είναι συστατικά στοιχεία, είναι πεμπουσία της δημοκρατίας. Και η έρευνα, η παιδεία εν γένει ή θα είναι δημοκρατική ή δεν θα υπάρχει.

Κι επειδή ακούστηκαν πολλά για την αριστεία, όταν κραδαίνετε το λάβαρο της αριστείας, λοιδορώντας τον Μπαλτά του ΣΥΡΙΖΑ στην παιδεία, ο δικός σας ο μπαλτάς κατακρεουργούσε τη δημοκρατία στην έρευνα και στην παιδεία. Η αριστεία ως υψηλή επιστημονική ποιότητα είναι συνώνυμο, δεν είναι αντίθετο της δημοκρατίας. Και η Αριστερά, που προσφάτως ανασύροντας από τη ναφθαλίνη τα προσφιλή σε γνωστά αγαπημένα σας μυνησιακά συγκροτήματα φληναφήματα που ακούνε στο όνομα «θεωρία των δύο άκρων», εξισώνετε με βαριοπούλες, με καλάσνικοφ, με ανομία, με βία, αυτή η Αριστερά έχει στη σκευή της και τους αγώνες για μια δημοκρατική παιδεία.

Κι έρχομαι στην κατάργηση των μαθητοδικαίων. Ο αγώνας, η μη βίαιη συλλογική έκφραση διαμαρτυρίας για ένα καλύτερο σχολείο, ένα καλύτερο πανεπιστήμιο, ένα καλύτερο αύριο, δεν είναι δυνατόν να συνιστά ποινικό αδίκημα. Είναι αδιανόητο να σέρνονται ανήλικα παιδιά, μαθητές στους εισαγγελείς.

Οι κοινωνικοί αγώνες για ένα δημοκρατικό σχολείο δεν είναι τρομοκρατική ενέργεια, εκτός αν για εσείς -γιατί ακούσαμε πρόσφατα τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τότε στη συζήτηση για την ασφάλεια- την Αριστερά την ταυτίζετε στο μυαλό σας με το Ρουβίκωνα. Διέβημεν το Ρουβίκωνα, αλλά έναν άλλο Ρουβίκωνα, με σκοπό να εμπεδώσουμε μια δημοκρατική παιδεία με δημοκρατικές αξίες και ήθος.

Θα ήθελα να κλείσω, επειδή ακούστηκαν πολλά και για τους πελάτες, για τα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, για το σέρβις που πρέπει να δίνουμε στους πελάτες-πολίτες κ.ο.κ., με το τέλος μιας επιστολής που απέστειλε ένας καθηγητής προς τον πρόεδρο του συμβουλίου ενός αμερικανικού πανεπιστημίου, όταν ο τελευταίος αποφάσισε να καταργήσει στην Αμερική τις ανθρωπιστικές σπουδές, διότι δεν ήταν προσοδοφόρες, δεν προσέλκυαν πολλούς πελάτες, άρα δεν χρειαζόταν. Επικαλείται, λοιπόν, το Φάουστ του Γκάιτε που τιτλοφορεί την επιστολή του «Μία συμφωνία με τον διάβολο για την Παιδεία».

Γράφει, λοιπόν, κι έτσι τελειώνει την επιστολή: «Ο Γκάιτε πίστευε πως ο άνθρωπος δεν θα έχει κανένα κέρδος αν πουλήσει την ψυχή του, ακόμη και για όλα τα πλούτη του κόσμου. Αυτή είναι όλος ο κόσμος, Πρόεδρε Φίλιπ, και όχι κάποιος ισουσκελισμένος προϋπολογισμός. Αν και, για να είμαι δίκαιος, δεν έχετε πουλήσει την ψυχή σας, μόνο την ψυχή του ιδρύματός σας.

Με όχι και τόσο ιδιαίτερη εκτίμηση,

Γκέγκορ Πέτσκο.»

Ο καθηγητής Πέτσκο, βέβαια, δεν είναι ένας από τους γραφικούς εδώ ιθαγενείς, διεφθαρμένους, οκνηρούς ακαδημαϊκούς, που πρέπει να έλθουν οι εξωτερικοί αξιολογητές για να τους κρίνουν. Είναι ένας διακεκριμένος καθηγητής βιοχημείας στο Πανεπιστήμιο Μπραντς της Αμερικής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Βάκη, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει ο κ. Εμμανουήλ Κόνσολας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και μετά ο κ. Αμυράς, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από το Ποτάμι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας πραγματικά στέκεται αφορητή στο να «αντιπαρεθεσθεί» ιδεολογικά. Αυτή είναι η πρώτη αναφορά, το συμπέρασμα

που βγάζει κανείς απ' αυτήν τη συζήτηση.

Όμως, η Νέα Δημοκρατία φαίνεται ότι αποτέλεσε και εφελκυστικό για άλλη μια φορά μεγάλης συζήτησης. Χαίρομαι που ο Υπουργός αναφέρεται συνεχώς στον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη και χαίρομαι, επίσης, που αναγνωρίζει ότι για τη χώρα το δέκατο συνέδριο, κύριε Υπουργέ, ήταν ένα γεγονός. Αδιαμφισβήτητα, λοιπόν, ήταν ένα γεγονός πολιτικό, όπου κατατέθηκαν ιδέες, προτάσεις και μπορείτε να τις δείτε κι εσείς. Τα έχετε δει. Ξέρω πολύ καλά ότι ήσασταν εκεί. Εμείς χαιρετήσαμε την παρουσία σας.

Εκεί, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, καταθέσαμε τη συμφωνία αλήθειας με άξονα τα πέντε άλφα, για τα οποία συζητούμε σήμερα εδώ ιδεοπολιτικά, για την ανάπτυξη, που αφορά το νομοσχέδιό μας, για την αξιοκρατία, για την αριστεία, κυρίως, όμως, για την αξιοπιστία. Γι' αυτό θα κριθούμε.

Παράλληλα, όμως, με τη συμφωνία αλήθειας και τα πέντε άλφα καταθέσαμε σε ανοιχτή δημόσια διαβούλευση είκοσι πέντε, κατ' αρχάς, προτάσεις, μέσα από τις οποίες αναδεικνύεται η Νέα Δημοκρατία ως πρωταγωνιστής των εξελίξεων μιας κοινωνίας που χειμάζεται και χρειάζεται μια νέα αφετηρία.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτής της πρότασης είναι και η εισαγωγή της επιχειρηματικότητας στα σχολεία.

Καταθέτω στα Πρακτικά για τους μελλοντικούς, κυρίως, ερευνητές, ώστε να δουν ότι αυτή η διάσταση, η δέκατη όγδοη πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, στέκεται αφορμή για να στηλιτευτεί τη θέση περί «πελατών» του κ. Κυριάκου Μητσοτάκη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Κόνσολας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άρα, κύριε Υπουργέ, η Νέα Δημοκρατία δεν έχει αγοραία αντίληψη για την παιδεία, ούτε έχει αποσπασματική αντίληψη για την αριστεία. Αυτό να το ξεκαθαρίσουμε μια και καλή.

Ξέρω ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι μια αφορμή για γενικότερη συζήτηση και δεν φτάνουν τα λίγα λεπτά της ώρας για κάθε έναν από εμάς τους ομιλητές για να λύσουν όλες τις πτυχές που έχουν καταθέσει εδώ εξαιρετικοί ομιλητές και αγορητές.

Όμως, χαίρομαι που ο κύριος Υπουργός δεν έδωσε σε κανέναν την αφορμή στο προηγούμενο διάστημα να αναφερθεί σ' αυτόν προσωπικά. Σήμερα, όμως, είτε με τις δημόσιες συνεντεύξεις του στα μέσα μαζικής ενημέρωσης είτε από το βήμα της Βουλής με την τοποθέτησή του, έδωσε αφορμή και επιτρέψτε μου να ξεκινήσω από την τοποθέτησή του. Ο κύριος Υπουργός κατέληξε με τον Αλέξη Δημαρά. Προσέγγισε, δηλαδή, τις επιφυλλίδες της ιστορίας εκπαίδευσης.

Χαίρομαι, κύριε Υπουργέ. Ξέρετε ότι για να δούμε το μέλλον, πρέπει να διαβάσουμε καλά την ιστορία της εκπαίδευσης. Μόνο που ο Αλέξης ο Δημαράς, όταν μιλούσε για τον Δελμούζο, για τον Γληνό, για όλους αυτούς τους φωτισμένους Έλληνες, είχε συνδυασμένα πάντα το κοινωνικό κυρίως πλαίσιο και το πολιτικό και εκεί λέει ο Δημαράς ότι θα πρέπει κάθε φορά ο ερευνητής να μπορεί να δει ποιο είναι το κοινωνικο-πολιτικό πλαίσιο για να αναστοχάζεται, για να σχεδιάζει.

Σήμερα, λοιπόν, μιλάμε για μια «μεγάλη» εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Για άλλη μια φορά ο ΣΥΡΙΖΑ στον χώρο της εκπαίδευσης αναφέρει ότι εδραιώνει τη δημοκρατία και ο κύριος Υπουργός μάς προέτρεψε λέγοντας ότι χρειάζεται ευρεία κοινωνική συναίνεση και πολιτική σύγκλιση. Ωραία. Συμφωνούμε σ' αυτό.

Όμως, για να υπάρχει σύγκλιση, κύριε Υπουργέ, πρέπει να έχουμε όρους διαφάνειας και καθαρούς και ξάστερους όρους σε ό, τι αφορά τον εθνικό διάλογο της παιδείας.

Τι είδους εθνικός διάλογος για την παιδεία μπορεί να διεξαχθεί, όταν η Κυβέρνηση βρίσκεται και δημιουργεί τετελεσμένα γεγονότα; Όταν ακυρώνονται σημαντικές μεταρρυθμίσεις; Όπως είναι ο ν.4310; Ο ΣΥΡΙΖΑ εδραιώνει «κλίμα δημοκρατίας», μόνο που δημιουργεί και κύματα ανασφάλειας.

Ο προηγούμενος Υπουργός Παιδείας, ο κ. Μπαλτάς, σε σχέση με την αλλαγή του τρόπου επιλογής στελεχών της εκπαίδευσης, οδήγησε το Συμβούλιο της Επικρατείας να κρίνει αντισυνταγματικό το ζήτημα αυτό της επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης, αφού παραβιάζει τις αρχές της ισότητας, της αξιοκρατίας και φυσικά τις αρχές της αριστείας.

Θα ήθελα να σας προτρέψω, κύριε Υπουργέ, να επισκεφθείτε τα σχολεία. Υπάρχει ηρεμία εξαιτίας αυτής της διαδικασίας του τρόπου επιλογής; Μάλλον όχι. Δεν ξέρω, λοιπόν, για ποια δημοκρατία μιλούμε.

Κύριε Υπουργέ, παρ' ότι τελειώνει η ώρα, ας αποτελέσει αφετηρία αυτή η συζήτηση για πιο βαθιά σκέψη και στην αυριανή συζήτηση αλλά και στον εθνικό διάλογο, μια που τον επικαλείστε συνέχεια.

Αναφερθήκατε στον ν.1566/1985 για να δώσετε την παραβολή και την αναλογία των μαθητών 1/25. Ο νόμος αυτός, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι, είναι του 1985. Πόσα χρόνια πριν, κύριε Πρόεδρε; Πάνω από τριάντα χρόνια.

Δεν ήταν λοιπόν προτεραιότητα της νέας Κυβέρνησης που όψιμα επικαλείται ότι χρειάζεται αλλαγή παντού; Γιατί αναφέρετε ο κύριος Υπουργός στον ν.1566/1985 και μίλησε για τους σκοπούς της εκπαιδευτικής και τα περιεχόμενα μάθησης, δηλαδή για τα σχολικά βιβλία.

Είπε ότι δεν είναι καλά τα σχολικά βιβλία και το αποφάσισαν οι Βουλευτές. Και ποιοι είναι οι Βουλευτές που αποφασίζουν, κύριε Υπουργέ, εάν τα σχολικά βιβλία είναι καλά ή κακά; Υπάρχει Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, που σας έχει κάνει τέτοια εισήγηση;

Και εάν εσείς θέλετε να αναφερθείτε στον ν.1566/1985, γιατί δεν αναφέρεστε, κύριε Υπουργέ, στην προτροπή του νόμου για πολλαπλό εγχειρίδιο; Γιατί δεν δίνετε δικαίωμα επιλογής στον εκπαιδευτικό για πολλαπλό εγχειρίδιο;

Μιλήσατε και για μεθόδους αξιολόγησης. Ήταν εξαιρετική η προσέγγιση. Εκτός από την ιστορία της εκπαίδευσης, ο κύριος Υπουργός έκανε και ανάλυση στη διδακτική μεθοδολογία. Πολύ ωραία. Η ομαδοσυνεργατική διδασκαλία είναι πράγματι μια εξαιρετική προσέγγιση στη διδασκαλία. Όμως, δεν είναι μοναδική. Δεν είναι αυτό το ερέθισμα που πρέπει να εδραιώσουμε ως τεκμήριο, ότι στο ολοήμερο σχολείο πρέπει να εφαρμοστεί η ομαδοσυνεργατική διδασκαλία, άρα πρέπει να γίνουν ολοήμερα όπως είπατε.

Τέλος, είπατε για την ποιοτική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Πολύ ωραία. Έχετε λάβει υπ' όψιν σας, κύριε Υπουργέ και η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, τις σχετικές εισηγήσεις της προηγούμενης ηγεσίας του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής;

Θυμόμαστε όλοι, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι συνέβη στη συζήτηση για την αξιολόγηση σε διάφορες χρονικές περιόδους της χώρας. Θυμάστε τι γινόταν στην Μητροπολίως, όταν Υπουργός Παιδείας ήταν ο κ. Σουφλιάς και όταν Υπουργός Παιδείας ήταν ο κ. Παπανδρέου.

Πρέπει να αφήσουμε τον εκπαιδευτικό λίγο στην άκρη, κύριε Υπουργέ, και να μιλήσουμε πρώτα για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και ύστερα για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού.

Κλείνω αυτή την αναφορά, επειδή μιλήσατε και για τους εκπαιδευτικούς και την κατάρτησή τους. Δεν είναι ειδικοί οι εκπαιδευτικοί, λέει, να είναι στα ολοήμερα σχολεία. Όλα αυτά, κύριε Υπουργέ, ξέρετε γιατί τα είπατε; Για να δικαιολογήσετε την αδυναμία σας να μπορείτε να διορίσετε και να υλοποιήσετε τις δεσμεύσεις σας ότι θα υπάρχουν είκοσι χιλιάδες εκπαιδευτικοί και στην ειδική αγωγή επίσης, την ώρα που εσείς λέτε ότι είναι σε ομηρία κυριολεκτικά η εκπαίδευση εξαιτίας των αναπληρωτών. Και προηγουμένως στην πρωτολογία σας αναφερθήκατε στο ότι οι αναπληρωτές είναι αναγκαίο κακό στην εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν μπορώ να συνεχίσω και το ξέρω ότι τελείωσε ο χρόνος μου, κύριε Πρόεδρε. Δεν μπόρεσα να αναφερθώ -και το έκανα συνειδητά- στη γραπτή εισήγησή μου για το νομοσχέδιο για την παιδεία που φέρνετε σήμερα, για την έρευνα και την τεχνολογία. Όμως, θέλω μόνο να πω ότι αυτό το νομοσχέδιο, που είναι ένα πολυνομοσχέδιο, όπως είπε και ο κύριος Υπουργός, είναι μια προσπάθεια για τα ερευνητικά κέντρα, όχι για την έρευνα.

Όταν, λοιπόν, αποφασίσουμε να φέρουμε συνολικά το νομοσχέδιο για την έρευνα, εκεί να τοποθετηθούμε, αφού προηγουμένως όμως έχουμε την ευαισθησία να υπάρξει μια ανοιχτή διαβούλευση, χωρίς αποκλεισμούς και να μιλήσουμε και για τα επι-

μέρους ζητήματα της έρευνας.

Θα ήθελα να κάνω μόνο τρεις επισημάνσεις, εάν μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Πολύ σύντομα, σας παρακαλώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς στοχεύαμε στην ενοποίηση του ερευνητικού χώρου στη χώρα. Ο ν.4310 ήταν ένας καλός νόμος. Είχαμε θέσει το Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για την Έρευνα ως προτεραιότητα να ψηφίζεται από τη Βουλή. Γιατί; Γιατί ήταν μια πανομοιότυπη αντίληψη που επικρατεί στην Ευρώπη και στον διεθνή χώρο της έρευνας.

Τώρα τι κάνετε; Αποφασίζετε να μετακυλήσετε αυτό το στρατηγικό σχέδιο για την έρευνα στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Υπουργού Παιδείας.

Εμείς, επίσης, είχαμε καταθέσει το συντονιστικό όργανο, ώστε να μπορούσαμε οριζόντια, σε όλα τα Υπουργεία να συντονίσουμε την έρευνα, γιατί δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο μόνο του Υπουργείου Παιδείας, είναι συνολικά και άλλων Υπουργείων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε τη σκέψη σας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Καταργείται και αυτό.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι η κατάργηση βασικών διατάξεων του ν.4130 δεν είναι μία διαδικασία που φέρνει μπροστά τη χώρα στην έρευνα και στην τεχνολογία.

Νομίζω ότι πρέπει να ξανασκεφθείτε σύντομα, κύριε Υπουργέ, να φέρετε συνολικά τις ρυθμίσεις για το ερευνητικό σχέδιο που έχετε ως Κυβέρνηση και εκεί να θεραπεύσουμε τα κακώς κείμενα που εσείς καταθέτετε σήμερα στη Βουλή.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κόνσολα, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Αμυρά, ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Φωτάκης έχει να κάνει μία νομοτεχνική βελτίωση.

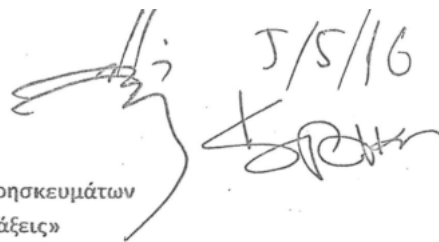
Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να καταθέσω ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις, μερικές εκ των οποίων αποσαφηνίζουν τις αρμοδιότητες των ΕΣΙ στα ερευνητικά κέντρα. Πλέον είναι πολύ καθαρές οι διαφοροποιήσεις που υπάρχουν από τον προηγούμενο νόμο. Θα τις καταθέσω.

Όσον αφορά τα όσα ακούστηκαν περί αριστείας, επιχειρηματικότητας και καινοτομίας, αυτά θα λάβουν απάντηση αύριο. Πιστεύω ότι θα έχουμε την ευκαιρία αύριο να απαντήσουμε. Λόγω του προχωρημένου της ώρας τώρα αυτό δεν είναι δυνατό. Όμως, πραγματικά, δεν νομίζω ότι είναι ο κατάλληλος χώρος να μιλάμε για αυτά τα θέματα, όταν τον νόμο αυτό τον διαπερνά ξεκάθαρα αυτή η επιδίωξη της αριστείας, η επιδίωξη της επιστημονικής ποιότητας, η οποία, όπως ανέφερα και στην πρωτολογία μου, πρέπει να γίνεται χωρίς καμμία έκπτωση. Ήταν απόλυτα καθαρό αυτό και η προσπάθεια ταύτισης του χώρου μας με την ήσσονα προσπάθεια, με τη μετριότητα θα έλεγα ότι είναι εις μάτην. Όμως, θα πούμε πολλά περισσότερα αύριο που θα είναι εδώ και ο κ. Δένδιας και ο κ. Βορίδης. Με πολλή χαρά θα το κάνουμε αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνος Φωτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

Νομοτεχνικές Βελτιώσεις
στο σ/ν του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων
«Ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις»

5/5/16

1. Στην περίπτωση 2 του άρθρου 6 του ν. 4310/2014, όπως τροποποιείται με την παράγραφο 1 του άρθρου 6 του σχεδίου νόμου, η φράση «Οι δομές του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων με αρμοδιότητα στον Τομέα της Έρευνας, Τεχνολογικής Ανάπτυξης και Καινοτομίας και η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας» αντικαθίσταται από την φράση «Το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και ειδικότερα η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας».

2. Στο τέλος της παραγράφου 16 του άρθρου 15 του ν. 4310/2014, όπως αυτή έχει προστεθεί με την παράγραφο 6 του άρθρου 13 του σχεδίου νόμου, προστίθεται η ακόλουθη φράση: «Έως τον ορισμό από τον εποπτεύοντα Υπουργό, το ΔΣ λειτουργεί νομίμως».

3. Η παράγραφος 6 του άρθρου 17 του ν. 4310/2014, όπως προστίθεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 15 του σχεδίου νόμου αναδιατυπώνεται ως εξής:

«6. Το Ε.Σ.Ι. ασκεί τις ακόλουθες αρμοδιότητες, καθώς και όσες άλλες προβλέπονται από τον παρόντα νόμο:

α. Επικουρεί τον Διευθυντή του Ινστιτούτου στην άσκηση των αρμοδιοτήτων του.

β. Παρακολουθεί το ερευνητικό και αναπτυξιακό πρόγραμμα του Ινστιτούτου και υποβάλλει τη σχετική γνώμη και κριτική του στον Διευθυντή του Ινστιτούτου και στο Διοικητικό Συμβούλιο του ερευνητικού κέντρου.

γ. Συμβάλλει στη διαμόρφωση της στρατηγικής, του οργανογράμματος και της πολιτικής του ανθρώπινου δυναμικού.

δ. Υποστηρίζει τον Διευθυντή του Ινστιτούτου στη σύνταξη γνωμοδοτήσεων σε ειδικά ερωτήματα που υποβάλλονται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ερευνητικού Κέντρου.

ε. Αποτιμά το ερευνητικό έργο του Ινστιτούτου σε σχέση με την ΕΣΕΤΑΚ.

στ. Ορίζει τις επιτροπές κρίσης και τις εισηγητικές επιτροπές για την πλήρωση θέσεων ερευνητών και Ειδικών Λειτουργικών Επιστημόνων.

ζ. Χορηγεί σύμφωνη γνώμη για την προκήρυξη θέσεων ερευνητών και Ειδικών Λειτουργικών Επιστημόνων».

4. Στην παρ. 16 του άρθρου 18 του ν. 4310/2014, όπως τροποποιείται με το άρθρο 16 του σχεδίου νόμου, η φράση «ύστερα από απόφαση της Γ.Σ. του οικείου Τμήματος του Α.Ε.Ι.» αντικαθίσταται από την φράση «ύστερα από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης Ειδικής Σύθεσης του Τμήματος του Α.Ε.Ι.».

5. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 23 του ν. 4009/2011, όπως τροποποιείται με την παράγραφο 13γ του άρθρου 24 του σχεδίου νόμου, το ποσοστό 10% αντικαθίσταται με το ποσοστό 7%.

6. Στην παράγραφο 8β του άρθρου 25 του σχεδίου νόμου, αμέσως μετά τη φράση «με τη διαδικασία του άρθρου 12 του ν. 4310/2014,» προστίθεται η φράση «όπως ισχύει,».

Αθήνα, 5.5.2016

Ο Αναπληρωτής Υπουργός
Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

Κωνσταντίνος Φωτάκης

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Ποταμιού κ. Γεώργιος Αμυράς.

Ορίστε, κύριε Αμυρά, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι μία σαφέστατα θλιβερή επέτειος. Έξι χρόνια πριν, εδώ δίπλα, στα τετρακόσια μέτρα από την Ολομέλεια, στην οδό Σταδίου 23, στη MARFIN τέσσερις άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από το τυφλό μίσος, τον φανατισμό, από τη σάπια τρομοκρατία που διαρκώς ταλαιπωρεί αυτή τη χώρα και την κοινωνία της. Η Παρασκευή Ζούλια, ο Επαμεινώνδας Τσακάλης, η Αγγελική Παπαθανασοπούλου –έγκυος– και το αγέννητο παιδί της έπεσαν θύματα του φανατισμού και της μισαλλοδοξίας.

Και εγώ θέλω να πω ότι η δημοκρατία μας παραμένει και θα είναι ελλιποβαρής όσο δεν οδηγούνται ενώπιον της δικαιοσύνης οι δολοφόνοι των τεσσάρων ανθρώπων της MARFIN, όσο δεν οδηγούνται ενώπιον της δικαιοσύνης οι δολοφόνοι των δύο Χρυσαιγίων, του Γιώργου Φουντούλη και του Μανώλη Καπελώνη, όσο δεν οδηγούνται μπροστά στη δικαιοσύνη οι δολοφόνοι του Σωκράτη Γκιόλια, του δημοσιογράφου, όσο δεν οδηγούνται μπροστά στη δικαιοσύνη οι δράστες της επίθεσης σε βάρος της Κωνσταντίνας Κούνεβα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα έχουμε και μία άλλη επέτειο. Πριν από εξήντα επτά ακριβώς χρόνια, στις 5 Μαΐου του 1949, ιδρύθηκε το Συμβούλιο της Ευρώπης με τη Συμφωνία του Λονδίνου. Δεν πρέπει να συγχέουμε το Συμβούλιο της Ευρώπης με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι ο παλαιότερος οργανισμός που εμβάθυνε στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Και ενώ οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι αναμετρώνται με τα προβλήματα και τις προκλήσεις που αυτή η διαδρομή από τότε, από το 1949, μας έχει φέρει αντιμετωπίζοντας ως σήμερα, εμείς στην Ελλάδα, η ελληνική κοινωνία, η χώρα μας διαρκώς τον τελευταίο καιρό απομακρύνεται από την Ευρώπη. Απομακρύνεται διπλωματικά, απομακρύνεται στο προσφυγικό πεδίο, απομακρύνεται στην οικονομία. Μοιάζει η χώρα απομονωμένη σε όλα τα επίπεδα.

Και σε αυτό έχετε ευθύνες εσείς, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ! Είμαστε στη Σένγκεν ή δεν είμαστε; Την ίδια ώρα οι Τούρκοι κατάφεραν και πήραν τη βίζα, την κατάργηση της βίζας από τον Ιούλιο, ούτε καν από τον Οκτώβριο, όπως είχε προτείνει η Κομισιόν στην αρχή, η οποία τώρα προτείνει ακόμα πιο σύντομες προθεσμίες. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, η Κυβέρνηση μάς ξεφουρνίζει και το τέταρτο μνημόνιο.

Καλά καλά δεν έχετε εφαρμόσει τις μεταρρυθμίσεις του τρίτου μνημονίου που εσείς ψηφίσατε, του τρίτου μνημονίου που εσείς υπογράψατε, του τρίτου μνημονίου που μας φέρατε, μετά τη σκληρή και περήφανη υποτιθέμενη διαπραγμάτευση, και να που οδηγούμαστε ξανά στο κακοπαιγμένο έργο του καλοκαιριού του 2015. Εκεί, λοιπόν, λέγαμε ότι δεν μπορεί, ο κ. Τσίπρας θα έχει πάρει το μάθημά του μετά το πάθημα της χώρας από τη «Βαρουφακιάδα» που ζήσαμε.

Δεν το πήρε, όμως, το μάθημά του. Καθυστερήσεις και κατενάτιο σε όλες τις μεταρρυθμίσεις που πρέπει να γίνουν και πολιτική διαπραγμάτευση, που υποτίθεται ότι θα μας έφερνε κάτι καλύτερο. Πήγε ο κ. Τσακαλώτος στην Ουάσινγκτον με μέτρα, με φόρους, με βάρη για τους Έλληνες 5,5 δισεκατομμυρίων ευρώ και γύρισε με ένα έξτρα πακέτο 3,6 δισεκατομμυρίων. Αυτή είναι η κατάσταση. Και από τον κ. Τσακαλώτο και από τον κ. Τσίπρα και από τον κ. Καμμένο να πρέπει να αναζητήσετε τις ευθύνες για το τέταρτο μνημόνιο που θα το ψηφίσετε με χαρά, όπως φαίνεται, οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ!

Μας φέρατε μέσα στο Σαββατοκύριακο να ψηφίσουμε το ασφαλιστικό-φορολογικό. Δύο υποσημειώσεις εδώ:

Πρώτα απ' όλα πρέπει να είναι ψηφισμένο εν όψει του Eurogroup της Δευτέρας, της 9^{ης} Μαΐου; Δεν είναι στα προαπαιτούμενα. Το αποφασιστικό Eurogroup θα γίνει στις 24 του μήνα. Για ποιον λόγο φέρνεται εντός του Σαββατοκύριακου, χωρίς να το γνωρίζετε θα σας πω εγώ, ενισχύσετε, σας βοηθάει και η απεργία των δημοσιογράφων, που εξαγγέλθηκε πριν από λίγες ώρες, έως τη Δευτέρα; Για ποιον λόγο, ενώ περιμένετε πέντε

μήνες να συζητήσουμε το ασφαλιστικό, το φέρνεται πάλι με τις διαδικασίες πάλι «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε» μέσα σε ένα Σαββατοκύριακο; Θέλετε μήπως να στείλετε ένα μήνυμα έξω, ότι διατηρείτε τη δεδηλωμένη; Αυτό συμβαίνει; Να μας το πείτε.

Υπάρχουν, όμως, κάποιες εξηγήσεις για όλα αυτά, ότι κανείς πια δεν σας εμπιστεύεται και δεν σας πιστεύει ούτε στο εσωτερικό ούτε στο εξωτερικό. Δεν έχετε εφαρμόσει το μνημόνιο που υπογράψατε, δεν έχετε κάνει σοβαρές μεταρρυθμίσεις. Αυτή η αδράνεια κοστίζει. Κοστίζει σε οικονομικά βάρη για τους πολίτες, κοστίζει στην επιχειρηματικότητα, κοστίζει σε χαμένες θέσεις εργασίας, κοστίζει σε μία διογκούμενη διαρκώς μετανάστευση του επιστημονικού μας δυναμικού στο εξωτερικό.

Αυτό είναι το τίμημα των χαμηλών επιδόσεων της Κυβέρνησής σας και δεν μπορείτε να καλύψετε τις ευθύνες σας, δημιουργώντας διαρκώς πλασματικούς, φανατικούς εχθρούς και ανακαλύπτοντας θεωρίες συνωμοσίας.

Θα έπρεπε ήδη να έχετε σημάνει συναγερμό στη χώρα. Αντί, όμως, να κινητοποιήσετε όλοι για την εκτίμηση των Βρυξελλών ότι το 2017 η ανεργία θα είναι πολύ υψηλότερα από τα στοιχεία και τις προβλέψεις της ίδιας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αντί να κινητοποιηθείτε για το ότι η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που για το 2016 θα έχει ύφεση –μόνον εμείς έχουμε μείνει με ύφεση–, εσείς θριαμβολογείτε και ακούμε την Κυβερνητική Εκπρόσωπο να λέει ότι τα στοιχεία της Κομισιόν, οι προβλέψεις της Κομισιόν αποδεικνύουν ότι τελικά τα πράγματα δεν θα είναι τόσο χάλια όσο τα φανταζόμασταν, θα είναι λιγότερο χάλια.

Δεν έχετε το μέτρο. Έχετε χαθεί το μέτρο. Και παράλληλα μας φέρνεται μέτρα επί μέτρων, άνευ μέτρου φυσικά και με αμέτρητες παρατάσεις. Από την παράταση στην παράταση. Παράταθηκε η αξιολόγηση, την οποία εσείς μας λέγατε προεκλογικά πέρσι τον Σεπτέμβριο και τον Αύγουστο ότι θα την κλείσετε τον Οκτώβριο. Φτάσαμε στον Μάιο με το γνωστό σενάριο τώρα της πολιτικής διαπραγμάτευσης. Και ξέρουμε ότι κάθε φορά που ο Πρωθυπουργός πηγαίνει για πολιτική διαπραγμάτευση γυρνάει με ένα σακίδιο, ακόμη χειρότερο, από φόρους, μέτρα και βάρη.

Παράταση στην παράταση, λοιπόν. Έχουμε την αγωνία για τις επερχόμενες πληρωμές που θα πρέπει να κάνει η χώρα τον Ιούλιο και τον Ιούλιο. Έχουμε την αγωνία για το πότε θα έρθει αυτή η ανάσταση της οικονομίας, διότι δεν ήρθε ανήμερα του Πάσχα, όπως προέβλεψε ο Πρωθυπουργός.

Την ίδια ώρα –για να μπω και στο σχέδιο νόμου– εγώ θα έλεγα ότι η δική σας η λογική, έτσι όπως άκουσα και τις ομιλίες σας, στα εκπαιδευτικά θέματα, είναι «αριστεία-μετρίότητα, σημειώσατε δύο». Δεν την θέλετε την αριστεία, ό,τι και αν πείτε. Θέλετε τη μετρίτητα για να νιώθετε ασφαλείς.

Και σας ενημερώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειδικά εσάς του ΣΥΡΙΖΑ, ότι το 2015 και το 2016 ήταν οι δύο πρώτες χρονιές, στις οποίες δεν δώσατε εσείς, η αριστερή κυβέρνηση τον έπαινο της αριστείας στους αριστούχους των πανεπιστημιακών σχολών.

Ήταν 1.500 ευρώ για κάθε άριστο. Πέρυσι και φέτος δεν τα δώσατε. Τα χρήματα αυτά εκταμιεύονταν και δίνονταν ως ένα μικρό επίδομα ενίσχυσης στους αριστούχους φοιτητές όλων των τάξεων, όλων των σχολών, όλων των τμημάτων των πανεπιστημίων ως μια ένδειξη επιβράβευσης της ζέσης τους να εξελιχθούν.

Πάνε αυτά τα χρήματα. Επικοινωνήσα εγώ με το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών να μάθω για ποιο λόγο πέρυσι το 2015 και φέτος το 2016 δεν δόθηκαν χρήματα. Μου είπαν το πολύ απλό, δεν έχουμε χρήματα. Περιμένουμε κανένα ΕΣΠΑ να πάρουμε αυτά τα χρήματα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Είναι θέμα φτώχειας, όχι αξιοκρατίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Είναι θέμα φτώχειας, αλλά την ίδια ώρα προσλαμβάνετε, κύριε Υπουργέ, μετακλητούς από εδώ και από εκεί. Κόψτε τους μετακλητούς, κόψτε τους Καρανίκες στου Μοξίμου και βεβαίως θα βρείτε τα 1.500 ευρώ για να τα δώσετε στους άριστους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Επαναλαμβάνω, δεν είναι θέμα έλλειψης αξιοκρατίας, είναι θέμα έλλειψης χρημάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Μη με διακόπτετε, κύριε Υπουργέ. Αφή-

στε με να τελειώσω.

Θέλω να σας πω και κάτι ακόμη, γιατί άκουσα τη συζήτηση για τις καταλήψεις. Είναι πάρα πολύ απλό το θέμα. Ζυγίστε ο καθένας μέσα σας τι βαρύτητα έχει: α) Η επιθυμία κάποιων μαθητών, όσοι και αν είναι αυτοί, για κατάληψη, να κλείσουν το σχολείο και β) η επιθυμία ενός μαθητή ή ενός δασκάλου να μπει στο σχολείο και να κάνει μάθημα.

Ποιο είναι ισχυρότερο δικαίωμα για τη δική σας αντίληψη; Το δικαίωμα εκείνου που κλείνει το σχολείο ή το δικαίωμα εκείνου που θέλει να πάει στο σχολείο; Η δική μου απάντηση και του Ποταμιού είναι βεβαίως το δικαίωμα εκείνου που θέλει να μορφωθεί είναι ανώτερο από το δικαίωμα εκείνου που θέλει να κλείσει το σχολείο. Τα σχολεία έπρεπε να είναι όπως τα νοσοκομεία, προσβάσιμα προς όλους, ανοιχτά προς όλους χωρίς προϋποθέσεις.

Επίσης, θα έρθω τώρα σε κάποια επιμέρους στοιχεία του σχεδίου νόμου. Δεν έχω πολύ χρόνο, θα είμαι πολύ σύντομος. Κόβετε την δεύτερη ώρα μουσικής για τους μαθητές της Α' και Β' Δημοτικού. Καταργείτε το μάθημα της θεατρικής αγωγής στην Ε' και ΣΤ' Δημοτικού. Μειώνετε επίσης τις ώρες της πληροφορικής και τις ώρες διδασκαλίας ξένων γλωσσών.

Είναι δυνατόν στην Ελλάδα του 2016, που αγωνίζεται να βγει μπροστά, να πάει στο ξέφωτο, να μειώνετε δύο βασικά εφόδια που είναι πλέον ψωμοτύρι για όλα τα σχολεία του κόσμου: την πληροφορική και τις ξένες γλώσσες; Γι' αυτό σας λέω ότι είστε της μετριότητας και όχι της αριστείας.

Όσον αφορά το ζήτημα των ολοήμερων και των νηπιαγωγείων, άκουσα χθες στην τηλεόραση την κ. Βάσω Ζαρκινού, που είναι μέλος του συντονιστικού των νηπιαγωγών. Έδωσε κάποια στοιχεία. Θέλω να τα θέσω υπ' όψιν σας. Ως γνωστόν αλλάζει η κλίμακα για να χαρακτηριστεί διθέσιο ή μονοθέσιο ένα σχολείο. Αντί να έχει επτά νήπια, θα πρέπει να έχει δεκατέσσερα νήπια. Έτσι από τα χίλια τετρακόσια εξήντα έξι διθέσια νηπιαγωγεία θα πάμε σε εφτακόσια σαράντα τέσσερα μονοθέσια.

Καταλαβαίνω, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να γίνουν οικονομίες κλίμακος. Σωστό. Στο Εκκλησιαστικό Ιωαννίνων, παραδείγματος χάριν, όπου το δημοτικό -σε διπλανό χωριό μάλιστα- φιλοξενεί τρία παιδάκια. Φεύγουν από τα διπλανά χωριά και πηγαίνουν σε αυτό το νηπιαγωγείο. Τι θα γίνει αυτό το νηπιαγωγείο; Θα φύγουν άλλα είκοσι χιλιόμετρα παρακάτω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Θα υπάρξει. Διαβάστε το νομοσχέδιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ωραία. Ζητάω να μας τα πείτε διευκρινιστικά.

Επί τη ευκαιρία, θα ήθελα να μας πείτε για τα σχολικά γεύματα. Ήταν ένα από τα διθυραμβικά προεκλογικά σας συνθήματα. Οι δικές μου πληροφορίες μου λένε ότι τα σχολικά γεύματα δίνονται μόνο σε είκοσι με τριάντα σχολεία. Ρωτάω αν θα το επεκτείνετε στα δημοτικά όλης της χώρας από τη νέα σχολική χρονιά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Θέλω να επισημάνω δύο άρθρα, τα άρθρα 26 και 28 για τα διοικητικά και λειτουργικά θέματα των πανεπιστημίων. Εδώ βλέπουμε ότι η επιστημονική υπηρεσία μιλάει για μη εναρμόνιση αυτών των άρθρων με τις συνταγματικές αρχές. Θα ήθελα να μας κάνετε ένα σχόλιο επ' αυτού.

Επίσης, ως προς το άρθρο 30, παράγραφος 7, που αφορά τις ονομαστικές μεταγραφές φοιτητών, η έκθεση αναφέρει ξεκάθαρα ότι η προτεινόμενη διάταξη δεν θέτει απρόσωπο και αφηρημένο κανόνα δικαίου, αλλά αποτελεί ατομική ρύθμιση ονομαστικώς αναφερομένων συγκεκριμένων περιπτώσεων κατά παρέκκλιση των άρθρων 4 και 20 του Συντάγματος. Θέλουμε και γι' αυτά μία απάντηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι εμείς επιφυλασσόμαστε για το τι στάση θα τηρήσουμε, αν θα ψηφίσουμε ή όχι. Περιμένουμε κάποιες διευκρινίσεις κυρίως για το δεύτερο και τρίτο μέρος του σχεδίου νόμου και τότε θα σας πούμε αν έχετε την ψήφο μας ή όχι.

Θεωρούμε ότι κάποια άρθρα στο πρώτο μέρος για την έρευνα είναι θετικά, αλλά παρακαλούμε διευκρινίστε μας αυτά για τις

λεγόμενες, κατά τη δική μας άποψη, φωτογραφικές τροπολογίες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αμυρά, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο από το Ποτάμι.

Τον λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Παπαθεοδώρου από τη Δημοκρατική Συμπράταξη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρία Υπουργέ, κύριε Υπουργέ, σας άκουσα με μεγάλη προσοχή και θα ξεκινήσω με τρεις παρατηρήσεις εν είδει προοιμίου.

Η πρώτη παρατήρηση: Σας συνιστώ άμεσα ταχύρρυθμα μαθήματα ωρολογίου προγράμματος του σχολείου. Σας διαβάζω από την τοποθέτησή σας: «Στα δημοτικά ενιαίου τύπου σήμερα σχολούν τα παιδιά στις 12.15'». Αυτό δεν είπατε; Λάθος, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Εσείς κάνετε λάθος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Το είπατε προηγουμένως και αναζητήστε το στα Πρακτικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τα κλασικά δημοτικά τελειώνουν από τις 12.15' και τα ΕΑΕΠ στις 14.00'.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Μπράβο, κύριε Υπουργέ! Μην το ξαναπείτε όμως, γιατί εγώ το εμπέδωσα. Το άκουσαν και όλοι οι εκπαιδευτικοί και απλά μειδιούν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Σοβαρευτείτε, κύριε Παπαθεοδώρου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ου σας πω, κύριε Υπουργέ, ποιος πρέπει να σοβαρευτεί. Θα σας πω ποιος πρέπει να σοβαρευτεί!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Σήμερα τα 2/3 των σχολείων...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Παρακαλώ πολύ, κύριε Υπουργέ, ακούστε το.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, μη διακόπτετε τον ομιλητή. Μετά θα μιλήσετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Δεν είναι δυνατόν Υπουργός Παιδείας να μην ξέρει πότε τελειώνουν τα δημοτικά σχολεία, κύριε Υπουργέ. Είναι απαράδεκτο!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Είστε γελοίος!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Να το πάρει πίσω, κύριε Πρόεδρε, και να βγει από τα Πρακτικά!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Υπουργέ, σας το ανταποδίδω. Σας το ανταποδίδω, γιατί θα πρέπει να μάθετε ότι στις 12.30' σταματούν τα σχολεία Α' δημοτικού. Κατόπιν, οι άλλες τάξεις, κύριε Υπουργέ, είναι στις 13.20'. Κατόπιν, κύριε Υπουργέ, η Ε' και η ΣΤ' δημοτικού είναι στις 13.45'. Αν δεν το έχετε μάθει μέχρι τώρα, κατανοώ γιατί γίνεται όλο αυτό που κάνετε. Πάμε παρακάτω.

Όσον αφορά τα ολοήμερα, εγώ δεν θα μπω στη διαμάχη την οποία είπατε προηγουμένως, αλλά θέλω να καταλάβετε κάτι και να το πείτε στον κόσμο. Να πείτε στον κόσμο, κύριε Υπουργέ: «Δεν έχω εκπαιδευτικούς. Δεν έχω από τα ΕΣΠΑ. Έχω το 1/6 από τα περσινά ΕΣΠΑ. Επομένως δεν έχω εκπαιδευτικούς για τα σχολεία. Και αυτό που κάνω είναι ότι καταργώ, λοιπόν, τα ΕΑΕΠ, που τελείωναν στις 14.00', δεν έχω εκπαιδευτικούς και βάζω όλα τα σχολεία να λειτουργούν μέχρι τις 13.15'». Αυτό θα πρέπει να πείτε στον κόσμο, κύριε Υπουργέ.

Τρίτον, έχετε μιλήσει πολλές φορές για τις προσλήψεις που θα κάνετε. Θα πρέπει να πείτε την αλήθεια σε αυτούς που περιμένουν, στους αναπληρωτές, ότι προσλήψεις δεν θα έχει, κύριε Υπουργέ, φέτος. Και αυτό θα πρέπει να το κατανοήσουν οι άνθρωποι, οι οποίοι τρέφουν ακόμη προσδοκίες.

Γιατί, ξέρετε κάτι; Όταν σας άκουσαν να μιλάτε προηγουμένως, απλούστατα διερωτήθηκαν σε ποιον κόσμο ζείτε. Σε ποιον κόσμο ζείτε, όταν πραγματικά κάνετε λάθος ακόμα και στο ωρολόγιο πρόγραμμα του δημοτικού σχολείου. Σας εύχομαι, λοιπόν, να μαζέψετε το σχολείο, να φτιάξετε αυτόν τον ενιαίο τύπο που

θέλετε για το ολοήμερο μέχρι τις 13.15', αλλά δείτε ποιες είναι οι ανάγκες των σχολείων.

Μια πρόταση, κύριε Υπουργέ, για τις πανελλαδικές εξετάσεις: Όποιος κι αν έχει δίκιο –και ξέρουμε ποιος έχει δίκιο-, θα το δούμε σε δέκα ημέρες, αλλά το κακό έγινε. Και ξέρετε γιατί έγινε, κύριε Υπουργέ; Γιατί κανένας δεν έχει παίξει και δεν έχει διασαλεύσει τη διαδικασία των πανελλαδικών εξετάσεων χωρίς κόστος.

Κι αυτό το κόστος δεν το αναλαμβάνετε ως πολιτικό κόστος, κύριε Υπουργέ. Το αναλαμβάνετε ως κόστος ανασφάλειας για εκατοντάδες χιλιάδες οικογένειες, οι οποίες έχουν τα παιδιά τους στις πανελλαδικές εξετάσεις. Επομένως, μια και το αναφέρετε, ναι, ας σοβαρευτείτε.

Πάμε στα υπόλοιπα. Νομίζω ότι δεν αποφύγατε ούτε αυτή τη φορά τον πειρασμό να κάνετε παρεμβάσεις στο νομοθετικό πλαίσιο των ΑΕΙ.

Θα σας πω, λοιπόν, ότι κάνετε και καλές παρεμβάσεις. Καλές παρεμβάσεις, αρκεί να το ακούσετε και όλοι οι υπόλοιποι που θα τις ψηφίσετε, εννοώ από τη Συμπολίτευση. Ξέρετε γιατί;

Αρχίζουμε από το άρθρο 24, κύριε Υπουργέ.

Στο άρθρο 24 με τις διατάξεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, απλούστατα εγκαθιδρύεται το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο και θα το ψηφίσετε αυτό –και μπράβο σας!– το επιχειρηματικό ερευνητικό κέντρο και θα το ψηφίσετε. Εισάγετε απολύτως τον οικονομικό φιλελευθερισμό στα ερευνητικά κέντρα. Και ξέρετε γιατί; Διότι, με το σύστημα των ειδικών λογαριασμών στη ΓΓΕΤ και στα ερευνητικά κέντρα, τους δίνετε μεγάλη επιχειρηματική ευελιξία. Πρώτη φορά αυτή η ευελιξία καθιστά τις δεσμεύσεις του δημοσίου λογιστικού επουσιώδεις. Και μπράβο σας! Το είπε προηγουμένως και ο συνάδελφος από το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Μπροστά, λοιπόν, στην πλήρη απελευθέρωση των ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων στη λειτουργία των ειδικών λογαριασμών, ό,τι είχε γίνει προηγουμένως είναι απλά, αν θέλετε, λεπτομέρειες. Η ευελιξία αυτή σε τι συνίσταται; Στην εξαίρεση πλέον από το δημόσιο λογιστικό –για να καταλαβαίνουν οι συνάδελφοι που δεν έχουν γνώση του θέματος– και στη δυνατότητα σύστασης με υπουργική απόφαση ειδικών λογαριασμών σε όλα τα ερευνητικά κέντρα. Και εγώ σας λέω μπράβο, αρκεί να το ψηφίσετε. Ξέρετε γιατί; Διότι θα επιτρέπει πλέον, όπως, όπως το λέει μέσα, η χρηματοδότηση προγραμμάτων και έργων από ευρωπαϊκούς πόρους και από ιδιωτικούς πόρους σε όλα τα ερευνητικά κέντρα και σε όλα τα πανεπιστήμια. Ευρωπαϊκά και ιδιωτικά ερευνητικά προγράμματα, βεβαίως, τα οποία πολλοί από σας, αλλά όχι όσοι εμπνεύστηκαν τελικά αυτές τις διατάξεις, μέχρι χθες τα απέρριπταν ως έργα του δαίμονα της αγοράς, που θα καθυποτάξει τα πανεπιστήμια.

Σήμερα, λοιπόν, που νομοθετείτε ας μην περάσουν αυτές οι διατάξεις με την ένοχη σιωπή των μωρών παρθένων. Κάνετε αυτό που σας επέβαλαν να κάνετε συμφέροντα εντός και εκτός του ΣΥΡΙΖΑ. Είμαι ξεκάθαρος σε αυτό.

Μια άλλη διάταξη, η οποία έχει πολύ μεγάλη σημασία, έχει να κάνει με τη δυνατότητα που θα έχουν πλέον οι ειδικοί λογαριασμοί να διενεργούν δαπάνες καθαριότητας, φύλαξης, συντήρησης, επισκευής αλλά και πληρωμής Υπηρεσιών Κοινής Ωφέλειας. Μπράβο! Απλώς θα έπρεπε να είχε γίνει γνωστό και σε όσους από τον ΣΥΡΙΖΑ και τη νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ έκαναν καταλήψεις για να διεκδικήσουν μέχρι τώρα τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων –όλων των συμβασιούχων-, ενώ τώρα παραδίδετε αυτές τις υπηρεσίες σε ιδιωτικές υπηρεσίες σας. Μπράβο σας, διότι αυτό έπρεπε να γίνει εδώ και καιρό. Μπράβο που το κάνει πρώτη φορά η Αριστερά!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Εν τω μεταξύ, κάνουν το αντίθετο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τριάντα δευτερόλεπτα.

Θα μου απαντήσετε, κυρία Υπουργέ.

Μέχρι και έξτρα αμοιβή αποδοτικότητας προβλέπεται να κα-

ταβάλλεται στο προσωπικό που συμμετείχε σε κερδοφόρα ερευνητικά προγράμματα, ευρωπαϊκά και ιδιωτικά βεβαίως. Έτσι παίρνετε σιγά σιγά τον δρόμο του λαϊκού καπιταλισμού. Είναι μια χαρά!

Υπάρχει και κάτι άλλο το οποίο θα πρέπει να σας πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σύντομα, σας παρακαλώ, αν έχετε την καλοσύνη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή όλα αυτά γίνονται και είναι γνωστά σε όλους –υπενθυμίζω ότι υπάρχουν και ταξικές διαφορές στο πανεπιστήμιο– επιβάλλετε την υποχρέωση απόδοσης στον ειδικό λογαριασμό για τους καθηγητές και λέκτορες των ΑΕΙ ποσοστού 10% –ήταν 7%, το κάνατε πριν από πέντε λεπτά– επί του ακαθάριστου εισοδήματος για όσους ακαδημαϊκούς έχουν και άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, γιατρούς, δικηγόρους, μηχανικούς.

Ξέρετε τι κάνετε με αυτό; Απλούστατα ωθείτε είτε εκτός πανεπιστημίου είτε εκτός επαγγέλματος άξιους επιστήμονες, οι οποίοι απλώς κάνουν μια άλλη δουλειά. Διότι το 10% ή το 7% επί του ακαθάριστου σημαίνει ότι, αν πληρώσουν και τις άλλες εισφορές τους, πάρα πολύ απλά δεν θα μπορούν να ασκήσουν το επάγγελμά τους ή το ένα ή το άλλο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Πληρώνονται από το πανεπιστήμιο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Δεν πειράζει, κυρία Υπουργέ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα απαντήσετε μετά, κυρία Υπουργέ, αν έχετε την καλοσύνη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Αυτό, λοιπόν, που σας λέω είναι το εξής. Στο κεφάλαιο σε σχέση με την ανώτατη εκπαίδευση παρατηρώ ότι τελικά αυτό που κάνετε είναι να καταργήσετε ουσιαστικά τα συμβούλια. Αυτό δεν θέλατε; Καταργείτε τα συμβούλια, λοιπόν, γιατί ξέρουμε ότι, όταν αυτά αδυνατούν, οι δικές τους αρμοδιότητες πηγαίνουν στη Σύγκλητο. Ξέρετε πώς αδυνατούν τα συμβούλια; Με τους γνωστούς αγνώστους, που παρεμβαίνουν στις διαδικασίες τους.

Τέλος, λοιπόν, σας λέω το εξής και πραγματικά τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε. Επειδή σας αρέσει η αναδρομικότητα, εξαντλείτε τη νομοθετική σας ευελιξία και στην παράγραφο 10 του άρθρου 28, όπου με μια μνημειώδη νομοθετική σύνταξη κυρώνονται αναδρομικά οι αποφάσεις της Συγκλήτου του ΕΚΠΑ, οι οποίες καθόριζαν άλλη διαδικασία εκλογής μελών ΔΕΠ.

Σε απλά ελληνικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και πραγματικά τελειώνω με αυτό, αξίζει να το ακούσετε–, όταν, λοιπόν, τότε η διοίκηση του ΕΚΠΑ με Πρύτανη τον νυν Υφυπουργό Παιδείας είχε αρνηθεί να εφαρμόσει τον νόμο και να εκλεγόταν οι συνάδελφοι, οι οποίοι δεν έφταιγαν, με τον ν.4009, εφάρμοζε τον προηγούμενο νόμο. Τι είπαμε σήμερα; Είπαμε ότι καλώς τον εφαρμόζε, γιατί εφάρμοζε τον προηγούμενο νόμο και όχι αυτόν ο οποίος ίσχυε τη στιγμή που εκλεγόταν οι καθηγητές. Έφταιγαν οι καθηγητές; Όχι.

Αυτό που μου κάνει, όμως, πολύ μεγάλη εντύπωση είναι ότι με αυτή σας τη διάταξη μας λέτε ότι τότε αυτό που έγινε ήταν παράνομο και ότι αυτό που γίνεται σήμερα απλούστατα αποκαθιστά για τους ανθρώπους, που δεν φταίνε σε τίποτα, τη νομιμότητα.

Κλείνω με μία λέξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Με μία, όμως, σας παρακαλώ. Έχετε υπερβεί όλα τα όρια.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Αυτές οι ιδέες, κυρία Υπουργέ και κύριε Υπουργέ, είναι μειοψηφικές στο πανεπιστήμιο. Ό,τι και να ψηφίσετε, αυτού του τύπου, δεν μπορεί να έχει καμμία αγκίστρωση στη λειτουργία του πανεπιστημίου. Η μεταρρύθμιση στο πανεπιστήμιο θα προχωρήσει και θα προχωρήσει ευτυχώς χωρίς τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ήσασαν εναντίον της μεταρρύθμισης, κύριε Παπαθεοδώρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρία Υπουργέ, θα

μιλήσετε μετά, αν έχετε την καλοσύνη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Θα σας ακούσω, κυρία Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ.

Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Καραθανασόπουλο –κύριε Καραθανασόπουλε, σε μισό λεπτό- μετά στον κ. Γκιουλέκα, στον κ. Θεοχαρόπουλο και στην κυρία Υπουργό και συνεχίζουμε, να σας ενημερώσω πού βρισκόμαστε. Έχουν γραφτεί πενήντα έξι Βουλευτές. Όπως καταλαβαίνετε, δεν είναι δυνατόν να μιλήσουν όλοι σήμερα.

Προτείνω, λοιπόν, να συμφωνήσουμε να σταματήσουμε στις δώδεκα τα μεσάνυχτα, για να ψηφίσουμε και επί της αρχής. Θα έχουν μιλήσει στο διάστημα αυτό όλοι οι εισηγητές, οι τέσσερις Υπουργοί, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και αρκετοί Βουλευτές. Θα ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο και θα σταματήσουμε εκείνη την ώρα όπου έχουμε φτάσει σε επίπεδο Βουλευτών. Αυτό θα είναι ανάμεσα στον αριθμό 15 και 17 στον κατάλογο των εγγεγραμμένων Βουλευτών.

Αύριο, μετά τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, που υπολογίζουμε ότι θα τελειώσει γύρω στις 12.00', προτείνω να αρχίσουμε με τους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές επί των άρθρων και των τροπολογιών και κατόπιν να συνεχίσουμε τον κατάλογο των εναπομεινάντων Βουλευτών, που δεν θα μιλήσουν σήμερα, οι οποίοι θα μιλήσουν επί της αρχής και επί των άρθρων, και μετά θα μιλήσουν και όσοι Βουλευτές θα έχουν εγγραφεί επί των άρθρων.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Πείτε μας μέχρι ποιο όνομα θα φθάσουμε στον κατάλογο, για να ξέρουμε ποιοι θα μιλήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας είπα, στο νούμερο 15 με 17 περίπου. Εάν σεβαστούμε τον χρόνο ομιλίας μας, μπορούμε να φτάσουμε και μέχρι τον αριθμό 17. Εάν δεν τον σεβαστούμε, θα φτάσουμε έως τον αριθμό 15. Εξαρτάται.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αύριο τι ώρα θα τελειώσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αύριο θα αρχίσουμε από τις 12.00' και μετά και θα πάμε αρκετά μέχρι το βράδυ.

Ο κ. Φορτσάκης είναι στον αριθμό 17 του καταλόγου των εγγεγραμμένων για να ομιλήσουν, ο κ. Τζελέπης είναι στον αριθμό 15, η κ. Γεννιά είναι στον αριθμό 16.

Θα μιλήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, οι εισηγητές, όπως είπαμε, και λοιπά.

Εγώ λέω να συμφωνήσουμε κατ' αρχάς για την ώρα. Όπου έχουμε φτάσει γύρω στις 0.30' να σταματήσουμε. Αν συμφωνείτε, λοιπόν,...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ακούστε. Θα πείτε την άποψή σας. Όλοι θα μιλήσετε, γιατί μιλάμε με μια διαδικασία. Σας είπα ότι θα μιλάει ένας Βουλευτής, ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, θα μιλήσει η κυρία Υπουργός και θα έχουμε ολοκληρώσει έναν βασικό κατάλογο.

Εάν συμφωνείτε σε αυτή την πρόταση, να το πείτε. Δεν θέλω να φτάσουμε στη μείωση του χρόνου των ομιλητών. Μπορούμε, όμως, να συμφωνήσουμε να σταματήσουμε στις δώδεκα μισή το βράδυ. Το έχουμε κάνει και άλλη φορά, να συμφωνούμε σε ένα ορισμένο χρονικό διάστημα και να προσπαθούμε, με σεβασμό στον χρόνο, να είμαστε συνεπείς ως προς αυτό.

Κυρία Αντωνίου, θέλατε να πείτε κάτι;

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Θα ήθελα απλώς να πω ότι, επειδή έχουν κατατεθεί πάρα πολλές τροπολογίες, και υπουργικές και βουλευτικές, θα θέλαμε να ξέρουμε -γιατί αύριο και στη συζήτηση επί των άρθρων θα πρέπει να γίνει και η τοποθέτηση επί των τροπολογιών- ποιες από αυτές κάνει αποδεκτές ο Υπουργός, έτσι ώστε να είμαστε προετοιμασμένοι να μιλήσουμε τουλάχιστον γι' αυτές που θα κάνει αποδεκτές ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Πολύ ωραία. Μου φαίνεται λογικό. Εάν ο Υπουργός είναι έτοιμος ή για όσες είναι έτοιμες να μας πει σήμερα, θα το κάνει. Να είστε σίγουρη.

Κύριε Φορτσάκη, θα θέλατε κάτι άλλο;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μου πείτε μέχρι ποιον εγγεγραμμένο ομιλητή θα φθάσουμε σήμερα,

γιατί είμαι στα όρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν μπορώ να σας πω, γιατί εξαρτάται από τον χρόνο. Εγώ σας λέω με βάση τον χρόνο, γιατί, αν πούμε ότι θα φθάσουμε μέχρι τον τάδε ομιλητή, μπορεί αυτό να φθάσει μέχρι τη 1.00' η ώρα, 1.30' η ώρα ή 2.00' η ώρα και δεν ξέρω πόσοι θα είναι στην Αίθουσα.

Επομένως συμφωνεί το Σώμα να προχωρήσουμε έτσι όπως πρότεινα για τις 0.30' η ώρα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το Σώμα συνεφώνησε με την πρόταση του Προέδρου.

Επομένως συνεχίζουμε ευθύς αμέσως με τον κ. Καραθανασόπουλο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για δώδεκα λεπτά.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα, βεβαίως, η Κυβέρνηση, μαζί με την πλειοψηφία του Προεδρείου της Βουλής, προχώρησε σε μία προκλητική πολιτική αθλιότητα. Μέσα στο Σαββατοκύριακο φέρνει εσπευσμένα για ψήφιση στη Βουλή το νομοσχέδιο-λαϊμητόμο για το ασφαλιστικό, πιστεύοντας ότι έτσι θα πιάσει στον ύπνο τους εργαζόμενους και τα υπόλοιπα λαϊκά στρώματα, που οργανώνουν την πάλη ενάντια σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Όμως, είστε βαθιά γελασμένοι, γιατί ο πολιτικός καιροσκοπισμός σας, που μπορεί να μην έχει όρια, δεν πρόκειται να μείνει αναπάντητος, διότι επιβεβαιώνεται περίτρανα για μία ακόμα φορά ότι η πολιτική της λιτότητας, η ταξική πολιτική, η αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική είναι δεμένες «νύχι-κρέας» με τον αυταρχισμό. Τι άλλο θέλατε μέσα απ' αυτή την κίνηση; Θέλατε να αποτρέψετε, να παρεμποδίσετε, να δυσκολεύετε να πραγματοποιηθεί η σαρανταοκτώρη απεργία που είχαν εξαγγείλει ήδη τα σωματεία για τις ημέρες συζήτησης στην Ολομέλεια της Βουλής αυτού του νομοσχεδίου-λαϊμητόμο.

Όμως, όχι μόνο δεν τα αποφύγατε αυτά, αλλά η λαϊκή αντίδραση, η αντίδραση του κόσμου θα είναι πολύ πιο μεγάλη. Αυτό το λέμε, γιατί ακριβώς το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θα κάνει ό,τι περνά από το χέρι του αυτή η λαϊκή αντίδραση και η οργάνωση της λαϊκής πάλης να μη σταθεί μόνο απέναντι στο νομοσχέδιο-λαϊμητόμο για το ασφαλιστικό, αλλά να σταθεί απέναντι, να αντιπαλέψει και να αντιπαρατεθεί με τον πυρήνα που εφαρμόζει και η σημερινή Κυβέρνηση, που δεν είναι άλλος και από τον πυρήνα της πολιτικής που εφαρμόζαν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις.

Σ' αυτόν τον πυρήνα βρίσκεται η ικανοποίηση των αναγκών του κεφαλαίου και των μονοπωλιακών ομίλων. Βρίσκεται επί της ουσίας η διατήρηση της εξουσίας της αστικής τάξης. Αυτόν ακριβώς υπηρετείτε, με μεγάλη συνέπεια. Αυτό φαίνεται όχι μόνο από τις άθλιες και απαράδεκτες μεθοδεύσεις που κάνετε για το πότε θα συζητηθεί το ασφαλιστικό, αλλά και από το σημερινό νομοσχέδιο, το οποίο συζητάμε. Τι άλλο μπορούμε, δηλαδή, να δώσουμε ως τίτλο, ως περιεχόμενο των στρατηγικών σας επιλογών στα ζητήματα της παιδείας και της έρευνας; Θα λέγαμε ότι έχετε αποδεχθεί –και έχετε πλήρως προσαρμοστεί σ' αυτό- ότι η παιδεία, η έρευνα, η εκπαίδευση είναι υποταγμένες στις ανάγκες των μονοπωλιακών ομίλων, του κεφαλαίου και στις πολιτικές που εξυπηρετούν αυτές τις ανάγκες.

Μάλιστα, στο όνομα αυτό, θυσιάζετε για τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων τη δυνατότητα να έχουν μία πλήρη παροχή μόρφωσης και εκπαίδευσης. Θυσιάζετε τα αποτελέσματα της έρευνας και της τεχνολογίας, που θα πήγαιναν στην ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, στον βωμό της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Ακριβώς αυτό το νομοσχέδιο δεν κάνει τίποτα άλλο, παρά να προσαρμόζει επί της ουσίας –τόσο την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, όσο και την έρευνα– στις επιταγές που προκύπτουν από το τρίτο μνημόνιο και τα προηγούμενα μνημόνια, τα οποία θα πρέπει να θυμηθούμε ότι τα κόμματα ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, μαζί με τη Νέα Δημοκρατία και το Ποτάμι, ψήφισαν τον Αύγουστο του 2015.

Κοιτάξε τώρα, κύριε Υπουργέ. Είμαστε στο 2016. Πώς ξεκίνησε την ομιλία του ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ; Την ξεκίνησε εκ-

φράζοντας την αγωνία του κι ότι θα κάνετε ό,τι περνά από το χέρι σας, για να ξεκινήσει ομαλά η σχολική χρονιά στις σχολές και τα σχολεία. Μα, είναι δυνατόν το 2016 να υπάρχει αυτή η αγωνία; Να μου λέγατε ότι έχουμε αγωνία για το αν θα πετύχει η επανδρωμένη αποστολή που θα στείλουμε από την Ελλάδα στο διάστημα, να το καταλάβω, γιατί θα είναι η πρώτη φορά. Όμως, να έχουμε αγωνία για το αν θα ξεκινήσει ομαλά η σχολική χρονιά για το 2016;

Φανταστείτε, λοιπόν, σε ποια ακριβώς κατάσταση είναι το εκπαιδευτικό σύστημα συνολικότερα. Και αυτό είναι αποτέλεσμα ακριβώς των πολιτικών που εφάρμοσαν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, αλλά εφαρμόζετε και εσείς με ιδιαίτερη πιστότητα. Γιατί; Προσαρμόζετε τις δαπάνες για την παιδεία στη μέγερη δυνατή δημοσιονομική εξυγίανση.

Το είπατε και μόνος σας, κύριε Υπουργέ! Ζητήσατε είκοσι χιλιάδες διορισμούς και οι τριάντοι εταίροι σας είπαν «όχι», γιατί προσκρούει, λέει, στον κανόνα για τους διορισμούς στο δημόσιο, κάτι που είχαν αποδεχθεί και οι προηγούμενες κυβερνήσεις αλλά και εσείς, στις προτάσεις που κάνατε. Να, λοιπόν, σε τι κατάσταση έχει οδηγηθεί η εκπαίδευση και με δική σας ευθύνη, από τη στιγμή βεβαίως που έχετε αποδεχθεί αυτή την πολιτική.

Και αυτή η αναφορά του εισηγητού του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι τυχαία. Και δεν είναι τυχαία από την άποψη ότι του δίνεται το περιθώριο με τις αποφάσεις τις οποίες παίρνει το Υπουργείο. Το αποτέλεσμα αυτών των αποφάσεων επί της ουσίας είναι να διώχνετε χιλιάδες παιδιά από τα ολοήμερα σχολεία. Διότι, κύριε Υπουργέ, η απόφαση για ένα δήθεν ενιαίο ολοήμερο δημοτικό σχολείο είναι απαράδεκτη, κατά τη γνώμη του ΚΚΕ, γιατί επί της ουσίας, μέσα από αυτή τη διαδικασία την οποία θέλετε να κάνετε, επιδιώκετε να καλύψετε χιλιάδες κενά μέσα από τη μείωση των ωρών διδασκαλίας και να στριμώξετε στα μέτρα και στις απαιτήσεις των μνημονίων το δικαίωμα χιλιάδων οικογενειών να πηγαίνουν τα παιδιά τους στα ολοήμερα σχολεία. Βεβαίως τα ολοήμερα σχολεία δεν λειτουργούν επί της ουσίας, όπως θα θέλαμε να λειτουργήσουν ως Κομμουνιστικό Κόμμα. Ιδιαίτερα μάλιστα τα παιδιά των άνεργων οικογενειών τα πετάτε τελείως απ' έξω.

Επίσης, μέσα από αυτή τη διαδικασία εξοικονόμησης, μείωσης των διδακτικών ωρών, πετάτε στον δρόμο χιλιάδες εκπαιδευτικούς, ιδίως αυτούς οι οποίοι είναι αναπληρωτές, αλλά και τους υπόλοιπους, οι οποίοι δεν θα χρειάζονται πλέον, γιατί αυτά τα κενά θα καλύπτονται μέσα από τη μείωση των ωρών διδασκαλίας.

Αυτό δεν είναι ενιαίο, κύριε Υπουργέ. Ενιαίο είναι ως προς την υποβάθμιση της παρεχόμενης μόρφωσης και ως προς τα μεγαλύτερα εμπόδια τα οποία θα αντιμετωπίσουν τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών. Τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών έχουν πολύ περισσότερα προβλήματα, λόγω ακριβώς της οικονομικής και επαγγελματικής κατάστασης που βιώνουν οι οικογένειές τους.

Διότι επί της ουσίας δεν μπορεί να θεωρείται ως πρότυπο αυτό το σχολείο το οποίο ευαγγελίζεστε, από τη στιγμή που συνολικά η ίδια η εκπαιδευτική διαδικασία καθορίζεται από τα μεγέθη που σας επιβάλλει η δημοσιονομική εξυγίανση και ο χρυσός κανόνας του Euro Plus, ότι πρέπει δηλαδή οι προϋπολογισμοί να είναι ισοσκελισμένοι και πλεονασματικοί, στην προκειμένη περίπτωση, γιατί η Ελλάδα βρίσκεται υπό μνημόνια και υπό επιτροπεία. Αυτά τα δημοσιονομικά μεγέθη καθορίζουν και το ποια μαθήματα θα διδάσκονται αλλά και το ποιες ώρες θα περισσεύουν. Έτσι, λοιπόν, διαμορφώνεται η όλη κατάσταση.

Εμείς φυσικά ως ΚΚΕ δεν είχαμε ποτέ ως πρότυπο σχολείου τα ΕΑΕΠ, τα οποία είχαν τεράστια προβλήματα παιδαγωγικού χαρακτήρα και τα οποία ως ΚΚΕ τα είχαμε αναδείξει, τα είχαμε καταγγείλει, όπως ακριβώς είχαν κάνει κι άλλοι εκπαιδευτικοί φορείς και γονείς.

Ποιο είναι το πραγματικά ενιαίο και σύγχρονο σχολείο, κατά την αντίληψη του ΚΚΕ; Είναι αυτό που έχει διευρυμένη χρονική λειτουργία, για να ολοκληρώνουν όλα ανεξαιρέτως τα παιδιά μέσα στο σχολείο το μορφωτικό τους πρόγραμμα. Αυτό περιλαμβάνει τη μελέτη, σημαίνει ότι τα παιδιά θα κάνουν μέσα στο σχολείο όλες τις εργασίες που έχουν να κάνουν, περιλαμβάνει τις

αθλητικές δραστηριότητες αλλά και την εκμάθηση και την πιστοποίηση ξένης γλώσσας. Και βεβαίως περιλαμβάνει την παράλληλη παροχή από το κράτος, από την πολιτεία, της δωρεάν σίτισης και ανάπαυσης σε κατάλληλα διαμορφωμένους χώρους. Και αυτές οι δομές –οι οποίες θα είναι στα σχολεία- θα μπορούν να αξιοποιηθούν από τη νεολαία στον ελεύθερο χρόνο της για τις αθλητικές, πολιτιστικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητές της.

Αυτή είναι η αντίληψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Αυτό κάνετε; Κάθε άλλο! Και βεβαίως δεν μπορεί να γίνει αυτό, από τη στιγμή που μετατρέπετε την παιδεία όλο και περισσότερο σε εμπόρευμα.

Αυτό επί της ουσίας κάνετε και στην έρευνα. Ο ίδιος ο κ. Φωτάκης, στην αρχή της έναρξης της διαδικασίας, τι είπε; Είπε ότι η έρευνα αποτελεί μοχλό ανάπτυξης, ότι η οικονομία της γνώσης μαζί με τον τουρισμό, τις μεταφορές, την ενέργεια –και κάποιους άλλους τομείς που έβαλε- θα αποτελέσουν τον μοχλό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας και ότι επί της ουσίας χρειάζεται να αξιοποιήσουν οι επιχειρήσεις τα αποτελέσματα της έρευνας. Εάν, λοιπόν, η έρευνα, με αυτή τη λογική, την οποία ευθαρσώς ανέπτυξε ο κ. Φωτάκης, ο αρμόδιος Υπουργός για θέματα έρευνας και τεχνολογίας, δεν σημαίνει πλήρη υποταγή της έρευνας στις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων –αυτό το οποίο βεβαίως λέει και η Ευρωπαϊκή Ένωση-, τι άλλο σημαίνει; Γιατί μέσα από αυτή τη διαδικασία οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι, οι μονοπωλιακοί όμιλοι επί της ουσίας τι θα κάνουν; Θα αξιοποιήσουν τα αποτελέσματα της έρευνας για τους δικούς τους σκοπούς. Ποιοι είναι οι δικοί τους σκοποί; Η ανταγωνιστικότητα, η δημιουργία νέων εμπορευμάτων και στο τέλος η κερδοφορία, εμπορευματοποιώντας επί της ουσίας αυτή τη διαδικασία την ερευνητική, που δεν είναι αποσπασματική και δεν μπορεί να τεμαχιστεί, προς όφελος των ιδίων συμφερόντων τους και όχι προς όφελος της αναβάθμισης και της ικανοποίησης των συμφερόντων των λαϊκών αναγκών. Και γι' αυτό βλέπουμε –για να δώσω ένα παράδειγμα- τα αποτελέσματα των φαρμακευτικών εταιρειών πώς καταλήγουν ως μέσο για τις φαρμακευτικές εταιρείες, για να θησαυρίζουν, αποκλείοντας ευρύτατα λαϊκά στρώματα από την πρόσβαση στο φάρμακο. Και η όποια έρευνα γίνεται επί της ουσίας είναι αυτή η οποία εξυπηρετεί αυτές τις ανάγκες των μονοπωλιακών ομίλων. Ό,τι δεν είναι προς όφελος των μονοπωλιακών ομίλων δεν πρόκειται να χρηματοδοτηθεί. Άρα έχουμε στέγνωμα της έρευνας επί της ουσίας και προσαρμογή σε τι; Σε μια εφαρμοσμένη έρευνα, όχι παραγωγή νέας γνώσης, τέτοια που να καλύπτει τις ανάγκες των μονοπωλιακών ομίλων.

Βεβαίως πολύ ολοκληρωμένα ο εισηγητής μας αναφέρθηκε στα επιμέρους ζητήματα, τα οποία εγείρονται, διατηρώντας ταυτόχρονα το απαράδεκτο καθεστώς, που αφορά τους ίδιους τους ερευνητές, τα «μπλοκάκια». Ακόμη, δεν έχετε καν διασφαλίσει σε όλους αυτούς, που θα τελειώσουν τον Σεπτέμβριο τα προγράμματά τους, το μέλλον, το αύριο τους.

Απέναντι σε αυτή τη λογική, στην οποία συναινούν όλα τα υπόλοιπα κόμματα, ότι η έρευνα πρέπει να είναι ατμομηχανή θωράκισης της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων, δηλαδή απέναντι στη λογική ότι η έρευνα πρέπει να υποταχθεί στους σχεδιασμούς της κεφαλαιού, με βάση τις ανάγκες της κερδοφορίας, εμείς προτάσσουμε άλλο πράγμα, κύριε Υπουργέ. Εμείς προτάσσουμε την ανάγκη ότι η έρευνα πρέπει να υποταχθεί στην ικανοποίηση των σύγχρονων και διευρυμένων λαϊκών αναγκών. Και αυτό δεν μπορεί να γίνει, όσο κουμάντο στην οικονομία κάνει το κεφάλαιο, κάνουν οι επιχειρηματίες, κάνουν τα μονοπώλια και όσο η Ελλάδα παραμένει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Από αυτή την άποψη, λοιπόν, είναι φανερό, κύριε Πρόεδρε –και ευχαριστώ για τη μικρή ανοχή του χρόνου-, ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καταψηφίζει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος

Γεωργαντάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιδίωξα να μιλήσω σήμερα το βράδυ και ευχαριστώ τους συναδέλφους που δέχθηκαν κάποιες αλλαγές στη σειρά των ομιλητών, γιατί αύριο το πρωί πρέπει να βρίσκομαι στην Ειδομένη για τις εκδηλώσεις για την επέτειο της Μάχης των Ευζώνων.

Οι Εύζωνοι είναι δυο χιλιόμετρα από την Ειδομένη, που, σύμφωνα με τον αρμόδιο Υπουργό κ. Μουζάλα, θα είχε επέλθει η εκκένωσή της, όμορφα και ωραία, πριν από είκοσι μέρες περίπου, με βάση τον προγραμματισμό του ενός μήνα που είχε δώσει από του Βήματος της Βουλής.

Θέλω να πιστεύω ότι οι προθέσεις του Υπουργού πράγματι είναι αγαθές, αλλά τελικά οι Υπουργοί κρίνονται από την αποτελεσματικότητά τους. Και αύριο που θα βρεθώ στην Ειδομένη δεν ξέρω πια τι άλλο μπορώ να πω στους ντόπιους κατοίκους, οι οποίοι περιμένουν πράγματι να τελειώσει αυτό το μαρτύριο που ζουν, καθώς δυο μικρά χωριά, το ένα εκατόν είκοσι κατοίκων και το άλλο διακοσίων πενήντα, έχουν πλησίον τους έναν άτυπο καταυλισμό, έναν άναρχο καταυλισμό δώδεκα-δεκατριών χιλιάδων ανθρωπών. Αυτό ως μικρή παρένθεση.

Κύριε Υπουργέ, πίστευα πάντα ότι τα θέματα της παιδείας δεν πρέπει να είναι θέματα στα οποία να δημιουργείται μια αντιπαράθεση πολιτική. Υπάρχουν πολλά άλλα ζητήματα, στα οποία μπορούμε να αντιπαρεσθούμε. Και θέλω να πιστεύω ότι οι περισσότεροι από εμάς το πιστεύουμε και το ελπίζουμε, ότι τα ζητήματα της παιδείας πρέπει να τυχαίνουν πραγματικά μιας συναίνεσης, όταν αυτό είναι επιτρεπτό, με βάση και τις πολιτικές θέσεις του κάθε κόμματος και τη λογική και τη σκοπιμότητα των διατάξεων και εν τέλει το προσδοκώμενο αποτέλεσμα, που πρέπει να είναι βεβαίως η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου στη χώρα.

Δυστυχώς, και με αυτό το νομοθέτημα, υπάρχουν διατάξεις – εγώ θα αναφερθώ σε συγκεκριμένα ζητήματα – οι οποίες δεν δίνουν αυτό το περιθώριο στην Αντιπολίτευση.

Ένα θέμα, το οποίο απασχολεί την περιφέρειά μου και στο οποίο αναφερθήκατε και εσείς – απασχολεί βεβαίως πολλές περιφέρειες στην Ελλάδα – είναι σε σχέση με τα νηπιαγωγεία και με τον αριθμό των δεκατεσσάρων νηπίων ανά νηπιαγωγείο, τον οποίο θέτει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο ως απαραίτητη προϋπόθεση για να λειτουργήσει ένα νηπιαγωγείο.

Προσπαθήσατε – και πραγματικά παρακολούθησα με προσοχή την τοποθέτησή σας – να προσπεράσετε την πρόβλεψη αυτή, με την αιτιολόγησή από την πλευρά σας ότι ουσιαστικά δεν έρχεστε για να ανατρέψετε δεδομένα και για να κλείσετε νηπιαγωγεία, γιατί άλλωστε τα επτά ως ελάχιστα αριθμό για τη λειτουργία των νηπιαγωγείων, τα κάνετε πέντε.

Ναι, κύριε Υπουργέ, αλλά υπάρχουν συγκεκριμένες προϋποθέσεις, τις οποίες έχει το άρθρο 35, σε σχέση με την παραμεθόριο, σε σχέση με τη δυσκολία πρόσβασης, σε σχέση με το πόσο απομακρυσμένη είναι μια περιοχή ή όχι, οι οποίες όμως δεν διευκρινίζονται με τέτοιο τρόπο, που να μπορεί να γίνει κατανοητό από τους πολίτες, για να μην αισθάνονται αυτή την ανασφάλεια που αισθάνονται αυτή τη στιγμή οι γονείς.

Από τα πενήντα ένα νηπιαγωγεία που λειτουργούν αυτή τη στιγμή στον Νομό Κιλκίς, τα είκοσι έξι έχουν αριθμό νηπίων κάτω από δεκατέσσερα. Πόσα εξ αυτών θα υπηρετούν τις προϋποθέσεις και θα εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που θέτετε στον νόμο και πόσα όχι; Πόσα τελικά θα κλείσουν και πόσα όχι; Γιατί οι προϋποθέσεις αυτές δεν είναι συγκεκριμένες και πιο σαφείς, για να μη δημιουργείται αυτή η ανασφάλεια;

Αν πραγματικά η στόχευσή σας είναι – όπως βλέπουμε ότι είναι όλο το πνεύμα του νομοσχεδίου – το να γίνει ένας περιορισμός του ανθρώπινου δυναμικού και να επέλθουν και κάποιοι δημοσιονομικοί στόχοι, για ποιον λόγο λέτε τότε ότι ουσιαστικά έρχεστε να αναβαθμίσετε αυτή τη λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος και ότι δεν κινδυνεύει κανένα νηπιαγωγείο;

Τον Σεπτέμβριο θα δούμε πόσα νηπιαγωγεία τελικώς θα κλείσουν. Ξέρετε, όμως, ποιο είναι το ζήτημα για την επαρχία; Το ζήτημα είναι ότι τα νήπια δεν μπορούν να μετακινούνται για πάρα πολλά χιλιόμετρα. Ήδη πολλά εξ αυτών συγκεντρώνονται από τρία-τέσσερα χωριά σε ένα, για να συμπληρώσουν τον αριθμό

των επτά, που ίσχυε με τον παλιό νόμο. Τώρα με τον αριθμό των δεκατεσσάρων θα πρέπει να μετακινούνται σε πολύ μεγάλες χιλιόμετρικές αποστάσεις και καταλαβαίνετε πόσο δύσκολο είναι αυτό για μικρά παιδιά στην επαρχία.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχει επίσης ένα άλλο ζήτημα, που έχει να κάνει με μια τροπολογία η οποία είναι κατατεθειμένη από τον κ. Βερναρδάκη, είναι της αρμοδιότητάς μου, έχει σχέση με τον τομέα διοικητικής μεταρρύθμισης και δεν μπορώ να μην τη σχολιάσω. Αφορά την πρόσληψη δύο δημοσιογράφων από το πρώην Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη. Η πρόσληψη αυτή μέχρι ενός σημείου είναι κατανοητή. Στην αρχή υπήρχε επιχειρηματολογία από την πλευρά της Κυβέρνησης ότι δημιουργείται ένα υπερ-Υπουργείο και πολλοί Αναπληρωτές Υπουργοί, για τον περιορισμό και των δημοσιονομικών εξόδων. Τελικά, όμως, έρχεστε στη συνέχεια και σταδιακά σε κάθε Αναπληρωτή Υπουργό δίνετε ουσιαστικά τα ίδια στοιχεία, τα ίδια δικαιώματα, τα οποία θα είχε και ως Υπουργός και έτσι απαιτούνται δύο δημοσιογράφοι για το πρώην Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

Να το καταλάβω μέχρι ενός σημείου. Όμως, αυτό που δεν μπορώ να καταλάβω, κύριε Υπουργέ, και πραγματικά θα πρέπει να σκεφτείτε πώς θα κάνετε δεκτή αυτή την τροπολογία, είναι ότι αυτή η πρόσληψη λειτουργεί αναδρομικά από 23 Σεπτεμβρίου του 2015. Δεν νομίζω ότι σε ένα νομοθέτημα, στο οποίο ερχόμαστε και έχουμε πολλούς περιορισμούς, είναι λογικό να δεχόμαστε μία τροπολογία για πρόσληψη δύο δημοσιογράφων με αναδρομική ισχύ από 23-9-2015, από τότε δηλαδή που προσέφεραν δήθεν το έργο τους.

Αν το προσέφεραν πράγματι από τότε το έργο τους, έπρεπε μετά από δύο-τρεις μήνες, δηλαδή μετά από ένα εύλογο χρονικό διάστημα, να γίνει και αυτή η πρόβλεψη. Δεν μπορεί να ερχόμαστε οκτώ μήνες μετά και να γυρίζουμε αναδρομικά και να παίρνουν λεφτά κάποιοι άνθρωποι για υπηρεσίες που προσέφεραν από 23 Σεπτεμβρίου 2015 στον Αναπληρωτή Υπουργό Προστασίας του Πολίτη.

Υπάρχει και μια τροπολογία δικιά μου στο νομοσχέδιο και χαίρομαι που είναι εδώ η αρμόδια Αναπληρώτρια Υπουργός για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Έχει να κάνει με το κτηριακό συγκρότημα του παραρτήματος του ΤΕΙ Κιλκίς, του παραρτήματος του πρώην Αλεξάνδρειου ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, που πλέον ανήκει στο ΤΕΙ Κεντρικής Μακεδονίας.

Κυρία Υπουργέ, είχαμε και μια σύσκεψη στο Υπουργείο, την οποία φροντίσατε εσείς να γίνει, με την παρουσία όλων των εμπλεκόμενων. Υπάρχει ένα ζήτημα που δημιουργήθηκε, καθώς το κτήριο αυτό ουσιαστικά παραδίδεται τώρα, όμως ενδιάμεσα ο φορέας του έργου ήταν το Αλεξάνδρειο ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, πλην όμως αυτή τη στιγμή με το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ», που ψηφίστηκε το καλοκαίρι του 2013 το τμήμα αυτό έχει μεταφερθεί στο ΤΕΙ Κεντρικής Μακεδονίας. Οπότε πρέπει και το κτηριακό αυτό συγκρότημα, που ακριβώς γι' αυτόν τον σκοπό έγινε με χρήματα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, να ακολουθήσει το τμήμα, δηλαδή να ανήκει πλέον από εδώ και πέρα ιδιοκτησιακά στο ΤΕΙ Κεντρικής Μακεδονίας.

Υπήρχαν κάποια νομικά ζητήματα, τα οποία παρουσιάστηκαν. Νομίζω ότι το Υπουργείο δείχνει μια ευελιξία, ώστε να ξεπερασθούν, γιατί αυτό που ενδιαφέρει εμένα και ενδιαφέρει και τους κατοίκους του Κιλκίς είναι ότι δεν μπορούμε να βλέπουμε υπερσύγχρονο κτήριο να μένει κενό και ουσιαστικά μόνο του να μαραζώνει στην είσοδο της πόλεως. Αυτή τη στιγμή οι φοιτητές του ΤΕΙ αναγκάζονται να ακολουθήσουν το εκπαιδευτικό τους πρόγραμμα σε κάποιες άλλες εγκαταστάσεις μισθωμένες, ενώ υπάρχει ένα κτήριο έτοιμο, που τους περιμένει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, κυρία Υπουργέ, είναι αίτημα όλων των πολιτικών θεσμικών παραγόντων του Κιλκίς, είναι αίτημα και δικό μου, γιατί είναι – νομίζω – ώριμες οι συνθήκες στο σημείο αυτό, να κάνετε δεκτή αυτή την τροπολογία, έτσι ώστε να λυθεί ένα πρόβλημα, το οποίο μόνο θετικά έχει να δώσει και στην κοινωνία του Κιλκίς και στο εκπαιδευτικό σύστημα γενικότερα.

Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για μερικά δευτερόλεπτα, γιατί αυτό το πήγαينه-έλα δεν βοηθάει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Παίρνω τον λόγο και πάλι, για να ενημερώσω την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι δεν πρόκειται να υπάρξει περίπτωση να κλείσει ένα νηπιαγωγείο λόγω του ότι δεν θα έχει δεκατέσσερις μαθητές και θα έχει οκτώ, εννιά και πάει λέγοντας. Δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση. Το λέω με μεγάλη σαφήνεια, για να μην δημιουργείται δικαιολογημένη ανησυχία. Το έχω πει στη Βουλή με σαφήνεια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Το δέχομαι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεύτερον, θέλω να πω ότι είναι λάθος να συνεχίζεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία η συζήτηση γύρω από το υποβολιμαίο δημοσίευμα της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» για την αξιοποίηση των εξετάσεων. Λυπάμαι που ένας πανεπιστημιακός και πρώην Υφυπουργός Παιδείας, ο κ. Παπαθεοδώρου, επαναφέρει το θέμα αυτό παρ' ότι έχει κλείσει οριστικά με ρητή δήλωσή μας από το πρωί. Λυπάμαι. Προφανώς, υπάρχει κάποια σκοπιμότητα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Θα σας εξηγήσω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να τονίσω ότι με δεσμεύει η μυστικότητα και το απόρρητο της διαδικασίας των εξετάσεων και δεν μπορώ να αναφερθώ σε ονόματα. Πάντως, όλα αυτά τα οποία ακούγονται είναι ψέματα και, δυστυχώς, εξ αντικειμένου –δεν θέλω να πω εξ υποκειμένου– υπονομεύουν το κλίμα των εξετάσεων.

Λυπάμαι ειλικρινά που, παρά τις διαψεύσεις που έχουν γίνει, υπάρχουν πολιτικοί εδώ μέσα που συνεχίζουν αυτό το άθλιο παιχνίδι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τρίτον, συμφωνώ με τον εκπρόσωπο του ΚΚΕ στην κριτική που γίνεται στα ΕΑΕΠ. Είναι η κριτική που κάνει και η εκπαιδευτική κοινότητα. Μόνο η κ. Διαμαντοπούλου είχε άλλη άποψη για τα παιδαγωγικά προβλήματα των ΕΑΕΠ και για το πρόβλημα ότι αυτό το σχολείο χρηματοδοτήθηκε από τα ΕΣΠΑ και όχι από τον κρατικό προϋπολογισμό. Και εδώ υπάρχει μια μεγάλη ευθύνη των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ που δεν ενέταξαν το ΕΑΕΠ, που το πίστευαν, στον κρατικό προϋπολογισμό. Το άφησαν έρμαιο των ΕΣΠΑ.

Δεν μου αρέσει να αντιδικώ προσωπικά. Ο κ. Παπαθεοδώρου προσωπικά αντιδικεί και λυπάμαι γι' αυτό το πράγμα. Θέλω να επαναλάβω ότι η πρώτη και η δεύτερη δημοτικού, κύριε Παπαθεοδώρου, και όχι η πρώτη, όπως είπατε, τελειώνει στις 12.25' και οι υπόλοιπες τάξεις στις 13.15'. Εντάξει;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Εντάξει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Αυτό, λοιπόν, είναι το σαφές, ενώ το ΕΑΕΠ τελειώνει στις 14.00'. Αυτή είναι η διαφωνία μας. Όχι η πρώτη, λοιπόν, αλλά και η δεύτερη. Αυτά είχα να πω.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει ο κ. Παπαθεοδώρου δι' ολίγων.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Υπουργέ, πραγματικά ευχαριστώ για την ευκαιρία που μου δίνετε. Πρώτον, σας είπα ότι, όπως και να έχει το πράγμα, το κακό έγινε. Και το κακό έχει να κάνει με την ανασφάλεια που δημιουργήθηκε στις οικογένειες των παιδιών, τα οποία θα δώσουν πανελλαδικές εξετάσεις. Κοιμόμασταν μέσα στο Υπουργείο εκείνες τις ημέρες. Ξέρατε γιατί; Γιατί έπρεπε να διαφυλάξουμε την απόλυτη εμπιστοσύνη των οικογενειών στις εξετάσεις αυτές.

Δεύτερον, κύριε Υπουργέ,...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Το συνεχίζετε, λοιπόν. Ντροπή!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Σας είπα ότι, όπως και να το κάνετε, με αυτό που κάνετε πραγματικά το κακό έγινε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ποιο είναι το κακό;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Το κακό έγινε. Φροντίστε να μην προχωρήσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Σταματήστε, κύριε Παπαθεοδώρου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Δεύτερον, είμαι πάρα πολύ ευχαριστημένος...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Είναι αθλιότητες, όταν λέτε ότι υπάρχει θέμα ανασφάλειας! Είναι ντροπή! Είναι κατάντημα αυτό το οποίο κάνετε!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Σας επιστρέφω τους χαρακτηρισμούς. Όταν δεν έχετε επιχειρήματα, όπως προηγουμένως...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Λυπάμαι που υπήρξατε στο Υπουργείο Παιδείας!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο, κύριε Υπουργέ, αυτό το οποίο είπατε είναι ότι, επιτέλους, μετά από τώσους μήνες στο Υπουργείο, μάθατε πότε τελειώνει το δημοτικό!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ντροπή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, θα σας δώσω τον λόγο μετά. Δεν ακούγεστε. Να μην γράφεται τίποτα στα Πρακτικά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Συγχαρητήρια και για κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ. Αντί να ζητήσετε συγγνώμη απ' αυτούς τους εκπαιδευτικούς, βγήκατε από πάνω και είπατε «τι να κάνομε; Τελειώνουν τότε...». Γιατί εσείς μιλήσατε για το δημοτικό. Και υπάρχει στα Πρακτικά αυτό. Ενώ θα έπρεπε να πείτε «συγγνώμη, έκανα λάθος», όχι μόνο δεν το είπατε, αλλά κάνατε και επίθεση. Αυτό είναι απλή δειλία. Και σας το λέω ακριβώς έτσι όπως αποτυπώθηκε στα μάτια όλων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστώ κι εγώ.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Απλώς θέλω να πω μπράβο στον κ. Παπαθεοδώρου. Αν και υπήρξε στο Υπουργείο Παιδείας –δεν το θυμάται κανένας, βέβαια– αυτό το οποίο κάνει τώρα είναι να θέλει να υπονομεύσει τις εξετάσεις. Λυπάμαι. Δεν θα γίνετε έτσι γνωστός, κύριε Παπαθεοδώρου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ακριβώς, για αυτόν τον λόγο...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Θα παραμείνετε αυτός που είστε. Υπονομευτής των εξετάσεων. Μπράβο σας. Λυπάμαι ειλικρινά για εσάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς. Να σταματήσετε εδώ, εάν έχετε την καλοσύνη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Έκαστος, λοιπόν, εφ' ω ετάχθη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρούμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης κ. Θεοχαρόπουλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριοι Υπουργοί, το θέμα των ημερών, το ασφαλιστικό και το φορολογικό, έρχεται το Σαββατοκύριακο αφηνιδαστικά, για να ψηφιστεί στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να τονίσω ότι στα έδρανα τα δικά σας καθόταν πριν από λίγους μήνες ο κ. Τσακαλώτος, όταν έλεγε ότι αν φτάσουμε Μάιο και δεν έχει κλείσει η αξιολόγηση, ζήτησε να καήκαμε.

Δεν έκλεισε η αξιολόγηση. Δεν έχει κλείσει σήμερα που μιλάμε η αξιολόγηση. Και γίνεται για δεύτερη φορά το ίδιο λάθος. Ο κ. Βαρουφάκης έφυγε, αλλά φαίνεται ότι το μόνο που έχει αλλάξει είναι το ένα «ν» σε σχέση με τους Γιάννηδες. Τίποτε άλλο.

Το τελευταίο χρονικό διάστημα, λοιπόν, και πάλι δεν κλείνατε την αξιολόγηση στην ώρα της, όταν θα έπρεπε, όπως έγινε και την πρώτη φορά, και πήγαينه συνεχώς προς τα πίσω, με αποτέλεσμα στο τέλος η ελληνική Κυβέρνηση να αναγκάζεται να δέ-

χεται τα πάντα με την πλάτη στον τοίχο και να στερεούνται τα ταμεία. Γιατί αυτό συμβαίνει και αφορά όλα τα Υπουργεία και όλους τους τομείς πολιτικής; Να παίρνετε από αποθεματικά φορέων αυτή τη στιγμή τα χρήματα, να μην μπορεί να πληρώσει ληξιπρόθεσμες οφειλές το δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα και να δημιουργείται ένας φαύλος κύκλος ανεργίας, ύφεσης και στασιμότητας.

Αυτή δεν είναι μία κατάσταση που μπορεί να μας βγάλει από την κρίση. Αυτό το οποίο χρειάζεται είναι αποτελεσματικές πολιτικές. Κι εμείς μιλάμε με στοιχεία. Στο ασφαλιστικό δώσαμε επανειλημμένα προτάσεις στον κ. Κατρούγκαλο. Εδώ ο κ. Κατρούγκαλος από το Βήμα αυτό είπε: «Η Δημοκρατική Συμπράταξη μου έδωσε κοστολογημένες συγκεκριμένες προτάσεις. Είναι η μοναδική παράταξη».

Κοιτάξετε, τόσο καιρό δεν μας έχει δώσει ούτε μία απάντηση γι' αυτά τα στοιχεία, συγκεκριμένα για αυτές τις προτάσεις που έχουμε κάνει και αυτά τα οποία ζητούμε με διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις να λυθεί το πρόβλημα και όχι με πασαλείματα, με αυξήσεις των εισφορών, με υπερφορολόγηση όσων αυτή τη στιγμή παράγουν, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να μείνει κανένας αυτή τη στιγμή στην ελληνική οικονομία και να δημιουργηθεί μια κατάσταση από την οποία δεν θα μπορέσουμε να έχουμε επιστροφή. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτό ζούμε.

Άκουσα σήμερα τον Πρόεδρο της Βουλής να αναφέρεται ότι είναι εργαλείο και όχι προαπαιτούμενο η ψήφιση αυτό το Σαββατοκύριακο του ασφαλιστικού. Εργαλείο; Να το πούμε στους μισθωτούς και συνταξιούχους αυτή τη στιγμή με τα δισεκατομμύρια ευρώ των μέτρων που συνεχώς αυξάνονται, επειδή δεν έκλεινε η διαπραγμάτευση στην ώρα της. Εργαλείο για τη χειροτέρευση των συνθηκών των εργαζομένων, για τη χειροτέρευση των συνθηκών ζωής των ανέργων και των συνταξιούχων. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είναι εργαλείο για τη χειροτέρευση της διαβίωσης και όχι εργαλείο για τη διαπραγμάτευση αυτή τη στιγμή, όπως φαίνεται.

Το αδιέξοδο, λοιπόν, συνεχίζεται σε όλους τους τομείς της πολιτικής. Πρόσφατα είχαμε δει την προσπάθεια επικοινωνιακής αξιοποίησης τηλεφωνικών διαρροών -και είμαι προσεκτικός- αξιοποίησης συνομιλιών που έγιναν μεταξύ στελεχών του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Σήμερα στο θέμα αυτό ακούσαμε εδώ στη Βουλή, να λέει ακριβώς ο κ. Παπαχριστόπουλος, Βουλευτής των ΑΝΕΛ -έχω τα στοιχεία, ακριβώς ό,τι έχει πει, για να μην υπάρχει καμμία παρερμηνεία-, «Τί άλλο θα μπορούσε να κάνει η Κυβέρνηση, όταν έβγαλε στη φόρα τον διάλογο Τόμσεν-Βελκουλέσκου; Το παλεύει με νύχια και με δόντια. Πώς θα τα έκανε διαφορετικά το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο;». Αν αυτά τα στοιχεία που ανέφερα τώρα δεν δείχνουν πρόθεση πράξης της οποίας έκανε, τότε ποια δείχνουν;

Γιατί είπε ο κ. Παπαχριστόπουλος μετά για να διορθώσει: «Πολύ φοβάμαι ότι η απειρία και η θλίψη κάποιων ανθρώπων, επειδή η αξιολόγηση τελειώνει, τους οδηγεί στην υπερβολή και στην παρερμηνεία των δηλώσεών μου», τις οποίες σας διάβασα πριν από λίγο. Όχι μόνο παρερμηνεία δεν υπάρχει, αλλά ευτυχώς τα είπε στη Βουλή και δεν μπορεί να κατηγορήσει αυτή τη στιγμή τα ανάγια. Δεν μπορεί να κατηγορήσει το κανάλι της Βουλής, την αρμόδια επιτροπή που ακούστηκαν όλα αυτά τα στοιχεία. Συνεπώς εδώ χρειάζονται απαντήσεις.

Εμείς αυτό που σας είπαμε από την πρώτη στιγμή και κάναμε πολιτική κριτική είναι ότι εκείνη η αξιοποίηση, εκείνο το Σαββατοκύριακο, με τον τρόπο τον οποίο έγινε, θα χειροτερεύσει τις σχέσεις μας με τους εταίρους και με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Και αν θυμάστε καλά, στις συνομιλίες αυτές που βγήκανε, αν επαληθευτούν, αναφέρονται τα εξής, ότι «πρέπει να πάμε τη διαπραγμάτευση πιο πίσω», έλεγαν μεταξύ τους οι συνομιλητές, «γιατί έτσι θα εμποδίσουμε να κλείσει και θα έχει χειρότερη θέση διαπραγματευτική η Ελλάδα».

Αυτό ακριβώς σας λέμε ότι πρέπει να αποφύγετε και το 2015 και το 2016! Δεν το αποφεύγετε κι έχουμε συνεχώς τα ίδια λάθη μπροστά μας.

Κι επειδή αναφέρθηκε στον κ. Παπαχριστόπουλο, τον συγκυβερνήτη σας λοιπόν, τους Ανεξάρτητους Έλληνες, σήμερα δεν

θα μπορούσα παρά να αναφερθώ και στο εξής, γιατί βλέπω ότι αναφέρεστε συχνά στους Ευρωπαίους σοσιαλιστές, ο κ. Πιτέλα, τον οποίο τρεις φορές έχω συναντήσει τον τελευταίο χρόνο, αυτό το οποίο λέει -και σήμερα θα σας το πω, γιατί το είπε και δημόσια- σε κάθε συνάντησή του οποία κάνουμε είναι ότι θεωρεί αφύσικη τη συγκυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με τους Ανεξάρτητους Έλληνες στη χώρα μας, με ένα τέτοιο κόμμα. Σήμερα, λοιπόν, το είπε και δημόσια.

Δεν σας είδα να σχολιάσετε και σήμερα τις δηλώσεις του κ. Πιτέλα, του επικεφαλής της ομάδας των Ευρωπαίων σοσιαλιστών και δημοκρατών, για το πόσο αφύσικη θεωρεί αυτή την συγκυβέρνηση, την οποία έχετε κάνει και αυτόν τον τρόπο διακυβέρνησης, τον οποίο έχει.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο και έχει έρθει στο προσκήνιο -δεν είναι εδώ, δυστυχώς, ο κ. Φίλης- το θέμα της αξιολόγησης, το θέμα των ολοήμερων σχολείων και θέλω να πω το εξής: Θέλω πραγματικά να απαντήσει ο Υπουργός με ορισμένα επιχειρήματα για το γεγονός ότι αυτό το οποίο φέρνει είναι χειρότερο απ' αυτό το οποίο υπάρχει αυτή τη στιγμή.

Ξεκίνησαν πιλοτικά το 2010 και έχουν επεκταθεί στο 65% του μαθητικού δυναμικού της χώρας. Τι προσέφερε το ολοήμερο, με το ενιαίο αναμορφωμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα; Απελευθέρωση του σχολείου από το στενά γνωσιοκεντρικό ακαδημαϊκό χαρακτήρα. Έδωσε μεγαλύτερη έμφαση στις τέχνες και στον πολιτισμό, επέτρεπε σε μεγαλύτερο βαθμό την κίνηση, τη συνεργασία, την έκφραση, τη βιωματική εμπλοκή των μαθητών, αναβάθμιζε την ενασχόληση των μαθητών με τη φυσική αγωγή -είκοσι ώρες έναντι δώδεκα ωρών στα κλασικά δημοτικά-, εξασφάλιζε τέτοια ενασχόληση με τα αγγλικά -συνολικά είκοσι ώρες αγγλικά έναντι δώδεκα ωρών στα κλασικά-, προωθούσε την πληροφορική και εξασφάλιζε σε μεγαλύτερο βαθμό δραστηριότητες που δεν είχαν ακαδημαϊκό χαρακτήρα.

Μειώνετε τώρα, με τη νέα πρόταση, τις ώρες από τα μαθήματα της γυμναστικής, της μουσικής, της θεατρικής αγωγής, της πληροφορικής, της αγγλικής γλώσσας εναλλακτικά.

Είχαν πετύχει σε όλα τα ολοήμερα με αυτόν τον τρόπο; Εμείς πρώτοι θα σας πούμε ότι δεν είχαν πετύχει σε όλα. Είναι σημαντικό, όμως, να τονίσουμε ότι ξεκίνησαν πιλοτικά και πολύ γρήγορα επεκτάθηκαν στο 65% του μαθητικού δυναμικού.

Αντί, λοιπόν, να αξιολογηθεί ο θεσμός, προχωρείτε σε κάτι το άλλο, το οποίο, κατά τη γνώμη μας, δεν διασφαλίζει τα απαραίτητα. Δεν εξασφαλίζει ίσες ευκαιρίες για όλους τους μαθητές, καθώς αφορά σχολεία μεγαλύτερα από τετραθέσια, αποφεύγει να αντιμετωπίσει το μεγάλο πρόβλημα της ύπαρξης κενών σε εκπαιδευτικό προσωπικό, δημιουργεί σχολεία πολλών ταχυτήτων, θέτει διαφορετικές προϋποθέσεις εγγραφής στο ολοήμερο σχολείο, περιορίζει τις ώρες παραμονής των μαθητών στο σχολείο, εκθέτοντάς τους σε μεγαλύτερη ανισότητα.

Ήταν το προηγούμενο ένα ακριβό σχολείο, γιατί ακούσαμε και αυτά; Ναι, αλλά απαντούσε σε πραγματικές ανάγκες των μαθητών και, βεβαίως, είχε εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση από το ΕΣΠΑ.

Πρέπει να τονίσουμε ότι το 2010 -γιατί ακούσαμε εδώ ότι από τον προϋπολογισμό αυτά τα λεφτά δεν εξασφαλίστηκαν- η κατάσταση της χώρας μας ήταν αυτή, την οποία και εσείς τώρα παραδέχεστε σε πάρα πολλές τοποθετήσεις σας.

Είναι εμφανές, λοιπόν, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να ανοίξει με όσο το δυνατόν λιγότερα κενά σε εκπαιδευτικούς τα σχολεία, καταργώντας τον συγκεκριμένο τύπο -επιτυχημένο, κατά τη γνώμη μας- για να εξοικονομήσει τέσσερις χιλιάδες θέσεις εκπαιδευτικών. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Να την πούμε ξεκάθαρα. Να την πείτε ξεκάθαρα. Είχατε μια πρόταση και αποδεχθήκατε να προσχωρήσετε σε αυτήν τη λύση.

Ωστόσο, η καλύτερη κατανομή δασκάλων, η λειτουργία σε εκπαιδευτικές ενότητες των ολοήμερων, αλλά και η ορθή διαχείριση των προγραμμάτων ΕΣΠΑ για το έτος που ολοκληρώνεται με την παράλληλη αποτελεσματική διεκδίκηση νέων πόρων, θα μπορούσαν, κατά τη γνώμη μας, να στηρίξουν τα ολοήμερα με τον υφιστάμενο τρόπο, τον οποίον θεωρώ πετυχημένο και θεωρείται πετυχημένος και από την κοινωνία.

Άκουσα, επίσης, κατά τη διάρκεια των διαφόρων ομιλιών ότι είναι άδικη η κατηγορία για αποσπασματικές ρυθμίσεις –το είπε ο κ. Φωτάκης- και εσείς, κυρία Υπουργέ, είπατε ότι είναι τόσες πολλές οι εκκρεμότητες, γι' αυτό υπάρχουν πολλές τροπολογίες. Μάλλον δεν είστε στην ίδια γραμμή με τον κ. Μπαλάφα πλέον, ο οποίος πριν από λίγο είπε ότι δεν είναι ορθός αυτός ο τρόπος νομοθέτησης, να νομοθετούμε με αυτόν τον τρόπο, με τις συνεχιζόμενες τροπολογίες. «Πρέπει να το παραδεχθώ», είπε πριν από λίγο. Ήρθατε σε μια άλλη εντελώς γραμμή, ώστε να πείτε ότι είναι καλό, μάλιστα είπατε να διαβάσετε και προσεκτικά όλα όσα υπάρχουν. Θα τοποθετηθούμε αύριο επί των συγκεκριμένων.

Όμως, θέλω να σας τονίσω μόνο το εξής ανεπανόληπτο που έχει συμβεί: Φέρατε έξι υπουργικές τροπολογίες. Δεν θα μιλήσω αυτή τη στιγμή γι' αυτές. Δεν έχω τον χρόνο. Φέρατε και άλλες δύο υπουργικές τροπολογίες -το Υπουργείο Παιδείας τις άλλες δύο- τις οποίες τις φέρατε στις 19.00' εκπρόθεσμες -και παρακαλώ το Προεδρείο να μην τις κάνει δεκτές- σήμερα και στις 21.00', δύο ώρες μετά, φέρατε εδώ τέσσερις σελίδες νομοτεχνικές βελτιώσεις για την εκπρόθεσμη τροπολογία, που φέρατε στις επτά ή ώρα το απόγευμα.

Αυτό δεν είναι αποσπασματική, πρόχειρη νομοθέτηση; Αυτό δεν είναι ένας τρόπος, με τον οποίο έχετε ξεπεράσει πλέον το κάθε όριο, το οποίο δεν τιμά κανέναν μας και νομίζω ότι δεν τιμά κι εσάς και δεν τιμά και τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ; Θα πρέπει να το παραδεχθούμε όλοι εδώ πέρα, για να σταματήσει επιτέλους. Δεν θα σταματήσει, αν δεν το παραδεχθούμε πρώτα. Εδώ φτάσαμε στο σημείο να μην το παραδέχεστε καν σήμερα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στον ελάχιστο χρόνο που μου απομένει, θέλω να σας πω ότι συζητούμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο θα έπρεπε να αφορά αποκλειστικά την έρευνα, αλλά επικεντρώνεται περισσότερο στις άλλες διατάξεις, παρά στην έρευνα. Είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο ενώ θέλει, κατά την αιτιολογική έκθεση, να αντιμετωπίσει θέματα κατεύθυνσης του ερευνητικού συστήματος, δεν παρέχει ένα πλαίσιο, το οποίο θα έδινε την κατεύθυνση αυτή, αλλά διαπραγματεύεται επιμέρους θέματα. Είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο ενώ θα έπρεπε να συζητείται μαζί με τα θέματα παιδείας, γιατί ο διάλογος για την τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι αλληλένδετος με την έρευνα, έρχεται πρόχειρα, μόνο του, τόσο πρόχειρα, που ούτε καν μπορεί να δώσει το κόστος των ρυθμίσεων του.

Μιλώ συγκεκριμένα. Η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους αντί να καταγράφει ως συνήθως το κόστος των ρυθμίσεων επί του κρατικού προϋπολογισμού, περιορίζεται σε αρκετές περιπτώσεις να αναφέρει φράσεις, όπως «για την εν λόγω δαπάνη δεν εστάλησαν στοιχεία από το επισπεύδον Υπουργείο», σε άλλο σημείο ξανά «η εν λόγω δαπάνη δεν έχει προσδιοριστεί από το επισπεύδον Υπουργείο».

Αποτέλεσμα όλης αυτής της προχειρότητας είναι να υπάρχει ένας νόμος, που βρίθκει αντιφάσεις και δημιουργεί προβλήματα περισσότερα από αυτά που στοχεύει να λύσει.

Βέβαια, υπήρχαν δεδομένα να χρησιμοποιήσετε, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Χάρτα του Ερευνητή στον Κώδικα Δεοντολογίας για την πρόσληψη ερευνητών, που υφίσταται από το 2005. Δεν χρειάζεται να ανακαλύψετε τον τροχό. Μπορείτε να τα λάβετε υπ' όψιν σας για να προχωρήσετε σε ένα νέο νομοθετικό πλαίσιο.

Όλα αυτά, λοιπόν, δείχνουν πόσο μακριά είμαστε από το να δημιουργήσουμε τις κατάλληλες συνθήκες που θα προσελκύσουν και θα κρατήσουν ερευνητές και θα διαμορφώσουν ένα ασφαλές και πραγματικά αξιοκρατικό πλαίσιο έρευνας και καινοτομίας.

Όσον αφορά στην έρευνα, το νομοσχέδιο παρά τις ελαφρές βελτιώσεις ορισμένων διατάξεων απέχει από το να συνιστά έναν ευρωπαϊκό περιεκτικό νόμο του εικοστού πρώτου αιώνα.

Όσον αφορά στο πρώτο κεφάλαιο, συμφωνούμε σε πάρα πολλές διατάξεις του. Όμως, το δεύτερο και το τρίτο κεφάλαιο θα έπρεπε να απουσιάζουν από το παρόν νομοσχέδιο.

Γι' αυτό θα δείτε ότι στο πρώτο κεφάλαιο για την έρευνα θα στηρίζουμε τις διατάξεις αλλά στο δεύτερο και στο τρίτο, επειδή δεν έπρεπε να συνδέεται, δεν θα τις στηρίζουμε.

Σε γενικές γραμμές, λοιπόν, το δεύτερο κεφάλαιο αναφέρεται

σε ρυθμίσεις για την ανώτατη εκπαίδευση και το τρίτο κεφάλαιο για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Διαφωνούμε με πολλά, όπως η διάκριση εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και ΙΕΚ.

Δυστυχώς δεν ήταν εδώ ο Υπουργός για να μου απαντήσει πριν –και ελπίζω να του μεταφερθεί- στο ερώτημα για το θέμα των ολοήμερων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω μόνο να πω κάτι ακόμη, γιατί άκουσα και πραγματικά θέλω να πιστεύω ότι ισχύει αυτό που είπατε σε σχέση με τα νηπιαγωγεία. Για το συγκεκριμένο θέμα είχα την ευκαιρία να σας ακούσω και στην επιτροπή και εδώ να αναφέρετε ότι κάτω από δεκατέσσερα παιδιά δεν θα κλείσουν και την ώρα που το αναφέρετε, μετά να φέρνεται ένα παράδειγμα ότι εάν είναι κάπου με ένα παιδί, θα κλείσει.

Δηλαδή, εάν είναι με έξι, με πέντε, με τέσσερα, τι θα γίνει με βάση αυτό που ψηφίζουμε; Βάλατε ξαφνικά ένα αυθαίρετο όριο πάλι –το οκτώ- καθώς μιλούσατε πριν από λίγο. Τι θα γίνει; Δεν μπορούμε όταν νομοθετούμε να μην ξέρουμε ακριβώς τι συμβαίνει.

Ελπίζω, λοιπόν, να συμβαίνει αυτό, να μην κλείσουν νηπιαγωγεία, τα οποία χρειάζονται να λειτουργούν. Δεν το αμφισβητούμε εάν υπάρχει αυτό το οποίο αναφέρετε κάπου. Δεν μιλάμε για μια τέτοια περίπτωση. Όμως, εάν υπάρχει κάπου με πέντε παιδιά, το οποίο είναι ένα μέρος πάρα πολύ απομακρυσμένο από όλα τα υπόλοιπα, να παραμείνει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Το προβλέπει ο νόμος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αφού το προβλέπετε, λοιπόν, να το διευκρινίσετε. Διότι δεν είναι σωστό να μιλάμε συνεχώς για νούμερα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Αφού το λέει ξεκάθαρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Θεοχαρόπουλε.

Τον λόγο έχει η Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, κ. Αναγνωστοπούλου.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να παρέμβω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι τώρα. Πιθανόν αργότερα.

Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ποτέ δεν έκρυψε αυτή η Κυβέρνηση, όπως είπε άλλωστε και ο εισηγητής μας ο κ. Γαβρόγλου στην πρωτομιλία του, ότι είμαστε σε συνθήκες μη κανονικότητας. Προσωπικά έχω πει πολλές φορές ότι είμαστε σε συνθήκες σχεδόν πολέμου.

Σε αυτές τις συνθήκες το να νομοθετεί κανείς δεν είναι εύκολο, ειδικά όταν έχουν προηγηθεί καταστάσεις που άφησαν πάρα πολλά πράγματα μετέωρα.

Όταν, λοιπόν, σε αυτή την Αίθουσα –και μας ακούει και ο ελληνικός λαός- μιλάμε για μεταρρυθμίσεις, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τι είδους μεταρρυθμίσεις, σε ποιο πλαίσιο είναι αυτές οι μεταρρυθμίσεις και πού θέλουμε να οδηγήσουμε έναν ευαίσθητο τομέα όπως είναι η παιδεία.

Ξέρω ένα πράγμα: Ότι σε συνθήκες μη κανονικότητας, αυτό που προσπαθεί να κάνει μια κοινωνία είναι να συγκεντρώσει όλες τις δυνάμεις για να μπορέσει να αντεπεξέλθει. Η παιδεία είναι το κατ' εξοχήν πεδίο που πρέπει να συγκεντρωθούν όλες οι δυνάμεις μιας κοινωνίας και να μην αφεθεί καμμία ομάδα του πληθυσμού περιθωριοποιημένη από αυτό το αγαθό που ο ευρωπαϊκός πολιτισμός, αυτή η Ευρώπη που τόσο επικαλείστε, θεώρησε ως δημόσιο, δωρεάν αγαθό.

Η δημοκρατία λοιπόν, αποβλέπει σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα για όλον τον κόσμο, για όλες τις κοινωνικές ομάδες και όχι σε μαθητές και φοιτητές «πελάτες». Και θα επιμένουμε σε αυτή την έκφραση, γιατί όπως είπε και η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος

του ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Βάκη, οι λέξεις δείχνουν το τι θέλουμε να πούμε. Ο όρος «πελάτης» για την παιδεία κάτι κρύβει. Αθώς δεν είναι.

Ας έρθουμε στο δεύτερο κεφάλαιο που αφορά τις δικές μου αρμοδιότητες, τα ανώτατα ιδρύματα, και ας πάμε στη μεγάλη μεταρρύθμιση που επέφερε ο ν.4009/2011 τα περίφημα «συμβούλια», στα οποία αναφερόμαστε και ξανααναφερόμαστε, σαν να έγινε η μεγάλη τομή στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Θα πω ένα πράγμα: Όταν μία χώρα βρίσκεται σε μη κανονική κατάσταση, αυτό που προσπαθεί να κάνει είναι να συνεγείρει όλα αυτά της ιστορίας της, που έδωσαν σε αυτά τα ανώτατα ιδρύματα τον συνεκτικό ιστό της αλληλεγγύης, της δημοκρατίας και που κατέστησαν αυτά τα ιδρύματα αντάξια των ευρωπαϊκών και των διεθνών ιδρυμάτων. Δεν πάει κανείς να εμφυτεύσει πράγματα έξω από κάθε ακαδημαϊκή παράδοση, προκειμένου, όπως ήταν η χαρακτηριστική έκφραση, να αλλάξει το DNA των πανεπιστημίων.

Είμαστε εμείς ιδεοληπτικοί; Θέλετε να μιλήσουμε για ιδεοληψία; Μήπως είναι ιδεοληπτικοί οι άνθρωποι οι οποίοι θεώρησαν ότι τα ιδρύματα είναι κάτι διεφθαρμένα, διαπλεκόμενα πράγματα, στα οποία πρέπει να εγκατασταθεί κάτι από επάνω για να τα ελέγχει; Ήταν αυτός ο ρόλος του συμβουλίου, η φιλοσοφία τους;

Και θα πω και κάτι άλλο: Θα μιλήσω για τη μία από τους εμπνευστές που συμμετείχε στην Επιτροπή Σοφών που τότε είχε συσταθεί. Δεν θα αναφέρω όνομα. Βοά και η «NEW YORK TIMES» και η «LOS ANGELES TIMES» αυτές τις μέρες. Εδώ, βέβαια, δεν γίνεται καμμία συζήτηση.

Έχουμε να ασχοληθούμε, κύριε Παπαθεοδώρου, και να δημιουργήσουμε πανικό στον κόσμο ότι κάτι γίνεται με τις εξετάσεις.

Ας μιλήσουμε, όμως, για τα πραγματικά γεγονότα.

Αυτή, λοιπόν, η κυρία, η σοφός, που ήταν εδώ στην Επιτροπή των Σοφών το 2010-2011, η οποία είναι και πρύτανης γνωστού πανεπιστημίου και η οποία μας έκανε κριτική, λέγοντας ότι δεν δεχόμαστε τα συμβούλια γιατί είμαστε οπισθοδρομικοί και αναχρονιστές και όλα αυτά, σήμερα διώκεται. Και ξέρετε για ποιους λόγους; Για ποινικά και ακαδημαϊκά αδικήματα.

Ξέρετε ποια είναι κάποια από αυτά τα ποινικά και ακαδημαϊκά αδικήματα; Κάποια από αυτά είναι ότι αντιμετώπισε τις καταλήψεις των φοιτητών με επιάσχυνο τρόπο, με αυταρχικό τρόπο, τις καταλήψεις αυτές που θεωρείτε εσείς ότι οδηγούν σε αποχαλινάγηση τα ιδρύματα ή τα σχολεία. Επίσης, άλλο αδικήμα είναι ότι παρακίνησε τους φοιτητές σε φοιτητικά δάνεια -βλέπε πελάτες!- ή ο τρόπος με τον οποίο εμπλέκεται σε ακαδημαϊκά συγγράμματα και χιλιά δυο άλλα. Αυτή ήταν μία από τις πεφωτισμένους σοφούς, η οποία μας έλεγε για τα συμβούλια.

Σε ό,τι αφορά τα συμβούλια, θα πω δυο λόγια. Δεν τα απαξίωσαμε εμείς, κυρίες και κύριοι. Δεν απαξιώνουμε κάποιους από τα εκλεκτά μέλη των συμβουλίων. Απαξιώθηκαν μόνο τους στην πράξη. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, ο κ. Γαβρόγλου, απέστειλε ένα ερωτηματολόγιο. Τα μέλη της επιτροπής το έχετε στα χέρια σας. Γιατί δεν το διαβάζετε, για να δείτε τι λένε αυτά τα μέλη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Το διαβάσαμε!

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Αυτά τα μέλη αυτό που δείχνουν είναι στην καλύτερη περίπτωση αμηχανία, σε άλλη περίπτωση λένε συνέχεια για ασάφειες του νόμου. Διαβάστε λίγο προσεκτικά τον ν.4009, να δείτε ότι παραπέμπει ή σε διατάξεις προηγούμενων νόμων ή λέει συνέχεια ότι θα λυθούν με προεδρικά διατάγματα ή με άλλες νομοθετικές ρυθμίσεις, που ποτέ δεν έγιναν.

Το ότι δεν λειτουργούσαν τα ιδρύματα το πήρε κανείς ειδηση; Το ότι φθάνουμε να «ξεδοντιάσουμε» τα συμβούλια, είναι κάτι που δημιουργήσε η πραγματικότητα και δεν το επινόησαν οι δικοί μας εγκέφαλοι. Τα συμβούλια δεν απαξιώθηκαν, επειδή πήγαιναν κάποιον και δεν τους επέτρεπαν να συνεδριάσουν, γιατί με αυτή την έννοια και στη Σύγκλητο έχουν συμβεί τέτοια επεισόδια. Γιατί δεν απαξιώθηκαν οι Σύγκλητοι ποτέ; Μήπως επειδή είναι το πλέον δημοκρατικό όργανο των ιδρυμάτων και έχει δοκιμαστεί στον χρόνο επί πάρα πολλά χρόνια;

Διαβάστε λίγο πιο προσεκτικά τον ν.4009, για να δείτε τι λέει για τα συμβούλια, για να το πάρουμε και από νομική άποψη. Δεν

ξέρω νομικά, αλλά κάθισα και τα διάβασα. Μιλάει για τη σύμφωνη γνώμη της Συγκλήτου για διάφορα θέματα.

Ποιος είπε ότι είναι κατώτερο όργανο η Σύγκλητος, ένα ακαδημαϊκό όργανο το οποίο εκλέγεται αντιπροσωπευτικότερα από την ακαδημαϊκή κοινότητα;

Λοιπόν, δεν τα καταργήσαμε εμείς τα συμβούλια. Και λυπάμαι για τα μέλη, γιατί κάποια ήταν αξιόλογα. Είπα «σε συνθήκες πολέμου». Λέει κανείς, «Καλούμε από το εξωτερικό άξια μέλη, πανεπιστημιακούς τους οποίους έχουμε ανάγκη...», γιατί ως γνωστόν οι δικοί μας πανεπιστημιακοί -που τυχαίνει να είμαστε και πολλοί εδώ μέσα- είμαστε άχρηστοι! Δεν φρόντισε κανένας να σκεφτεί ότι αυτοί οι πανεπιστημιακοί δεν μπορούν να έρχονται στην Ελλάδα να συνεδριάζουν, διότι απλώς το πανεπιστήμιο δεν έχει λεφτά για να τους καλέσει. Δεν φτιάχνεις ένα όργανο το οποίο δεν μπορεί να λειτουργήσει εκ των πραγμάτων, εκ της καταστάσεως στην οποία βρισκόμαστε. Και το λένε οι ίδιοι -τυχαίνει να ξέρουμε και εμείς τέτοια μέλη, παρ' όλο που δεν είμαστε άριστοι, και έχουμε συζητήσει- ότι δεν μπορούσε να συνεδριάσει. Δεν θα επιμείνω στα συμβούλια. Όποιος έχει λίγο ανοιχτό μυαλό, πέρασε από θέσεις ευθύνης στα ιδρύματα, πανεπιστήμια και ΤΕΙ, ξέρει γιατί δεν μπόρεσαν να λειτουργήσουν και τι δυσλειτουργίες σημειώθηκαν.

Επειδή δεν έχω χρόνο -ίσως αύριο μου δοθεί η ευκαιρία- θα πω ότι όλα τα άλλα που αφορούν το δεύτερο κεφάλαιο και οι τροπολογίες, τις οποίες αναγκαζόμαστε να φέρνουμε, και, δεν είναι ο καλύτερος τρόπος νομοθέτησης. Μόνο που υπάρχει μία διαφορά. Θα σας πω ένα απλό παράδειγμα: Καταφύγαμε σε ΠΝΠ, παραμονή Πρωτοχρονιάς, που ξεσυγχύσαμε στην κυριολεξία, γιατί επί χρόνια το θέμα των διοικητικών υπαλλήλων, του Ανοικτού Ελληνικού Πανεπιστημίου, του «Διόφαντου» κ.λπ. είχαν μείνει στον αέρα και έληγαν οι συμβάσεις τους, να, έπρεπε να κάνουμε κάτι άμεσα, για να μην μείνουν απλήρωτοι οι άνθρωποι και να μη μείνουν χωρίς σύμβαση.

Αυτές, λοιπόν, οι τροπολογίες ή οι διατάξεις προσπαθούν να επιλύσουν άμεσα λειτουργικά προβλήματα των ανώτατων ιδρυμάτων. Όποιος δεν το βλέπει αυτό και δεν βλέπει τις συνθήκες στις οποίες ζούμε και επικαλείται μονίμως έναν εκσυγχρονισμό, ο οποίος είναι στον αέρα και είναι έξω από κάθε κοινωνική πραγματικότητα, πολιτική και ευρωπαϊκή αυτή τη στιγμή, τότε μιλάμε για εντελώς διαφορετικό πράγμα.

Και κάτι τελευταίο: Ας μην μιλάμε για την παιδεία. Εγώ δεν θα πω ούτε για διαπλοκές ούτε για διαφθορές. Μου κάνει εντύπωση και εμένα, βέβαια, γιατί όταν υπήρχαν λεφτά δεν έγιναν πέντε πράγματα, γιατί έγιναν στον αέρα και εντελώς στο πόδι διατάξεις και ρυθμίσεις οι οποίες άνοιγαν πανεπιστήμια, έκλειναν πανεπιστήμια, άνοιγαν ΤΕΙ, έκλειναν ΤΕΙ, λες και έβγαζαν πινέζες από τον χάρτη. Ας μην αναφερθώ και στα προβλήματα που δημιουργούν συνέχεια στην καθημερινότητα. Να πω, όμως, ένα πράγμα: Γιατί δεν μπόρεσαν αυτά τα πολιτικά πρόσωπα, αφού κόπτονται τόσο πολύ για την παιδεία, να σταματήσουν διαθεσιμότητες εκπαιδευτικών, να τα σταματήσουν όλα, κύριε Παπαθεοδώρου, όταν οι απεργίες των καθηγητών θεωρήθηκαν παράνομες και καταχρηστικές, όταν, δηλαδή, η Αστυνομία είχε μπει μπροστά για να μην κάνουν απεργία σε εξεταστική περίοδο; Και τώρα σηκώνετε ένα θέμα, επειδή ένα δημοσίευμα θέλει να δείξει απλώς την ανικανότητα της Αριστεράς.

Έχετε επενδύσει σε ένα πράγμα: Να καταρρακώσετε το ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς -δεν θα το κατορθώσετε με αυτούς που έχετε να σας σιγοντάρουν- και να δείξετε ότι είναι ανίκανη η Αριστερά. Και τώρα πατάτε στο πιο ευαίσθητο σημείο αυτή την κρίσιμη στιγμή, το οποίο είναι για την ελληνική κοινωνία οι εξετάσεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε τον λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Πέντε δευτερόλεπτα, κύριε

Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, επειδή αναφερθήκατε σε συγκεκριμένο γεγονός, να σας πληροφορήσω για το εξής: Δεν χρειάστηκε η Αστυνομία να πάει μπροστά στα εξεταστικά κέντρα. Ξέρετε γιατί; Γιατί την προηγούμενη ημέρα ο ΣΥΡΙΖΑ έσπασε την απεργία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

Προχωρούμε με τον κ. Σαρίδη Ιωάννη, Βουλευτή της Ένωσης Κεντρώων.

Κύριε Σαρίδη, εάν έχετε την καλοσύνη, λίγο σεβασμό στον χρόνο, γιατί είμαστε πάρα πολύ στρυμωγμένοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πρώτη φορά που ανέβηκα σε αυτό το Βήμα, εξέφρασα τις έντονες ανησυχίες της Ένωσης Κεντρώων, τις απόλυτα δικαιολογημένες από ό,τι αποδεικνύεται σήμερα, για τη διαφαινόμενη τότε προσπάθεια απαξίωσης της ανάγκης να ακριβολογούμε μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Η συζήτηση εντός του Κοινοβουλίου είναι η ουσία της δημοκρατίας και ως τέτοια, οφείλει να διεξάγεται με όρους σεβασμού και ευθύνης. Είστε υπερήφανοι για την κοινοβουλευτική παρουσία της «πρώτης φοράς Αριστερά»; Τι μπορείτε να απαντήσετε στους πολίτες που ρωτούν «τι κάνει η Κυβέρνηση για μένα»;

Η μόνη σταθερή απάντηση που τους δίνετε, είναι πως η Κυβέρνηση διαπραγματεύεται για το καλό όλων μας. Λέτε πως ό,τι κάνετε, το κάνετε για το καλό μας. Παράλληλα, όμως, φροντίζετε να τονίζετε σε κάθε ευκαιρία και με δραματικούς τρόπους πως διαπραγματεύεστε εκβιαζόμενοι. Όλοι έχετε ως εύκολη λύση να λέτε στους πολίτες πως εκβιάζεστε. Όλοι το παραδέχεστε και όλοι ευνοείτε τη διάδοση της εκτίμησης πως η ελληνική Κυβέρνηση εκβιάζεται.

Ο κ. Τσίπρας, όμως, δεν μου απάντησε ποτέ στην εδώ και μήνες κατατεθειμένη επίκαιρη ερώτησή μου, η οποία ήταν απλή νομίζω και σαφής. Ρώτησα ευθέως και με τον προβλεπόμενο κοινοβουλευτικό τρόπο τον κ. Τσίπρα αν η Κυβέρνηση εκβιάζεται. Ο κ. Τσίπρας, αναίρωντας τα ίδια του τα λόγια πως θα ενίσχυε τον θεσμό της ώρας του Πρωθυπουργού, επέλεξε να σιωπήσει.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, την έκπληξή μου όταν μόλις πριν από λίγες ημέρες, εδώ, στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου και απ' αυτό το Βήμα, ο κ. Τσίπρας δήλωσε πως δεν εκβιάζεται η ελληνική Κυβέρνηση.

Με τις πράξεις και τις παραλείψεις σας οδηγήσατε την ελληνική οικονομία σε αχρείαστα μνημόνια. Επιβάλατε τα capital controls και δημιουργήσατε τις συνθήκες για να φύγουν και οι τελευταίοι ενδιαφερόμενοι επενδυτές. Η ελληνική οικονομία είναι ένας τομέας στον οποίο αποτύχατε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Αποτύχατε σε σχέση με το ελάχιστο των απαιτήσεων.

Αποδείξατε πως δεν είστε ικανοί να ορίσετε και να διαφυλάξετε τις κόκκινες γραμμές. Δεν ξέρετε τι σημαίνει κόκκινη γραμμή. Δεν ξέρετε τι σημαίνει αποφασιστικότητα. Δεν είστε ικανοί να αμυνθείτε με επιχειρήματα. Τα έχετε βάλει με τους θεσμούς στην Ελλάδα αντί να τα βάλετε με τους θεσμούς στο εξωτερικό. Σας έχει πιάσει ένα ιδεοληπτικό μένος. Μόνο έτσι εξηγείται αυτό που κάνετε σήμερα στην παιδεία.

Ακούστηκαν πολλά για το παρόν νομοσχέδιο. Ακούστηκαν πολλά και για την πολιτική του Υπουργείου Παιδείας. Αυτό που είναι σίγουρο είναι πως σήμερα η παιδεία βρίσκεται αποκλειστικά στα χέρια των εκπαιδευτικών μας. Εγγυητής από σήμερα της πορείας του ελληνικού σχολείου δεν είναι, όπως θα έπρεπε, η ελληνική πολιτεία, αλλά οι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι θα πρέπει να ξεπεράσουν τον εαυτό τους με τρόπους που είναι δύσκολο να τους φανταστεί κανείς.

Ο θεσμός της ελληνικής οικογένειας μετράει άλλη μια πληγή. Ο βίαιος τρόπος που επεμβαίνετε πλέον στην καθημερινότητα της ελληνικής οικογένειας, σας προειδοποιώ πως θα έχει ακρόβλεπτες συνέπειες. Ανατρέπετε τον προγραμματισμό εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων. Θα αλλάξουν το πρόγραμμά τους χιλιάδες άνθρωποι, γιατί ο κύριος Υπουργός δεν σέβεται τον θεσμό του ελληνικού σχολείου και επιθυμεί να εφαρμόσει το όραμά του. Το πόσο επικίνδυνο είναι το όραμα του κυρίου Υπουργού, το καταλάβαμε όταν μας ενημέρωσε για την αλήθεια σχετικά με τη γε-

νοκτονία των Ποντίων.

Τώρα και ο πιο δύσπιστος και ο πιο αισιόδοξος δεν μπορούν παρά να παραδεχθούν πως οι θεσμοί βάλλονται ποικιλοτρόπως. Η απαράδεκτη διαδικασία διεξαγωγής του διαλόγου για την παιδεία είχε προϋποθέσει τους πολίτες. Κανείς, όμως, δεν περίμενε πως για διαχειριστικούς λόγους ο κύριος Υπουργός θα τσάκιζε τον προγραμματισμό χιλιάδων οικογενειών.

Η παρούσα Κυβέρνηση δεν ξέρει να κάνει διάλογο. Πρόκειται για κοινή διαπίστωση όλων όσων είχαν την ευκαιρία να συμμετέχουν στις προβλεπόμενες διαδικασίες.

Παρακολούθησα -όπως και πολλοί συνάδελφοι- με ζωηρό ενδιαφέρον τις εργασίες της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Δεν είδα να απαντάτε στα κρίσιμα ερωτήματα της κ. Ζωγραφάκη, της Προέδρου της ΟΛΜΕ. Δεν νομίζω πως καταλάβατε τι σας είπε ο Πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Δεν πιστεύω πως δείξατε τον επιβαλλόμενο σεβασμό στις προτάσεις των πρυτάνεων. Καταλάβατε τι σας είπαν οι πρόεδροι των συνόδων των πρυτάνεων;

Για ποια έρευνα μιλάμε σήμερα, από τη στιγμή που με το γνωστό σταλινικό τρόπο, θα έλεγε κανείς, αδειάσατε τα ταμεία των ΕΛΚΕ, όπως κάνατε και με άλλα λεφτά, που δεν είναι δικά σας; Έχετε απλώσει το χέρι σας εδώ και καιρό και σε χρήματα και σε δικαιώματα, που δεν είναι δικά σας, δεν σας ανήκουν και δεν μπορείτε να τα διαχειρίζεστε με αυτή την ιστορική προχειρότητα.

Πείτε μας τι κάνατε από όσα πρότειναν ο κ. Μπαράκος και ο κ. Πετράκος, ο εκπρόσωπος της ΟΙΕΑΕ, που σας εξήγησε πως, αν μη τι άλλο, προσβάλλετε την αξιοπρέπεια και την τιμή των ανθρώπων, όταν τολμάτε να λέτε ότι η λύση είναι η δημιουργία επιτροπών ελέγχου διεξαγωγής των εξετάσεων από στελέχη του δημοσίου;

Δεν καταλαβαίνετε ότι προσβάλλετε ανθρώπους; Πού είναι περφημη κοινωνική σας ευαισθησία;

Τελικά, πόσα νηπιαγωγεία κλείνουν σήμερα; Πόσοι γονείς δεν θα έχουν πού να αφήσουν τα παιδιά τους με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς; Θα μάθουμε τον Σεπτέμβριο, γιατί σήμερα είπατε ότι δεν θα κλείσει κανένα. Εμείς θα μάθουμε τον Σεπτέμβριο.

Πόσοι εκπαιδευτικοί επιβεβαιώνουν σήμερα ότι πήγαν χαμένα τα χρόνια τους; Πόσες οικογένειες εκπαιδευτικών θα σηκώσουν ψηλά τα χέρια, μη γνωρίζοντας πώς θα τα βγάλουν πέρα από τον Σεπτέμβριο;

Οι αριστερές σας δεσμεύσεις για την προσχολική αγωγή, την ολιστική προσέγγιση, για παιδαγωγική διάσταση, πάνε σήμερα περίπατο.

Ακούσατε τι σας είπαν οι νηπιαγωγοί μας για τον λειτουργικό αναλφαριθμητισμό; Ακούσατε τι λένε οι άνθρωποι της ειδικής εκπαίδευσης; Καταλαβαίνετε ότι το σχολείο συνεκπαίδευσης δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την παράλληλη λήψη ειδικής μέριμνας για τους λειτουργούς της ειδικής εκπαίδευσης;

Στο άλλο ειδικό προσωπικό, στο ειδικό επιστημονικό προσωπικό, απαντήσατε γιατί θα τους συμβεί ό,τι είναι να τους συμβεί; Τι τους είπατε; Πώς δικαιολογείτε την απόλυτη απαξίωσή τους; Τι σημαίνει η ένταξή τους στη γενική κατηγορία; Φαντάζομαι ότι όλα αυτά θα τα μάθουμε τον Σεπτέμβριο.

Ο κ. Φίλης δεν είναι ειλικρινής. Μέχρι πριν από δέκα ημέρες μιλάγε για είκοσι χιλιάδες προσλήψεις μονίμων εκπαιδευτικών και για τον κοινωνικό χαρακτήρα του ελληνικού σχολείου. Άλλαξε τον τόνο ο κ. Φίλης, για να μας δείξει πόσο ριζοσπάστης αριστερός είναι. Είπε «σχολείου», αντί να πει «σχολείου». Μετά τον τονισμό ο κ. Φίλης θα «αλλάξει και τα φώτα» της παιδείας!

Απαιτεί χαρακτήρα η παραδοχή ότι η σημερινή παιδαγωγική μεταρρύθμιση είναι δημοσιογραφικού τύπου, είναι δημοσιονομική και διαχειριστική.

Αντί για τις είκοσι χιλιάδες, λοιπόν, προσλήψεις εκπαιδευτικών, οι οποίες είναι προεκλογικού χαρακτήρα -και καλά θα κάνει ο ελληνικός λαός να ζυγίσει το αν έχουν βαρύτητα οι όποιες δηλώσεις του κυρίου Υπουργού- σήμερα μιλάμε για τη συρρίκνωση του ελληνικού σχολείου, την κατάργηση πετυχημένων θεσμών, όπως τα πρότυπα, τα πειραματικά, τα ολοήμερα σχολεία και τα σχολεία διευρυμένου ωραρίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λιάς του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Πώς θα πιστεύουμε ότι θα προσθέσετε κάτι στην παιδεία, όταν της κόβετε σήμερα τα χέρια; Ο ελληνικός λαός βλέπει σήμερα την Κυβέρνηση να παραδέχεται πως, επειδή δεν έχει λεφτά, κόβει ώρες.

Το αποκαλυπτικό, δε, της πλήρους κατάρρευσης του προσώπου της Αριστεράς εντοπίζεται στο εξής και παρακαλώ δώστε προσοχή: Η «πρώτη φορά αριστερά» λέει στους άνεργους γονείς ότι δεν θα μπορούν να στείλουν τα παιδιά τους στο σχολείο, γιατί στο σχολείο χώρανε μόνο τα παιδιά αυτών που εργάζονται.

Ισοπεδώνετε θεσμούς, επιτίθεστε στην παιδεία, τη θρησκεία, την οικογένεια.

Δεν ψηφίζουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρούμε με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Χρυσής Αυγής κ. Ευάγγελο Καρακώστα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οι ενέργειες, τόσο της σημερινής όσο και της προηγούμενης κυβέρνησης, στον τομέα της παιδείας συμπυκνώνονται σε μια και μόνο λέξη: αφελληνισμός. Η διαφορά της πολιτικής ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έναντι εκείνης της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ έγκειται μονάχα στην ένταση των ενεργειών προς απειθωκοποίηση και αποχριστιανισμό της δημόσιας εκπαίδευσης.

Οι αλλαγές, υπενθυμίζουμε, στα βιβλία της Ιστορίας, οι οποίες προκάλεσαν τη δίκαιη οργή και αντίδραση του ελληνικού λαού, ξεκίνησαν όχι επί Κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ αλλά επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας. Επί της ουσίας, δηλαδή, η σημερινή Κυβέρνηση ολοκληρώνει κατά τρόπο στυγνό το έργο, το οποίο έχει αφήσει στη μέση η Νέα Δημοκρατία. Και το άφησε στη μέση η Νέα Δημοκρατία όχι επειδή αντιτίθεται στην απειθωκοποίηση και τον αποχριστιανισμό της παιδείας αλλά για να περιορίσει, κατά το δυνατόν, τη φυγή πατριωτών ψηφοφόρων προς τη Χρυσή Αυγή.

Όπως κάθε τομέας της δημόσιας ζωής, έτσι και ο τομέας της παιδείας έχει πληγεί κατά τρόπο βάνουσο από την πολιτική των μνημονίων, την οποία με φανατισμό εφαρμόζουν ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, όπως προηγούμενως την εφαρμόζαν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, υπηρξάνοντας όχι το συμφέρον του ελληνικού λαού αλλά τα κερδοσκοπικά συμφέροντα των διεθνών τοκογλύφων.

Σύμφωνα με κάποιες εκτιμήσεις, οι οποίες έχουν δει το φως της δημοσιότητας, τετρακόσιες χιλιάδες Έλληνες πτυχιούχοι έχουν καταφύγει στο εξωτερικό, αναζητώντας και διεκδικώντας το αυτονόητο δικαίωμα στην επαγγελματική αποκατάσταση και την πρόοδο.

Και, όμως, υπάρχουν εδώ μέσα παρατάξεις, οι οποίες διακηρύσσουν με θράσος χιλίων πιθήκων την υπερηφάνειά τους για όσα έχουν πράξει μέχρι σήμερα. Οι δε Βουλευτές τους αναριθμασμένα ισχυρίζονται ότι έβαλαν πλάτη για τη σωτηρία της χώρας. Προφανώς αυτούς τους τετρακόσιες χιλιάδες Έλληνες, νέους, δεν τους σώσατε, όπως, βεβαίως, δεν σώσατε ούτε τις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου, τους Έλληνες αγρότες, τους ελεύθερους επαγγελματίες, ούτε φυσικά τους συνταξιούχους.

Η ουσία, όμως, είναι τούτη: Εκδιώξατε μισό εκατομμύριο, σχεδόν, νέων Ελλήνων, οι οποίοι είχαν διάθεση να προσφέρουν στον τόπο τους για να επιβιώσει, αφ' ενός, το χυδαίο και δαπανηρό κομματικό σας κράτος και αφ' ετέρου, για να τους αντικαταστήσετε με εκατομμύρια λαθρομεταναστών, στους οποίους μάλιστα αναζητείτε και επενδυτές.

Για τον Λαϊκό Σύνδεσμο - Χρυσή Αυγή η μεγαλύτερη επένδυση για την Ελλάδα είναι η επιστροφή αυτών των χιλιάδων Ελληνόπουλων, τα οποία αποτελούν την εγγύηση για την πρόοδο της χώρας.

Εσείς του αντισυνταγματικού τόξου επιδιώκετε με το ζόρι να ελληνοποιήσετε τους εισβολείς. Εμείς οι εθνικιστές αγωνιζόμαστε για να επιστρέψουν πίσω στην πατρίδα τα Ελληνόπουλα, ιδίως αυτά τα παιδιά θα σώσουν την Ελλάδα. Ούτε εσείς θα τη σώσετε ούτε οι τοκογλύφοι εντολείς σας, εκείνοι τους οποίους γελοιωδώς αποκαλείτε «εταίρους».

Εν κατακλείδι, η θέση του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή είναι η κάτωθι: μαρξιστές και φιλελεύθεροι διεθνιστές κάτω τα χέρια από την ελληνική νεολαία!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω τον λόγο στον κ. Τζελέπη, έχω την τιμή να κάνω δύο ανακοινώσεις προς το Σώμα.

Πρώτον, η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών.

Δεύτερον, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή στις 4-5-2016, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, α) Ποινική δικογραφία κατά της Υφυπουργού παρά τω Πρωθυπουργώ κ. Όλγας Γεροβασιλή και β) Ποινική δικογραφία κατά του Αναπληρωτή Υπουργού κ. Νικόλαου Ξυδάκη.

Ο κ. Τζελέπης έχει τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε από την Αναπληρώτρια Υπουργό Παιδείας να λέει τουλάχιστον πέντε φορές ότι η χώρα βρίσκεται σε συνθήκες μη κανονικότητας και, πραγματικά, μου δημιουργήθηκε το ερώτημα: Δεν το γνωρίζατε αυτό το 2011, μιας και σήμερα οφείλουμε να αποτίσουμε φόρο τιμής στα τέσσερα θύματα της Marfin, που ήταν αποτέλεσμα του αντιμνημονιακού όχλου; Και, μάλιστα, δεν τιμά και τη δημοκρατία μας το ότι ακόμα δεν αποδόθηκε δικαιοσύνη. Δεν το γνωρίζατε αυτό τον Ιανουάριο του 2015, που τάχατε τα πάντα στους πάντες προκειμένου να γίνετε κυβέρνηση; Δεν το γνωρίζατε με το δημοψήφισμα; Δεν το γνωρίζατε με τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015, όταν τάχατε το «παράλληλο πρόγραμμα»;

Πραγματικά, θα ήθελα να ρωτήσω αν αυτές τις πρόσφατες πασχάλινες γιορτές βίωσατε όλοι την προαναγγελθείσα πασχάλινή αλλαγή που μας είχε υποσχεθεί ο Πρωθυπουργός. Φυσικά, εννοώ την ανάσταση της οικονομίας. Μα, φυσικά, όχι. Άλλη μία κόκκινη γραμμή ξεθώριασε πριν την ώρα της, όπως και οι υπόλοιπες κόκκινες γραμμές, που επιστρατεύονται από τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, για να συγκαλύψουν την άτακτη υποχώρησή της σε ολόκληρο το μέτωπο των διαπραγματεύσεων και την πλήρη υποταγή της.

Μπορεί να μην είχαμε την ανάσταση της οικονομίας, αλλά είχαμε την αποκάλυψη του ψεύτικου πολιτικού σας λόγου, της γλώσσας «Πινόκιο» που έχετε συνηθίσει να χρησιμοποιείτε, η οποία όμως σήμερα πλέον δεν γίνεται πιστευτή και δεν μπορείτε να πείσετε κανέναν. Στην πραγματικότητα τα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα, που είναι προ των πυλών, φορτώνουν έναν δυσβάσταχτο σταυρό στον ελληνικό λαό, μια άγρια φοροεπιδρομή και εισφοροεπιδρομή δήμευσης των εισοδημάτων που εξοντώνουν κάθε τι παραγωγικό στη χώρα, μικρομεσαίους, νέους επιστήμονες, αγρότες και παράλληλα οι νέες αυξήσεις στους έμμεσους φόρους πλήττουν κυρίως τα πιο φτωχά λαϊκά στρώματα. Αυτό είναι το πακέτο των 5,4 δισεκατομμυρίων ευρώ που έχετε συμφωνήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός πλέον έχει κουραστεί να παρακολουθεί επί δεκαεπτά μήνες τις σκληρές διαπραγματεύσεις σας και να ενημερώνεται για τις τρέχουσες πολιτικές εξελίξεις, καθώς το μόνο που ακούει καθημερινά είναι για μέτρα και φόρους. Περιμένει πλέον το μοιραίο που θα υποβαθμίσει το επίπεδο της καθημερινότητας της ζωής του.

Εμείς σήμερα καλούμαστε στη Βουλή να συζητήσουμε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας με τον τίτλο «Ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις»! Αυτό δεν το λέω γιατί υποτιμώ τη σπουδαιότητα και τη σημαντικότητα της παιδείας, αλλά γιατί η χώρα κρίνεται σήμερα σε ένα τεντωμένο σκοινί και εσείς προσπαθείτε με ένα ατελείωτο επικοινωνιακό παιχνίδι τακτικής, που μόνοι σας επινοείτε, να αποπροσανατολίσετε την κοινή γνώμη από τα φλέγοντα και πραγματικά τρέχοντα προβλήματα και να δείξετε ότι στο εσωτερικό κάτι κινείται, κάτι κάνετε.

Επιλέγετε, παράλληλα, αυτό το Σαββατοκύριακο να φέρετε το

πλέον αποκρουστικό νομοσχέδιο της τελευταίας δεκαετίας εις βάρος του ελληνικού λαού, το ασφαλιστικό και το φορολογικό, για να μην υπάρξουν κοινωνικές αναταραχές, απλώς για να πιάσετε την κοινωνία στον ύπνο. Πρόκειται για νομοθέτηση «fast track» Σαββατοκύριακου. Τα δε συνδικαλιστικά όργανα των δημοσιογράφων σπεύδουν να βάλουν πλάτη στην Κυβέρνηση, φιμώνοντας τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, κλείνοντας τα μικρόφωνα και κατεβάζοντας τα μολύβια, απαλλάσσοντας έτσι την Κυβέρνηση από οποιαδήποτε ενοχλητική κριτική.

Εγώ σας ερωτώ το εξής: Πού πήγε ο έντιμος συμβιβασμός σας; Πανηγυρίζετε για την αξιολόγηση, που έπρεπε να έχει κλείσει πριν από έξι μήνες και όλο αυτό το εξάμηνο φουσκώνατε, δυστυχώς, συνεχώς τον λογαριασμό. Το ότι η Κυβέρνηση διατείνεται και επικαλείται στοιχεία της Κομισιόν ότι αντέχει και ανακάμπτει, αυτά θα τα πούμε το Σαββατοκύριακο, γιατί λέτε τη μισή αλήθεια. Εκείνο το οποίο έχω να πω είναι ότι έχετε φέρει, στην ουσία, ένα δεύτερο μνημόνιο της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ένα μνημόνιο-κάβα 3,6 δισεκατομμυρίων ευρώ, το οποίο θα έχουμε την ευχέρεια το Σαββατοκύριακο να το συζητήσουμε.

Εγώ σας ρωτώ σήμερα το εξής: Το mail Χαρδούβελη εξακολουθεί να σας ενοχλεί, όταν τότε μιλούσαμε για 280 εκατομμύρια ευρώ και σήμερα φορτώνετε στις πλάτες του ελληνικού λαού 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ μόνο για το ασφαλιστικό ή όταν μιλούσαμε για ανάπτυξη 6% το 2015 και το 2016 και σήμερα έχουμε ύφεση 1%;

Ας αναφερθώ τώρα στο νομοσχέδιο. Είναι πλέον, πραγματικά, απαράδεκτη η κοινοβουλευτική διαδικασία των τροπολογιών. Εσείς μιλούσατε για το πραξικόπημα της τροπολογίας. Εδώ έχουμε νομοσχέδια, όπως το νομοσχέδιο για τις βοσκήσιμες γαίες με είκοσι τρία άρθρα και είκοσι πέντε τροπολογίες. Εδώ έχουμε μέχρι στιγμής οκτώ υπουργικές τροπολογίες και δέκα βουλευτικές και παράλληλα έρχονται και νομοτεχνικές βελτιώσεις επί των εκπροθέσμων τροπολογιών.

Αυτό δεν τιμά το νομοθετικό της Βουλής μας, δεν τιμά κανέναν από εμάς και, επιτέλους, θα πρέπει να τελειώσει.

Θα ήθελα να αναφέρω επίσης ότι το χειρότερο από όλα στο νομοσχέδιο αυτό είναι ότι δημιουργεί μια ταξική παιδεία. Είναι εγκληματικό να καταργείται το ολοήμερο σχολείο. Πρόκειται για άλλη μια επαναστατική μεταρρύθμιση της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όπως η κατάργηση της αριστείας!

Το ολοήμερο δημόσιο σχολείο ήταν μια κοινωνική μεταρρύθμιση του ΠΑΣΟΚ που βοήθησε την ελληνική οικογένεια. Ξεκίνησε το 2010 και είχε επεκταθεί στο 65% του μαθητικού δυναμικού της χώρας. Μάλιστα, είχαμε προνοήσει και υπάρχει ήδη σύστημα τα παιδιά να μπορούν να παίρνουν πιστοποίηση ξένων γλωσσών και γνώσεων πληροφορικής από τα δημόσια σχολεία, χωρίς να χρειάζεται να πληρώσουν φροντιστήρια οι γονείς. Με την κατάργηση του ολοήμερου σχολείου καταργείται και το συγκεκριμένο σύστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε τριάντα δεύτερα, κύριε Πρόεδρε.

Επί της ουσίας, μια αριστερή κυβέρνηση υιοθετεί τις πιο νεοφιλελεύθερες πολιτικές, στρέφει την ελληνική οικογένεια στην πιο δύσκολη και δεινή οικονομική συγκυρία προς τα ιδιωτικά σχολεία και τα φροντιστήρια, επιβαρύνοντας πάλι τον οικογενειακό προϋπολογισμό.

Είναι εμφανές ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο προσπαθεί να εξοικονομήσει τέσσερις χιλιάδες θέσεις εκπαιδευτικών μειώνοντας κατά τρεις ώρες τον χρόνο που τα παιδιά του δημοτικού έμεναν στο σχολείο, επιβαρύνοντας τις οικογένειες με χαμηλά εισοδήματα με το κόστος μάθησης, όπως προανέφερα, ξένης γλώσσας και πληροφορικής, δημιουργώντας έτσι κοινωνικές ανισότητες και αποκλίσεις. Αλήθεια, πόσο αριστερό είναι αυτό, κύριοι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης;

Και όλα αυτά γιατί δεν μπορείτε να κάνετε καλύτερη κατανομή δασκάλων, την άρση αποσπάσεων και μετατάξεων, αλλά και ορθή διαχείριση των προγραμμάτων ΕΣΠΑ για το έτος που ολοκληρώνεται, με την παράλληλη αποτελεσματική διεκδίκηση νέων πόρων που θα μπορούσαν να στηρίξουν έτσι το ολοήμερο ενιαίο αναμορφωμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε.

Η κ. Γεωργία Γεννιά από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο. Θα κλείσουμε τη σημερινή συνεδρίαση με τον κ. Φορτσάκη.

Κυρία Γεννιά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΝΝΙΑ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να συζητήσουμε σήμερα εδώ το σχέδιο της Κυβέρνησης για την παιδεία. Καλούμαστε να συζητήσουμε για το μέλλον των παιδιών μας, που αποτελούν την ελπίδα αυτού του τόπου και τη μοναδική διέξοδο από τον φαύλο κύκλο της κρίσης.

Επιχειρώντας να κρατήσουμε τα παιδιά μας, λοιπόν, στην πατρίδα μας -τα καλύτερα μυαλά της μάλιστα- εκτείνουμε την τροποποίηση του ν.4310/2014, το μεγαλύτερο μέρος του οποίου ουσιαστικά δεν έχει εφαρμοστεί και έχει ακυρωθεί από τις μέχρι σήμερα εφαρμοζόμενες πρακτικές των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Επιπρόσθετα, θέτουμε τις προϋποθέσεις, μετά από ουσιαστική διαβούλευση με την ακαδημαϊκή και ερευνητική κοινότητα, για την ψήφιση ενός νέου μακρόπνοου νόμου-πλαίσιο για την έρευνα, την καινοτομία και την τεχνολογική ανάπτυξη.

Οι προηγούμενες κυβερνήσεις με τους προηγούμενους νόμους τους αποτύπωναν θεσμικά τη μνημονιακή πολιτική σε αυτό τον νευραλγικό τομέα της έρευνας και της καινοτομίας, καθώς επί σειρά ετών υποχρηματοδοτούσαν την έρευνα και αποτύπωναν θεσμικά την αντίληψή τους για την επιχειρηματικότητα, υποστηρίζοντας αποκλειστικά τη χρήσιμη έρευνα και μάλιστα με τον γνωστό κρατικοδίαιτο τρόπο, που ενισχύει τις πελατειακές σχέσεις.

Το μεγαλεπήβολο σχέδιό τους για την εθνική πολιτική της πατρίδας μας περιόριζε την έρευνα μόνο σε ό,τι αφορούσε στην «έξυπνη εξειδίκευση» και, τέλος, απορρůθμιζε το εργασιακό καθεστώς των ερευνητών με άρση της μονιμότητας στην πρώτη και στη δεύτερη βαθμίδα, παρέχοντας ακόμα και τη δυνατότητα απόλυσης ερευνητών χωρίς κανέναν ουσιαστικό λόγο.

Με τη συγκεκριμένη αποτυχημένη πολιτική σας, κύριοι, υπονομεύσατε για δεκαετίες την ανάπτυξη που θα μπορούσε να έχει η πατρίδα μας, εάν είχε επενδύσει στην παιδεία, την έρευνα και την καινοτομία. Διώξατε τα καλύτερα μυαλά αυτού του τόπου.

Συνάδελφοι, ως εκπαιδευτικός και ως μητέρα και μάλιστα εκπαιδευτικός σε πρότυπο πειραματικό σχολείο, το οποίο υπηρέτησα τα τελευταία πέντε χρόνια, γνωρίζω πάρα πολύ καλά τις παθογένειες του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Στην επαγγελματική μου πορεία αγωνίστηκα σκληρά για τη βελτίωσή του και αυτό το ξέρουν πάρα πολύ καλά πολλοί εδώ μέσα.

Σήμερα, λοιπόν, έχουμε την ευκαιρία να συμπράξουμε όλοι μαζί, συνάδελφοι. Ναι, όλοι μαζί, γιατί οφείλετε και εσείς να το στηρίζετε, ώστε να πραγματοποιήσουμε αυτό που έπρεπε να είχαμε φροντίσει να πράξουμε από καιρό, να ανοίξουμε τον διάλογο για την παιδεία, για το μέλλον των παιδιών μας.

Θέλω να σταθώ σε κάποια καίρια σημεία του νομοσχεδίου. Όσον αφορά στα νηπιαγωγεία, έχουν ακουστεί διάφορα εδώ μέσα. Με τις προβλεπόμενες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, ο ελάχιστος αριθμός για τη σύσταση τάξης νηπιαγωγείου στις αστικές περιοχές αυξάνεται σε δεκατέσσερα, ενώ μειώνεται σε πέντε από επτά, που ήταν μέχρι σήμερα, για τις απομακρυσμένες και δυσπρόσιτες περιοχές. Κατ' αυτόν τον τρόπο επεκτείνεται το δικαίωμα στην εκπαίδευση σε όλους, όπου κι αν βρίσκονται.

Σαφή πρόθεση της Κυβέρνησης αποτελεί η δεκαετηράχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, γεγονός που έχει εκδηλωθεί από την πρώτη στιγμή όχι με λόγια, αλλά κυρίως με πράξεις.

Όσον αφορά τις προσλήψεις των αναπληρωτών, η πανσπερμία νομοθετικών ρυθμίσεων που κληρονόμησε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, σχετικά με τον τρόπο πρόσληψης των αναπληρωτών εκπαιδευτικών, θα πρέπει να κλειστεί στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Η προβλεπόμενη ρύθμιση για την πρόσληψη των αναπληρωτών με αξιοκρατικές διαδικασίες μέσω ΑΣΕΠ εναρμονίζεται πλήρως με τις αποφάσεις των ανωτάτων δικαστηρίων της χώρας μας και θέτει αντικειμενικά κριτήρια που ενισχύουν το κύρος της διαδικα-

κασίας.

Επειδή υφίσταται –και το γνωρίζουμε- το πρόβλημα των δημοσιονομικών αδιεξόδων, θα προβεί στις αναγκαίες προσλήψεις αναπληρωτών με βάση την περσινή διαδικασία. Όμως, την επόμενη σχολική χρονιά θα υπάρξει διαδικασία ΑΖΕΠ για μόνιμους διορισμούς. Μετά από πόσα χρόνια;

Θα αναφερθώ για λίγο στην κατάργηση της ποινικοποίησης των μαθητικών κινητοποιήσεων. Από καμμία άποψη δεν δικαιολογείται η παραπομπή εφήβων στα δικαστήρια για θέματα που αφορούν στη λειτουργία του σχολείου. Άρα καταργούμε την ποινικοποίηση των μαθητικών κινητοποιήσεων που μέχρι σήμερα αποτελούσε ένα άκρως αντιπαιδαγωγικό ως λειτουργία μέτρο.

Όσον αφορά το ολοήμερο σχολείο, τίθεται σε εφαρμογή από το νέο σχολικό έτος μια σημαντική μεταρρυθμιστική παρέμβαση στο δημοτικό σχολείο. Πρόκειται για τη δημιουργία του ενιαίου τύπου ολοήμερου δημοτικού σχολείου. Έτσι, γίνεται πράξη η συνταγματική δέσμευση για παροχή ίσων ευκαιριών στην εκπαίδευση για όλους τους μαθητές της ίδιας βαθμίδας, αντιθέτως με αυτά που θέλετε, κύριοι της Αντιπολίτευσης, να διαδίδετε στον Τύπο για κατάργηση του ολοήμερου δημοτικού σχολείου.

Επιπρόσθετα, παραμένει ως έχει χωρίς καμμία διαφοροποίηση η λειτουργία των μονοθέσιων, διθέσιων και τριθέσιων δημοτικών σχολείων. Είναι, λοιπόν, ψευδής και εκ του πονηρού η καταγγελία ότι το Υπουργείο Παιδείας προτίθεται να κλείσει εκατοντάδες δημοτικά σχολεία.

Τώρα όσον αφορά στην έρευνα, αποκαθίσταται η φιλοσοφία του νόμου και η αποστολή των ερευνητικών φορέων. Τίθεται ως υποχρέωση της πολιτείας η χάραξη εθνικής πολιτικής έρευνας, να τροποποιούνται και να διατυπώνονται ακαδημαϊκά και πολιτικά амφίσημοι ή και λανθασμένοι ορισμοί, όπως εκείνοι της βασικής έρευνας, της αριστείας και της αξιολόγησης. Αποκαθίσταται η μονιμότητα των ερευνητών στην πρώτη και δεύτερη βαθμίδα. Και όσον αφορά στα εργασιακά των ερευνητών, αίρονται οι νομικές ασάφειες του ν.4310/2014.

Αντιμετωπίζονται άμεσες εκκρεμότητες και οι υπάρχουσες ή διαφαίνόμενες δυσλειτουργίες στη ροή των κοινωνικών χρηματοδοτήσεων και στη λειτουργία των ερευνητικών φορέων. Λαμβάνονται μέτρα για τον έλεγχο της αυθαιρεσίας και για τη λογοδοσία των οργάνων διοίκησης. Αναβαθμίζονται, ώστε να έχουν μεγαλύτερη δημοκρατική νομιμοποίηση, τα επιστημονικά συμβούλια ινστιτούτου. Εισάγονται τροποποιήσεις, που διευκολύνουν στις διαδικασίες, που επιταχύνουν την απορρόφηση κονδυλίων σε συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα.

Όσον αφορά τώρα στην ανώτατη εκπαίδευση, αυτή έχει καθίγον να αποτελέσει τον χώρο όπου η γνώση δεν θα περιορίζεται σε μια εργαλειακή λειτουργία. Είναι προφανές ότι πρέπει να δοθεί επαρκής χρόνος για να συζητηθούν και να αποκρυσταλλωθούν οι κύριες κατευθύνσεις μιας τέτοιας προσπάθειας. Η συνολική αναδιάρθρωση πρέπει να απαντά στα ερωτήματα πώς και για ποιον σκοπό εκπαιδεύονται οι νέοι στα πανεπιστήμια της χώρας, με ποιους στόχους και με ποιους τρόπους γίνεται η έρευνα μέσα σ' αυτά, καθώς και σε ποιο επίπεδο και με ποιο περιεχόμενο παράγεται και αναπαράγεται η γνώση.

Το παρόν νομοσχέδιο δεν επιλύει τα προβλήματα που υπάρχουν σ' αυτόν τον ευαίσθητο τομέα. Όμως, θέτει τις βάσεις για την επίλυσή τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όλη αυτή είναι μια νομοθετική πρωτοβουλία που περιέχει ρυθμίσεις, που είναι πέραν των συμφωνιών με τους δανειστές. Προωθεί παρεμβάσεις που έχουν ένα αδιαμφισβήτητο θετικό κοινωνικό πρόσημο. Λειτουργούν ως όχημα για την πραγματική ανάπτυξη της πατρίδας μας. Σαφέστατα, αναγνωρίζουμε ότι τα μέτρα λιτότητας και οι δημοσιονομικοί περιορισμοί παραμένουν και δυσκολεύουν το έργο μας. Δηλώνεται, όμως, η πρόθεση και η ξεκάθαρη θέση της Κυβέρνησης να θέσει τους ουσιαστικούς πυλώνες, που δεν είναι άλλοι από την παιδεία και να μην επιτρέψει την περαιτέρω υποβάθμισή της. Είναι ο λόγος που οι πολίτες επέλεξαν τον ΣΥΡΙΖΑ να διαχειριστεί και να προαγάγει την ανάπτυξη στη χώρα μέσω ουσιαστικών και πραγματικών αλλαγών, γιατί ξέρουν ότι στο μέτρο του εφικτού θα προσπαθήσουμε να

αμβλύνουμε τις δυσκολίες που αναπόφευκτα υπάρχουν.

Ως εκπαιδευτικός επί δώδεκα χρόνια, χωρίς να έχω φύγει ούτε μια μέρα από την τάξη μου, είμαι ουσιαστικά υπερήφανη και ευτυχής που σήμερα ψηφίζεται αυτό το νομοσχέδιο και υπερψηφίζω, τόσο επί της αρχής όσο και επί των άρθρων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Γενιά.

Όπως είπαμε, τελευταίος ομιλητής είναι ο κ. Φορτσάκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, και μετά θα μπορούμε στη διαδικασία της ψηφοφορίας.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια διαπίστωση: Έχουμε να κάνουμε με ένα νομοσχέδιο, το οποίο στην πραγματικότητα καλύπτει δύο μεγάλους τομείς, έρευνα και παιδεία, δηλαδή στην πραγματικότητα έχουμε δύο νομοσχέδια, τα οποία μεταξύ τους δεν συνδέονται με κανέναν τρόπο.

Θα ήθελα πρώτα-πρώτα να επισημάνω ότι, δυστυχώς, κανένα από τα δύο τμήματα του νομοσχεδίου δεν έχει αποτελέσει αντικείμενο πραγματικής διαβούλευσής. Και λυπάμαι πολύ, κύριε Υπουργέ, που εμπιστευθήκαμε τον εθνικό διάλογο και συμμετείχαμε σε αυτόν καλόπιστα, ενώ το Υπουργείο δεν διστάζει να φέρει καταγίγισμο διατάξεων, οι οποίες δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο καμιάς συζήτησης και οι οποίες δεν είναι ρυθμίσεις τρέχουσες, τις οποίες θα μπορούσε κάποιος να δικαιολογήσει με βάση το επείγον, αλλά είναι ρυθμίσεις δομικές, οι οποίες σταδιακά μεταβάλλουν όλο το πλαίσιο του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Δεκάδες είναι οι ρυθμίσεις που έχουν έρθει από τον Γενάρη του 2015 με τον τρόπο αυτό και σταδιακά βιώνουμε μια, πραγματικά, μεγάλη μεταβολή του όλου συστήματος και της φιλοσοφίας του.

Θα ήθελα να κάνω λίγες παρατηρήσεις για το καθένα από τα δύο μέρη του νομοσχεδίου, τα οποία ούτε έχουν μεταξύ τους καμμία συνοχή, αλλά ούτε και το κάθε μέρος έχει συνεχή το ίδιο, είναι αμάλγαμα διατάξεων, πολλές από τις οποίες ρυθμίζουν κατά τρόπο -θα έλεγα, δεν θέλω να χρησιμοποιήσω τη λέξη «φωτογραφικό», γιατί δεν μου αρέσει η λέξη- ο οποίος δεν αποδίδει καμμία γενικότερη φιλοσοφία, ρυθμίσεις, οι οποίες αφήνουν την υπομνήμη ότι δεν έχουν γίνει για άλλον λόγο παρά για να αντιμετωπίσουν με εντελώς στιγμιαίο τρόπο ζητήματα, τα οποία εμφανίζονται κατά τρόπο, όμως, μόνιμο στην παιδεία ή στην έρευνα.

Στο κομμάτι της έρευνας διαπιστώνω ότι έχουμε μια φιλοσοφία εντελώς διαφορετική από εκείνη, η οποία θα έπρεπε αυτή την ώρα να προταχθεί. Η χώρα χρειάζεται την έρευνα για να μπορέσει να απελευθερώσει τις οικονομικές εκείνες δυνάμεις που θα της επιτρέψουν να ανακάμψει. Το νομοσχέδιο, αντί να βοηθήσει στην απελευθέρωση αυτή, συμβάλλει στην περαιτέρω κρατικοποίηση της έρευνας και στην απομάκρυνση της έρευνας από την οικονομία. Η ευρύτατη αλλαγή του ν.4310/2014, που επιχειρείται, επαναλαμβάνω ότι έχει γίνει χωρίς καμμία πραγματική διαβούλευση. Κανένα από τα ουσιαστικά ζητήματα, που αντιμετωπίζει η έρευνα στην Ελλάδα, δεν λαμβάνεται υπ' όψιν από το νομοσχέδιο. Για παράδειγμα, ποιες είναι οι ρυθμίσεις για να σταματήσει η φυγή των νέων επιστημόνων στο εξωτερικό; Επικρατεί η υπουργοκεντροποίηση και η κρατικοποίηση με όλα τα κομβικά σημεία λειτουργίας και διοίκησης των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων, καθώς και εν γένει τα όργανα της ερευνητικής πολιτικής να περνούν στα χέρια του Υπουργού Παιδείας ή προσώπων που αυτός επιλέγει.

Καταργούνται σημαντικές επιδιώξεις της εθνικής στρατηγικής έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και καινοτομίας, όπως είναι η ενίσχυση της ανεξαρτησίας των δημοσίων ερευνητικών οργανισμών, το άρθρο 4. Υποβαθμίζεται η ΕΣΕΤΑΚ, καθώς καταργείται η υποχρέωση για ψήφιση της ΕΣΕΤΑΚ από τη Βουλή, αν και νομίζω ότι σε αυτό έχετε τελικά επανέλθει, έτσι; Αυτό είναι τουλάχιστον ένα καλό σημείο.

Υποβαθμίζεται η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας, καθώς και ο σχεδιασμός της ερευνητικής πολιτικής που ανήκε κατά τον ν.4310/2014 σε αυτή και περνά στα χέρια υποδομών

του Υπουργείου, με αποτέλεσμα να έχουμε περαιτέρω υπουργο-κεντροποίηση της διαδικασίας. Καταργείται η συμμετοχή στο εκάστοτε διοικητικό συμβούλιο των ερευνητικών κέντρων εκπροσώπου της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας και έχουμε στη θέση τους εκπρόσωπο του Υπουργού Παιδείας.

Το ΕΣΕΚ παραμένει ως συμβουλευτικό όργανο με ασαφείς αρμοδιότητες. Δεν συμμετέχει πλέον στον σχεδιασμό της πολιτικής, αλλά παρακολουθεί απλώς την εφαρμογή της.

Τη σύσταση και συγκρότηση της επιτροπής των μελών ΕΣΕΚ την ορίζει η πολιτική ηγεσία, αφού την αποτελούν άτομα που ορίζει ο Υπουργός Παιδείας, ενώ στον ν.4310/2014 ορίζονταν από τους προεδρεύοντες ή εκπροσώπους της συνόδου των πρυτάνεων ΑΕΙ-ΤΕΙ της χώρας, ενώ επιχειρείται και έλεγχος της διαδικασίας επιλογής των μελών του ΕΣΕΚ από τον Υπουργό Παιδείας.

Μπορεί, κύριε Υπουργέ, να διαλέξετε εσείς κατάλληλους, αλλά η διαδικασία, την οποία ακολουθούμε, δεν είναι κατάλληλη. Το Υπουργείο θα έπρεπε να περιορίζεται σε έναν ρόλο εντελώς επιτελικό και να αφήσει την επιλογή των προσώπων σε φορείς, οι οποίοι έχουν την αρμοδιότητα να το κάνουν, διότι μπορεί σήμερα εσείς να είστε ακαδημαϊκός και να ξέρετε τα θέματα και μπορεί η δική σας επιλογή να είναι η καλύτερη, αλλά δεν υπάρχει καμμία εγγύηση ότι αυτό θα γίνεται και στο μέλλον, γιατί –όπως ξέρετε– οι Υπουργοί αλλάζουν και μάλιστα με μεγάλη ταχύτητα.

Η συγχώνευση, η διάτμηση, η κατάργηση των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων γίνεται πλέον με νόμο και όχι με προεδρικό διάταγμα, όπως προβλεπόταν από τον ν.4310/2014. Απαλείφεται η δυνατότητα πόρων για ένα ερευνητικό κέντρο από ανάπτυξη επιχειρηματικής δραστηριότητας, καθώς και τα δάνεια και τα κίνητρα για τους ερευνητές.

Θα προτιμούσα, κύριε Υπουργέ, να είχαμε τη δημιουργία ενός μεγάλου κέντρου ερευνητικού, το οποίο να συντονίζει το σύνολο της έρευνας της χώρας, αλλά το κέντρο αυτό να μην είναι κρατικό, να μην είναι κρατικοκεντρικό, να είναι κέντρο που θα ανήκει στις δυνάμεις της αγοράς και της οικονομίας γενικότερα, τις θεσμικές δυνάμεις, με τη συνεργασία πάντοτε του κράτους, αλλά με πρόταξη της οικονομικής ανάπτυξης. Φυσικά αυτό προϋποθέτει συγχρόνως να υπάρχει και σχέδιο οικονομικής ανάπτυξης, το οποίο προφανώς αυτή την ώρα λείπει από τη χώρα μας.

Η αξιολόγηση του προσωπικού των ερευνητικών κέντρων γίνεται από επιτροπές που αποτελούνται από ερευνητές του ίδιου κέντρου. Έτσι, δεν μπορεί να είναι αντικειμενική η κρίση. Ο εθνικός κατάλογος κριτών περιλαμβάνει μόνο ημεδαπούς. Έχουν φύγει οι αλλοδαποί. Παύονται τα περιφερειακά συμβούλια. Δεν μπορούμε να αποφύγουμε κάποια υπόνοια για τον έλεγχο στις αξιολογήσεις με την κατάργηση του ισχύοντος ΕΣΕΤ.

Στο ένα λεπτό, που μου μένει, θα πω δυο-τρεις σκέψεις για το κομμάτι της παιδείας. Ακούστηκαν πολλά και εδώ, κύριε Υπουργέ, λείπει η γενική θεώρηση ενός πλαισίου, το οποίο να μας δείξει προς τα πού θέλει να έρθει σε τελική ανάλυση η Κυβέρνηση. Φοβάμαι ότι έχουμε διατάξεις που κατεδαφίζουν ένα σύστημα, το οποίο τα τελευταία χρόνια παρουσίασε μεγάλη θεσμική βελτίωση και έχουμε διατάξεις, οι οποίες το αποδομούν κατά τρόπο, θα έλεγα, εντελώς άναρχο.

Την τελευταία ώρα έχουν κατατεθεί περισσότερες από εννέα τροπολογίες, τις οποίες δεν μπόρεσα να μελετήσω, τις είδα διαγώνια. Ορισμένες από αυτές δημιουργούν μια άμεση αντίδραση.

Θα ήθελα να σχολιάσω ειδικότερα τη δυνατότητα που παρέχετε στους ομότιμους να διδάσκουν στα έτη και όχι μόνο στα μεταπτυχιακά. Αν θέλουμε να έχουμε παράταση του ορίου ηλικίας, αυτό είναι κάτι συζητήσιμο και κάτι που ενδεχομένως θα πρέπει να γίνει. Αλλά να έχουμε καθηγητές, οι οποίοι έχουν αποχωρήσει και έρχονται να κάνουν προπτυχιακά μαθήματα, για να συμπληρώσουν ανάγκες του πανεπιστημίου, χωρίς να συμμετέχουν στη διοίκηση και χωρίς να είναι μέλη των τμημάτων, οι οποίοι ορίζουν και ελέγχουν τη διδασκαλία, αυτό είναι απαράδεκτο.

Η διαδικασία εκλογής των μελών ΔΕΠ δικαίως μεταβάλλεται. Πρέπει, πραγματικά, να περάσουμε σε ένα καλύτερο σύστημα. Το δεκαπενταμελές μου φαίνεται ότι είναι ένας καλός αριθμός, για την επιλογή των καθηγητών, διότι έχει αποτύχει το σύστημα των επταμελών επιτροπών. Είναι, επίσης, ορθό να γίνονται οι

εκλογές αυτές πάντοτε παρουσία της γενικής συνέλευσης, ώστε να υπάρχει διαφάνεια, η οποία δυστυχώς είχε εκλείψει με τα επταμελή σώματα.

Το 7% επί των ακαθάριστων εσόδων για επιχειρηματικές δράσεις των μελών ΔΕΠ είναι πραγματικά ανήκουστο. Τι θα πει επιχειρηματικές δράσεις; Αν ένας πανεπιστημιακός αρχίσει να πουλάει κάλτσες, θα του πάρете το 7% στα ακαθάριστα; Για να καταλάβω καλύτερα, γιατί δεν βάζετε την ίδια διάταξη και για τους Βουλευτές και για τους Υπουργούς; Εσείς αν αύριο βγάλετε ένα βιβλίο και το πουλήσετε, δεν το πουλάτε επειδή είστε Υπουργός; Θα το πουλάγατε χωρίς να είστε Υπουργός; Γιατί δεν αποδίδετε και εσείς το 15% στα ακαθάριστα των εισπράξεων οποιασδήποτε επιχειρηματικής δραστηριότητας έχετε;

Να μπορέσουμε να αντιληφθούμε ότι οι πανεπιστημιακοί τα τελευταία χρόνια έχουν υποστεί μια τεράστια μείωση των αμοιβών τους και είναι λογικό να μπορούν να ασκούν ένα δεύτερο επάγγελμα, το οποίο φυσικά, όπως είναι γνωστό, υπόκειται σε μεγάλους περιορισμούς. Δεν είναι ανάγκη να τους παίρνετε το 7% στα ακαθάριστα και μάλιστα χωρίς να έχετε κάνει αποτίμηση του τι έχει αποδοθεί μέχρι σήμερα που ισχύει το 7% στα καθαρά.

Θα ήθελα να πω μια λέξη και για τις καταλήψεις, αν και μιλήσαμε αρκετά. Δεν θα επαναλάβω αυτά, τα οποία σωστά ακούστηκαν από τους ομιλητές της δικής μου παράταξης. Θα κάνω ένα σχόλιο για το θέμα των καταλογισμών. Η κ. Αντωνίου μίλησε και μίλησε πολύ σωστά για το θέμα των καταλογισμών.

Όμως θα κάνω μία διευκρίνιση, γιατί προφανώς ερμηνεύω και το πνεύμα της κ. Αντωνίου.

Όταν μιλάμε για καταλογισμούς, δεν εννοούμε αυτούς οι οποίοι έγιναν εις βάρος εκείνων, οι οποίοι ακολούθησαν υπουργικές αποφάσεις. Έχω στον νου μου τα πέντε ονόματα των πανεπιστημιακών της Κρήτης, οι οποίοι καταλογίστηκαν με σημαντικά ποσά, επειδή ακολούθησαν απλώς μία υπουργική απόφαση. Το Ελεγκτικό Συνέδριο έκρινε ότι αυτή η υπουργική απόφαση ήταν παράνομη και τους καταλόγισε για τον λόγο αυτό, με τη σκέψη ότι προφανώς μπορούν με τη σειρά τους να αναζητήσουν τα χρήματα αυτά αλλού.

Είναι προφανές ότι μία τέτοια διαδικασία είναι αποδοκιμαστέα και επομένως όσον με αφορά βρίσκω ότι γι' αυτούς τους συγκεκριμένους πέντε είναι ορθή η άρση του καταλογισμού, όπως επίσης και για την περίπτωση Χάμζα, ενός καθηγητού ο οποίος ανέλαβε δεύτερη θέση αμισθί και στη συνέχεια καταλογίστηκε για μείωση των αποδοχών από την πρώτη θέση, ενώ φυσικά αν είχε επιλέξει τη δεύτερη θα είχε περισσότερα χρήματα από ό,τι αν είχε την πρώτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε με αυτό, κύριε Φορτσάκη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Και ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, με μία τελευταία λέξη. Έχετε φέρει και μία διάταξη για τη χρήση των ΕΛΚΕ, για να καλύψουν διάφορες τρέχουσες δαπάνες των πανεπιστημίων. Σε μία εποχή, που τα πανεπιστήμια δεν έχουν καθόλου χρήματα, είναι λογικό ένα ποσοστό. Θα ήθελα να είναι μικρότερο το ποσοστό αυτό, αλλά είναι λογικό ένα ποσοστό να υπάρχει. Επίσης είναι λογικό οι πρυτάνεις να έχουν χρησιμοποιήσει χρήματα για τους σκοπούς αυτούς και για το παρελθόν.

Είναι, λοιπόν, καλό να διευκρινιστεί αυτό, το οποίο ισχύει κατά τη γνώμη μου, ότι αυτή η διάταξη ερμηνεύει και όσα υπάρχουν μέχρι σήμερα, ώστε να μην έχουμε περιπτώσεις μελλοντικών καταλογισμών ανθρώπων, οι οποίοι έχουν θυσιάσει σε τελική ανάλυση τη ζωή τους για να υπηρετήσουν το πανεπιστήμιο και κινδυνεύουν με τεράστιους καταλογισμούς.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Φορτσάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΜΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΖΗΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Πέμπτης 25 Φεβρουαρίου 2016, της Παρασκευής 26 Φεβρουαρίου 2016, της Παρασκευής 4 Μαρτίου 2016, της Δευτέρας 7 Μαρτίου 2016, της Τρίτης 8 Μαρτίου 2016 και της Τετάρτης 9 Μαρτίου 2016 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς τα Πρα-

κτικά της Πέμπτης 25 Φεβρουαρίου 2016, της Παρασκευής 26 Φεβρουαρίου 2016, της Παρασκευής 4 Μαρτίου 2016, της Δευτέρας 7 Μαρτίου 2016, της Τρίτης 8 Μαρτίου 2016 και της Τετάρτης 9 Μαρτίου 2016 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.41' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Παρασκευή 6 Μαΐου 2016 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ